ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΕΞ.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBRI SEX.

Nunc primum ex Bibliotheca Medicea editi

Curâ

JACOBI GRONOVII

qui etiam Latine vertit ac notas adjecit.

LUGDUNI-BATAVORUM,
Apud FREDERICUM HAARING
MDCXCVIII.

Viro Clarissimo & Præcipuo eruditorum hujus temporis

ANTONIO MAGLIABEQUIO

Serenissimi Magni Etruriæ Ducis Bibliothecario

Illustrique & Amplissimo Viro

CONRADO RUYSCH

J. U. D. post alios honores summa dignitate gestos Urbis Lugdunensis cummaxime Consuli

S. P. D.

JACOBUS GRONOVIUS.

Ut solent vel ipsæ res vel temporum stationes apportare multa, nunc iterum ferebat animus quacunque ratione commemorare antiquum fœdus, & benignitati cœlesti gratias agere, tam quod me peregrinum &

natalibus remotiſſimum ad te, Antoni, deduxiſſet quondam, quam quod poſt bene longam annorum ſeriem jam confectam, non vitam modo tuam mihi, ſed & benevolentiam conſervaſſet illibatam atque integram. Illam quidem audivi ante paucos annos ſtetiſſe tantum non in acie novaculæ, & ad tanti diſcriminis famam dolui, plane ignarus paulo poſt etiam mihi eiſdem cum morbis fore luctandum. Sic dum iiſdem quoque caſibus conſentit illud aſtrum, quod tibi me junxit; opportune memoriam vellit ac voto meo opem tulit hic Manethon. Ejus quidem iſta ratio eſt, ut nullo tempore paginam aliquam inſpicere potuerim ſine peramœna recordatione Etruſcorum menſium meorum. Ex quo autem huc converti, ut publicare lectionem ejus cupiverim, univerſo editionis hujus ſpatio te mihi præſentem fuiſſe facile potes imaginari. Nec enim inficiabor unquam, immo nec dememinero te unum fuiſſe, qui jactationem illam juventutis meæ propter ſtudia peregrinantis conſolatus es non verbis, ſed recludendo illa ſpatia, quæ profecto divitias cunctas ſuperant, quas alibi longe minus congeſtas acerbi & inficeti homines obſerabant. In quibus dum liberrimo greſſu hinc inde mella, quæ al-

lubeſcebant, ſtipo & colligo; quibus doctrinæ & comitatis tuæ pignoribus media intervalla interim diſtinxiſti, velut ſollicite hoc agens, ut ne momentum quidem periret, quo non aliquid eruditum & cognitu dignum gratumque mihi accideret? Quæ cuncta quum inhæreant animo ſane lætanti; tum iſtius horæ affixa ſedet jucunditas, qua anni quarti & ſeptuageſimi die vigeſimo Auguſti ad ædes tuas exſultatum & renunciatum veni de exemplo hujus poëtæ abſoluto. Ego certe hoc unum volo, ut & ipſe Manethon hanc lucis ac notitiæ ſuæ inſtaurationem cenſeat univerſam eſſe beneficii tui, & quicunque ex eo aliquid diſcere conabitur, ſciat per te frui hac venia, voveatque ut Principibus contingant ſimiles Magliabequio bibliothecarii.

Huic voto meo quin tuum jungas, Ampliſſime Conrade, dubitare nullus poſſum ex eo, quod vel olim etiam ipſe peregrinans ſenſiſti, vel in patriam reverſus perpetuo animi & oris conſenſu palam præ te tuliſti. Unde etiam eſt, ut ſuſtineam te huic eidem reverentiæ, qua illuſtri Antonio noſtro officium facio, ſimul inſerere, quò pars aliqua ejus ad te perveniat. Quin etiam blande mihi imaginor

 adeo

adeo non propterea te corrugaturum frontem; ut ſicut ſemper, ita nunc quoque illum familiarem vultum vel ſuaviorem & amœnioribus animi adſentientis indiciis ſerenatum oſtendas. Neque enim aliud hîc agi vides, quam ut memoria dierum, quos brevi intervallo diſcretos in Italia egimus, renovetur. Et quando nobis in eundem locum aut cœtum venire contingit, quo non cupidiſſime illas delicias reguſtare omnino certamus, & illum amicum noſtrum, cujus eam rationem eſſe novimus, ut Florentia ſua non exeat, non ex Etruria tantum, ſed ex ipſa Italia avellimus & extrahimus, & vel invitum nobis adeſſe compellimus? Nunc autem tanto deſideratius te huc arceſſo, quod ludere cupio imaginem illius diei, quo Manethonem exſignaveram. Aderant tunc Philippus Rulæus, mihi Achates adfixus, aderant Wittius Incliti Cornelii filius, & Vander Duſſen modò Urbi Delphenſi à Secretis, omnes egregia virtutis indole amabiles & nullus ab ingenio & doctrinæ cultu deſtitutus. Itaque non negligebamus ea hilaritate ad bene Manethoni ominandum uti, à qua Patavus non malevolo genio natus & ubertate Italiæ inſtructus nequit eſſe alienus. Sed illa dul-

dulcia fuerę quondam ; & intervenientia fulmina adflixerunt illos me identidem ambusto novasque necessitudines circumspicere compulso. In quas quum & Tu ex alto & tam conspicuo concedere volueris ita, ut immensa morum benignitate vicem omnium & jacturam suppleas, & quum sæpe de studiis conferre ac miscere sermonem aveas, tum maxime libenter attendas, si quid ab Etruria veniat; dabis mihi hanc quoque veniam, ut sic, quod rebus fieri fata non siverunt, per ipsa nomina nostra conciliante Manethone fingamus simul frequentare magni Antonii consortium; nec id tantum hoc tempore, sed si possunt spondere humana, in æternum. Cujus quamdiu mihi notitia aderit, simul excubabit in me sancta & efficax confessio firmitatis meæ in agnoscendo, quantum utrique vestrûm à me debeatur. Valete, insignia & temporis & urbium vestrarum decora, & Manethoni favete. Lugduni ad Rhenum ipsis Idibus April. CIↃ IↃ C XCVIII.

EDI-

EDITOR LECTORI S.

Habes, *si modo habere vis, astrologum novum non ex circo Romano, non etiam ex Senatu Nigldium,*(1) *sed ab Ægypto, ejus nempe sortis, qui nativitates exigeret, vel, ut ipsa Appiani ad res Parthicas eum adhibentis verba habeas,* τῶν τὰς γενέσεις ἐπισκοπούντων. *Nullum prima fronte dicas vilius opus deduci posse. Quinimmo forsan ex eo ipso ille fuit genere, cujus tam multos codices crematos fuisse quondam Ephesi testantur sacra nostra, quippe jamdiu* πράξαντες περίεργα *ad futuri notitiam obtinendam, etsi ipse lib. V vers. 304 aliis id applicet; unde etiam juste prætexi potest debetque causa tantæ raritatis exemplarium, ut si ab uno illo Mediceo discedas, sit nuspiam. Et quis non vel in cælo stationem nacturum se credidit, si hoc quidquid levitatis est, exagita-*

(1) Quem Dio scribit libro XLV ἄριστα τῶν καθ' ἑαυτὸν τήν τε τοῦ πόλου διακόσμησιν καὶ τὰς τῶν ἀστέρων διαφορὰς, ὅσα τε καθ' ἑαυτοὺς γιγνόμενοι, καὶ ὅσα συμμιγνύντες ἀλλήλοις ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς διαστάσεσιν ἀποτελοῦσι, διαγνῶναι, *optime omnium suæ ætatis & cæli descriptionem & stellarum differentias, & qualia apud se versantes, & qualia quum conjunxerunt inter se, tum in congressibus, tum in intervallis efficiunt, dignovisse*, in quibus plane Manethonem depingi crede, & videre potes.

taret? Quod si tamen ita exiguo apud te erit in pretio; at tu in existimando non tuo ingenio utere, sed temporis, quo vixit, & illorum, qui talem judicabant appellandum τιν' ὐρανιώνων

Αἰθέριόν τε νόον φορέειν, ἐ γήϊνον ἔμπης.

Itaque etiam noster libro I & IV suos vocat ἀστρολόγυς θεοφήμυς. *Sed quodcunque illud sit, me quidem ad eum perlegendum in Laurentiano isto Musæ Mediceæ recessu stimulaverat nota memorabilis, quam Lucas Holstenius catalogo adscripserat. Scamno 23 in-"ter Mathematicos Græcos præter duo antiquissima ex-"emplaria Euclidis & Hipparchum in Arati & Eu-"doxi phænomena à Petro Victorio publicatum notan-"da sunt Cod. 27 Manethonis Poëtæ Ægyptii Apo-"telesmatica lib. 6. carmine heroico scripta ad nescio "quem Ptolemæum Ægypti Regem, nisi auctor an-"tiquitatem mentiatur, quod ex stilo & numeris con-"jicere non levi suspicione mihi videor. Præmitti-"tur Maximi ibidem Poëtæ Græci liber initio mutilus. "Hunc codicem unicum superesse existimo, quod à ne-"mine eorum commemoretur, qui auctorum indices in-"scripsere. Exemplar minuto & difficili charactere "scriptum est, ut exolescente & fugiente ob nimiam "vetustatem atramento vix legi amplius possit. Ex his statuere oportebat, si tunc non evolverem, nullam tota vita occasionem mihi redituram non legendi, sed vel videndi. Hinc quum nulla res obstaret, quin hujus cupiditatis non injustæ frenum immittere liceret, perlegi sane; & laboris pretium satis grande tuli, quod perpetuum cupiens etiam describendo manum applicui. Memineram enim scripsisse ipsum Scaligerum in Prolegomenis ad Manilium,* Apud Græcos vero multi

non solum professi sunt artem, sed & artis libros reliquerunt, Berosus, Antiochus, Teucer Babylonius, Dorotheus Sidonius poëta & Thrasyllus ille Capreatum obses. *Memineram item scripsisse in notis*: Apotelesmata unus quod sciam versibus scripsit Dorotheus Sidonius. *Vossius autem in Scientiis Mathematicis cap.* 27 *n.* III. *longum quidem futurum fuisse notat omnes nunc referre, sed in subjectis explanationibus admodum paucos refert; an plures notos habuerit, non dixerim: in capite autem LXII enumerat aliquos posteriorum sæculorum, inque illis* Ἀποτελεσματικὰ *Heliconii & ex Suida Petosirin, eundem scilicet, quem noster sibi amicum fatetur. Hæc utraque, quum priora temere essent etiam projecta, insignem hujus doctissimi viri temeritatem fatentia adegerunt me tanto magis, ut compararem exemplum, non quo cognoscerentur ex eo cursus siderum conjunctionesque, res satis sæpe descriptæ, aut quam haberent efficaciam in sortes humanas, quæ & ipsa ab curiosis illis vel satis vel incassum essent tractata; quam ut istæ opiniones sic quoque hinc patentes aperirent occasionem ad illustrandam amplius linguam Græcam, cujus latifundia agnoscebam mirabiliter ita ampliari, & opificia ipsa Ægyptiorum, quæ ad venustatem maximam gratiamque describit, sic recenserentur manifestius. Quantum vero ad Holstenii verba attinet, in eo describendo id expertus sum, ut nec difficilis character mihi sit visus, utpote quem bene potui assequi, nisi in notis & figuris quibusdam scribendi quas habebat; nec ullius literæ exolescens atramentum occucurrerit, ita ut hæc ejus censura tantidem à me habeatur, quanti superior, ubi menti-*

titum suspicatur antiquitatem, quod ex stylo colligit & numeris, quod etiam ipse viderit. Sed ita nempe absterrendus erat, si qui descriptionem moliri constitueret. Sic clamabat Budæus Pandectas Flor. esse lectu difficiles literis multis in locis exolescentibus verbisque non interpunctis, ut ex eo repetit Dausqueius, in quo etiam enituit aliter opera domestica. Itaque ego quum defunctus essem labore isto, non dubitavi ignarus quem casum vesper ferre posset, ex- "emplari meo statim hæc subscribere. Hunc poëtam "summa cum cura primum ex MS. bibliothecæ Medi- "ceæ manu mea descripsi, deinde numerum versuum ad "MS. exegi, demum ne vel suspicio ulla erroris rema- "nere posset, cum ipso MS. diligenter contuli omnia "distincte mihi prælegente meo anagnosta, sic ut si "quid mihi humanitus acciderit, huic exemplari non "minus secure inniti possit, si quis edere voluerit, ac "ipsi archetypo. Videtur autem primus scriba nullam "accentuum distinctionumve aut spirituum curam "gessisse, sed simpliciter formas literarum uno ductu "scripsisse, postea à viro docto & manu recentiore illa "omnia passim annotata sunt, relictis tamen inter- "dum locis obscurioribus, quæ ipse plane ita sum imi- "tatus. Erat autem manus vetustissima & pulcherrima. Dei munus est, ut nunc ipse id publicare queam, atque etiam voluptate ejus exsequendi fruar. In eo enim esse aliquid quo læter, certe mihi imaginor, quum casu inciderim; ut nosse cœperim non me primum fuisse, qui Manethonis hunc codicem ita versaverim. Nam præter Alex. Morum possideo & legi literas Nicol. Heinsii scriptas ab eo Florentiæ die XXVIII *Octobris anni* LII, *in quorum capite fa-*

 cic-

ciebat patrem meum certiorem: Additæ iis erant Illustrissimi Cassiani Puteani literæ, Langermannianæ etiam, si recte memini. Inceperat ille Livio Mediceo manus admovere, jamque primæ decados libros duos absolverat, mox intermisit laborem totus in Manethonis poëtæ Græci apotelesmatis describendis occupatus. *Ita eruditissimus inter paternos cognatos ille Lucas ante me in hoc opere fuerat, nec dubito quin perduxerit ad finem. Sed statim ubi in patriam rediit ab studiis, quæ nobilissimo ausu inchoaverat, desciscens ratio & alius fulgor antehabitus induxit abominabilem oblivionem & Manethonis & tot pulcherrimarum rerum, quibus adjuvare literas contempsit, mihique, qui salutavi illum bis vivo patre, semel mortuo, nunquam aliquid indicavit sæpe illum ad eas revocanti. Itaque etiam alicubi hærebit illud ejus chirographum, nec libet scrutari, quod ipse aspernatus abjecit. Sic emergit tandem ex injustis & quibus certe non lucubratus fuerat, tenebris hic Manethon, sicut diu ignotissimus, ita non semper. Neque enim ambigere fas est, quin hic sit ille ipse, cujus mentio fit in carmine ad Colleam vel Jovium, quodque Paullino adscribere satagunt:*

Nunc tria miremur, texentem fata Platonem,
Aut Arati numeros, aut picta Manæthonis astra.

Hæc citantur Lacerdæ in Adversariis peragenti tria Fata, perinde ut Barthio in eisdem notanti numeros Arati; sed quorum uterque tantundem de tertio qui nominatur, Manæthone somniavit. Ex quo loco videtur indicari longe alia veteris Manethonis forma, quam in hoc codice deprehenditur, in cujus quidem mar-

marginibus contracta exhibetur eadem materia, quam poëtica descriptione largius profert Manethon, ita ut planetas exprimant notæ eorum solitæ. At in antiquioribus videntur per picturas etiam & colorum varietates singula fuisse demonstrata; quæ utinam superessent! Certe in principio libri V apparet ab nostro id significari, tanquam ceris variegata quædam encausta habuerint hujus argumenti. In hoc autem versificatore minus admiraberis vocari Manæthonem, si memineris in Æliano de animalibus X, 16 *edi quoque* Μαναίθωνα, *ubi mire eum laudat politissimus scriptor* τὸν Αἰγύπτιον σοφίας εἰς ἄκρον ἐληλακότα ἄνδρα, *quem cur non eundem hunc nostrum esse opineris, nihil video impedire. Cæterum & in margine illic notant aliunde* Μανέθωνα, *& ipse in unico isto exemplari bibliothecæ Mediceæ plane literam* ε *spectavi. Nihilominus inter diphthongum & secundam vocalem hæsisse hanc appellationem evincit versiculus iste Latinus, quem produxi. Unde etiam evenisse opinor, ut apud Suidam appelletur* Μαναίθως, *qui tamen ab Vossio de Poëtis Græcis lib.* 1 *cap.* 14 *dicitur Manethos; nec enim officit syllaba posterior, quo minus pro eodem habeatur, quam dicat eum scripsisse* ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν, *quamvis in Suida confundantur nomina natalium locorum, unde hic poëta & alter ille annalium conditor orti fuisse illic narrantur. Quod negari tamen nequit, ab antiquis historicus solet appellari* Μανέθως, *& ait Eusebius* ἐκ τῶν Μανεθῶ, *quod cur Vossius in Historicis Græcis pag.*90 *interpretetur* ex libris Manethonis, *viderit. Noster poëta est, qui* Μανέθων *dicitur, & per justam inflexionem solet declinari. Satis scio Vossiana ista tot hodiernorum hominum exemplis*

roborari & in consuetudinem adducta esse, ut, qui traducere & notare ista velit, profecto turbæ videatur ludibrium debere, eo ineptiæ progressa ista confusione, ut nonnulli notent Μανέθων *aliis dici, qui aliis sit* Μενεθῶς *vel* Μανεθῶς. *Sic enim scribunt jam isti; & an non præclara?* Berosus toto sæculo esset junior Manethone. Atqui Manethos *&c. In quo sane illis veniæ indulgendæ necessitas quædam existit ex Josepho lib.* I Αρχαιολ. *cap.* III, *ubi viderant occurrere* Μανέθων ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ποιησάμενος ἀναγραφήν. *Sed unde istam possessionem occupavit hæc appellatio? Certe non ex illo præstantissimo codice Viennensi Sambuci, non ex proximo Mediceo, non ex eo quo usus fuit Casaubonus, ut indicant notæ Oxonienses, sed ex illa secunda & media tribu, quæ præ illis fastidienda erat, quum illi sancte retinuerint, quod ab Josephi manu venerat,* Μανέθως. *Quin etiam licet aliis placuerit sic ludere, hoc est, citare nomen, quod prorsus ignorabant; utique tamen cavit Scaliger, ne alium agnosceret quam librum* Manetho Ægyptii, *ubi in Græcis occurreret* Μανέθως, *etsi nesciam an de industria; quod facile tu quoque dubitabis, si contuleris duas columnas paginæ* 354 *in historiarum synagoge. Nam certe Græca mutari non decuit in Latinis, quum ut* Μανέθως *declaratur Josepho; ita ab eodem in libro primo contra Apionem agnoscitur* ὁ Μανεθὼν, *agnoscuntur* τὰ τοῦ Μανεθῶνος, *agnoscitur* ἐν ἄλλῃ τινὶ βίβλῳ τῶν Αἰγυπτιακῶν φῆσαι Μανεθὼν: *ex quo propterea loco rectissime & Grotius ad Genesin* 46, 34 *citat* ex Manethone apud Josephum, *& pater meus in libro* IV *Observat. cap.* 15 Manethon apud Josephum, *& Schefferus lib.* II *Milit. Nav. c.* I *meminit excerpti ejus.*

Eo

Eo minus intelligere valeo, quum apud Tertullianum exstet in Apologetico cap. XIX Manethon Ægyptius, *unde aut cur Vossius de historicis Græcis lib.* I *cap.* IX *de eo loco scribat* ubi conjunguntur Manethon sive Manethos Ægyptius, Berosus Chaldæus *&c. Denique & ab magni Etymologici scriptore citatur* ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, *ut patet in voce* λεοντοκόμος. *Quidquid sit, ab antiquis & probis chartis docemur hunc poëtam nominare Manethonem: atque etiam ille ipse Plutarchus, qui in libro de Iside scribit* ὡς Μανέθων ἱστόρηκε, *in præcedenti ejus libri parte posuit* Μανεθὼς μὲν ὁ Σεβεννύτης τὸ κεκρυμμένον οἴεται *&c. nec dixero quare; (si eripias omnino plures ac diversos fuisse, saltem duos Manethonas, poëtam nostrum & pari nomine historicum, à quibus diversus fuerit Manethos; aut etiam ab poëta nostro scriptas perinde historias, quam ab Manetho) non magis quam quum pateat id nomen crebrum illic fuisse, unde promanarit id ipsum ad Americanorum partem, ubi Manetoe dici malum genium docent itineraria.*

Hic igitur Manethon inter cætera styli sui otia lusit etiam versibus, quibus materiam sumpsit ex artificio temporis sui crudissimo & exercitatissimo, quod satis constat, nec per Ægyptum modo, sed ubicunque & per quaslibet gentilismi ætates; cujus quem librum legimus, in quo non deprehenduntur quædam hujus vanitatis vestigia? Et tam frequenter leguntur Ἀποτελέσματα *&* Στοιχειώματα *ac similia, ut vix quidquam occurrat frequentius. Fecerat id quoque Orpheus, scriptor creditus carminis* ἀποτελεσματικοῦ, *cui titulus* δωδεκαετηρίδες, *unde citatur ab Grammaticis hoc distichon,*

Ἔστι

Ἔσται δ' αὖθις ἀνὴρ ἢ κοίρανος ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεύς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

ut hinc pateat non unum fuisse Dorotheum Sidonium, qui versibus talia scripserit, quod modo scribentem videbamus Scaligerum, quum ipse etiam id de Orpheo citaverit. Sed noster Manethon potuit peculiari stimulo adactus fuisse ad hæc poëtice tractanda, quæ fortassis per prosam satis sæpe jam erant declarata. Nempe quum forsan fuerit aut voluerit esse consors Musei, hos libros paravit ad certamen, quod in isto loco celebrari certis temporibus, præcipue sub ingressum, solitum fuisse discimus egregie ex libello, qui continet expositionem totius mundi ab Gothofredo primum editam his verbis: Metro enim ejus Alexandria in omnem gentem invenies Philiforum omnem doctrinam. Itaque aliquando certamine facto Ægyptiorum & Græcorum, quis eorum Musium accipiat, argutiores & perfectiores inventi Ægyptii, & vicerunt, & Musium ad eos judicatum est: & impossibile est in quacunque re invenire volueris sapientem, quomodo Ægyptium. *Et forsan hac ipsa insultatione utitur in libri primi principio, quum Ægyptios vocat πάντα δαήμονας.*

Quod poema quum descripsissem & constituerem edere, non potui, quin de quibusdam locis in consilium irem. Multa enim erant non sic in scribendo posita, ut liceret ita publicare sola, nec ope aliquâ adjuta. Immo uberem commentandi oportunitatem subjiciebat ipsa multitudo vocum antehac vix auditarum, vel etiam varietas rerum quas tangit & opificiorum vel in Ægypto vel alibi usitatorum, quorum illustratio sane etiam delectet, (in illis enim

certe

certe ostendit se vel ingeniosissimum) immo etiam in promptu erat propior quædam comparatio cum Manilio vel Julio Firmico, & aliis apotelesmatum collectoribus, unde satis multa congesseram. Sed illis nunc malui non uti, nisi admodum paucis, contentus decidisse de quibusdam, quæ possent videri in ambiguo sita. Hinc igitur & breves & paucas notas accipe, & tanto pauciores; quanto ipsum Manethonem legi à te & amari desidero, quod quidem desidero unice.

Nec dubites oportet hinc evenisse, ut & ipsas & Latinam versionem ab Manethone quam longissime removerim, istam quidem non additurus, nisi efflagitasset eam mos publicus & illi patrocinans librarius, qui tamen me non nisi post Græca chartis commissa expugnare valuit. Non est hoc genus doctrinæ, quod legi meretur nisi sermone suo, aut ullum operæ fructum afferre velit spondeatve aliis, quam qui ipsum legunt; præterquam quod in his interdum occurrant, quæ nec pronunciare gratum, multo minus ut scribendo testatum facere sustineas talia à te, quem utique nunquam non cogitare oportet, qui sis, scripta esse. Græca qui legerit, ille enimvero percipiet ubertatem satis fertilem ac pinguem, quam meo exemplo pronunciare ausim, multis fortasse id aliquando declaraturus. Cæterum hinc collige raptam & celeri impetu eam effusam, quum diu inhærere operi ingrato tæderet, ac forsan alibi minus convenientem aut Manethoni aut sententiæ tuæ; de qua re videbimus.

Hæc sunt, quæ de hoc Manethone præfanda rebar. Nam de ætate ejus si quæras, quum ipse &

Regem ſæpe & Reginam lib. v, 208 *nominet, quidni intelligam optimum illum & florentiſſimum Ægypti ſtatum ſub Ptolemæo Philadelpho & uxore ejus ſimulque ſorore Arſinoe? Neque enim poſſum tam naſutus eſſe, ut ſuſpicer auctorem inſignem mentiri voluiſſe ætatem, quod excidere ſibi paſſus fuit Cl. Holſtenius. Nihil quidem mihi occurrit, unde ingenium ejus impar ſupponere vellem ſplendori iſtius temporis, quum contra veniant paſſim ſparſa egregia indicia optimorum ſtudiorum. Quæ ſi tuis in aliqua parte opitulari potuerint, nunquam temporis aut laboris impenſi me pœnitebit. Vale & fruere.*

MA-

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληΐδα τιμὴν
Γαίης ἡμετέρης κοσμοτρόφου Αἰγύπτοιο,
Ἄξιά σοι τάδε δῶρα φέρω βασιληΐδος ἀρχῆς
Ἄστρων οὐρανίωντε φάσεις ἀπλανῶντε πλανῶντε,
Ὅσα βροτοῖς τελέουσιν ἐπιβλέψαντες ἐν ἀρχαῖς
Σπειρομένοις καὶ τικτομένοις δειλοῖσι βροτοῖσι,
Μοιρῶν ἀρρήκτοισι μίτοις θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης.
Νύκτας ἄϋπνος ἐὼν καὶ ἐν ἤμασι πολλὰ μογήσας,
Ὅπως σοι βίβλους ἅσπερ κάμον, ἅσπερ ἔτευξα,
Τάς σοι ἐγὼ πέμψω καμάτων σφετέρων μέγ' ὄνειαρ·
Ὄφρα κεν ὅσαπερ αὐτὸς ἐπιτροχάδην Πετόσιρις
Εἴρηκεν, τάδε πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω
Ῥυθμοῖς ἡρωικοῖσι καὶ ἑξαμέτροισ' ἐπέεσιν.
Ὄφρα μάθῃς, ὅτι πάντα δαήμονες ἀνέρες εἰμὲν,
Οἳ λαχόμεν ναίειν ἱερὸν πέδον Αἰγύπτοιο.
Ἠέλιον, Μήνην, Κρόνον, Ἄρεα, Ἕρμεια, Ζῆνα,
Κυπρίδα τ' εὐπλόκαμον καλὴ λέγε Καλλιόπεια.

Ἢν Κρόνος ἠέλιός τ' ἄμφω καλίδωσι Κυθήρην,
Δυσγαμίην παρέχουσι καὶ ἀστασίην ἐπὶ λέκτροις,
Καὶ δούλαις μίσγουσιν ἑταιρίσιν, ἠδὲ λαφύροις
Αἰσχίστως διδόασι κακῆς ἕνεκεν Κυθερείης.
Ἄρης καὶ Παφίη κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἄνακτες,
Μοιχοὺς ἁρπακτῆρας ἀεὶ ῥέζουσι γυναικῶν.
Ἑρμείας δ' ἢν τούτοις ἰσόῤῥοπος ἀντήσειεν,
Τέρψονται παίδων χαλεπῇ ἐπὶ Κύπριδι κεῖνοι.
Ἠέλιος κέντροισι παρὼν κερόεσσάτε μήνη,
Ὃς μὲν ἐν ἀρσενικοῖσι παρὼν μήνη δέτ' ἐναλλὰξ,
Γεννῶσιν βασιλῆας ὑπερθύμουςτε δυνάστας.
Ἀμφότεροι φωστῆρες ἐν ἀρσενικοῖσιν ἐόντες,
Θηλυτέρης Κύπριδός τε καὶ ὡρονόμοιο κατ' ἰθὺ,
Ἀρσενικοῖς ἔργοισιν ἀναγκάζουσι γυναῖκας
Τέρπεσθαι, μέγα θαῦμα, γυναιμανέες γὰρ ἐοῦσαι
Ἀργαλέως γαμέουσιν ἐς ἀργαλέην φιλότητα.
Κριὸν ἐπελθὼν Κρονίδης ἐπίκεντρος ὑπάρχων
Ἢ καὶ σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἄρηος
Ἐσθλὸς ἔφυ, ῥέξει δὲ καὶ ἀνέρας ἡγεμονῆας
Ἄρχοντάστ' ἰδίης πάντοτε πραγματίης. *
Ἑρμείας καὶ Θοῦρος ἐπὴν τετράγωνοι ἐῶσιν,
Πολλάκι κινδύνους περὶ χρώματος εὑρίσκουσι.
Ἢν δ' ἄρα καὶ δύνωσι, κακίονες οἵδε μάλιστα
Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν ἐκφεύγουσι δυναστῶν.

*MS. τείης

Ἄρης

Ἄρης καὶ Παφίη κοινὴν ὁδὸν ἰθύνοντες
Μήνην εἶτ' ἂν ἴδωσι, λέχος τεύχουσ' ἀθέμιστον,
Συγγενικὰς δ' αὐτοῖσιν ἐφαρμόζουσι γυναῖκας.
Ἢν δὲ Κύπριν καλὴν πολιὸς Κρόνος ἀγκαλίσαιτο,
Δυσγαμίην καὶ δυστεκίην ῥέζουσι γυναιξίν.
Οὐδέποτ' κουριδίους ἄνδρας κρατίουσ' ἄχρι γήρους,
Οὐδὲ τέκνοις γλυκεροῖς ἐπὶ χείλεσι μαζὸν ἔθηκαν.
Στειρώδεις γὰρ ἔασιν ἀγρήια τ' ὠδίνουσιν.
Ἀντίον ἠελίοιο φάσιν λύσασα σελήνη
Μὴ Κρόνῳ ἀντήσειε. τίς ἂν ποτε φῶς ἐσίδοιτο
Δύσμορος, ὃς κακὰ πολλὰ παθὼν ἄϊδος δὲ κάτεισιν.
Χροιὴν μὲν φορέουσιν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
Ὀχθοὺς δ' ἀμφὶ δέμας κακοελκέας ἀμφιβαλοῦνται
Δάκτυλα σηπόμενοι λιπαρκέα νήλεϊ λύθρῳ.
Ταῦτα δ' ἄτερ Ζηνός τε καὶ εὐπλοκάμου Κυθερείης
Ἔσσεται, ὁππότ' ἐκεῖνοι ἀπόστροφοι ὦσι σελήνης.
Ἑρμῆς ὡρονομῶν μήνης μετὰ καὶ Κυθερείης
Δύνοντος Κρονίδαο θεῶν μυστήρια δρῶσιν,
Ἢ μούσης ἄπλοντ' ἢ λύρης εὐρύθμοιο,
Ἤε πάλιν φιλέουσιν ἀμύμονα παγκράτιόν τι.
Ἑρμῆς καὶ Κυθέρεια σὺν ἀλλήλοισιν ἐόντες
Ῥέζουσιν μούσης ἐπιίστορας εὔφρονας ἄνδρας.
Ἤν πως καὶ κερόεσσαν ὁμοῦ μήνην ἐσίδωνται
Ἑρμῆς φωσφορέουσαν, ἀτὰρ λιποφεγγέα Κύπρις,

Ζεὺς, Κρόνος, ἀμφότεροι κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἄνακτες
Ἀνθρώποις διδόασι τύχης πολυπείρατα δῶρα,
Καὶ μεγάλους ῥέζουσι, καὶ ἐς βασιληΐδας αὐλὰς
Πολλάκις ἤνεγκαν, τιμήν τε φέρουσι μεγίστην.
Ἑρμείας Φαέθοντι μεσουρανέοντες ἔθηκαν
Ἄνδρα μέγα πλούτῳ γαυρούμενον ὁπηνίκη τε,
Καὶ φιλίην παρέχουσι πρὸς ἀνέρας ἡγεμονῆας,
Καὶ δόξῃ μεγάλῃ γαυρούμενον, αἴκεν ἴδηαι
Εὐκέραον μήνην συναφὴν τούτοις ἐπέχουσαν.
Πάντοτε μὲν κέντροισιν ἐπὼν κορυθαιόλος Ἄρης
Τὴν πρᾶξιν παρέχων τοιάπερ ἐκτελέει·
Ἤτοι λαξευτὰς ἢ τέκτονας ἢ λιθοεργούς.
Ἠέλιος δ' ἢν τῷδε συνῇ, πυροεργίας ἄνδρας
Ῥέζει χαλκοτύπους, ἢ φυσητὰς ὑέλοιο,
Ἢ βαφέας μογερούς, ἢ κλιβανέας σκολοεργούς.
Οὗτοι γὰρ καὶ νυκτὸς ἀγρυπνητῆρες ἐόντες
Νύκτα μὲν ἐργάζονται, ἐν ἤματι δ' ὑπνώουσιν.
Πάντοτε νυκτιγενοῖσι μεσουρανέων Κρόνος αἰνὸς
Ῥέζει κηπουροὺς ἢ δ' ἐργαλέους ὑδραγωγούς,
Ῥέζει δ' ὑδροφόρους πολυπήμονας, οἵ τ' ἐπὶ γαίης
Κευθμῶνας δύνουσιν ἀεικέος εἵνεκα μισθοῦ,
Ἢ παρύγροισι τόποισι παρήμενοι ἐργάζονται
Μή ποτε τῶν ἰδίων τι κτώμενοι ἐκ καμάτων γε.
Ἑρμείας διὰ μέτρον ἔχων Κρόνον ἠδὲ σελήνην

Κεν-

Κεντρωθεὶς δ' αὐτῆς καὶ ἐναντίον ὡρονόμοιο
Ἐμμανέας τεύχει ἠδὲ φρενοβλαβέας.
Εἰ δὲ ῥοπῆς μὴ μοῖρα τύχῃ, καθέτου δ' ἀποκλείνῃ,
Ἐσκότισεν μούνῳ κλεψίφρονι ῥεύμασι κείνους,
Καὶ φρένας ἠλλοίωσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Ἔσθ' ὅτε σωφρονέουσι, καὶ ἔσθ' ὅτε μαργαίνουσιν.
Πάντας ἀπ' ἠελίοιο φυγεῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ Ἄρηα.
Νικᾶται γὰρ Ἄρης ὑπὸ αὐγαῖς ἠελίοιο,
Αἰδεῖται δ' Ἄρης καθαρῶν φάος ἠελίοιο.
Οὐδέποτε τὴν προτέρην ἔχει κακοφροσύνην.
Ζεὺς ῥέζει κρατίοντας ἐλαιοφόροιο παλαίστρης,
Κύπρις πορφυρέοισιν ἐν εἵμασιν ἀρχιερῆας,
Καὶ Κρόνος ἐνδόξως ἀγορανόμον ἐστεφάνωσεν.
Ἄρης δ' ἐνόπλους στρατιῆς ἡγήτορας ἄνδρας,
Ἥλιος δ' ὕπατον, μήνη δέ τοι ἀρχιδικαστήν.
Ἑρμῆς κοσμητῆρας ἑῆς ἐποίησε πόληος.
Αἰγόκερῳ Κύπρις καὶ ὑδροχόῳ παρεοῦσα
Σύν τε Κρόνῳ καὶ Ζηνὶ κακὴ κατὰ πάντα τέτυκται.
Ἢν συναφὴν πρώτιο λάβῃ πολίοιο Κρόνοιο
Ἄρηος εἰσβλέψαντος ὁμοῦ μήνην Παφίην τε
Σύν τε Κρόνῳ βλαβερῷ, δυστλήμονες ἀνέρες οὗτοι
Μαινόμενοι βαίνουσιν ἑῆς ἐπὶ λέκτρα τεκούσης.
Ἢν δ' ἀκτῖνα λάβωσι περιαυγέος ἠελίοιο,
Μητρυιαῖς μίσγοντ' ἢ παλλακίσιν γενετήρων.

Καὶ πρωτίστην κακίην ἔσβεσεν ἥλιος.
Μήνη θηλυτέροισιν ἐπεμβαίνουσα τόποισιν
Αντίον ἠελίοιο καὶ ὡρονόμοιο τυχοῦσα,
Ανέρα γεννήσει μόνον οὔνομα, πάντα δὲ θῆλυ,
Πάντα γυναικὸς ἔχοντα καὶ αἴσχεα καὶ φιλότητα.
Ην δὲ μεσουρανέῃ Φαίνων Αρης τε κραταιὸς,
Καὶ στάχυν ἄρρενα δεινὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Ην δὲ Κύπρις διὰ μέτρον ἔχοι Κρόνον ἠδὲ σελήνην,
Αρης δ' ἢν τετράγωνον ἴδοι καλὴν Αφροδίτην,
Ερμείας δ' ἄρα κέντρον ἔχοι μέσον, εἰδέ κεν οὕτω
Μαρτυρίην τούτῳ καὶ Κρόνος ἀμφιβάλοι *
Εὐνούχους στείρους οὔτ' ἄρρενας οὔτε γυναῖκας
Αχνοας, αἰνότερ' ὄντας ἀπειρήτους φιλότητος,
Ενθ' ὅτε δ' ἑρμαφρόδιτον ὁμώνυμον ἀθανάτοισιν
Διστὰς ἀρχήσους εἰς ἓν ἔχοντα φύσεις.
Υἱὸς θ' υἱωνός τε Κρόνου Ζεὺς ἠδὲ καὶ Ερμῆς
Αμφότεροι βαίνοντές ὁμοῦ, καὶ κέντρα λαβόντες,
Τεύχουσιν ῥητῆρας ἢ ἐκ λόγου ἢ καλάμοιο
Γραπτῆρας πινυτοὺς, ἢ καὶ πολυκερδέας ἄνδρας
Εμπορίην φιλέοντας ἀεὶ πρηκτῆρας ἐόντας.
Μήνη φωσφορέουσα καὶ Αρεϊ συμβάλλουσα
Εκτον ἔχοντι τόπον, στίνος ἀνδράσιν αὐτίκα ῥέζει.
Αμφὶ πόδας τέμνονται ὑπ' ἀνδροφόνοιο σιδήρου
Χουλοὶ, μουνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον,

* MS. βάλλοι

Αὐ-

Λύπην ἀείμνηστον ἑὸν πόδα πιπλαίνοντες.
Ἄρες Ἄρες κακοεργὲ καὶ ἀνδράσι καὶ μακάρεσσι
Καὶ πόλεσιν καὶ νηυσὶ καὶ ἠέρι καὶ πελάγεσσιν
Καὶ καρποῖς γαίης καὶ ῥεέθροις ποταμοῖσιν!
Εἵνεκά σου πόλιες μὲν ὑπὸ πυρὸς ἐμπίπρανται,
Καὶ νῆες πελάγεσσιν ἐπιπλώουσαι ὄλοντο,
Καὶ ποταμοὶ ξηροὶ μὲν ἀνύδατοι ἐν στομάτεσσιν,
Δένδρεα τ' ὠλεσίκαρπα καὶ ἀνέρες αἰνογένεθλοι.
Οὓς μὲν γὰρ μογεροῖς πυρκαϊαῖς ὤλεσας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόροισιν ἕλωρ θήρεσσιν ἔδωκας,
Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρου ἐσταύρωσας,
Οὔτι πάθ' ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγῆ χεῖρ.
Νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν αἰγίοχος Ζεύς,
Οὐδ' Ἥρη μήτηρ, ἀλλ' οὔρεα πικρά σ' ἔτικτεν,
Καὶ λύσσα στυγερή, καὶ χάος οὐλόμενον.
Εἰ δὲ Κρόνον λείψει σεληναίη κατὰ μοῖραν,
Τεύχει ῥευματικοὺς ἠδ' ἀσθενέας κατὰ σάρκα.
Τεύχει δ' ἀργαλέους ὑδροχάστορας, οἵκεν ἔπειτα
Ὀστᾶ χαυνωθέντες ἀφ' ὕδατος οὐλομένοιο
Ἔγκυον ὠδείνουσιν ἑὸν μόρον ἐντὸς ἔχοντες.
Ἄρεα δ' ἢν λείψασα σεληναίη φορέοιτο,
Ἀνέρα σ' ἐκτήκει πολλάκις ἐκ κρυφίμων
Ἤπατος ἢ σπληνὸς τετυχωμένον ἠὲ νεφροῖο,
Ἢ κραδίην περίτριψε νοήμονα μητέρα βουλῆς,

Πνεύ-

Πνεύμονα τ' ἑλκήεντα κακὴν νόσον ἀνθρώποισιν;
Οἵπερ δὴ μογέοντες ἀποπτύουσιν ὄλεθρον
Βηχὸς ἀνιάτοισιν ἐλαυνόμενοι στροφάλιγξιν,
Λεπταλέοις θυμοῖσι καὶ ἀδρανέες μελέεσσιν
Πείνοντες καὶ ἔδοντες, ἀειθανὲς ἦτορ ἔχοντες.
Ἄρης ἡμερινοῖσι μεσουρανέων τάδε ῥέζει·
Πρῶτον μὲν γονέων βίον ὄλλυσι, καὶ λέχος αὐτῶν
Χωρίζει θανάτῳ κακῷ ἠὲ διχοστασίητε.
Αὐτοὺς δ' ἐν πολλοῖσιν ἐγύμνασεν ἤμασιν αἰεὶ
Θλίψεσιν οὐλομέναις καὶ ἀργαλέαις πενίεσσιν,
Κινδύνοις βλαβέεσσι, δανείσμασιν ἐνδείεσσιν.
Ἄς τε γονῇ δ', ἀγύναιον ἄτεκνόν τ' ἐν νεότητι
Πολλάκι καὶ θανάτῳ στυγερῷ θνήσκουσι σιδήρῳ·
Ζεὺς δ' ἐσιδὼν τοῦτον ἐσθλὸν ἔθηκε τέλος.
Ἄρεα δ' ἣν κατέχῃ δεινὸν θεὸν αἰθέρος λὶψ,
Πολλῶν αἴτιος ἐστὶν ἐν ἀνθρώποισιν ἀνιῶν,
Λύπας καὶ θορύβους ἐγκλήματα ἢ σίνος αἰνὸν
Ἢ πένθος ἠπλώουσιν, ἑὴν πάτρην περιλιπόντες.
Ἑρμείας Παφίην πολιὸς Κρόνος ἤνικεν ἔχωσιν
Τὴν πρῆξιν ἔξουσιν ἀμύμονες ἰητῆρες.
Εἰ δὲ Ζεὺς ἐσίδοι, πολυόλβους εὐτυχέας τε,
Πλούτῳ τιμήεντας, ἀγακλέας, ἀνθρώποισιν
Ἤπια φάρμακ' ἔχοντας, ἀνώδυνα φαρμάσσοντας.
Ὅσσοι δ' ἄνικεν ἔχωσιν * ὕπεκ συνόδοιο φυγοῦσαν

* MS. ὑπεξυνόδοιο

Μή-

Μήνην φωσφορέουσαν ἔτ' ἔμπεδον ὀρνυμένην τε
Ἄρει συμβάλλουσαν ἀνηλεῖ ἢ Κρόνῳ αἰνῷ,
Ἔμβρυα μὲν φθείρουσι * μινυνθαδίοισι χρόνοισιν,
Μηδὲ βροτῶν μορφὴν ἐξαίσριον αὐχήσαντα,
Σαρξὶ δὲ θηλείεσσι πανείκελα ῥυζήσαντα
Ὠμοτόκοις ἰδέεσσιν ἐς ἠελίου * φέρον αὐγάς.
Αὖται δ' ἀμφὶ τόνοισιν ἀνήλεα κωκύουσαι
Εἰς ἀίδου κατίασιν ἀνοστήτοιο μέλαθρον.
Εἰ δὲ Ζεὺς ἐσίδοι, ψυχὴν μάλα πολλὰ παθοῦσαν
Ἐκσώσει θανάτοιο. κακῶν δ' οὐκ ἔσσετ' ἀρωγός.
Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, θυηπολέεις μακάρεσσιν;
Τίπτε μάτην τελεσίλικτον ἀν' οὐρανὸν ἤλυθε κνῖσα;
Ἴσχεο. οὐ γὰρ ὄνειαρ ἐν * ἀθανάτοισι θυήλης.
Οὐ γάρ τις δύναται γένεσιν μεταστρεψέμεν ἀνδρῶν·
Ἥθ' ἅμα νηπιάχοις συγγίγνεται ἀνθρώποισιν,
Εὐθύτε μοιράων εἱλίσσεται ἀμφὶ μίτοισιν
Κλώσμασιν ἀρρήκτοισι σιδηρείοισι τ' ἀτράκτοις.
Ῥέζε Κρόνῳ καὶ Ἄρῃ καὶ Ἑρμῇ καὶ Κυθερείῃ
Καὶ Διῒ καὶ μήνῃ καὶ ἠελίῳ βασιλῆϊ.
Οὗτοι γὰρ κρατέουσι θεῶν, κρατέουσι καὶ ἀνδρῶν,
Πόντου καὶ ποταμῶν πάντων ῥοθίων ἀνέμων τε,
Καὶ γῆς καρποφόροιο καὶ ἠέρος ἀενάοιο.
Πλησιφαὴς Κρονίωνι συναυλήσασα σελήνη

* MS. φθείρουσιν * MS. φέρων * MS. ἀθανάτοισιν

Εὐτυχίας ῥέζει καὶ μακαριστοτάτους.
Εἰ δὲ λίποι Κρονίωνα φάει πλήθουσα σελήνη,
Οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐστὶς ἔχει δύναμιν.
Ἀλλὰ κακῶν ῥεκτῆρα πέλει λείπουσα πρὸς αὐτὸν
Ἔκφρονας αἰνομόρους ἢ νοσηροὺς τελέσειεν,
Ἀμβλύπρόντ' ἐτέλεσσεν ἑὸν βίον ἐν καμάτοισιν.
Ἄρης καὶ Φαέθων κατ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
Ἀνθρώποις ἐπάγουσιν ἀνωμαλίην βιότοιο
Καὶ προκοπῇ στερεῦσι καὶ ἐκ φιλίης * ὀδάσουσι
Ἄμφω κέντρον ἔχοντες, ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο πλοῦτος,
Καὶ δόξαι, καὶ σωφροσύναι, καὶ πίστιες ἐσθλαί·
Ἐκ δ' Ἄρεος πενίη τε κακὴ θορυβοῖτε, μάχαι τε,
Ἐγκλήσεις μεγάλαι περὶ χρώματος, ἔσθ' ὅτ' ἀγῶνες.
Οὗτοι δ' εὔποροί εἰσιν, ἐν εὐπορίῃ δὲ πένονται.
Ἢν δὲ μεσουρανέῃ πυρόεις, τέλος αἰνὸν ἔχουσιν.
Κέντρον ἔχων Φαέθων μήνης μετὰ καὶ Κυθερείης,
Ἤνπως φωσφορέουσα σελήνη τῷδε συνάπτοι,
Ἄρχοντας μεγάλους, εὐδαίμονας, ἔμφρονας ἄνδρας,
Ἐνδόξους, στροφίοισι καρήατα κοσμηθέντας,
Πλούτῳ τιμήεντας, ἀγακλέας ἀνθρώποισιν.
Ἀμφότεροι δύνοντες ὁμοῦ Κρόνος ἠδὲ καὶ Ἄρης,
Μήνης ἠελίοιο κατ' ἀντίον ἑστηώτων,
Ῥέζουσ' ἐμμανέας τέσσεις φρένας ἐξολέσαντες,

* in marg. adſcriptum σκεδάσουσιν, ἐλάσουσιν

Οἱεν-

Οἴονται δ' ὁρόων νεκύων σκιοειδέα μορφήν.
Οἱ δὲ καὶ ἀφρονέοντες ἀεικέα πήματ' ἔχοντες
Πίπτουσι συνόδοισι σεληναίης ὑπὸ ῥιπῆς.
Ἣν δὲ Κρόνου μέσση τε καὶ Ἄρεως ἦν Ἀφροδίτη,
Καὶ μήνην λεύσσωσι καὶ Ἑρμείαν τετράγωνον,
Δρῶσιν φοιβητὰς ἢ * μάντιας, οἵθ' ἱεροῖσιν
Ἑζόμενοι ζώουσιν ὀνείρατα μυθίζοντες.
Οἱ δὲ καὶ ἐν κατοχαῖσι θεῶν πεπεδημένοι αἰεὶ,
Δεσμοῖσιν μὲν ἔδησαν ἑὸν δέμας ἀρρήκτοισι,
Εἵματα μὲν ῥυπόωντα, τρίχες δ' οὔρησιν ὅμοιαι
Ἵππων, κηροπαγεῖς, ὀλοαὶ τηροῦσι κάρηνον.
Οἱ δὲ καὶ ἀμφιτόμοισι σιδηρείοις πελέκεσσιν
Ἔνθεα λυσσώντες ἑὸν δέμας αἱμάσσουσιν.
Πλησιφαὴς δ' Ἄρηϊ συναντήσασα σελήνη
Ζηνὸς ἄτερ Κύπριδός τε κακὴ κατὰ πάντα τέτυκται,
Βλάπτει μὲν βίοτον καὶ πλούσιον ἄνδρα πένητα
Ῥηϊδίως ἔρρεξε, μινυνθαδίοντε χρόνοισιν
Ἐξαπίνης ἀπόλεσσε βίῃ κακοεργέϊ μοίρης.
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο μέσην δείμαινε σελήνην,
Οὕνεκεν ἀργαλέη πέλεται μογεραῖσι τεκούσαις.
Τρύχει γὰρ ταύτας κρυφίμων ἄπο. πολλάκι δ' αὐτὰς
Ὤλεσεν ἐν θανάτοισι βιαιοτάτοισι βαλοῦσα,
Ἀψαμένας βρόχον αἰνὸν, ἢ ἀραμένας ξίφος ὀξὺ,

* MS. μάντας

Ἢ περὶ δαιομένας, ἢ ἐν ὕδασι πολλὰ παθούσας.
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου μέση Κύπρις οὐ καλοεργός,
Οὕνεκεν ἀνθρώποισι κακὴ κατὰ λέκτρα τέτυκται.
Μίσγει γὰρ δούλαισιν ἑταιρίσιν, ἃς φιλέοντες
Ζήλῳ ἐλαύνονται κακοεργῷ. πολλάκι δ' οὗτοι
Ἀνέρες ὀργιόωντες ἀποκλείουσι γυναῖκας,
Καὶ μόρον αἰνὸν ἔχουσι κακῆς διὰ λέκτρα Κυθήρης.
Ζώδιον ὡρονόμοιο λαχὼν Ζεὺς ἠδ' Ἀφροδίτη
Ἄρεος δύνοντος ἀνηλέος ἠδὲ Κρόνοιο,
Πλούσιοι ἐν πρώτοισι καὶ ἐν πυμάτοισι πένητες,
Ἀλλ' οὐκ ἐκλείπουσι μάχας θορύβους τε δίκας τε
Εἰ μή πως Φαέθων πυμάτην περὶ μοῖραν ὁδεύσῃ.
Εἰ δ' Ἄρης ὥρην κατέχοι Φαίνοντι σὺν αὐτῷ,
Δύνῃ δ' αὖ Φαέθων κατ' ἐναντίον ἀμφοτέροισιν,
Ἐν νεότητι πενίην καὶ ἐς τέλος εὔπορον ἄνδρα
Ῥέζουσιν, * βίοτον δ' ἀνώμαλα ἔργα τελοῦσιν.
Εἰ δὲ Κρόνῳ καὶ Ἄρηι συνῇ κερόεσσα σελήνη
Μοίρην ἐντὸς ἔχουσα, συνάπτῃ δ' αὐτίκα τοῖσδε,
Ἐντὸς ἔχει κακίην Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου αἰνήν.
Αἰνὸς ἀνθρώπων ἔσεται βίος ἠδ' ἐλεεινός,
Καὶ πενίη, καὶ μοῖρα κακή, καὶ λάτρεια ἔργα
Πάσονται, βίοτόν τε ῥοπῇ λείψουσι πρόμοιροι.
Ἡνίκα δ' ἡ κερόεσσα μέσον πόλον ἀμφιβεβῶσα

* MS. βίοτοι

Νυκ-

Νυκτερινοῦ θέματος κατὰ μοῖραν ἴσαι φαανθῇ,
Ἥλιος τ' ἐπίκεντρος ἐν ἀρσενικοῖσι τόποισιν,
Γεννῶσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποισιν.
Ἑρμείας δὲ μεσουρανέων, Τιτὰν δὲ σὺν αὐτῷ,
Αὐτή θ' ἡ κερόεσσα ἐπ' ὠρονόμοιο τυχοῦσα
Ἡμερινοῦ θέματος, βασιληΐδος ἐστι γενέθλη.
Ταῦτα δέ τι τελέουσιν, ἐπὴν ἐπίκεντροι ἐῶσιν,
Μηδένα τῶν ὀλοῶν κατ' ἐναντίον ἐχθρὸν ἔχοντες.
Ἢν δ' ἐπὶ μαρτυρίην Ἄρεως ἐλθοῦσ' Ἀφροδίτη
Ὄμμα βάλῃ πανταυγὲς ἐν ἡμερινῇσι λοχείαις,
Ἐκ πυρὸς αὐχήσουσι τέχνας μέλανός τε σιδήρου
Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμελημένοι ἠδὲ καμίνῳ.
Ἑρμῆς δ' οἰκείοις ὁπότ' ἂν κατὰ κύκλα φαανθῇ,
Μαρτυρίῃ δὲ Κρόνοιο * κατ' αἰθέρα τῷδε πελάζῃ,
ΔήτοIε ῥήτορας ἄνδρας ἰδ' ἐν σοφίεσσιν ἀρίστους,
Ἔσσεσθαι δείκνυσι καὶ ἀστρολόγους θεοφήμους.
Εἰ δὲ σεληναίης ἑλικώπιδος ἄσκετος ἀστὴρ
Ἑρμείαο σύμφωνον ἔχοι κατὰ κοσμὸν ἀταρπὸν,
Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι,
Ῥέκτηρας χρυσοῖο καὶ ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος
Ἐργοπόνους ῥέζει καὶ ζωγραφίης μεδέοντας,
Εὐφυέας θελγκῶντι καὶ * εὐτοπέων κανονισμῶν
Κοσμητὰς μάλα τοι πεπνυμένα τεχνάζοντας.

*MS. καθ: αἰθέρατωδε   *Suprascr. εὐτυπίας

   Ζῆνα

Ζῆνα δ' ὅτ' ἂν Φαέθοντα βάλῃ λαμπαυγέτις ἀκτὶς
*Ἑρμείᾳ μίγδην τι διαλλάξωσιν ὁρισμοὺς,
Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτοὺς σοφίης τε κρατίστους
Ζηλωτὰς, τεύχει τε λόγων νεότητά τε λαμπρὰν
Γραμματικὴν ἄσκησιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντας.
Μήνης δ' ἀμφικέρως σκολιὸς δρόμος ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ
Ἄρεως *ἀκτίνεσσι πέλου λαξεύματι βαίνων,
Στίλβων δ' ἀμφ' αὐτοῖς ἢ καὶ διάμετρος ὁραθῇ
Ζωϊδίῳ, κόσμοιο κακοὺς λῃστῆρας ἄνδρας,
Καὶ θυρέτρων δεινοὺς ἐπανύκτορας ὀθνιάων,
Κλεπτῆρας φαύλους νυκτοπλανέας πλέουσιν.
Οὗτοι φωραθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις
Εἰς συνοχὰς ἥξουσι σιδηρόεντάτε δεσμὰ,
Εἱρκτὰς δ' οἰκήσουσι φυλασσόμενοι ἀλύσεσσιν
Ἔντε βίᾳ θάνατον λείψει κακοεργέϊ θυμῷ,
Ἢ σφαγίοις *ξίφεσιν δεδαϊγμένοι ἢ πελέκεσσιν,
Ἢ βρόχον ἀγχονέοντα δι' αὐχένος ἐνδήσαντες,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγγος βίον αἵματι λείψει
Σφονδυλέεντα τράχηλον ἢ ἴνιον ἀκροτομηθεὶς,
Πνεῦμα τ' ἐὸν λείψουσι πικρᾶς μοίρας ὑπ' ἀνάγκης.
Ἥλιος δὲ Κρόνου καὶ Ἄρεος ἀστέρας ἀθρῶν
Ἀκτινηβολίῃσι φαεσφόρου Οὐλύμποιο,
Ναυσιβάτας δείκνυσι καὶ ὕδατος ἴστορας ἄνδρας,

* Suprascr. ἑρμέου * in marg. γρ. ξίφεσι δεδαϊγ

Πλω-

Πλωτάρχας σκαφέων, οἳ πολλάκι ναυφθορίῃσι
Χείματος ὀρνυμένοιο * βίον σώζουσι δι' ἅλμης
Νηχόμενοι μοίρῃσιν ὑπότρομον ἐν πελάγεσσιν.
Παμφαίνων δ' ἀστὴρ κυανοχρόοιο Κρόνοιο
Ἠελίου σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν ἢν ἰσόμοιρος,
Τηνίκα φυομένων βρεφέων γεννήτορα πρῶτον
Μητέρος εἰς ἀΐδην πέμψει νεκυηπόλος αἶσα,
Κτήματά τ' ἐκβάλλει πατρώϊα καὶ μέγαν ὄλβον,
Καίτε κασιγνήτων θάνατον ὁρόωσι προόντων,
Κ' ἐκ πολλῶν θανάτων πλοῦτον μέγαν αὐχήσουσιν.
Ἢν δὲ σεληναίης ἀκτὶς ἰσόμοιρα πελάζῃ,
Μάρτυς δ' ἐπὶ τούτῳ γένηται καὶ Πυρόεις,
Ἡ μήτηρ προτέρη οἴχεται εἰς ἀΐδην,
Ἠὲ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη ἢ ὑπὸ νούσου.
Αἱμηρῇσι γυναιξὶ φύσις κρύφι ἄλγε' ἔδωκεν.
Ἢν Κρόνος ὡρονομῇ, Πυρόεις δυνῇ δὲ κατ' ἰθὺν,
Αἰλινὸς ὅστις ἀνήρ γε βιαιότατον μόρον ἕξει.
Ἠελίῳ τετράγωνος Ἄρης, μήνη δέ τε φαίνων,
Δούλους ποιήσει ἢ καὶ γονέων στερέησιν.
Ἢν δέ γε καὶ Παφίη κατ' ἐναντίον Ἄρεος ἔλθῃ,
Καὶ ταύτην τετράγωνος ἴδοι Κρόνος ὑψόθεν ἑστὼς,
Ἐκ δούλων δούλους τούσδε νόει ξυνέσει.
Ἢν φαέθων τετράγωνον ἴδοι Κρόνον, ἠὲ τρίγωνον,

* MS. βίοτον

Ἐρ-

Ἑρμείας δ' ἔτ' ἐπ' ὡρονόμου μήνη τε σὺν αὐτῷ,
Εὐτυχὲς ἐκ γενεῆς *ἔστειλαι τοῦτο θέμα
Δόξῃ καὶ πλούτῳ καὶ φιλίαις μερόπων.
Καὶ Ζεὺς ὡρονομῶν Πυρόεις θ' ἅμα καὶ τρίτος Ἑρμῆς,
Μήνη δ' ἐκ συνόδοιο Κρόνον φίλον ἀγκαλίσαιτο,
Εὐπράκτους ῥέζει καὶ μακαριστοτάτους.
Ἢν δὲ Κρόνος παρόδοισιν ἐπ' Ἄρεος τόπον ἔλθοι
Ψυχρὸς ἐὼν θερμοῖο, μολὼν τόπῳ οὐ καλοεργὸς,
Ἔσσεται ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἴτιος οὗτος.
Λύπας γὰρ στονάχας τε βλάβας ἕξει μερόπεσσιν.
Ἄρης δ' ἐν παρόδοισι καταπλεύσας Κρόνον αἰνὸν
Ἐσθλὸς ἔφυ. κλήσεις δ' ἀγαθῶν καὶ νῖκος ὀπάζει.
Εἴρηται δρόμος οὐρανίος ἀπλανῶν τε *πλανώντε.
Λοιπόν μοι Μοῦσαι δότε αἶσαι πλείονα τούτων
Εἰς ἑτέραν βίβλον τῷδε μέτρῳ πρὸς ἔπος

*MS. ἔστειλε *MS. πλανητῶν.

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ Α'ΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ͂Ν ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Α

ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ.

Ἐν

ἘΝ ΤΩι Β ΤΟΥΤΩι ΒΙΒΛΙΩι ΔΙΕΞΕΙΣΙΝ,

Α Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων φαινομένων τε καὶ ἀφανῶν καὶ ἄξονος καὶ ὁρίζοντος καὶ τῆς ἐν τοῖς κύκλοις τῶν ἄστρων τε καὶ ἀστέρων θέσεως καὶ τῶν λοξῶν κύκλων.

Β Τί ἕκαστος τῶν ἑπτὰ πλανήτων ἐν ἰδίῳ, καὶ τί ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ φαινόμενος ἀποτελεῖ.

Γ Τίς ἑκάστου τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τίς ἐν τῇ δύσει δύναμις.

Δ Περὶ τῆς φάσεως τῶν ζ πλανητῶν, καὶ τί μὲν ἕκαστος αὐτῶν τῷ ἡλίῳ συνὼν ἀποτελεῖ, καὶ τί διαμετρῶν, τί δὲ τῇ σελήνῃ καθ' ἑκάστην τῶν δύο φάσεων.

Πάντοτε μὲν κόσμοιο * καὶ αἰθέρα κυρανέοντες
Ἠέλιος μήνη τε διηνεκέως τε φέρονται.
Ἄστρα δ' ἄρ ἤλιθα μύρια τ' οὐρανῷ * ἐστήρικται
Μαρμαίροντ' ἐπὶ νυκτὶ, τὰ μὲν σελάεσσιν ἀφαυροῖς
Αἰθύσσοντ', ὡς ὅσον ὑπ' ὄμμασιν αὐγάζεσθαι·
Πολλοὶ δ' αὖτ' αἴγλησι φαεινόμενοι βλοσυροῖσι
Ἀστέρες, ὡς καὶ φέγγος ἐπὶ χθονὸς ἡμερίοισιν
Φαίνειν, ὅτ' ἀσέληνον ἔχει δρόμον ἀμβροσίη νύξ.
Καὶ μὴν δὴ τάδε πάντα δι' αἰθέρος αἰὲν ἄρηρεν

* MS. καθ' * MS. ἐνεστήρικται

Ἀπλα-

Ἀπλανέων ἐνὶ χώρην, τῇ δὲ τὰ πρῶτα δέδασται
Ἑλκομένη ἀντολίηθεν ἐφ' ἑσπερίην δύσιν αἰεὶ
Παῦρ' ὑπὸ δεικηλέων περάτων τετυπωμένα μορφαῖς·
Ἄλλως δὴ πλέονα σποράδην πεφορημένα * τείρη·
Πέντε δ' ἄρ' ἀστέρες οἱ διαφαυότατοι διὰ κύκλου
Ζωδιακοῦ πλάζονται ἀμειβόμενοι κατὰ κόσμον,
Ἀδίκηλ' ὡς φῦλα βροτῶν ὀνόμηναν ἀλήτας.
Τῶν μὲν δὴ μετόπισθε φίλῃ μεμνήσομ' ἀοιδῇ.
Μακρὸς δ' αὖ διὰ μέσου ἐλήλαται οὐρανοῦ ἄξων,
Ἀστεμφής, ὄσσοισιν ὁρώμενος, ἀπεροπίοπτος,
Ὃς περὶ πᾶν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτου διὰ πόντου
Ὦκα διηνεκέως δινεύμενος οὐκ ἀπολήγει.
Τοῦ δὲ δύω πόλοι εἰσὶ καταντιπέρην ἀσάλευτοι·
Ὃς μὲν ἐπὶ κρυεροῦ Βορέου πνοιῇσιν ἀρηρὼς
Καὶ κεφαλὴν ἄγχου βαίης κυνοσουρίδος ἄρκτου·
Ἄλλος δ' ἐν δνοφερῷ νότῳ ἵσταται· ἀλλ' ὁ μὲν ὕψου
Κεῖται ὑπερχθόνιος, νότιος δ' ἀίδηλος ὑπ' αἶαν.
Κύκλοι δ' αὖ πολλοὶ καὶ ἀπείριτοι οὐρανοῦ εἴσω
Δινεῦνται, ὡς αὐτὸς ἀεὶ σφαιρεῖ στροφάλιγγι
Τεύχει ἑλισσομένων ἄστρων κατ' ἀπείριτον οἶμον.
Τῶνδέ τε πάντων εἰσὶ πανέξοχοι ἐννέα κύκλοι,
Δοιοὶ μὲν περιδίοπτοι ἠδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρατοί·
Οἱ δ' ἄλλοι μήτι μερόπων πραπίσι γε νοητοί,
Ἔνθ' ἀιδεῖς μὲν ἔασιν ἰδ' ἐν φρεσὶ μοῦνον ὁρητοί,

* supraſcr. κέλευθα

Ἀλ-

Ἀλλήλοις τε παραβλήδην στρωφώμενοι αἰεί.
Ὡς μὲν γὰρ πρῶτος τὰ πόλου δινεύμενος ὑψοῦ,
Ὅν τε βόρειον φῶτες ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Τὸν δὲ μέτα τροπαὶς θέρεος πυριλαμπέος ὥρης·
Γίνονται μεσάτοι τε, δι' οὗ θοὸν ἅρμα τιταίνων
Ἴσην ἠέλιος τεύχει νυκτ' ἄμβροτον ἠῶ.
Τῷ δ' ἐπὶ χειμερίης τε τροπῆς κύκλος ἐστήρικται.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τῷ νότιος πέλει, οὗ ῥά τε βαιὴν
Φράζομαι ὥραν ὕπερθε, τὸ γὰρ πλέον ἔσθ' ὑπὸ γαῖαν.
Τοὺς δὲ μέσους τέμνουσι δύω κύκλοι ἄξονος αὐτοῦ
Ἄκρης ἀρχόμενοι κορυφῆς· αὐτίκα μὲν ἄμφω
Ἀλλήλους * ἄχρις νοτίου τέμνουσι πόλοιο.
Ὃς μὲν ἐνὶ θνητοῖσι καλούμενος οἷον ὁρίζων,
Ὃς δὲ μεσημβρινὸς ὑψοῦ ἄκρης κυρτούμενος αἴθρης.
Ἀμφότεροι δ' ἄρα τοίγε πόλων ἐντόσθεν ἐόντες
Ἐντὸς ἐέργουσιν δίκην περικείμενοι ἄστρων.
Οἱ δὲ μὲν ἐν πραπίδεσσιν ἀριφραδέες πλέθουσιν
Γνώσασθαι κύκλοι· τοῦ δ' αὖθ' ἑτέρους καὶ * ἐπ' ὄσσοις
Δέρκομεθ', ἔστ' ἂν γαῖαν ἐπιτρέχῃ ἀμβροσίη νύξ·
Τὸν μὲν ἴσον χροιῇ λευκῷ φαίνοντα γάλακτι,
Τὸν δ' ὑπὸ δεικήλοισι δυώδεκα παμφαίνοντα
Ζωδιακόν. λοξοὶ δ' ἐπαμοιβάδες ἐζώσαντο
Οὐρανὸν ἀμφότεροι δίχα τέμνοντες σφέας αὐτούς.

* MS. ἄχρισι   * MS. ὁπόσοις

Ἑπτὰ δ' ἄρ', ὥνπερ πρόσθεν ἀείσαμεν, εἰσὶν ἄελστοι
Καὶ μοῦνον πυκινῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἑστῶτες·
Οὕνεκεν οὐ ζωίων μορφαῖς ὁλκοῖς τε φαεινοῖς,
Οὐδὲ μὲν οὐ χροιῇσι διάκεινται εἰσορόωνται,
Ἀλλ' αὔτως δείνησιν οἰόμεθα σφέας ἄστρων
Κυκλοῦσθαι, τάπερ αὐτὸς ἀτειρὴς αἰὲν ἀγείνει
Οὐρανὸς εὖ στροφάλιγγι περὶ χθόνα δῖαν ἑλίσσων.
Ἢ γὰρ δὴ τὸν μέν τι βορήϊον ἀστέρες ἄρκτου
Μείζονος, ἣν ἑλίκην ναῦται νηῶν ὀνόμηναν,
Ἀμφιχαράσσονται ῥοίζῳ στρωφώμενοι αἰεί.
Οἱ δ' ἴνοι ἀκροτάτοισι φαείνονται περὶ ποσσίν.
Ἄντυξ δ' αὖ κύκλοιο μέσην διὰ χεῖρα Βοώτου
Τέμνει ὑπ' ἀγκῶνος σκαιοῦ, κεφαλῆς τε δράκοντος
Ἀκροτάτης ψαύει, στέρνον δ' ὑπὸ Κηφέος εἶσιν
Καὶ κλεινῆς ἀλόχοιο παρὰ ποσὶ Κασσιεπείης.
Κύκλος δ' ὅς τε τρέπει θέρεος πυριλαμπέος ὥρην,
Ἀστέρι δεινιόωντι περιγράφεται κατ' ὄλυμπον
Καρκίνου ὀγδοάτης μοίρης ἐνὶ παμφαίνοντι.
Κεῖται δὲ τμήγων μέσον διὰ καρκῖνον αὐτὸν
Ξανθήν τ' αὐχένιον χαίτην χαρόποιο λέοντος,
Σπειράν τε πρώτην ὄφιος, βελαρῷ τ' ὀφιούχου
Ὤμους, ὄρνιθός τε δερὴν τανυσιπτερύγοιο,
Καὶ πόδας ἱππείους, χειρός τ' ἀγκῶνα βορείου,
Ἀνδρομέδης καρτερὸν ἐχέρος, λαιὴν δέ τε κνήμην

Περ-

Περσέος, ὑστάποντι ποδὸς θέναρ ἡνιόχοιο,
Καὶ βελαρῶν διδύμων σὺν καὶ χείρεσσι κάρηνα.
Αὐτὰρ ἰσημερινόν τις ἑῷ φράσσαιτ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀστέρος ἐκ μεσάτοιο χαρασσόμενον κύκλοιο.
Κεῖθεν δ' αὖ παραμειβόμενον ταύρου πόδας ἄκρους
Καὶ καλὴν ζώνην θηροκλόνου Ὠρίωνος
Τ' ὕδρης θ' ὁλκὸν ἀπειρεσίης κρητῆρά τε μέσσον.
Ἑξῆς δ' ἀκροτάτου στόλμου ψαύοντ' ἐρατεινῆς
Παρθένου, ἰοβόλου τε διεκ χηλῆς ὑπερέοντα
Σκορπίου, ἰγνύας τε διατρίβοντ' ὀφιούχου,
Καὶ χαίτης ἄκρης * ἐπαφώμενον ὠκέος ἵππου,
Μέσσον τ' ἀμφοτέροισιν ἐν ἰχθύσι δινεύοντα.
Χειμερίου δὲ τροπῆς κύκλον θοοῦ αἰγοκερῆος
Σκέπτευ' ἐκ περ μέσσοιο διεκπερόωντ' ἐπὶ γυῖα
Ἀμφότερ' ὑδροχόου καὶ κήτεος εἰναλίοιο.
Οὐρὴν ἠδὲ λαγωὸν ἀπὸ στέρνων ἐπὶ μέσσα
Χαρασσόμενον, πρώτους τε πόδας κυνὸς ἠδὲ καὶ Ἀργοῦς
Ποντοπόρου τέμνοντα δι' αἰθέρος ἄκρα κόρυμβα,
Κενταύρου τ' ὤμους, νότιον κέντρον τ' ὀλοοῖο
Σκορπίου, ἠδὲ βιὸν στέρνον μέγα τοξευτῆρος.
Τὸν δ' ἄρα δὴ νότιον, μεθ' ὃν οὐκέτι φέγγος ὁρᾶται
Ἄστρων ἀνθρώποις, οἳ δὴ χθόνα τήνδε νέμονται.
Ὁπλῇσιν κένταυρος ὑπὸ σφετέρῃσι χαράσσει,

* MS. ἐπαφώμενος ὠκέος

Πη-

Πηδάλιόν τε νεώς, τὴν ἀκροτόμοισι τεμοῦσα
Πηλίου ἐκ κορυφῆς Παλλὰς θέτ' ἀν' ἀστράσιν Ἀργώ.
Οἱ δὲ δύω, τοί πέρτε πόλῳ διαπεραίνονται,
Ἑστᾶσι ἀστεμφεῖς τε καὶ ἀκλινέες περὶ κόσμον,
Πάντων δικήλων αἰεὶ ἐπιφερόμενοι ὁμοῦ.
Ὃς μὲν γὰρ ὕψου θεὸν οὐρανὸν ἐστήρικται
Ἠῴην οἶμον ἔχων καὶ δίελον ἠελίοιο,
Κρίνων καὶ θνητοῖσιν ἄγων βαιὴν λύσιν ἔργων·
Ὃς δὲ περιστρέφεται πύματον πόντον τε καὶ γαῖαν
Φαίνων ἀντολίας δύσιάς θ' ὑπὸ βένθεσι κεύθων,
Ὃς *ῥά θ' ὁρίζων κύκλος ὑπ' ἀνθρώπων πεφάτισται.
Οὕνεκα μηκίστην ὅσσων ἐπιτέμνετ' ὀπωπήν.
Ὁλκὸς δ' αὖτε γαλαξίου βαιὸς μὲν ὁρᾶται
Λαμπτήρων μοίρῃ· τὸ δὲ οἱ πλέον *ἐστὶν ἀμαυρόν.
Γυροῦται δ' ὕψου μὲν ἐπὶ ποιαῖς Βορέαο
Ἐν θρόνῳ ἑζομένης γόνων ἄχρι Κασσιεπείης
Παρ κεφαλὴν Κηφέος. ὁ δ' ὄρνιθος πτερὰ τέμνει
Αἰητοῦ τε μέσον καὶ τόξου ἄγχι κορώνης
Ἀκρότατον κέντρον θηρὸς φονίοιό τε μέσσον,
Καὶ δὲ θυτήριον ἄστρον ἰδ' ὁπλὰς κενταύροιο
Τέσσαρας. ἐκ δ' ἄρα κεῖθεν ἀνέρχεται ἐκ Βορέαο
Ἄψορρος διὰ νηὸς ἀμειβόμενος κατὰ πρύμνας
Καὶ κνήμας διδύμων κορυφῆς θ' ὑπὲρ Ὠρίωνος

* MS. ρα τ' * MS. ες τιν'

Καὶ

Καὶ γόναθ' ἡνιόχου γουνός τ' ἐπὶ γοργοφόνοιο
Δεξιτερὴν Περσῆος, ὃ δὴ πέτατ' ὥστε θέοντος.
Ζῳδιακὸς δ' *ὅσπερ τι κατ' οὐρανὸν ἔπλετο πάντων
Εὐτροχάλων κύκλων μάλ' ἀγαυότατος καὶ ὁρατός,
Δώδεκ' ὑπ' εἰδώλοισι κεκασμένος εἶσι δι' αἴθρης.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν κεῖται ὑπ' ἄστρασι *παμφαίνοντα
Κριὸς καὶ ταῦρος, δίδυμοι δ' ἐπὶ τῷδε, μετ' αὐτοὺς
Καρκῖνος, ἠδὲ λέων, στάχυας τ' ἐνὶ χερσὶ φέρουσα
Παρθένος, ἀνθρώπων γενεὴν ποθέουσα παλαιῶν,
Χηλαί θ', ἃς καὶ δὴ *μετεφήμισαν ἀνέρες ἱροὶ
Καὶ ζυγὸν ἐκλήισαν, ἐπείτ' ἐπένυσσ' ἑκάτερθεν
Οἷαί περ πλάστιγγες ἐπὶ ζυγοῦ ἑλκομένοιο.
Σκορπίος ἐστὶ δ' ἔπειτα βίητ' ἐπὶ τοξευτῆρος,
Καὶ δὲ καὶ αἰγόκερως, μεθ' ὃν ὑδροχόοστε καὶ ἰχθύς.
Οἴκοις μὲν δὴ πάντες ἑοῖς παρεόντες ἄριστοι
Ἀστέρες ἐν γενέθλῃ· ἐπεὶ ἐσθλοδόται μὲν ἀρείους
Καὶ πλέον ἐσθλὰ διδοῦσι· κακοὶ δ' ὅγε μείονα λυγρά.
Τῷ μάλα χρὴ σκέπτεσθ', ὁπόσοι σφετέροισι δόμοισιν
Ἠὲ καὶ ἐν ὁρίοισιν ἑοῖς βεβαῶτες ὁρῶνται.
Εἰ μὲν γὰρ πλέονες, πολὺ *φέρτερον· εἰ δέ τι παῦροι,
Μειότερον κῦδος βιότῳ καὶ πρᾶξιν ὄπασσαν.
Ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων ὅσ' ἀμειβόμενοι κλυτοφέγγοις

* MS. οἷάπερ * MS. πάντα φαίνοντα * MS. p. m. μετεφήμησαν * MS. φέρτεροι

Οἴκοις

Οἴκοις ἐκτελέουσι, μάλα χρειὼ καταλέξαι.
Φαίνων μὲν τε Διὸς ζῴοις μεγακύδεας ἄνδρας
Τεύχει καὶ βασιλεῦσιν, * ἰδ' αὖθ' ἑτέροισιν ἀνάκτων
Ἐς φιλίην ζεύγνυσι, καὶ αὐτοὺς πολλάκι δεσμῶν
Πρήκτορας ἐξανέφηνεν εὐπειθέοντας ἄναξιν,
Χρήματά τ' ἐν χερσὶν δῶκεν βασιλήϊα νωμᾶν,
Πολλάκι δ' ἀλλοτρίων τέκνων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθεμένους παῖδας σφετέρους ἀπέδωκεν.
Ζεὺς δὲ Κρόνοιο τόποις παρεὼν βίοτον μὲν ὀπάζει,
Εὐκτεάνους τε τίθησιν, ἀτὰρ πολυγηθέος ὄλβου
Φειδωλοὺς μηδ' ὅσσον ἑῶν κτεάνων ὀρέγοντας,
Ἠπεδανὸν στέρνοισι νόον καὶ ἄναλκιν ἔχοντας,
Ἀμφὶ ἕθεν πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν πελάασι φρονέοντας.
Ἐν δ' ἔργοις πρήξειεν ἑτέροις ὑποπτηῶτες
Ὅσσα τε ἐκτελέουσιν, ἀποκρύπτει κλέος ἐσθλόν.
Πολλάκι δ' ἀλλοτρίων παίδων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθεμένους ἢ καὶ σφετέρους ἀπέδωκεν.
Ἐν δ' Ἄρεως οἴκοισιν ἢ ἐν ζῴοισι βεβηκὼς
Φαίνων νωχελίας τε καὶ ἀδρανίας μάλα ῥέζει,
Δειλοὺς, ταρβαλέους τε, φρεσὶν καταπεπληγῶτας,
Αὐχμηροὺς, ἰὸν ἦτορ ἀεὶ βλάπτοντας ἀνίαις.
Ἀλλ' Ἄρης οἴκοισι Κρόνου πολιοῖο βεβηκὼς
Πανθαρσεῖς τεύχει, καὶ πρήξεσι πλημμελέοντας,

* MS. ἰδ'

Πρὸς

Πρὸς δ' ἔτι ἐργαλέους καὶ εὐτόλμους καὶ * ἀτρέστους,
Πρῆξιν παντοίην τε καὶ ἔργα τελοῦντας ἀμόχθως,
Οἷσι τ' ἐφορμήσωσιν ἀεὶ τέκμωρ ἐπάγοντας.
Φθείρει δὲ κλῆρον πατρώϊον, ἠδὲ συναίμους
Πρεσβυτέρους πάντας κρυερῷ ζόφῳ ἀμφικαλύπτει.
Ἀφροδίτης δὲ Κρόνος ἐπιὼν οἴκοις τάδε ποιεῖ,
Πρεσβυτέραις ζεύγνυσιν δὲ δμωῇσιν ἀκιδναῖς,
Πρὸς δ' ἔτι δυσγαμίην καὶ δυστεκνίην μάλ' ὀπάζει,
Ἢ ξυνὴν δήμοισι Κύπριν μισθοῦ παρέχουσαι,
Στείραις ἠδ' ἀτόκοισι συνάπτων δυσκλεᾶ λέκτρα.
Δῆθι κι καὶ χείρεσσιν ἑὰς ἀλόχους ἐδάϊξαν
Ζήλῳ ἀλαστήσαντες ἐπ' αἴσχεσιν, οἷς τελέουσιν.
Ἀφροδίτης δὲ Κρόνοιο δόμοις λεχέων ὀλετῆρας
Ἀλλοτρίων ἔρρεξε, καὶ ἀσπέρμους θέτο τέκνων,
Οὐ μάλα * γαυρουμένους μαχλοῦ ἕνεκεν φιλότητος,
Οὔτε φίλων σφετέρων οὐδ' αὖ πατέρων ἀλέγοντας.
Ἢ γὰρ δὴ κεδνῶν ἑτέρων γάμον αἰσχύνουσιν,
Ἢ καὶ μητρυιῇσιν ἑαῖς ἢ παλλακίδεσσιν
Σφωϊτέρου γενετῆρος ὁμὸν λέχος εἰσανέβησαν.
Ἐν δ' ἄρα χρυσοφαοῦς Ἑρμοῦ ζώοισι βεβηκὼς
Φαίνων ὀξείας μερόπων ἤμβλυνεν ἀκουάς,
Καὶ λαλιῆς ἤμερσε φίλης, ἢ γλῶσσαν * ἔδησεν.

* Ita erat ſuperſcriptum, quum in ipſo contextu ἀτρέπτους * Sic MS. *MS. ἐπέδησεν; quod eſt 420.

Δεινοὺς δ' ἐν πραπίδεσσι καὶ οὐλεὰ μητιόωντας
Κρυπταδίους τεύχει, σφετερὸν νόον οὔπινι θνητῶν
Φαίνοντας, δακετῶν φονιώτερον ἰὸν ἔχοντας.
Καὶ γὰρ καὶ ἀῤῥήτων μύστας τελετῶν, μακάρων τε
Ὄργια γιγνώσκοντας, ὅσ' ἐν βίβλοις ἐχαράχθη
Κρυπταῖς, ὡς οὐ πᾶσι βροτοῖς θέμις ἐν φρεσὶν ἴδμεν.
Ταύτης δ' οὐκ ἂν ὄνοιντο δαημοσύνης· τάδε γάρ σφιν
Ἀντ' ἀγαθῶν καὶ λυγρὰ καὶ ἀντία γίνεται αἰεί.
Ταῦτα γὰρ καὶ Σπλέβων ῥέζει Κρόνου ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ' ἄρα ποῖσ' ἦθος πέλεται σφετέρων ἀπὸ μόχθων.
Τεύχει δ' οὐ μόνον βίβλων ἐπιΐστορας ἱερῶν,
Παννυχίδων τελετῶν θ' ἡγήτορας, ἀλλὰ καὶ ἐσθλῶν
Μάντιας ἀστρονόμους καὶ ὀνειροπόλους, προπάροιθεν
Ἑζομένους θυσιῶν, μακάρων ἀποθέσφατα θνητοῖς
Φαίνοντας, πληνῶντε ποτῆς ἄπο θεαζόντας,
Πρήξεσι δ' ἐν βιότῳ ἑτέροις ὑποπεπληῶτας.
Ὅσσοις δ' αὖ Φαέθων Ἄρεως οἴκοισι βέβηκεν,
Τελσμάκαρες σραλιῶν ἡγήτορες, ἔντε βροτοῖσιν
Τιόμενοι πολέων ἡγήτορες ἢ βασιλῆες.
Ὡς δ' αὔτως καὶ Θοῦρος ἐπὴν Διὸς εἰς δόμον ἔλθῃ,
Δωρεῖται κῦδος καὶ ἀπειρέσιον κράτος ἀνδρῶν.
Τεύχει καὶ νηῶν ἠδ' ἱππείων πρυλέωντε
Ἡγεμόνας, βασιλεῦσιν ἀρηρότας, κτῇ μῶλον
Ἀνθρώπους κλίνοντας ἔτη ὅτι καὶ δεδαῶτας.

Εἰ δ' ἄρα μὴ κέντρῳ πέλεται μηδ' εἰς ὅσον εἴη
Ὕψος, ἀειρόμενοι πάντων σφετέρων ὕπερ αὐτοὶ
Τάπτονται, κῆν δμῶες ἀεικέλιοι πλέθωσιν.
Ἐν δ' ἄρα Κυπρογενοῦς ζώοις Ζεὺς ὄλβον ὀπάζει,
Παστοὺς κλεαίνοντε δόμους πίμπλησι βροτοῖσιν,
Αὐτοὺς δ' αὖθ' ἑτάρους ἢ καὶ συνέδρους βασιλήων
Θνητοὺς ὄλλυσι καὶ ἐν * πολίεσσιν ἀγήτους.
Τεύχει καὶ σηκῶν μακάρων ἱερούς τε προέδρους
Τιμαῖς κυδαλίμους ἠδ' ἐξαιτοὺς γεράεσσιν,
Πρήξιος ἐκ πάσης συναθροίζοντας πολὺν ὄλβον,
Δήμου ἡγητῆρας, * οἳ ἐν χείλεσσιν ἑοῖσιν
Φθέγξοντ' ἐν ἱεροῖσιν ἀκουόμενοι ὑπὸ λαῶν,
Ζευγνυμένους ἀνδρῶν μεγάλων φιλότητι γυναικῶν.
Ὧν ἄπο κυδήεντες ἠδ' ὄλβιοι ἐξεγένοντο.
Καὶ Κυθέρη Διὸς οἴκῳ ἢ εἰν ὁρίοισι φανεῖσα
Εὐκλεὰς ἐν πολίεσσι καὶ ἐν δήμοισι τίθησι,
Κοσμεῖ καὶ μίτραις πέπλοισί τε πορφυρέοισι,
Στέμμασί τε χρυσοῦ, τοῖς δ' αὖ γεράεσσι ἱεροῖσιν,
Ἠδὲ γάμους δῶκεν φιλίους, καὶ λέκτρα γυναικῶν
Ὤπασεν ἐκ * θαλάμου. δῶκεν δὲ λέκτρα γυναικῶν
Εὐόλβων, ἐν ἔργοισι τ' ἐνὶ πολίεσσιν ἀρίστους
Κτήματά θ' ἕξουσιν κλεινὸν βίοτόν τε καὶ οἴκους.

* MS. πολλίεσσιν * MS. ὃς * MS. θαλάμους

* Προσφιλέας θ' ἔρδει καὶ τιμήεντας ἅπασιν,
Πειθοῖ καὶ χαρίτεσσι * πεπλημμένον ἦτορ ἔχοντας,
Ἠδὲ καὶ ἄνδρας ἔτευξε γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις,
Ἐξ ὧν χρήματα πολλὰ καὶ εὐφροσύνην πόρον ἐσθλήν·
Δηθάκι δ' αὖθ' ὑποτάσσει ὑπ' ἀσχολίῃσι τυράννων,
Ἢ μεγάλων ἀνδρῶν, οἷσιν κράτος ἶσον ἄναξιν.
Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Ἑρμείαο τύπαις πολὺν ὄλβον ἔθηκεν,
Εὐκλεῖ ἐπ' εὐφροσύνης ἕνεκεν βασιλήιον ὄλβον
Νωμῶντ' ἐν χείρεσσι, καὶ ἐκ πολίων ἐθνέων τε
Χρήματα καὶ δασμοὺς συναγειρόμενον βασιλεῦσιν,
Ἔντ' ἔργων πρήξει μέγ' ὑπείροχον, ἐν δ' ἑτάροισιν
Κεκλομένον, μέγα δ' αὖ τε νοῷ φρονέοντα, καὶ ἐσθλὴν
Κτῆσιν ἀπ' ἀσχολίης βιότου φορέοντα πρὸς οἴκους.
Ἔμπαλι δ' Ἑρμείας δόμῳ εὐφεγγοῦς Φαέθοντος
Παιδείης πραπίδεσσι σοφῆς παιδεύματ' ἔχοντας,
Παίδων δ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν θῆκεν ἀνάκτων,
Ἢ δίφρ' ἑζομένους, ὅτι ἀγορεῦ ἐστὶν ἀμοιβή,
Ἠὲ νόμων θεσμῶντ' ἐπιΐστορας, ὧν ἕνεκ' αἰεὶ
Πειθομένους, κῦδος τε κατὰ πόλιας μετέχουσιν,
Ῥητῆρας μύθων τε, καὶ εἰν ἀγορῇσιν ἀρίστους
Νείκεα τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν,
Ἔντε δίκας πολίεσσιν ἐελδομαίνοντας ἔπεσσιν,

* MS. προσφιλέας ἔρδ. * Sic MS. pro χάρισι, vel χάριτι

Ὧν ἄπο πλοῦτον ἀπειρέσιον καὶ χρήματ' * ἀγείρειν.
Ἄλλοι δ' αὖτε πέλονται ἀπαγγελέες βασιλήων,
Πίστιν τ' ἀμφὶ δίκαις θεμιστοπόλων ὑπ' ἀνάκτων
Ἴσχουσιν κεῖνο σφετέρῳ νοῷ ἰθύνοντες.
Ἐν δ' ἄρα τοι Παφίης Ἄρης οἴκοισι βεβηκὼς
Ἀλλοτρίων λεχέων * κρυπτοὺς λυμάντορας ἔρδει,
Δώροις ἠδὲ δόλοισιν * ὀπιπτεύοντας ἑταίρων
Συνετίδας πήωντε, καὶ αἴσχεα μακρὰ τελοῦντας,
Δύσγαμα νυμφεύοντας ἀπ' ἀλλοτρίων ὑμεναίων.
Ἀλλ' ἄρα κἀκείνων βιότοις ὀλέθρους ἐπάγουσιν,
Ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν.
Ζῴοις δ' αὖ Πυρόεντος ἐπεμβεβαυῖα Κυθήρη
Δυσγαμίην τεύχει καὶ ἐκ λεχέων μαλ' ἀνίας.
Ἢ γὰρ ἄγοντ' ἀλόχους, ὧν ἄργυρον ὦνον ἔδωκαν
Δμωάδας, αἵτ' αὐτοὺς μαχλοῖς ἔργοισιν ἔπεισαν,
Ἠὲ πολυμνήστοισι συνεύνοισιν φιλότητος
Αἰὲν κλεπτομένης, ὧν εἵνεκα δηριόωσιν.
Οὐ γὰρ * τοὺς ἴσους οὐδ' αὖ φιλέουσι συνεύνους.
Τῷ δὴ καὶ κρίσιας καὶ νείκεα πολλάκις ἔχουν
Σὺν σφετέραις ἀλόχοις, καὶ αὐτῶν εἵνεκα δηθὰ
Ἐν συνοχῇσι γένοντο, * καὶ ἀλλήλους ἀθέριξαν,

* Ita MS. quum esset scriptum antiquitus ἀγείρειν
* MS. κρύπτουσι * MS. ὀπιπτεύοντας *MS. τοὺς ἰούσ' * In marg. γρ. καὶ ἀπλήτοις ὀχέεσσι

Ἠὲ γυναικείης κεφαλῆς χάριν εἰργμὸν ἔδωκαν.
Ἢν δὲ γυναικὸς ἔῃ γενέθλη, μάλ᾽ ἀγήνορα τεύχει
Καὶ γαῦρον, βουλαῖσιν ἑαῖς πίσυνον, καὶ ἄκαμπτον.
Πάγχυ δ᾽ αὖ ἐς φιλότητα λύπην τοκετῶν τ᾽ ἐπιχλώ
Ὀχλῆσαι, καὶ δηθὰ λυγρῇ περὶ γαστρὶ μογῆσαι,
Ἤτοι πρὶν γονίμης ὥρης βρέφη ὠμοτοκοῦσαι,
Ἠὲ νεκρῶν περὶ γαστρὶ μέλη τέμνουσ᾽ ἀπὸ τέκνων·
Τὰς δ᾽ ἄλλας ἀνδράσιν ἴσαις κάμνουσαν ἀνίαις.
Ναὶ μὴν καὶ Πυρόεις οἴκοις θεοῦ Ἑρμάωνος
Οὐλοὰ μηδομένους στέρνων * ἔντοσθεν ἔθηκεν,
Ἀγριάτ᾽ ἐν πραπίσιν βουλεύματα ποικίλλοντας,
Τοῖσι κακοφροσύνησιν * ἀεὶ μερόπεσσι συνόντας,
Ὡς δὴ καὶ τ᾽ ἄλλοις ὑποφήτορας ἔμμεν ἀνιῶν,
Καὶ δὲ δικορραφίης δεδαηκότας εἰν ἀγορῇσιν·
Κρίσιας ἰδίας καὶ νείκεα πυκνάτ᾽ ἔχοντες
Ἴσχουσιν· φήμη δὲ κακὴ περιδέδρομεν αὐτοὺς,
Καὶ δικῶν μέγα πλῆθος, ὃ δὴ μάλ᾽ ἀχρήμονας ἔρδει.
Πολλοὶ καὶ παίδωντε καθηγητῆρες ἔασιν.
Πρὸς δέ τι καὶ ψεύστας * ἀθέους, ἀθεμίσια ἔργα
Μηδομένους, κλῶπας, ληϊστῆρας, ἀνδροφονῆας,
Ὅρκων οὐδ᾽ ὅσσων βιότῳ κρυερῷ ἀλέγοντας.
Ταῦτα δὲ καὶ Στίλβων Ἄρεως ἐν δώμασιν ἔρδει,

* MS. ἔνδοθεν * MS. αἰεὶ * MS. in marg. γρ. ἀθλίους

Πλα-

*Πλαστογράφον τεύχων, λυμάντειρας, ἠπεροπευτὰς,
Ἀλλοτρίου πλούτοιο λιλαιομένους κτεάνοντι.
Πολλάκι καὶ κτεάνων πίστις, ὧν ποτέ τις ἔδωκεν,
Λάθρῃ παρθεμένους κακομητίῃ ἠρνήσαντο.
Χρήματα πολλὰ δίδουσι, ἃ πολλῶν χρηὸς ἐτύχθη.
Πρὸς δέ τι φαρμακίης ὀλοῆς ἐπιίστορας ἔρδει,
Ὧν ἕνεκεν πάντων καὶ ὑπ' ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι
Λάθραις κερτομίαισι τε κατὰ πόλιας στεβέονται.
Ἐν δ' Ἑρμοῦ ζώοισι φιλομηδὴς Ἀφροδίτη
Θῆκε περιϊσταμένους μεγάλου βιότοιο γυναικῶν.
Κείνων δ' εἵνεκα δῆθα κρίσεις καὶ νείκε' ἔχοντας,
Οἷς ἐπὶ κῦδος ἔθηκεν ἰδ' εὐκλέα πολλάκι νίκην.
Οἱ δὲ θεῆς ἱεροῖο προφήτορες εὐκλεάνοιο
Γείνονται *τιμαῖσιν ἀπ' αὐτοῦ πλοῦτον ἔχοντας.
Τεύχει δ' ἐν τούτοισι τόποις καλὴ Κυθέρεια
Αἰόλ' ὑπὸ χερσὶ ποικίλματα δαιδάλλοντας
Παντοίοις ζώοισιν ἐοικότατοι μὲν *ἐφ' ἱστῶν
Κερκίσιν ἠδὲ χερῶν τεχνήμασιν, ἀμφί τε πέπλοις
Δεικνύντας μορφὰς θηρῶν πάντων τε καὶ ἀνδρῶν·
Τοὺς δὲ καὶ ἐν γραφαῖς μελιηδέος ἄνθεσι κηροῦ,
Ἄλλους δ' ἐν πετάλοις στεφανώματα ποικίλλοντας,
Οὓς δὲ καὶ ἀνθοβαφοὺς ἁλίων ἀπεθήκατο κόχλων

* F. πλαστογράφους * MS. τ'ιμαῖσιν * MS. ἐφίστων

Ἐνέδ-

Εὐόδμωντι μύρων τεῦξε τεχνήτορας ἄνδρας.
Ἑρμῆς δ' αὖτ' οἴκοισι φανεὶς καλῆς Κυθερείας
Προσφιλέας θῆκεν καὶ τιμωμένους μάλα πᾶσιν,
Μορφῇ θ' ἱμερόεντας ἰδ' αἵμυλα κωτίλλοντας,
Παντοίης μούσης ἐπιίστορας, ἠδ' ἐπ' ἀοιδοὺς
Εὐκλέας, ἢ κιθάρης ὑποφήτορας ἐξετέλεσσεν,
Ἠὲ μελῶν μολπῆς εὐρύθμου εὕρετο ἄνδρας.
Οἱ δὲ πολυτρήτοις * λιγέως μέλποντες ἐν αὐλοῖς,
Ἄλλους ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἴδριας ἔρδει.
Παιδευτὰς δ' ἄλλων τοίων ἔργων ἀνέφηνεν,
Ἐξ ὧν ὄλβον τ' ἐκτήσαντο κῦδος τ' ἐνὶ δήμοις
Ἄρνυνται, χαρίτεσσι κεκασμένοι εὐεπίῃσι,
Πρήξεσι δ' ἐν βιότου πάντες μακάρεσσι ἔασιν,
Οἷσι τ' ἐπαφθόνως ἔργοις πάντ' ἐκτελέουσι
Ἧσιν ἐπιφροσύνῃσιν ἀμόχθως, ὥσκ' ἐθέλωσιν.
Ἐν δὲ λέοντι δόμῳ πανδερκέος ἠελίοιο
Φαίνων μὲν μεγάλους τε καὶ ἐκ πατέρων ἀριδήλων
Τεύχει, καί τ' ὄλβῳ βιότου μέγα κῦδος ὀπάζει·
Ἀλλὰ κακῷ θανάτῳ ὀλέσει πάντως γενετῆρα
Ἢ βίῃ ἢ φθερίμων ὑγρῶν πλήθεσσι καλύψας.
Δεικήλῳ δ' ἐν τῷδε Διὸς πολυφεγγέος ἀστὴρ
Ὥς γ' οἴκῳ σφετέρῳ χαίρει, ἐπεὶ ἐστι τρίγωνον
Αὐτοῦ, ὡς καὶ πρόσθεν ἀείσαμεν, ἠελίοιο,

* MS. ληγέως

Ἠ μὲ-

Ἢ μεγάλους βασιλῆας ἢ ἴσους κοιρανέουσι,
Ἤπου τοὺς ἑτέρους τεύχει λαοῖσιν ἀγητούς.
Πάντας δ' ἀφνειοὺς καὶ τιμήεντας ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Ἄρης ἐπὶ τῶνδε πατρώϊα πάντ' ἐκέδασεν,
Καὶ σίνος ὀφθαλμῶν δῶκεν, βιότου δ' ἄρα πῆξιν
Πολλὴν ἀμφὶ πυρὸς πολιοῦ τ' ἀπέδωκε σιδήρου.
Τοῖς δ' ἔργοις σκληροῖς καὶ ἀπηνέας ὤπασε τέχνας.
Αἰεὶ δ' ἔντι λέοντι καὶ ἐν μήνης δομῷ ὀφθεὶς
Ὠκυμόρους τεύχει· τοὺς δ' ἡμιβίους ἐναρίζει.
Ἀφρογενὴς δὲ λέοντι βεβηκυῖα οὐ μάλα χαίρει,
Δυσγαμίην τεύχει, ποτὲ δ' αὖ ἀλόχοισι διείργει.
Ἀλλ' Ἑρμῆς πινυτούς τε καὶ ἐν μύθοισι φερίστους
Ἔρδει, καὶ βιότῳ προφανεῖς, καὶ ἀγακλέας ἄνδρας.
Ἐν δ' οἴκῳ μήνης φαίνων μητρὸς βίον αἰεὶ
Φθείρει ἠελίοιο βολὰς καὶ φέγγος ὁρώσης.
Αὐτοὺς δ' ἐν νούσοις δολιχαῖς ἄπαις τε δάμασεν,
Ἢ ἐ μελαγχολίῃσι καὶ ἄλγεσι κρυπτομένοισι,
Ἄχρι κεν ἵζηται μακάρων ἱεροῖς παρὰ βωμοῖς.
Γηθεῖ δ' αὖ Φαέθων ἐν καρκίνῳ, οὕνεκεν αὐτοῦ
Ὕψωμα, πλειόνων τε γονὴν τέκνων μάλ' ὀπάζει,
Καὶ βίον ἐν * μεγάροισι καὶ εὐκλεᾶ φῆμιν ἀπάντη
Δῶκεν, καὶ μεγάλων φιλίην καὶ κέρδεα νωμᾶν.
Ἄρης δ' ἐν μήνης οἴκοις μεγαθαρσέας ἔρδει,

* MS. μεγάροισιν

Καὶ μάλ' ἀγηνορίῃσι πεποιθότας, οὐκ ἀλέγοντας
Οὔτε τι κινδύνων, οὐθ' ὁμοκλῆς, οὔτε φόβοιο.
Τῷ καὶ σφάλλονται * θαμινὰ σφετέροισιν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ τέχνης ἐπιίστορες ἐξεγένοντο,
Πάντες δ' ἀλγεινοῖσι περιπλαίουσι σίνεσσιν.
Τῶν * πλειόνων ἢ βίη θάνατος καὶ μοῖρα τελεῖται.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Κύπρις γήθει μούνης ἐνὶ οἴκῳ.
Μάχλους γὰρ τεύχει καὶ τερπομένους φιλότητι,
Ἄλλα τ' ἐπ' ἀλλήλοις καί τ' αἴσχεα πολλὰ τελοῦντας·
Καὶ δ' ἑτέροις τροπικοῖς ζωδίοις πέντεσσι τάδ' ἔρδει.
Χρυσοφαὴς δ' Ἑρμῆς ἐν καρκίνῳ αἰθροπολεύων
Ὀξεῖς ἐν πραπίδεσσι νοήμονας ἄλλοτε τ' ἄλλῃ
Βουλῇ τερπομένους, μήτ' ἔμπεδα μηδόωντας
Ῥέζει, καὶ μύθοις ἀγαθοὺς, ἔργοισί τε φερίστους.
Ἠέλιος δ' αὐτὸς μὲν ὑπὲρ χαροποῖο λέοντος
Εὐκλέας ἐν βιότῳ καὶ ὑπείροχον εὖχος ἔχοντας
Ῥέζει. κέντρον δ' αὐτὸ τυχὼν βασιλῆας ἔτευξεν,
Ἤν τ' ἐσθλῶν κοσμῆται ὑπ' ἄστρων μαρτυρίῃσιν.
Ὡσαύτως καὶ μήνη ἑὸν δόμον ἀμφιβεβῶσα
Πρήξιας ἀνθρώπων ἀγαθὰς καὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἣν δὲ μεσουρανέῃ νυκτὸς, βασιλῆα ἔθηκεν.
Οὐ γὰρ ἀμειβόμενοι ζῴων ἀλλήλων κατὰ κύκλον,

* MS. θαμινὰ * suprascript. πλειόνων * MS. κοσμῆτε

Ζώοις

Ζωίοις δ' ἐμβεβαῶτες ἐπ' ἀλλήλων κατὰ κύκλον
Μήνης μὲν Τιτὰν, μήνη δὲ γέγηθε λέοντι
Τοῖα μὲν ἀλλήλων οἴκοις ἐελόιστε * παρόντες
Τεύχουσ', ἄλλα τε πολλὰ πολυτλήτοις μερόπεσσιν.
Αὐτὰρ ἀληθείην πᾶσαν βροτέου βιότοιο
Σύγκρασις διακρίν', ἐπιμαρτυρίαιτε φαεινῶν
Ἄστρων ἀλλήλοις χώροισθ', ὑπὲρ ὧν γεγάασιν.
Ὅσσα δ' ἀμφ' ἠελίῳ δρῶσιν παρεόντες, ἀείσω.
Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντολίῃσιν ἐόντες,
Ὡς ἂν ἑοῖσιν ἕκαστος ἀγαλλόμενος βασιλείοις·
Καί ῥά τ' ἐπ' ἀντολίης μὲν ἐόντες εἰς νεότητα
Θνητοῖς πάντα τελοῦσιν ἄγαν κρατεροί περ ἐόντες.
Ἑσπέριοι δὲ βραδιότεροι τελοῦσι χρόνοισιν,
Δειλοὶ δ' αὐγῇσιν μαλεραῖς ὑποπεπληῶτες
Ἀδρανέεστε πέλονται ἑὸν σθένος ἀμβλύνοντες.
Φαίνων μὲν δὴ πρῶτα σὺν ἠελίῳ κατὰ πάντων
Ζωιδίων πέλεται ξυνὸν ἀγαθῶντε κακῶντε,
Κρείσσων μέντε κατ' ἦμαρ ἐὼν, βλάπτων δὲ * ἐπὶ νυκτί.
Τεύχει γὰρ πατέρας μὲν ἀγακλείτους καὶ ἐπόλβους·
Μητέρα δ' ὠκύμορον θανάτῳ διέκρινε τοκῆος.
Αὐτῶν τε κτῆσιν * μινύθει καὶ πατρώϊον οἶκον,
Ἀλλ' οὐχ ὡς πενιχροὺς πάμπαν καὶ ἀχρήμονας εἶναι.

* MS. περ ὄντες. superscr. παρ. Etiam superponit MS. in medio versu ΠΕΡΙ ΦΑΣΕΩΝ Δ * p.m. ἐν * MS. μηνύθει

Καὶ Φαέθων μετὰ Τιτῆνος πατρῷϊα πάντα
Φθείρει, παντοίαισι βλάβαις ἄπιστ' ἐπίδησεν.
Πολλάκι καὶ ξείνης γαίης ἐπὶ πήματ' ἔδωκεν.
Τοὺς δ' ἄρα καὶ πάτρης γλυκερῆς θῆκεν μετανάστας.
Ἧσσον δ' ἑσπέριος γεγαὼς ἀδρανέστερα ῥέζει,
Ἠῷος μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίῃσι τε δεινός.
Ἄρης δ' ἠελίῳ συνιὼν πατράσιν μὲν ἀνίας,
Γεινομένοις δ' αὐτοῖς θόρυβον καὶ πήματ' ἔδωκεν.
Ἠματίη γενέθλη δ' ὀλοώτερος ἔπλετο πάντων.
Ἀφρογενὴς δὲ συνοῦσ' Ὑπερίονι γεινομένοισιν
Δυσγαμίην παρέχει καὶ δύσκλειαν περὶ λέκτρα.
Ἤτοι γὰρ δούλαις ἢ πενιχραῖς καὶ ἀνάγνοις
Ἢ καὶ πρεσβυτέρῃσι συνέζευξεν μάλ' ἀΐστως,
Ἢ ἔτι καὶ πιναρῇσιν ἐφεζομένοις στεγέεσσιν.
Ἑρμῆς δ' ἠελίῳ ξυνὴν βαίνων κατ' ἀταρπὸν
Ἥμερσεν σοφίης καὶ παιδείης μάλα πολλῆς.
Ἑζομένους ποίησε βίους μάλα παναγήτους,
Ἀτέρας ἀφνειοὺς, μάλα * δὲ δμωάσιν ἀνάσσων,
Πρῆξιν δ' ἥσσονα δῶκε καὶ ἐμ πρήξεσιν ὑπ' ἄλλοις.
Τόσσα μὲν ἠελίῳ μούνῳ ξυνῇ παρεόντες
Ῥέζουσ'. ἴσα δὲ τοῖσι καὶ ἀντίον ἠελίοιο
Φαινόμενοι. μήνη δὲ σὺν αὐτοῖσιν παρεοῦσα
Ῥέζει ἐν δισσαῖσιν ἀπορροίαις συναφαῖσι
Θνητοῖσιν μογερὸν βίοτον. Καὶ νῦν ἐνέποιμι.

* MS. δ' ἠώαισιν

Ἀστέρ

Ἀστέρι μὲν φαίνοντος ἐπερχομένη συναφῇσιν
Αὐγαῖς αὐξομένη κρείσσων. περὶ μητέρα δ᾽ αἰνοὺς
Ψυχμοὺς ἠδὲ * νόσους παρέχει, σίνεσίν τε προσοτέλει.
Αὐτοὺς δ᾽ ἀπροκόπους καὶ * δειμαλίους περὶ πρῆξιν
Ἐνσινέαστε τίθησιν. ἀποῤῥείουσα δὲ τούτου,
Ἢν μὲν * Ζηνὶ συνάπτῃ, ἢ ἀβροκόμῳ Κυθερείῃ,
Ἐσθλὴ καὶ δώτειρα βίου πλουτοπιότε πολλοῦ·
Πυροφόρων δὲ ἀγρῶν κτῆσιν κρατερῶν τε θεμέθλων
Δῶκεν καὶ κῦδος φήμην τ᾽ ἀγαθὴν παρὰ δήμοις,
Καὶ φιλίην ἀνδρῶν, ἧσπερ χρῄζουσιν ἑταῖροι·
Ἢν δ᾽ Ἑρμῇ, πινυτούς τε καὶ σώφρονας ἐξετέλεσσεν.
Ἢν δὲ Κρόνον προλιποῦσα κενὸν δρόμον ἐξανύσῃσιν,
Ἢ καὶ Ἄρῃ μετέπειτα συνάπτῃ, πάγχυ κακίστη·
Αὐχμηροὺς τεύχει γὰρ ἀναγκαίου βιότοιο,
Οἵ τ᾽ ἐπ᾽ ἔργοισιν ἑοῖς καματοῖσί τε μοχθίζοντες
Οὔποτε λιμηρὴν πενίην δύναντ᾽ ὑπαλύξαι·
Πρὸς δέ τι καὶ ζωῆς τέκμαρ λυγρὸν ἐξανύοντας·
Πολλάκι δ᾽ ὠκυμόρους τι καὶ ἐν νεότητι θανοῦντας.
Οἱ δὲ καὶ * αὐτροχάλοις δειρὴν σφίγγουσι βρόχοισιν.
Ἢν δ᾽ ἀπὸ μὲν Κυθέρης ἢ καὶ Ζηνὸς πολυφεγγοῦς
Ἢ καὶ ἀφ᾽ Ἑρμείαο ἀποῤῥέῃ· ἔμπαλι δ᾽ ἑξῆς
Ἢ Κρόνῳ ἢ Πυρόεντι συνάπτῃ, δεινὴ ἐτύχθη.

* MS. νούσους * MS. δειμαλαίους * MS. ζηνὶ
* MS. ἐν τροχάλοις.

Οἴκων γὰρ φθείρει κλῆσιν βιότῳ περιοῦσιν
Καὶ χαλεπὴν πενίην γήρως ἐπιλυγροῦ ὀπάζει.
Φαύλη καὶ κερόεσσα συναπτομένη Ἄρεϊ μήνη.
*Κλῆρον γάρ τε δόμων πατρώϊον ἐξαπόλεσσε,
Καὶ μητρώϊον ὁμοῦ, ποτὲ δ' αὖ καὶ μητέρας αὐτάς.
Γεινομένους δ' αὐτοὺς μεγαλοφροσύναις χαίροντας,
Ὀξεῖς, πανδάμαστι, θρασεῖς τ', ἐπὶ πᾶσι βιαίους,
Ἀστεμφεῖς, ὠμούς, καὶ ἀπηνέα ἔργα τελοῦντας.
Τοὔνεκα καὶ πταίοντας ἐν ἔργμασιν ὁππόσ' ἕλωνται,
Καὶ δέσιν θνητοῖσι πέριν κεινῷ συνιοῦσα,
Ἴσα δὲ καὶ συνιοῦσα ἀπορρείουσ' ἀπὸ θούρου.
Εἰ δέ τ' ἀπορρείη μὲν ἀπ' Ἄρεος, εἶτα συνάπτῃ
Κυδίστῳ Κρονίδῃ, πολυόλβους τῆμος ἔτευξεν
Καὶ μακαριστοτάτους, πρήξεις τ' ἀγαθὰς τελέοντας.
Ταῦτα δὲ καὶ Κυθέρη συναφὴν τεύχουσ' ἀπ' Ἄρηος
Ῥέζει· πρὸς δ' Ἑρμείω βουλαῖς μύθοισί τ' ἀρίστους
Αἰὲν ὑπὲρ θνητοὺς πυκιναῖς πραπίδεσσι νοοῦντας.
Τοῖα δὲ καὶ διάμετρος *αἰεὶ πίντ' ἄστρασι τεύχει.
Ἠελίῳ δ' οἴῳ συναφὴν τεύχουσα σελήνη
Ἔκπλωσίν τε τίθησι βίου, καὶ κήδε' ὀπάζει.
Ἢν δ' ἀποχαζομένη τ' ἀστέρος *ἰθὺ συνάπτῃ
Ἐσθλοδότοις, ἀγαθὰ καὶ ὑπέροχα ἔργα φέρουσα
Μείζονα καί τ' ἀρίδηλ' ἀγαθὰ ἀνθρώποις ἀνέφηνεν.

* MS. κλήρων   * MS. αἰεὶ   MS. ἰθὺς

Αἰεὶ

Αἰεὶ δ᾽ ἐν γενέθλῃσι κενοδρομέουσα σελήνη
Πλαζομένους βιότῳ καὶ ἄλλην ξείνης ἐπὶ γαίης
Ῥέζει, λειπτέρους τε βίου καὶ πολλὰ μογοῦντας.
Χρὴ δ᾽ αἰεὶ γενέθλαις πρότερον νεοφεγγέα μήνην
Καὶ δ᾽ ἔτι πληροσέληνον ἐνὶ πραπίδεσσιν ὁρᾶσθαι,
Ὅππη τῆσδε δύω φάσιας παρεοῦσα πέλεσσιν
Ἤτι συντροχάουσ᾽, ἐπεὶ ἐσθλοδότεις μὲν ἀρίστη
Πρώτως ἀκτῖνας ξυνουμένη ἤέ τε πλήρης.
Σὺν χαλεποῖσι δ᾽ ἐοῦσα πανεικέλιον μένος ἴσχει
Κείνοισιν, λυγροῦ τε βίου πλήρωσε γενέθλην.
Ἔξοχα δ᾽ οὖν κακὰ πάντ᾽ ἐπὶ * θνητοῖσι κυλίνδει
Ἐν φάσεσιν πάσῃσιν, ἐν αἷς Πυρόεντι συνάψῃ·
Κὴν ἐπὶ συνδέσμου βαίνῃ, μανίαισι προσάπτει
Ἢ σπασμοὺς νούσων θ᾽ ἱερὴν καὶ ἀναλθέας ἄτας.
Ἄντα δ᾽ ἐξ ἠελίου χαίρει τροχάουσα σελήνη
Πλήρει ἐπὶ κύκλῳ, τότ᾽ ἀγάλλεται αὐγάζουσα·
Καί τε κλέους ὄλβου τε παραιτίη ἐστὶ βροτοῖσιν.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

* MS. θνητοῖσιν

ΝΕΤΩ͂Ι Γ ΒΙΒΛΙΩ͂Ι ΦΗΣΙΝ.

Α Τί ἀποτελεῖ ἕκαστος τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ὡρονομῶν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ τῶν τριῶν κέντρων μόνος εὑρισκόμενος ἐν ἰδίῳ μέν τοι οἴκῳ.

Β Τί ἀποτελεῖ, ἡνίκα ἑνὸς ὡρονομοῦντος ἕτερος ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ κέντρου μόνος θεωροῖτο, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποτέλεσμα.. ἀπαλλάκτως εὑρισκομένων ὄντα, κἂν ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ ἀντὶ μεσουρανήματος εὑρεθῶσιν, ἑαυτοὺς οὖν μετροῦντες ὡς μὲν ἄνω, εἰς δὲ κάτω ὤν.

Γ Τί ἀποτελοῦσιν οἱ συμμαρτυροῦντες ἀλλήλοις, ἢ καὶ συσχηματιζόμενοι, ἢ καὶ ἐπιβλέποντες ἑαυτούς.

Δ Τί ἀποτελεῖται Ἄρεως καὶ σελήνης ἑαυτοῖς συσχηματιζομένων, τοῦ μὲν ἐν ἀρσενικοῖς προσφόρως τῇ οἰκείᾳ φύσει, τῆς δὲ ἐν ζῴοις θήλεσιν εὑρισκομένης, ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν ἄρρεσιν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν θήλεσιν, καὶ τί μὲν ἐπὶ ἀνδρὸς, τί δὲ ἐπὶ γυναικὸς ταῦτα ἀποτελεῖ.

Ε Περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πῶς μὲν τούτους ἐφοδευτέον δι' ἡμέρας, πῶς δὲ νυκτός· καὶ πότε μὲν ἀπὸ τῶνδε, πότε δὲ ἀφ' ἑτέρων τούτους παραληπτέον.

Ὅσσα μὲν ἀλλήλων οἴκοις τελέουσι βροτοῖσιν
Ἀστέρες ἠελίῳτε πυριπλήθοντι συνόντες,
Ὁππόσα καὶ κεραῆς συναφαῖς τεύχουσι σελήνης,

Ἐν προτέραις σελίδεσσι μάλ' ἀτρεκέως κατέλεξα.
Νῦν δ' ἐπιμαρτυρίας αὐτῶν καὶ σχήματα πάντα,
Ἀλλήλων θ' ὅσα δρῶσιν ὑπ' ἀκτίνεσσιν ἐόντες,
Καὶ κέντροις πισύροισιν ἐπεμβεβαῶτες, ἀείσω.
Πρῶτα μὲν οὖν Φαίνων ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβηκὼς
Ἤπι πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἀνέφηνεν,
Ἢ καὶ ἀδελφειοὺς προτέρους διώλεσε πάντας.
Τέκνων δ' αὖτ' ὀλετὴρ πέλεται, βίοτόν τε χαλέπτει
Ἀλλοτρίοις οἴκοισιν ἐών, ἐς τ' ἂν δ' ἐν ἑοῖσιν
Ὡρονομῇ, ζωίοις ἰδίοις ἐπιτέρπεται αἰεὶ
Αἰγόκερῳ τε, καὶ ὑδροχόῳ βλοσυρῷ τελέοντι,
Καὶ χηλαῖς, κριῷ θ', ὁππότ' ἀνέρες ἐξεγένοντο
Κύδιστοι, γονεῆ τε γεγηθότες εὐκλέϊ πλούτῳ,
Τιμαῖς καὶ γεράεσσιν ἀγαλλόμενοι βασιλήων.
Ψυχρὸν δ' εἰς * λίβα νισσόμενος δύνων περὶ κέντρον
Μακροβίους γήρᾳ λιπαρῷ θαλέθοντας ἔθηκεν
Εὐκτεάνους, μόχθοισιν ἰαινομένους σφετέροισιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέοι, πατρώϊα πάντ' ἐκέδασσεν,
Δηθάκι δ' οὐδ' ὅσσον κλήρου παρὰ πατρὸς ἔνημεν.
Πρήξεις δ' ἀποκόπτους καὶ νωχελέας μάλα τεύχει,
Ἔργα δὲ καὶ τέχνας χειρῶν ἐξαίνυται ἀνδρῶν,
Ψυχῶν θ' ἥντινα πρῆξιν ἐνὶ στέρνοισιν ἕλωνται,
Δυστεκνίην δ' ὤπασσε, κασιγνήτων τ' ἀπάμερσεν.

* MS. λίβαν εἰσομένους

Ὀρφανίην δ᾽ ὑπόγειος ἐὼν ἀπὸ * πατρὸς ἔτευξεν·
Πάμπαν νηπιάχοις κλῆρόν τ᾽ ἐρρέζοσεν αἴσως,
Ὃν θνήσκων λίπεν γενετήρ. αὐτὸς δ᾽ ὑπὸ νούσου
Κάμνουσ᾽ ἔντε κρυῒ πυρετῷ τ᾽ αἴθωνι μόγουσιν.
Ἐν δ᾽ ἀγορῇ κρίσιας καὶ νίκεα δηρὸν ὄπασσεν.
Ζεὺς δ᾽ ὥρην ἐφέπων ἐρικυδέας ἄνδρας ἔθηκεν
Ἐν δήμοις πατρῇσιν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀγητοὺς,
Πρὸς δέ τι καὶ πρήξεις μεγαλαυχέας ἐν βιότῳ τε
Ἀφνειοὺς, βασιλεῦσι φίλους, μάλα τιμήεντας.
Ταῦτα δέ τ᾽ ἐκτελέσει μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύων·
Κοσμεῖ καὶ μίτρῃσι πέπλοισί τε πορφυρέοισιν,
Τερπωλῆς τεύχων λαῶν ἡγήτορας ἄνδρας,
Δύνων δ᾽ εὐκλεάνους, ὀλοὸς γὰρ τέκνοισιν ἐτύχθη.
Θάπτει γὰρ κεδνάς τ᾽ ἀλόχους παῖδάς τ᾽ ἀλεγεινούς.
Ἐν τροπικοῖσι δ᾽ εἴωθε πλεῖν καὶ πάμπαν ἀτέκνους,
Κηδεστὰς βιότου, καί τ᾽ ἐσθλὰ κακοῖσιν ἔμιξεν.
Κτῆσιν μὲν γὰρ ἔδωκε, τέκνων δ᾽ ἐπὶ κήδεσι λυπεῖ.
Δεινὸς δ᾽ ἀντιμεσουρανέων πέλετ᾽ ἀνθρώποισι·
Πάντων γάρ τι βροτοὺς ἰδίων κτεάνων ἀπάμερσεν,
Εὐόλβους γὰρ πάρος κενεοὺς οἴκους ἀπέφηνεν.
Ἔξοχα δ᾽ ἔγε σὺν ἠελίῳ τόδε κέντρον ὁδεύοι,
Ἐσχατίῃ γενέθλῃ βίοτον καὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἄρης δ᾽ ἀντολίηθεν ἀνερχόμενος μεγατόλμους

* MS. πρὸς

Θαρσαλέους ῥέζει, τότε δ' αὖ πραπίσιν μάλα δεινούς.
Δύνων δ' αὖτ' ἄλγεσι βροτοὺς ἄπαις τε περισσὰ πέλει,
Σύλησέν τ' ὄλβον, βιότου τ' ἀνέφηνεν ἐπιδεύεις.
Ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ σύνεσίν τε χαλέπτει,
Αἰεὶ δ' ἐν θορύβοισι καὶ ἐν σινέεσσι τίθησιν,
Τραύματα δ' αἰεὶ δῶκεν, ἰδὲ σπασμοῖς κατερείπει,
Κινδύνους τ' ἐπάγει θαμέας, βιότοιο τ' ἀμέρδει
Αὐχμηρούς, τέκνων τε γονῆς ἢ πάμπαν ἄμερσεν,
Ἢ ἕνα τηλύγετον πατρὶ ἐνὶ μεγάροισιν ἔδωκεν.
Δεινὸς δ' ἀμφὶ γάμους· ἢ γὰρ θ' ἅμα λέκτρα διείργει,
Ἢ λώβην τιν' ἀεικελίην ἀκάχησε γυναῖκας.
Ὕψει δ' ἐμβεβαὼς μέσον οὐρανὸν, ἄλλοτε μὲν τε
Τέχνας δῶκε βροτοῖσι βαναύσους ἔργα βίοιο,
Ὁππότε δ' εὐέργων ἐπιμαρτυρέῃσι συναστρῶν
Δέρκητ', ἡγεμόνας θῆκε φρουρούς τε τυράννων,
Καὶ θηκτὸν φορέοντας ἑὸν περὶ σῶμα σίδηρον,
Ἐν πόλεσι δήμοισί τ' ἀριπρεπέας πολιούχους.
Ἐξαπίνης δ' ἔσφηλεν ἐς οὐρανὸν αἰπὺν ἀείρας
Δειλαίους φῶτας ποτὶ τάρταρον ἠερόεντα.
Ἤτοι γὰρ φυγάδας φιλίης ἐξήλασε πάτρης,
Ἢ ζωῆς ἀπάμερσε βίῃ κρυόεντι σιδήρῳ,
Ἢ πόμα φαρμακόεν πιέειν κατένευσεν ἐν οἴκοις.
Ὡρονομοῦσα δ' ἀεὶ Κυθέρη καλοὺς μὲν ἰδέσθαι
Ῥέζει, καὶ χαρίεντας ἰδ' ἱμερόεντας ἔπεσσιν,

Ἀφνειοὺς βιότῳ καὶ ἀγακλέας, ἢ ἐνὶ πάτρῃ
Κυδαίνει δὲ πικοῦσιν ἄγαν τ' ἀρίδηλον ἔθηκεν.
Καὶ δὲ μεσουρανέουσα τάδ' ἔρδει, πρὸς δὲ καὶ ἔργοις
Τερσιμάκαρας τεύχει. ταῖς δ' αὖτ' ἀλόχοις γάμον ἐσθλὸν
Ὤπασεν, ἐν δὲ δόμοις κείνων βίον ηὔξησεν·
Καὶ δὲ γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις δηθάκις ἄνδρας
Ἵδρυσε, τῶν καὶ χρήματ' ἐπὶ κλῆσιν πόρεν ὄλβου.
Ἀστασίας δ' ἀπόγονος ἐὼν λεχέων ἐτέλεσσεν.
Καὶ δὲ γάμων ταραχὰς, καὶ χηροσύνας δ' ὅτε μοῦνοι
Ἐν ξείνῃ ποσίων, ποτὶ δ' αὖ μεγάροισιν ἐόντων.
Καὶ δ' ἔτι καὶ δύνουσα κακὴ περὶ λέκτρα γυναικῶν·
Ἢ γὰρ ἀποζεύγνυσι συνεύνων, ἢ * πλυκοίνους
Δῶκ' ἀλόχους, ὧν δήθ' ἅμ' ἐπαρχάλλουσιν ἐφ' ὕβρει.
Καὶ δ' αὐτοὺς φήμαισι κακαῖς νεότητος ἐν ὥραις
Ἀμφέβαλε, μαχλοὺς τ' ἐς ἀεικέα θήκατο κύπριν,
Ἀλλοτρίων τε μέλαθρ' ὀπιπεύουσι γυναικῶν.
Ἑρμῆς δ' ἀντέλλων μὲν ἐφ' ὥρης εὐκλεὰς ἄνδρας
Καὶ πολλῆς σοφίης ἐπιΐστορας ἐξετέλεσσεν.
Πολλάκι καὶ προδαῆναι ἐνὶ πραπίδεσσι βροτοῖσιν
Πείρατα μελλόντων δωρήσατο, καὶ δ' ἑτέροισιν
Θεσπίζει φήμαισιν * ὀνείρασι θ', ἃ σφίσιν αὐτοὶ
Ὀρφναίην κατὰ νύκτα βαθὺ κνώσσοντες ἴδωνται.

* MS. πλυ κοινους

* MS. ὀνείρασι τά

Ἐν δὲ μεσουρανίῳ θνητοῖς ἔργ' ὤπασε κέντρῳ·
Ἤπι γὰρ σοφίης βίοτον καλάμοιό τε χαρακτῶν
Πρῆξιν ἔδωκ', ἢ παισὶν ὑφηγητῆρας ἔφηνεν
Παιδίης, τοὺς δ' αὖ τε τραπέζης ἀργυραμοιβοὺς
Εἶσεν, ὑπὲρ πόλεσι δὲ τέχνας ἡρμόσατο χειρὸς.
Ἢν δ' ὑπόγειος ἐῇ, πινυτὸν νόον ἐξετέλεσεν,
Θῆκεν καὶ σοφίην δεδαηκότας, ἐν βιότῳ τε
Αἰὲν ὑπ' ἀλληκτῆσι μεληδόσι μητιοῶντας.
Δύνων δ' ἐν μύθοισι καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους,
Καὶ πλούτῳ γηθεύοντας ἀεὶ φήμαις τ' ἀγαθαῖσιν.
Ἐς' ἂν δ' ὠκεανοῖο λελουμένος ἀντέλλησιν
Τιτὰν, ἐν δ' ὥρῃ κείνῃ βροτὸς ἐς φάος ἔλθῃ,
Πατρὸς ἀριγνώτου γεγαὼς τότε φύσεται ἀνὴρ,
* Τιμήεις δέ τ' ἄγαν καὶ ὑπείροχος ἐστ' ἐνὶ πάτρῃ,
Πλούτῳ καὶ κτεάτεσσιν ὑπέρτατος ἐν μερόπεσσιν.
Πολλάκι καὶ βασιλῆες ἐν ὥρῃ τῇδ' ἐγένοντο.
Δύνων δ' ἠέλιος λαμπροὺς βιότῳ καὶ ἐπόλβους
Τεύχει, καὶ πραπίδων μάλ' ἀριφραδέων ἐνὶ πάτρῃ.
Τιτὰν δ' ἐν γενέθλῃ μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
Ἢν μὲν ὑπ' ἀκτίνεσσ' ἀγαθῶν καὶ μαρτυρίῃσιν,
Κοσμῆτας μεγάλους τε καὶ εὔκλεα ἔργα τελοῦντας·
Φαυλῇσιν δ' αὐγαῖς ὀλοῶν βεβολημένος ἄστρων
Ἀκλεάνους τεύχει λυγρῇς πενίῃσι μογοῦντας.

* MS. τιμήεις

Ἢν δ' ὑπόγειον ἔχῃ κέντρον, μινύθει πατρὸς ὄλβον.
Καὶ δὲ σεληναίη ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβῶσα
Μητέρα κυδαίνει· δύνουσα δὲ τήλοθι πάτρης
Ἀλλοτρίην κατὰ γαῖαν ἀλωομένους θ' ἅμα πλάζει.
Ἐν δὲ μεσουρανίῳ νυκτὸς μὲν ἀρίστη ἐτύχθη.
Ἡματίη δ' αὖτ' ἧσσον. ἣν δ' ἐσθλοδόται μὲν ὁρῶσιν,
Εὐκλείην πρήξεις τ' ἀγαθὰς μερόπων ἐτέλεσσεν.
Ἐν δ' αὖ ὑποχθονίῳ κέντρῳ ἀγαθοὺς μὲν ὁρῶσα
Ἀστέρας, ἐσθλὴ ἔφυ δώτειρά τε κευθομένοιο
Πλούτου· αὐτὰρ χαλεποὺς ἐπιμάρτυρας εἴ τ' ἂν ἴδησι,
Κρυπταδίοισι σίνεσι καὶ ἄλγεσι φῶτα χαλέπτει.
Πολλάκι καὶ πλώσεις ὀρόφων κατὰ κρατὸς ἀφῆκεν.
Μοῦνοι μὲν * κέντροισι πέδ' ἐμβεβαῶτες ἔφηναν,
Ἀλλήλους δ' ὁρόωντες ὑπὲρ κέντρων κατέναντα,
Ὡρονόμου μὲν ὕπερ Φαίνων, Φαέθων δέ τε δύνων,
Ὁπλοτέροισι κασιγνήτοις θάνατον τελέουσιν·
Πρὸς δ' ἔτι γεινομένοισι χρόνους νεότητος * ἀνίχρους,
Ὕστερον δὲ χρόνον λιπαρὸν καὶ γῆρας ἐν ὄλβῳ.
Ἔμπαλι δ' ἢν τούτοις κατ' ἐναντίον ὡρονομοῦντος
Ζηνὸς καὶ πηλιοῖο Κρόνου δύνοντος ἔναντα,
Πρεσβυτέροις μὲν πότμος ἀδελφειοῖσι τελεῖται,
Εὐδαίμων δὲ φανεὶς πρόσθεν βροτὸς ὕστατα κάμνει.

* MS. κέντροισιν   * Sic manus secunda in MS. sed prima ἀνίτρους

Ἐντ'

Ἔντ᾽ ἂν δ᾽ ἀντέλλῃ Φαίνων, Πυρόεις δέ τε δύνῃ,
Πενθαλέοισιν ἑὴν ἄλοχον τύμβοισι καλύψας
Χῆρον * δὴ βαιὸν κλαύσει κατὰ δώματα λέκτρον.
Τήνδε γὰρ ἐν τροπικοῖς ζῴοις θ᾽ ἅμα τλήσετ᾽ ἀνίην.
Εἰ δ᾽ αὖ γ᾽ ἀνερχομένου Ἄρεως Φαίνων πάλι δύνῃ,
Δυστυχίην μάλα γεινομένοις Φαίνουσι κατ᾽ οἶκον.
Δυνούσης Παφίης ὁπότ᾽ ἂν Κρόνος οὐρανομήσῃ,
Οὐ μόνον αἰνόγαμοι καὶ δυσκλέες εἵνεκ᾽ ὁμεύνων,
Ἀλλ᾽ ἔτι καὶ πατέρες παίδων ἢ πάμπαν ἄπαιδες
Γίνονται, στείρας γὰρ ἢ ὠμοτόκους παρακοίτις
Ἐς θαλάμους εἴρυσσαν, ἢ δ᾽ αἴσχεα πολλὰ πλούσιας.
Εἰ δὲ καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἐνὶ ζῴοις κατέναντα,
Οὐχὶ μόνον τιναραῖς ἀλόχοις γάμον ἐζεύξαντο,
Καὶ δ᾽ αὐτοὶ πρήξεις Κυθέρης ἀγάπης ἀναθέσμους.
Εἴκελα δ᾽ ἀντέλλουσα πάλιν τεύχεις Κυθέρεια
*Πρὸς δύσιν ἐρχομένοιο Κρόνου χαλεποῦ μάλ᾽ ἐόντος,
Μαχλάσι πρεσβυτέραις ἢ καὶ δούλαισι συνάπτει.
Εἰ δ᾽ Ἑρμῆς δύνῃ Κρόνου βεβαῶτος ἐφ᾽ ὥρῃ,
Πένθεα γεινομένοισι πλεῖ δειλοῖς ἐπὶ τέκνοις.
Ἔμπαλι δ᾽ εἰ Στίλβων μὲν ἀνέρχοιτ᾽, αὐτὰρ ὁ δύνοι,
Νείκεα καὶ κρίσιας χραπτῶν χάριν ἠὲ παλαιῶν

* δημαιὸν * Sic edidi hos duos versus, etsi in MS. positi essent inverso ordine. Sed in margine id lector monebatur per literas A B

Ἔργων

Ἔργων ἴσχουσιν, θαλῶ δ' ἐπὶ πᾶσιν ἔτλησαν.
Ζηνὸς δ' ὡρονομοῦντος, ἐπὴν Ἄρης πάλι δύνῃ,
Οὐχ ὁμαλὸν βίοτον δῶκαν, ποτὲ μὲν γὰρ ἄειραν
Ὑψοῦ, κυδαλίμουστε καὶ ἀφνειοὺς μάλ' ἔθηκαν,
Ἄλλοτε δ' ἔσφηλαν κτεάνων τ' ἀπὸ πάμπαν ἄμερσαν,
Καὶ καμάτους βιότοιο χάριν μόχθους τ' ἐπάγουσιν.
Ταῦτα δὲ κ' ἢν δύνῃσι, * πάλιν Ζεὺς ὡρονομοῦντος
Ἄρεος ἐξετέλεσσεν ἐπὶ πλέον, οὕνεκα τῆμος
Δάκρυα καὶ στοναχὰς φθιμένοις ὤπασσ' ἐπὶ τέκνοις,
Καὶ δ' ἀλόχοις ἥρμοσσεν ἀεικελίαις τέκν'. ἀπ' * ἄλλων
Ἤδη θρεψαμένας ἀσέργουσ' αὐτοὶ ἀνάγκῃ.
Πάντας δ' αὖτε κασιγνήτους φιλίης ἀπὸ πάτρης
Ἄλλον ἐπ' ἀλλοίης τηλοῦ γαίης ἐκίδασσεν.
Μόχθον δ' ἐς γῆρας προτέρων ἀνάπαυσιν ἔδωκαν.
Ἐκ περάτης δ' ἀνιὼν Φαέθων κατ' ἐναντία Κυθήρης
Ἐς δύσιν ἐρχομένης πλυόλβους τερσμάκαράς τε
Ῥέζει, καὶ μεγάλοις ἀλόχων ἥρμοσσε γάμοισιν,
Ῥηϊδίαις δ' ἐς * κύπριν ἰδὲ ξυναῖς φιλότησιν,
Κτῆσιν δ' αὖτ' ἰδίην πολέων ἄμετρον ἔδωκεν.
Μαρμαίρουσα δ' ἀπ' ἀντολίης ἱερὴ Κυθέρεια
Δυομένου τ' ἰσορῶσα πυριγλήνου Φαέθοντος
Ὄλβον κυδήεντα καὶ εὔκλεα * φῆμιν ἔπασσε,

* MS. πάλιν τέλει * MS. ἀλλήλων
* MS. κύπρην * MS. φήμην

Καὶ

Καὶ γάμον ἱμερόεντας εὐφροσύνῃσιν ἰαίνει.
Τῆμος γὰρ σεμναί τ' ἄλοχοι πιστ' ἅμ' ἀκοίτας.
Ἐξ ὥρης δ' ἐσορῶν Ζεὺς Ἑρμείην κατέναντα
Κοσμεῖ μὲν πλούτῳ μύθοισί τε καὶ σοφίῃσιν,
Ἀσχολίην τ' ὤπασ' ἄφενός τε φρένας βασιλήιον ἀμφὶς
Ἢ πλείων κλήρους καὶ κτήσιας ἀμφιέποντας.
Ὡς δ' αὔτως Ἑρμῆς ὥρης * ὑπὲρ ὁλκὸν ἀμείβων
Τεύχει ἐπ' ὠκεανοῖο δύσιν Φαέθοντος ἰόντος
Εὐόλβους, * ἔργοις τε καὶ εὐκλειαοῖσι τραπέζαις,
Παίδων θ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν θῆκεν ἀνάκτων.
Ὥρῃ δ' ἐπεμβεβαὼς Πυρόεις δυτικῷ παρεούσης
Ἀφρογενοῦς κέντρῳ φθορέας λέκτρων ἀνέφηνεν
Ἀλλοτρίων, ἀλόχους δέ τ' ὀπιπεύοντας ἄγοντα
Ἐξ εὐνῆς ἑτέρων, καὶ δ' αὐτοὺς οὔτι πίστιν,
Ἀλλὰ πόθοιο κορεσσάμεναι μαχλοῦτι Κυθήρης
Αὖθις ἐπ' ἄλλα μέλαθρα καὶ ἄλλους ἦλθον ὁμεύνους.
Πολλάκι δ' αὐτοχερεὶ σφετέρων ποσίων ἐδάμησαν.
Ζώοις δ' ἐν τροπικοῖσι χερείονα τῶνδε τελοῦσιν.
Ταῦτα δὲ καὶ Παφίη τεύχει πάλιν ὡρονομοῦσα,
Εὖτ' ἂν Ἄρης δύνῃ, πλέοσιν δ' ἔτι καὶ συνοχῇσιν
Εἱρκτῇσιν τ' ἐπέδησε γυναικείης ἕνεκ' ἄτης.
Ὅσσα δ' ἐπεκτήσαντο νέοι, τάδ' ὄλεσσαν ἅπαντα
Ἐς γῆρας, πενίῃ δὲ κακῇ ἄληκτα μογεῦσιν.

* MS. ὑπέρολκον   * MS. ἔργοισι τ' καὶ

Εὖτ' ἂν δ' Ἑρμείης μὲν *ἐπίπτ' ἐς δύσιν ἐλθὼν,
Ἐν δ' ὥρῃ Θοῦρος φλογὶ μαρμαίρῃ κατέναντα,
Ὀξεῖς ἔντε νοῷ καὶ μήδεσι θῆκεν ἀγητοὺς,
Ἐσθλοὺς δ' ἐν σοφίῃσιν, ἰδὲ δρηστῆρας ἐν ἔργοις·
Ἑρμοῦ δ' ἀντέλλοντος, ἐπὴν Ἄρης πάλι δύνῃ,
Δεινὸν σχῆμα τέτυκται, ἐπεὶ βιότῳ μὲν ἀνίας,
Ἐν δ' ἀγορῇ κρίσιας, *θωὴν θ' ἅμα νείκεσι πολλοῖς
Ἴσχουσιν χαλεπῶν ἕνεκεν· μήνην δ' ἐσορῶντες
Καὶ δὲ καὶ ἠέλιον μερόπων τεύχουσι φονῆας,
Αἰεὶ δ' ἔκπτωσιν βιότου τεύχουσι πρὸς οἴκους.
Ταῦτα δὲ καὶ δυοῖς ἑτέροις τεύχουσιν ἐόντες
Ἀστέρες ἐν κέντροισιν, ὅσ' αὐτίκα δὴ κατέλεξα.
Ὅσσα δὲ καὶ βασιλῆες ἀγάκλειτοι πλέουσιν
Ἠέλιος μήνη τε, τὰ δ' αὐτίκα νῦν καταλέξω.
Ἢν ἀνίῃ περάτης Τιτὰν, δύνῃ δὲ σελήνη,
*Ἢὲ μὲν ὑψιμέσον τέμνῃ πόλον, ἠδ' ὑπόγειον
Κέντρον ἔχῃ, μάλα φῶτας ἀριγνώτους καὶ ἀγητοὺς
Ῥέζουσιν, μεγάλους ποτὲ δ' αὖ βασιλῆας ἔτευξαν,
Ἢ πάτρης προύχοντας, ἢ ἐν δήμοισιν ἀρίστους·
Ὡς δὲ καὶ ἢν τάδε κέντρα μεταλλάξαντες ἔωσιν.
Ἤδη καὶ σύγκρασιν ἀείσω μαρτυρίας τε
Ἢ δ' ὅσ' ἐπαντέλλοντες ἢ ἀλλήλους ὁρόωντες

* MS. ἐπιτηταδύσιν * MS. θωιὴν τ'
* MS. ἠὲ μὲν

Ἀστ

Ἀστέρες ἔρδουσιν· τὰ γὰρ ἀτρεκίην μάλα φαίνει.
Πάντα μὲν οὖν οὐκ ἄν τις ἑῷ * φράσσαιτ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐδ' ἐνέποι. τὰ γὰρ ἄσπετ' ἀπειρέσι' ἔστι κατ' αἴθρην
Σχήματ' ἀμειβόντων ἄστρων πολύπλαγκτα κέλευθα·
Ὅσσα δ' ἐπιλέξωσι θεοί, τάδε ἐγὼ σάφα λέξω.
Ζηνὶ συνὼν Κρόνος αἰπὺς ἢ εἰσορόων τετράγωνος,
Ἢ ὅτε καὶ διάμετρος ἀπὸ πλευρῆς τε τριγώνου,
Δωρεῖται φιλίην βασιλήιον ἢ ἄγαν * αὔξιν
Εἰκελίων τ' ἀνδρῶν, αὐτοὺς δ' ἄρα * φῆμιν ἀρίστην
Ἴσχοντας τεύχει, κοσμεῖ δ' ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ,
Καὶ θαλάμοις, λήιοισι, βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις,
Λείαις, παντοίαις τ' ἀγέλαις, δμωσίν τ' ἀναρίθμοις.
Δῶκε καὶ ἠναλίων κλῆσιν νηῶν πολυφόρβων,
Καὶ πρήξεις ἀγαθάς, καὶ δ' αὖ μέγα κῦδος ἐπ' ἔργοις,
Καὶ λιπαρὸν γῆρας μέχρις ὑστατίου θανάτοιο.
Ἀλλ' Ἄρης τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθεν ἀθρήσας
* Ψυχρότατον Κρόνον ὄντα κακὸς * κακοῦ ἄντιον ἑστὼς
Ἢ καὶ ὁμοῦ βαίνων δεινὰς ἄπιστ' ἐπιβάλλει,
Καὶ πενίην δυσάλεκτον ἄγει δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἔξοχα * δ' εἰ κέντροισιν ἐπεμβεβαῶτες ὁρῶντο.

* MS. φράσσετ' * MS. αὐξεῖν * MS. φήμην
* Hunc & ſequentem verſum trajeci, ſententia poſtulante. * MS. κακῶν * In marg. MS. γρ. δ' εἴγε σὺν ἠελίῳ ἐπεμ

Τῆμος γὰρ πτωχοὶ πανδήμιοι ἰνδάλλονται
Ὀθνείῃσι θύρῃσιν ἐφεστῶτες ἀνάγκῃ,
Ἢ καὶ ἐφημερίης δαίτης χάριν αἰνὰ *μογεῦντες
Ἄληκτον καμάτοισιν ὀϊζυροῖς * φθινύθοντες,
Εἰ μήπως Εὔεργος ὁρῴη σχήματα ταῦτα·
Καὶ πότμῳ στυγερῷ ζωῆς ἐπὶ τέρμα θ' ἵκοιντο.
Ἤτοι ναυφθορίῃ γὰρ ἢ ἐν πελάγεσσιν ἐόντες
Κύμασιν ἐῤῥέωθησαν, ἢ ἐν πολέμῳ κρυόεντι,
Ἢ πότμῳ στυγερῷ ζωῆς χάριν αἰνὰ μογεῦντες,
Ἢ ὑπὸ λῃστῆρσιν ἢ ἐν χάρμῃ δορίληπτοι
Πέρνανται σφιγχθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δεσμοῖς.
Δηθάκι καὶ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένοντο,
Ἢ ὅτ' ἐν ἠπείροισιν ἄφνω κρημνοῖσιν ὄλοντο,
Ἢ βρόχον αἰπὺν ἀνῆψαν, ἢ ἐν πτώσει θαλάμοιο,
Ὥστε πάλιν θλιφθέντες ἀΐστως θυμὸν ὄλεσσαν.
Ἢ δὲ καὶ ἡμερίῃ τὰ τελεῖεται, ἣν ὀλοῇσιν
Καὶ μήνην σφετέρῃσιν ὑπ' ἀκτίνεσσι βάλωσι.
Εἰ δ' ἄρα τοι γενέθλῃ μὲν ἐρήγοιεν κλυτοὶ ἄλλοι
Ἀστέρες, οἱ δ' ἄρα τοι μὴ φαίνοντες φορέοιντο,
Νείκεα καὶ κρίσιας θαμινὰς ἐπάγουσι βροτοῖσιν.
Ἢν δ' ἀγαθὸς κέντροιο κρατῇ, ὀλοὸς δ' ἀπόκεντρος·
*Πρηΰτερας δὲ τρίγωνοι ἀεὶ τελέουσιν ἀνίας

* Superscript. μογεῦσιν * MS. φθινύθοντος * In ora MS. notatur hunc postponendum sequenti versui.

Σχή-

Σχήματι συμφώνῳ, καμάτων τ' ἀπέλυσαν ἀπ' αὐτῶν.
Ἥλιον δ' ὑποδερκόμενοι τοιαῖσιν ὑπ' αὐγαῖς
Ἢ καὶ νυκτιπόλον Φαίνων λιποφεγγέα μήνην,
Ἐκ τοκέων δμώων * αὐτοὺς θ' ἔρδει θεράποντας
Πολλάκι δ' ὀφθαλμοῖσι σίνος λιποφεγγὴς ἔτευξεν,
Καὶ γονέας νούσοις ψυγμῷ καὶ βηχὶ καλύπτει.
Ἀφροδίτῃ δὲ συνὼν Φαίνων ἢ ἀντιπέρηθεν
Πρεσβυτέρας στεῖράς τ' ἀλόχους καὶ ἀεικέας αἰνῶς
Δῶκεν, καὶ πτεράγωνος ἀεὶ χαλεπὴ Κυθέρεια.
Δεινοὺς γάρ τε γάμους καὶ εὐφροσύνης ἄτερ ἔρδει·
Λυγρὰ δ' ἄρ' ἧττον * ἔδωκε τριγώνοις φέγγεσι λεύσσων.
Σχήμασι δ' οὔπω τοῖσι δεδορκὼς Ἀφρογένειαν
Παρθενικὴν ἐπέτρεψεν ἔχειν ἐνὶ δώμασι νύμφην.
Δηθάκι δ' ἀσπέρμους αὐτοὺς καὶ ἄπαιδας ἔτευξε.
Ἢν δ' ἄρα καὶ Πυρόεντ' ἐπιμάρτυρα τοῖς δ' ἐσαθρήσῃ,
Ἢ ὄγε καὶ μήνην, συνεχοῦς πάμπαν ἔθηκεν.
Ἑρμείῃ δὲ συνὼν Φαίνων γλώσσης βλάβος ἔρδει,
Καὶ λαλιῆς ἐπέδησ', ἤνπερ μὴ φοίνιος Ἄρης
Σύμφωνος καλιδὼν λύσῃ κακοεργέα λώβην.
Καὶ δὲ δίκας πτεράγωνος ἐὼν κρίσιάς τ' ἐπιπέμπει,
Καὶ πιναρὴν λασίην τε βροτοῖς ἐπεθρέψατο χαίτην.
Τοὺς δ' ἄρα καὶ διάμετροι ἄπερ χαίρουσι τρίγωνοι.
Σχήμασι δ' ἐν τούτοισιν ἀεὶ φιλομάντιας ἄνδρας

* MS. αὐτοῖς   * MS. ἔδωκεν

Καὶ βίβλων κρυφίμων μαλ' ἐφιεμένους πλέουσιν.
Ζεὺς δ' Ἄρει ξυνὴν μὲν ἰὼν ὁδὸν, ἠὲ τρίγωνος,
Ἡγεμόνας ῥέζει στρατιῆς νηῶν τε καὶ ἵππων
Καὶ πεζῶν, ποτὲ δ' αὖ μεγάλους βασιλῆας ἔτευξεν,
Ἠὲ πάτρης προύχοντας, ἢ ἐν δήμοισιν ἀρίστους.
Εἰ δ' ἄρα μὴ πάμπαν μοίρης ἀγαθῆς τε τύχοιεν,
Ἀλλ' ἀστὴρ ἑτέρωθι νεμεσσήσῃ κακοεργὸς,
Ἢ καὶ ἀποκλείνωσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Σὺν τοιοῖς ἄνδρεσσιν * ἀεὶ στρωφῶνται ὑπ' αὐτοὺς
Στεργόμενοι φιλίῃσιν ὑπείροχον εὖχος ἔχοντες·
Πάντες δ' εὐκτέανοι καὶ ὑπείροχον ὄλβον ἔχουσιν·
Μείονα δ' ἐσθλὰ δίδουσιν, ἐπὴν τετράγωνοι ἐῶσιν·
Πάγχυ δ' ἀνωμαλίην βιότου διάμετροι ἐόντες
Ἀνθρώποις τεύχουσ', ὅτε μὲν πενίην, ὅτε δ' ὄλβον
Πυκνὸν ἀμειβόμενοι, αἰεί γε μὲν ἄρκι' ἔνειμαν.
Σὺν Διῒ δ' Ἀφρογένεια βίῳ χαίροντας ἀμόχθως
Εὐπρήκτους τε τίθησιν, ἐϋφροσύναις τε γάμοιο
Τερπομένους. τοὺς γάρ τε φίλαι τίουσιν ὁμεῦνοι.
Ἐκ γὰρ λιτοτέρων πολυόλβους αὐτοὺς ἔθηκαν.
Καὶ γὰρ καὶ εὐπικνίη σφιν ἐνὶ μεγάροισιν ὀπηδεῖ.
Καὶ δ' ἄλλαις πρὸς * Ζῆν' ἐπιμαρτυρίαις τάδε ἔρδει.
Ἐσθλὸς καὶ Στίλβοντι συνὼν μεγάλου Διὸς ἀστὴρ
Σχήμασι τ' ἐν πάντεσσιν ὁρῶν θεὸν Ἑρμάωνα

* MS. γρ. ἀεὶ στρωφῶσι συνόντες * MS. ξῆν'

Τεισ-

Τρισμάκαρας τεύχει γὰρ ἀεὶ βασιλήϊον ὄλβον
Νωμῶντας χρυσόν τ' ἐθνέων ἄπο δασμολογοῦντας,
Κεκλομένους τ' ἐπὶ τοῖσιν, ἀκουομένους θ' ὑπὸ πολλῶν.
Οἱ δέ τ' ἐριγνώτων ἀνδρῶν πλοῦτον διέπουσιν,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐμπορίης ἐσθλῆς βίοτον συνάγειραν,
Κέρδεα δὲ σφετέρων καμάτων ἅλις ἐκτήσαντο,
Ἄλλοι δ' αὖ κόσμων ἐπίστορες ἢ διὰ στρατιῶν
Ἰδμοσύνης ἐρίτιμοι ἀγακλεέες τ' ἐγένοντο·
Οἱ δ' ἄρα καὶ παίδων ἡγήτορες ἐν σοφίῃσι
Πολλὸν ἀριπρεπέες μύθων ὑποφήτορες ἐσθλῶν.
Εἰ δ' ἄρα τοῖσδε Κρόνος μαλεραῖς ἀκτῖσιν ἀθρήσῃ,
Πρήξεσι δ' ἐν τοιῇσιν ὑποδρήσσοντας ἔθηκεν.
Εἰ δ' Ἄρης συνίῃσιν ὁμοῦ καλῇ Κυθερείῃ,
Ὕβρεις τε λεχέων καὶ ἀλλοτρίων ὑμεναίων
Γίνονται· ἀναφανδὰ μάλ' ἐκπάγλως τάδε δρῶντες,
Καὶ δὲ σύνευνοι τῶνδε πολυκλινέες τελέθουσιν
Ῥηϊδίως φιλότητ' ἑτέροις Κυθέρης ὀρέγουσαι·
Ἴκελα καὶ τ' ἄλλαις ἐπιμαρτυρίαις τελέουσιν.
Εἰ δὲ καὶ Ἑρμείης ἐρατὸς σὺν τοῖσδε φανείη,
Τῶν ἕνεκεν κρίσιές τε μάχαι τ' ἀγορῇσι πέλονται·
Οἱ δὲ καὶ αἰσχρὰ ἔτλησαν ἐν ἀλλοτρίοισι δόμοισιν
Ἀνφθέντες, φήμη δὲ κακὴ πόλιν ἔδραμεν αἰνή.
Ἢν δ' Ἑρμῆ τετράγωνος, ἢ ἄντιος, ἢ κατὰ χώρης,
Τὴν δ' αὐτὴν θοῦρος προχάσῃ, μάλα λυγρὸς ἐτύχθη·

Νέ-

Νείκεα γὰρ χαπλῶν ἕνεκεν κρίσιάς τ' ἐπιπέμπει,
Καὶ δόμον ἐξαπίνης κενεὸν βιότου ἀνέφηνεν,
Δηθάκι καὶ δεσμοὺς ἐπάγουσ' ὀλοοῖσιν ἐπ' ἔργοις.
Ἀλλὰ τρίγωνοι ἐόντες ἐχέφρονας ἐκτελέουσιν
Καὶ πυκιναῖς πραπίδεσσιν ἐναίσιμα μητιόωντας.
Φαιδρὸς δ' Ἑρμείης καὶ πασιφαὴς Ἀφροδίτη
Ξυνὴν ἐξανύοντες ὁδὸν μάλ' ἄριστοι ἔασιν,
Ὄλβον μὲν πρώτιστα δόσαν, μετέπειτα δὲ μύθων
Πειθώ, καὶ φιλίην ἀγαθὴν τιμήν τ' ἐνὶ δήμοις·
Πρὸς δ' ἔτι παντοίης μούσης ἐπιίστορας ἄνδρας
Τεύχουσιν, μολπαῖς τ' ἀγαλλομένους καὶ ἀοιδῇ.
Εἰ δέ κε λεύσσωσιν Μήνην καὶ Ζῆνα φέριστοι,
Καὶ στέφεσιν * κύδηναν, ἀγακληεῖς τ' ἐνὶ λαοῖς
Ἐξαίτοις γεράεσσιν ἀέθλων εἵνεκ' ἔθηκαν.
Εἰ δέ τι καὶ Πυρόεις τούτοις ἐπιμάρτυρος εἴη,
Γίνονται σταδίοισι παλαισμοσύνῃσιν ἄριστοι,
Πυγμαχίῃσι μεγασθενέες πληγῇσι τε χειρῶν
Καὶ θαμιναῖς νίκῃσιν ἀγάλλονται κατ' ἀγῶνας.
Καλὴ καὶ Μήνη καὶ πανδερκὴς Ὑπερίων
Ἀλλήλους ὁρόωντες ἐναντίοι, ἢ τετράγωνοι,
Ἔξοχα δ' αὖτε τρίγωνοι, ἐπεὶ τόδε πάμπαν ἄριστον
Σχῆμα πέλει φαύλοισί τε καὶ ἐσθλοῖς ἀστράσι πᾶσι.
Εἰ δὲ κενῶς ἐπέοικεν ἐνὶ ζώοισι φανείειν,

* MS· κύδην ἀναγακληεῖς·

Ἄμφω

Ἄμφω φάεα καλά· τὸ δ' αὖ πολὺ φέρτερόν ἐστιν.
Πάντων μὲν γὰρ ἄριστον ἐνὶ ζώοισι παρεῖναι
Ἄρσεσι μὲν Τιτῆν', ἐν θηλυτέροισι δὲ μήνην.
Προσφιλέες γὰρ ἀεὶ καὶ μείλιχοι ἐξεγένοντο,
Ἔργα τε ῥηϊδίως καὶ πρήξιας ἐξετέλεσσαν.
Εἰ δέ τ' ἐν ἀρσενικοῖς ἄμφω κλυτὰ φέγγε' ὁρῶντο,
Ὠμοὺς, ἀστεμφεῖς, ἠδ' ἀτρεπέας εἰσίδοιο
Γεινομένους, οὐδ' ὅσσον ὑπείκοντας νοῷ ἄλλοις.
Ὅσσοι δ' αὖ μήνην μὲν ἐν ἄρσενι, θηλυτέρῳ δὲ
Ἴσχουσ' ἠέλιον· τοῖσιν δ' ἄρα πρήξιες ἔργων
Ἄλλως ἐξανύοντ', ἢ ὡς φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ·
Αὐτοὶ δ' ἀπρόκοποι, πάμπαντ' ἐπαρίστεροι ἄνδρες.
Θήλεσι δ' ἐν ζώοις ἄμφω κλυτὰ φῶτα φανέντα
Δειλοὺς, πανταρβεῖς, ἑτέροις ὑποπεπτηῶτας.
Θηλύτεροι πραπίσιν, βιότῳ δ' ἐνὶ πάμπαν ἄπρηκτοι,
Ἀλλοτρίης γαίης καὶ ἀλήτυος ἱμείροντες.
Ἄλλο τόδ' ἔμπαλιν ἐσθλὸν ἔφυ κεδνῇσι γυναιξίν·
Πρηΐαι γάρ τ' εἰσὶ νοῷ πόσιεσσι τ' ἑοῖσιν
Ἤκουσιν μάλα πειθόμεναι, στυγέουσί τε νεῖκος.
Εἰ δ' ἐνὶ θηλυτέρῃ γενέθλῃ δύο φῶτα φανείη
Ἄρσεσιν ἐν ζώοις, ἠδ' αὖ μάλ' ἀγήνορι θυμῷ
Δεινήτε κρυερήτε πέλει πραπίδεσσι τ' ἄκαμπτος.
Ὁππότε οὖν σελάων τοιοῖς ζώοισιν ἐόντων
Καὶ Θοῦρος πυρόεις καὶ καλλικόμος Κυθέρεια

Ἄρσεσι δικήλοισιν ἐπεμβεβαῶτες ὁρῶντο,
Καὶ ζῶον πρὸς τοῖς ἄρσεν πέλοι ὡρονόμοιο,
Ἧς φύσεως λήθουσι παρὰ λεχέεσσι γυναικῶν
Κλεινόμεναι φιλότητι, τάτ' ἀνέρες ἐκτελέουσιν.
Ἔμπαλι θηλυτέροις* δ' ὅππότ' ἀνέρες ἐν ζώοισιν
Ἴσχωσ' ἠέλιος καὶ νυκτεροφεγγέα μήνη
Θῆλυ δὲ καὶ ζῶον κατέχῃ Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Πάσχουσ' αἴσχεα πολλὰ γυναικῶν ἔργα τελοῦντες,
Δηθάκι καὶ ἀποείμης αἰδοῦς ἄπο μηδὲ ἔχειραν.
Τοὺς μὲν ἄρενα πέλει φύσεως βροτέης κατέναντα
Φῶτ' ἐνὶ δεικήλοισιν ἑὸν δρόμον ἐξανύοντα·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν μοι θυμὸς ἐνὶ προτέροισιν ἀεῖσαι
Δῆσατ' ἀναγκαῖον χρειὸς, αἶψα νῦν καταλέξω.
Ὅπποθεν ἐν γενέθλῃσι χρεὼ ζωῆς χρόνου ἀρχὴν
Ἀνθρώποις φράζεσθ'· εἰ δ' ἔμπαλιν, ὁππόθι λήγει·
Οὐ μὲν δὴ πάντεσσιν ὅμως μερόπεσσιν ἔοικεν
Οἵης ἐκ χώρης ἐπίων λάζυσθαι ἀριθμὸν·
Ἄλλη γάρ θ' ἑτέρη γενέθλῃ ἄφεσιν συνάρηρεν.
Ὅσσοις μὲν Τιτὰν ἠοῖ ἐνὶ γεινομένοισιν
Κέντρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰνδάλλεται, ἐξ ἄρα κείνου
Μοίρης ἄρχεσθαι βιότου χρόνον ἐξαριθμοῦντας·
Νυκτερινῇ γενέθλῃ δὲ, σεληναίης ἀπὸ μοίρης.
Ὁππότε δ' ἂν κέντρων ἐκτὸς Φαέθων ἀποκλινθῇ,

* MS. δοτ'

Ἠ

Ἤτ' ἂν ἐπὶ μοίρεσσι καταφερέεσσι πόλοιο
Νείσηται προθέοντα, τότ' ἀστέρος ἄρχεο κείνου,
Ὅς ῥά τε δεσπόζει γενέθλης, μέγα τε κράτος ἴσχει·
Εἰ δ' ἄρα κἀκεῖνον λύσεις κλινθέντ' ἀπὸ κέντρου,
Ἐξ ὥρης τότ' ἔπειτα χρόνων ἄφεσιν σύ γε φράζου.
Ζωῆς δ' αὖτ' ἀρχὴν ἔντ' ἂν διζήμενος εὕροις
Δεικήλων σκέπτεο χρόνους, * ὁπόσοις περατῆθεν
Ἀντέλλει, κείνου τε προειμοιβαῖσι δάσασθαι·
Τοὺς γάρ κεν πλειόνων ἀριθμὸν μοιρῶν τε φράσαιο,
Ὅσσους μοῖρ' ἐπέδησε βροτῶν μογεροῦ βιότοιο.
Ἐν δὲ μέσαις μοίρῃσιν, ἐφ' αἷς ζωὴν νέμετ' ἀνδρῶν,
Ἐνδυκέως σκέπτοιο, μὴ ἀκτὶς ἢ τετράγωνος
Ἠὲ κατάντιπέρην ὀλοοῦ Κρόνου ἢ Πυρόεντος,
Ἢ αὐτίκα συναντόμενοι ζωὴν διέκερσαν.
Νυκτὶ δὲ γεινομένοις καὶ παμφεγγὴς Ὑπερίων
Δηθάκις ἀκτίνεσσιν ἑαῖς πνοιῆς ἀπάμερσεν.
Πᾶσαν δ' αὖτ' ἄφεσιν πλευρῇ τετράγωνος ὁρίζει·
Μήκιστον γὰρ τοῦτο βροτῶν τέλος εὕαδε μοίρης.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

* MS. ὁπόσσοι πρ ἀστῆθεν

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ'Ν ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Δ.

Οὐρανίων ἄστρων ἀτραπὲς πλάστιγγος ἀνάγκης,
Αἷσιν ἐφημερίων μερόπων γένος ἐκμεμέτρηται,
Μοιράων τε κέλευθα * βροτήσια καὶ πλαναφέγγη,
Ἀπλανέων τ' αὐγὰς πυριλαμπέας ἐξονόμηνας,
Ζωιδίων τε πόλοιο περίδρομον, ὅς κατὰ γαῖαν
Αἰθερίην τε κέλευθον ἐν ἡμιμητ' ἀποῤῥείη
Πλαγκτὰ διχαζόμενος * διέπει θεομήτορα κόσμον
Ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα καὶ ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς.
Ταῦτα γὰρ ἐξ ἱερῶν ἀδύτων φύσις αἰθερόπλαγκτος
Ὀρθὰ τεκμαιρομένοισι διώρισεν ἀνδράσιν ἄστρα,
Οἷς πλαγκτὴ κόσμοιο βροτοκλώστειρα * χορείη
Δόγματος ἐξ ἱεροῖο σαφῆ πρὸς ἔλεγχον ἰοῦσα,
Ἐξ οὗ μὲν καὶ ἐς οἷον ἀμείβεται εἶδος ἕκαστον.
Πρῶτα μὲν οὖν Τιτὰν παντὸς Κρόνος αἰθέρος ἀρχή,
Ἀστὴρ, ὃν Φαίνοντα θεοὶ μέροπές τε καλοῦσιν.
Οὗτος ἐπὴν οἰκεῖα φανῇ κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ
Γεινομένοις θνητοῖσιν ἐπίσκοπος ἐς βίον ὥρης,

* MS. προτήσια * MS. διεπείθεο μήτερα
* MS. χωρείη

Εὐκτεάνους δείκνυσι καὶ ὄλβου πλείονος ἄρχειν
Εὐτυχίας, ζωῆς τε καὶ ἐς τέλος αἰὲν ἀμόχθους.
Ἐστὶ δ' ἐν οἰκείοισι πεπραγμένα ταῦτα Κρόνοιο
Ζωδίοις τε φανεὶς τεύχει πολυχρήμονας ἄνδρας
Ὑδροχόος ταμίης νεφελώδεος Οὐλύμποιο
Αἰγόκερως χαίης τε καὶ ὕδατος ἀμφίβιος θὴρ,
Κριὸς ὅ τ' οὐρανίου κορυφῆς ὅρος, εἴαρος ἀρχὴ,
Καὶ ζυγὸς αἰγλήεις πρὸς σκορπίον αἰθερονωμῶν
Τετραπόδης τε λέων πλυάστερος ἔμπυρος οἶκος.
Οὔποι ἀεὶ τεύχουσι βροτοὺς εὐδαίμονας ἔργοις
Ἢν δέ τ' ἀνοικείοισι τόποις κλυτοτέρμονος ὥρης.
Φυομένοις θνητοῖς μέσον οὐρανὸν αἰθερολαμπῆ
Ἢ κείνην ὥρην πανεπίσκοπον ἀμφιπολεύῃ,
Παρβλαβείας ῥέζει τε, καὶ ἀκτεάνους, καὶ ἀδόξους,
Ἐνδεέας ζωῆς, καὶ ἐφημερίης βιότητος,
Καὶ πάσης λύπης ἐπιβήτορας οἰκτρομελάθρους
Τεύχει, καὶ λύπης καὶ ἀλημοσύνης μετέχοντας.
Ζεὺς δ' ἐπιγεινομένοισιν ὅτ' ἂν κυδόσκοπον ὥρην
Εἰσελθῇ, φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο πελασμῷ,
Ἢ μέσον οὐρανίης ἀτραποῦ δρόμον ἠέρα τέμνῃ,
Ἠὲ κατ' οἰκείων προφανῇ δεσπόσμασι μοιρῶν,
Χρυσοστέπτορας ἄνδρας ἢ ἀρχιερῆας αὐτεῖ
Ἔσσεσθαι, πλεόνων τε διιθυντῆρας ἀέθλων
Ἠδὲ μεγιστᾶνας τε καὶ ἀλλοτρίων κτεανισμῶν

Δεσποσύνους, οἷς τέκνα καὶ ὀλβίη παράκοιτις
Εἰς ἀρετὴν νεύουσα πολύκλειος οἴσεται οἴκους.
Ἡνίκα δ' ἂν Πυρόεις Ἄρεος περιλαμπέος ἀστὴρ
Ἐν καθέτῳ κόσμου μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύῃ,
Τῆμος ὁ φὺς ἔσεται μὲν ἐν ἡγεμόνεσσιν ἄρειος,
Φρουρητῆρα σίδηρον ἔχων, φυλακάς τε κρατύνων,
Πίστιν τ' ἀλκήεσσαν· ἐπὴν δ' εἰς τέρμα βίοιο
Μοιριδίου θανάτοιο μολῇ πολυπήμονι κόσμῳ,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγος βίον αἵματι λείψει
Σφονδυλόεντα τράχηλον ἐς ἰνίον ἀκροτομηθεὶς,
Ἢ διὰ φαρμακτοῖο δόλου νοσερῶς τέλος ἕξει.
Λαμπροφαὴς δ' ἀστὴρ ὁπότ' ἂν δύνουσα φαανθῇ
Ζωΐδίοις, ὃν πάντες ἐπιφράσαντ' Ἀφροδίτης·
Φωσφόρον ἐν τούτῳ δὲ γονὰς μερόπων τις ἐνέγκῃ,
Ἔσεται ἀλλοτρίων λεχέων παναθέσμιος ἀνὴρ,
Ὀρφνήεις, δολοεργὸς, ἀνέστιος, αἰσχρεόμυθος,
Παμψέκτωρ, ἀδίδακτος, ἀεὶ δεδιδαγμένος αἰσχροῖς.
Ἢν δὲ Κύπρις μερόπων ὡροσκόπα φέγγεα λεύσῃ,
Αἱμυλίους τεύχει καὶ ἀμύσους κατὰ μόχθους,
Ἔκτε γυναικείων χαρίτων λάμποντας ἐν ὄλβοις.
Τούτοις θηλειῶν πιστεύεται ὄρκια κρυπτά.
Οὗτοι προστήσονται ἐν ὀργιάδεσσιν ἑορταῖς,
Ἔνθα φυγαρσενίης μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα.
Ἢν μὲν γὰρ μεσόεντα κατ' οὐρανὸν ἀνδράσιν ὀφθῇ,

Φρά-

Φράζει τοι βιοτὴν βαθυχρήμονα χειλιάδας τε
Ἀρχὰς, καὶ δόξης * ἀπλέτου κοσμήτορα κόμπον.
Ἐκ τοίης τιμῆς μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα·
Στίλβων δ' Ἑρμείαο φανεὶς ἐπὶ τὴν δύσιν ἀστὴρ
Γεινομένων βρεφέων ὡροσκόπον ἢ κατὰ μέσσον
Οὐρανὸν, ἔκ τε λόγων τεύχει προκοπήν τινα θνητοῖς
Ἐκ καλαμογραφίης καὶ ὅσ' εἰς μοῦσαν πεπόνηται.
Τούτῳ δ' ὁππότ' Ἄρης ἐῇ ἰσόμοιρος ἀταρπὸς,
Ἢ διαμετρήσῃ φάεσιν φάος ἀντικέλευθον,
Πλαστογράφους χειρῶν μιμήτορας ἀλλοτυπώτων
Παμβλαβέας τεύχει καὶ ἀργήεντας ἰδέσθαι.
Ἀμφίκερως μήνη δ' ὁπότ' ἂν βιοτέρμονος ὥρης
Φωτὶ σεληναίῳ κατὰ γῆς σκολιοπὰ περῶσα,
Τῇ δὲ Ἄρης ἰσόμοιρα δι' αἰθέρος ἀκροπολεύῃ,
Τηνίκα τοι θεόληπτος * ὁ φὺς ἐν σχήματι τοιῷ
Γίνεται, ἐκπληκτός τε, σεληνιάζων τε νόσοισι,
Καὶ μανίης ἀνάμεστος, * ἔτι σινέεσσι πεπληθὼς,
Δυστυχίῃ τ' ἐπίφοιτος, ἐπὴν κατὰ γῆς τε φέροιτο.

* Sic edidi, quum in MS. eſſet ἀπλάτου διακοσμήτορα κόμπον, eique ſuperſcriptum ἀπλάτους διακοσμήτορα, at in margine γρ. θεομήτορα κόσμον, quod ſuperius occurrit, ut pateat locum diu fuiſſe ambiguum. * MS. ὁφὺς * MS. εἰ δ' ἐν σιν

Ἢν

Ἢν δὲ μετ' ἀντολίην μέσον οὐρανὸν ἀμφιθοάζῃ,
Παμπλούτουστε *πίθησι καὶ ἐντρυφέας καὶ ἀνόλβους.
Θηλυγόνους δὲ τίκνοισι καὶ εὐπάτορας κ' ἀτρέπτους.
Δύναντος δ' ἄστροιο σεληναίης ὁ λοχευθεὶς
Ἔσσεται ἐμπορίης ἐμπείραμος, ἔργατι πολλὰ
Ναυκλήρου βιοτὴν θ' αἱρήσεται, ἐν ξενίῃσι
Τὸ πλεῖστον ζωῆς τε διευθύνων βιοτεύσει·
Πουλυπλανὴς γὰρ ἕλιξ μήνης κερατώπιδος αἰεὶ
Λοξὰ ταλαντεύουσα, ἰθύνει δ' ἀντλούμενος ὄλβον.
Ἠελίου δ' ἀκάμαντος ἐπὴν πυρμάρμαρος ἀστὴρ
Ἐς μέσον οὐρανίης περιφανῆ περιλαμπέος αἴθρης,
Ἢ γενίμην ὥρην πανεπίσκοπα φέγγεα βάλλοι
Τοξόπω κατὰ χῶρον, *ἰδ' εὐστέρνοιο λέοντος,
Κριοῦ τ' εὐκεράοιο· καὶ ἐν διδύμοισι φαανθεὶς
Ζωϊδίοις ἰδίοισιν ἐσῆγε μονήϊδας ἀρχὰς
Ἵζεσθαι, καὶ σκῆπτρα βροτοῖς βασιλήϊα φράζει,
Πλοῦτον τ' ὀλβήεντα δόμους τ' εὐδαίμονας ἔρδει.
Ἐκτὸς δ' οἰκείων μοιρῶν γενέθλησιν ἐφεστὼς,
Πλειστοτόκους, κλῆσιν μὲν ἄγαν πολυηχήμονα, τεύχει,
Καὶ βιοτὴν πλήθουσαν, ἀλύπητόν τε δίαιταν·
Ἀρχὰς δ' οὐχ ἕξει βασιληΐδας οὐδὲ θρονισμοὺς,
Ἡσυχίης δ' ἀφανεῖς σκήπτρων δίχα τούσδε φυλάσσει
Ἀβλαβέας οἴκωντι διευθυντῆρας ἐν ὄλβῳ.

* MS. πίθησιν * MS. εἰδ'

Ὧδε

Ὧδε μὲν ἀπλανέων τε πλανητάων τε κέλευθα
Ῥομβηδὸν περὶ κόσμον ἅμα τροχίῃ περιφόρηται·
Ἄλλα δέ σοι λέξω πάλι σήματα θεῖα γενέθλης.
Ἡνίκ' αὖ ὡραίων πανεπίσκοπα φέγγεα μήνης
Φυομένοις μερόπεσσιν ἀν' οὐρανὸν αὐγάζηται·
Ἀστὴρ δ' εἰς δυσμὰς Ἄρεως πυριλαμπὴς ἔλθῃ,
Ἐνσινέας τε τίθησι βροτοὺς, ἀβίους τ', ἀμελάθρους,
Καὶ λεπτῆς πενίης χερνήτερας, ἀκτεάνους τε·
Πολλάκι καὶ θανάτῳ κακομήχανος ὤλετο δεινῷ.
Ἢν δὲ τ' ἀνοικείοισι τύποις ὡροσκόπον Ἄρης
Φέγγος ἐπιτρέψῃ, γονίμην ἐπὶ γαστέρα θνητῶν
Χωλοπόδας τεύχει, καὶ ἀσθενέας, καὶ ἀώρους,
Νῶτα τε κυρτόωντας, ἰδὲ ψευστῆρας ἀθέσμους,
Καὶ πανάγεις, ὄλβου τε ποθήτορας ἀλλοτρίοιο.
Ἢν δ' ἐπὶ μαρτυρίην Ἄρεως ἔλθουσ' Ἀφροδίτη
Ὄμμα βαλῇ παντευχὲς, ἐν ἡμερινοῖσι λοχείαις
Ἐκ πυρὸς αὐχήσουσι τέχνας μέλανός τε σιδήρου
Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμελημένοι ἠδὲ καμίνοις.
Ὁππότε δ' αὖ σκοπιὴν ὡροσκόπον ὠδίνεσσιν
Ἑρμείας κατέχῃ, τῷ δ' ἴσον Κυθέρη ἐπιφοιτῇ,
Δὴ τότε ῥήτορας ἄνδρας ἰδ' ἐν σοφίῃσιν ἀρίστους
Ἔσσεσθαι δείκνυσι, καὶ ἀστρολόγους θεοφήμους,
Ἔντε * γεωμετρίῃσι καὶ ἐς πλείστοισιν ἀρίστους,

* MS. γεωμετρίῃσιν

Ἔντε λιθογλυφίαισι θεῶν νηῶντε * θεμέθλοις.
Ζεὺς δ' ὑπερορμαίνων Φοιβάδην ὑπὲρ ἀστέρα πατρὸς
Ἡνίκ' ἂν ἐν καθέτῳ κόσμου μέσον ἀμφιπολεύῃ
Ζωιδίῳ, τῆμος δὲ γοναῖς μερόπων τὶς ἐνέγκῃ,
Ἔσσεται * ἐμπελκοῦ πλοίου φορτηγόλος ἴδρυς,
Ναυκλήρου τέχνας θηράσσεται, ἐν χρέεσίντε
Ἵμερον ὠνητοῖσι βιώσεται, ἐργασίῃντε
Κοινωνὸν πάντων συνστήσεται, ἄστατα δ' αὐτῷ
Ἐκ θαλάμων νυμφεῖα γενήσεται ἔντε γυναιξὶν.
Ἑρμῆς δ' οἰκείως ὁπότ' ἂν κατὰ κύκλα φαανθῇ,
Μαρτυρίῃ δὲ Κρόνοιο κατ' αἰθέρα τῷδε πελάζῃ,
Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτοὺς, σοφίῃτε κρατίστους,
Ἑρμηνεῖς τε τίθησι, καὶ ἀστρολόγους ποτὲ θνητοὺς,
Χρήματα δ' ἐν χείρεσσι καὶ ὄλβου πρήξιας οἴσει
Οὐ * μόνον ἀλλοτρίων κτεάνων, ἰδίων δὲ μάλιστα
Ὀφθῆναι, χαίρει τε τιμεῖν καρπὸν παρὰ νῶτα.
Ἢν δὲ σεληναίης ἑλικοδρόμος ἄστατος ἀστὴρ
Ἑρμείην σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμου ἀταρπὸν,
Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι,
Ῥεκτῆρας χρυσοῖο, καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος
Ἐργοπόνους * δείκνυσι, καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους
Ἔσσεσθαι, θελγκῶντε καὶ εὐπίχων κανονισμῶν

* MS. θεμίθλοις, sed ε superscr. * MS. ἐμπελκοίου
* MS. μόνων * MS. δείκνυσιν

Κοσ-

Κοσμητὰς μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.
Ἄρης δ᾽ αἰγλήεις ὅτ᾽ ἂν αὐγῶν ἠελίοιο
Νέρθε φανῇ μήνητε λοχευομένῃ τε βροτοῖσιν,
Πήρωσιν τεύξεσθαι ἐν * ὀφθαλμοῖσι τίθησιν
Ἔσεσθαι κείνοισι καὶ ἀμβλυόεσσαν ὀμίχλην.
Ἑρμῆς δ᾽ εἰς οἰκεῖα τυχὼν κατὰ δώμαθ᾽ ἑαυτοῦ
Ἰητῆρα * τίθησι βροτῶν παιώνιον ἄνδρα,
Ἔσεσθαι μάλα κεῖνα καὶ εἰς πανάκειαν ἕτοιμα,
Ἔντε λογιστονόμοισιν ἀεὶ πολυπράκτορας ἔργοις.
Ζεὺς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν Ἑρμείᾳ προσμάρτυρα φέγγεα βάλλῃ,
Πουλυπλανεῖς ξενίης φαίνει μερόπεσσι κελεύθους
Ἵξεσθαι, καὶ λέκτρα γυναικῶν ἥσσονα πολλῷ
Θηρᾶσσειν παρὰ κῦδος ἀνάξια θηλυμανοῦντας.
Ταῦτα μὲν ὡράων σκεπτήρια. νῦν δέ με χρειὼ
Ἀκτινηβολίας ὁρίων τ᾽ * αἴθωπα κέλευθα
Δωδεκατημορίων τ᾽ ἀστροκυκλόεσσαν ἐνισπεῖν
Ζωδιακὴν, ἐξ ὧν γενεαὶ τίκτουσι βροτοῖσιν
Κλωστὴν ἐκπληροῦσι βίου θνητοῖσι πορείην.
Πρῶτα μὲν οὖν Στίλβων, φανερὸς θεὸς, ἡνίκα καὶ Ζεὺς
Εἰς ἀκτῖνα βαλῇ Ἄρεως φαίνοντι σελασμῷ,
Ἢ ἐ κατ᾽ οἰκείων ὁρίων περιλαμπέος ὀφθῇ
Αἰθέρος, ἀθλητῆρας ἀιολαπάλαστε προφανεῖ

* MS. ὀφθαλμοῖσιν * MS. πίθησιν
* MS. αἴθρωπα

Στερροτάτους ἔσεσθαι, ἰδ' ἐν νίκαις ἱεραῖσιν
Στέμματα μυριόδοξα, καὶ εὐδοκιμοῦντας ἐν ἄθλοις.
Ἄμφω δ' ἣν τούτοισι Κρόνου προσμάρτυρος ἀστὴρ
Ἐν ἰδίοις ὁρίοις φαινώπιδα τάξιν ἐπίσχῃ,
Ἀστεφάνους τεύχει μὲν, ἀλειπτῆράς τε κρατίστους
Παιδοτρίβας δείκνυσι, διδασκαλίης τε παρέδρους.
Ἢν δὲ καὶ ἀφρογενοῦς Κύπριδος θοὸν ἀστέρα βάλλῃ
Ἀκτὶς Ἑρμάωνος, ἐναλλάγδην τε γένωνται
Εἰς ἰδίων ὁρίων ἄμφω τρίβον αἰθερόπλαγκτον,
Κωμῳδοὺς λογικῶν τε μελῶν μελπίτορας ἄνδρας
Δείκνυσιν, μαχλικῶν τε λόγων θρασυγλωσσέας ᾠδούς,
* Ναβλιστοκτυπέας τε χορεῖς, κιθάρης τε μελουργούς,
Ὀρχηθμῶν ἴδριάς τε, καὶ ἐν θυμέλαις προφέροντας.
Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικοῦ σέλας ἀστέρος αἰθέρος αἴγλην
Πυρφερέαις ἀκτίνεσσι κατάντιπερ αἰγλοβολήσῃ,
Δισσάτ' ἐν ἀλλαγμοῖσι φανῇ * σελαγίσματα τῶνδε
Ὧν ὁρίων, τεύχει θρηνητῆρας ἄνδρας, ἀσέμνους,
Κεδροχαρεῖς, * στρόεργα τέχνης καινίσματ' ἔχοντας,
Νεκροτάφους, κλαυστῆρας ἀποφθιμένων, νεκρονώμας.
Ἢν Πυρόεις δύνῃ φαίνοιτο συνὼν ἐπίκεντρος,
Ἑρμείας δ' ἰσόμοιρος ἐν ἀμφοτέροισι φαανθῇ,
Ἐν ὁρίοις καὶ κέντρῳ ἐπανίσχωσι σελήνην,

* MS. ναβαιστοκτυπ. * Superscr. σελαγίσμασι
* MS. ὀρόεργα

Αἰγ-

Ἀνδροφόνους δρῶσιν, ληΐστρας, ἐμπεδολώβας
Κέρδεος ἐχθροπίτου θηρήτορας, * οἱ βασανηδὸν
Στρεβλὰ κολαζόμενοι σκολοπηΐδα μοῖραν ὁρῶσι
Πικροτάτοις κέντροισιν προσαρτηθέντες ἐν ἥλοις,
Οἰωνῶν κατάδειπνα, κυνῶν θ' ἑλκύσματα δεινά.
Ζῆνα δ' ὅτ' ἂν Φαέθοντα βάλῃ λαμπραυγέας ἀκτῖς
Ἑρμείου, μίγδην τε διαλλάξωσιν ὁρισμούς,
Ῥητορικῆς φαίνουσι τέχνης σοφίης τε κρατίστους
Ζηλωτὰς σκολιῶν τε λόγων, νεότητά τε λαμπρὰν
Γραμματικήν τ' ἄσκησιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντας.
Στίλβων δ' Ἑρμάωνος ὅτ' ἂν Κυλλήνιος ἀστὴρ
Φωσφόρον ἀκτίνεσσι βάλῃ Κυθερηΐδος αἴγλης,
Τάστ' αὐγὰς ἐπέχοντες ἐν οὐρανῷ ἀστρόεντι
Δωδεκατημορίων χῶσιν βάσιν, ἡνίκα θνητοὺς
Γαιωμέτρας δείκνυσι μαθηματικούς τε φανεῖσθαι.
Ἀστρολόγους, μαγικούς τε θύτας, ἰδὲ μάντιν ἔθηκεν,
Οἰωνοσκοπικούς τε, σαφεῖς θ' ὑδρομάντιας ἔρεξεν,
Οἷς λεκανοσκοπίη πιστεύεται ἢ νεκυϊσμός.
Κυπρογενὴς δ' ἀκτῖνας ἐς ἠέρα πυρσοβολοῦσα
Ἄμμιγα φωτὶ Κρόνου τεύχει μεροπήϊα ἔργα
Δοῦλα θεῶν ἱερῶν τε νεωκόρα λυσσομανούντων,
Νοῦν τε σεληνάζοντα προφητίζοντά τε θνητοῖς.
Ἠέλιον δ' ἀκτῖσιν Ἄρης περιλαμπέσι βάλλων

* Superſcr. ἢ

Μήνης

Μήνης ὁρμώσης μέγα Κύπριδι κοινὰ σὺν αὐτοῖς,
Θηλυτέρους γονίμων παίδων ἰσομήτορας ἄνδρας
: Γαλλομανεῖς τ' ἔσεσθαι, * ἀγυρτῆρας τε προφαίνει,
Καὶ πολυπλαγκτοσύνης ἐπιβήτορας, οἰκτροκελεύθους,
Δυστυχίας, καμάτου τε κακοῦ διαδέκτορας αἰεί.
Ἢν δὲ σεληναίην ἑλικάστερον αἰθροβολήσῃ
Ἀκτῖσι * χρυσῇσι φιλομειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἢ κοινῶς ἐπὶ παντοπόλου διὰ κύκλα περῶσιν
Δωδεκατημορίοισι, προφήτορας ἱερολήπτους
Ἀνέρας ἐμφαίνουσι, καὶ ἐν πλέταισιν ἀρίστους,
Μυστιπόλους ῥεκτῆρας ἰδ' ὀργιόωντας ἔσεσθαι.
Ἄρης δ' Ἑρμείαν διαλαμπάδα ἀκτῖνι βάλλων
Ἢ δρόμον ἢ ἰσόμοιρον ἰὼν μετὰ τοῦδε σελασμοῦ.
* Σωματοφρουρητῆρας ἰδ' ἔμπαλι σωματοφόρβους,
Πλαστογράφους τεύχει τε καὶ ἐν ψεύσταις προφέροντας,
Καὶ θεολωβήτας, κακοεργίας, ἀφθιτοπαίστους
Καὶ καταναιδιστῆρας ἐν ἀλλοτρίῃσι βλάβῃσι,
Ψεύστας ἀνθρώπων διαβλήτορας, οἷς τὸ τεχνασθὲν
Εἰς ἀπάτην δολοέσσαν ἀληθείης πύλας ἥξει.
Ἡνίκα δ' ἂν σὺν τοῖσι καὶ Οὐρανίδης Κρόνος ὀφθῇ
Ζωϊδίῳ, φαίνοντι κατ' αἰθέρα φαίνοπι ῥόμβῳ
Ἢ κατὰ τεξόπωτι βαλῇ σελάεσσι μελάθρου

* MS. ἀγυρτ. * MS. χρυσῇσιν * MS. σωματοφρου ῥητῆρας

Ἢν

Ἠὲ κατ' ἰχθυόεντα βορειοτάτην τε χορείην,
Ἔνθα τε παρθένος ἐστὶ περὶ πλάστιγγα λέοντος
Ἰχθυοθηρευτάς τε καὶ ἰξοβόλους δολοεργοὺς
Τοξελκεῖς τε πέδησι καὶ ὀρνίθων τροφοποιοὺς,
Θηροδιδασκαλίης ἐπιβήτορας ἱμεροέσσης,
Οἷς ἀγρείη γλυκεὴ πτάσσω πεπύνετ' ἀγωγῇ,
Κτηνῶν τ' ἀγρονόμων σημάντορας ἐμβασικοίτους.
Τούτων οὐκ ἀτυχὴς μὲν ἔφυ βίος, ἀλλ' ἐπίμοχθος.
Αἰπυπλανὴς ἢ Κρόνος μήνης ἀκτῖσι πελάζων
Δωδεκατημορίοισιν ἐν ἀλλήλοισιν ἑαυτῶν,
Ὀχθοφόρους, ὑδρέας τε, καθαρτῆράς τε κελεύθων
Ἀμφοδικῶν, * οἰκτρούς τ' ἀμαρησκαπτῆρας ἔσωθεν
Ἀγγέλλει, λουτρῶν τε καθαρτῆρας βαλανείων,
Εὖτε παρανχυσίησι * μέλη βιόλυτα καθέψει
Καὶ πληνοῖσιν ἄβροτα καὶ ὠνοφάγοισι λύκοισι.
Πρὸς δέ γε φύονται τούτοις καρποπόροι ἄνδρες,
Ληνῶν ἀντλητῆρες, ἐν ὕδασι γηράσκοντες,
Ἀρδευταὶ φορβῆς, λαχανηφόροι, ἠδ' ἐπίμοχθοι
Ἀνθολόγοι, γαίης τε μεταλλευταὶ καὶ ὑπουργοὶ
Δυσπονίης, οἷς λᾶες ἀπ' οὔρεος ἀκροτομοῦνται,
Χαλκὸς, κασσίτερός τε, κελαινόχροός τε σίδηρος.
Πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει.
Ἢν δ' ἀκτὶς Κρονικὴ κορυφὴν ἐπ' Ἀρήϊον ἔλθῃ

* MS. οἰκρούςτεμαρη σκαπτῆρας   * MS. μεληβιωλυτα

Φεγ-

Φεγγοβολῶν ὀπτῆρα κακὸς κακὸν ἀγλαΐζοντες
Ἔνθ' ὁρίοις ἰδίοισι δυωδεκατημορίοισί τε
Συνμίγδην ἐπιβῶσι τριγωνίζουσι πελασμῷ,
Γαστροτόμους, νεκρῶν τε περιχυτῆρας ἀπηνεῖς
Ἔσσεσθαι φαίνουσι, καὶ ἐμπρήστε ματεύτας,
Καὶ μυσεροὺς σηπτάς τε τεχνάσμασι σηπεύοντας,
Ἔνθα δυσοσμίη τε καὶ οἰκτρότατ' ἔργα τελεῖται.
Ἠέλιος δ' ἀκάμας ὅτ' ἂν ἀθρῇ τὸν πυρόεντα
Ἀστέρ' Ἐνυαλίοιο θοαῖς ἀκτῖσι βολαυγῶν
Ζωϊδίων τετράγωνον ἀν' οὐρανόεσσαν ἀταρπὸν
Ἀμφίκερω ταύροιο καὶ ἀσθμοτόκοιο λέοντος
Κεροῦτ' ἰαρόεντος ἐπ' ὠδίνεσσι βροτείαις,
Ἰσχυρῶν ἔργων τεύχει πονοπαίκτορας ἄνδρας,
Ὀχλοχαρεῖς, φιλόμοχθα θεατρομανοῦντας, * ἴχνεσσιν
Αἰθροβάτας, * πηκτοῖσι πετευριστῆρας ἐν ἔργοις,
Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημένα ἔργα τελοῦντας,
Μιμοβίους, χλεύηστ' ἐπιβήτορας, ὑβριγέλωτας,
Ἐν ξείνῃ γήρως ἐπιβήτορας, ὀθνιοτύμβους,
Ὄρνεα γῆς, πόλεως πάσης ἀπόλιστα γένεθλα,
Μωρόφρονας. λιτοὺς, ἀσχήμονας, αἰσχρογέλωτας,
Κρατοπαγεῖς, ἀχίτωνας, ἀεὶ κορυφῇσι φαλακροὺς,
Ὧν ὁ βίος χλεύης τέχνην ἀπεμάξαθ' ὁμοίην.
Ἢν δὲ σὺν ἠελίῳ τε καὶ Ἄρεϊ καὶ Κύπρις ὀφθῇ,

* MS. ἴχνεσιν   * MS. πηκτοῖσιν

Σχοι-

Σχοινοβάτας τεύχει, καλοβάμονας, ὑψόθεν εἰς γῆν
Γειτονίῃ θανάτοιο καταρρίπτοντας ἑαυτοὺς,
Ὧν ὁ πρὸς μόρος ἐστὶν, ἐπὴν εἰς σφάλματα νεύσῃ.
Τούτοις δ' ἄμμιγα πᾶσι Κρόνου συναλώμενος ἀστὴρ
Τειχοδόμους τε τίθησι, καὶ εὐτόλμους κεραμουργοὺς,
Πηλαίης * πλίνθοιο καὶ εὐτοίχων κανονισμῶν
Θριγκῶν τ' εὐθυντῆρας, ἀεὶ καμάτοισι συνήθεις.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα κέλευθα Κυθήρη Ἄρεϊ βάλλῃ,
Ἢ εἰ τρίγωνος ἔωσι κατ' ἔμβασιν, ἢ τετράγωνος,
Ἢ διαμετρήσῃ φάος ἄπλατον ἀστέρι κείνῳ,
Ἄμφω δ' αὖτε τὸν αὐτὸν ἅμα θρώσκωσι τυχόντες
Δωδεκατημορίων ἴκελον δρόμον αἰθροδόνητον·
Τηνίκα τοὺς τεχθέντας ἀναγγέλλουσιν ἔσεσθαι
Ζωροπότας οἴνου, μεθυχάρμονας, εἰλαπινουργοὺς,
Δαιτυμόνας, θιάσοισιν ἀεικώμους, ἀκολάστους,
Ἤματα νύκτας ἄγοντας, ὕπνῳ μετακοσμηθέντας.
Πρὸς τούτοις δ' ἔτι πολὺ κακώτερα βλαστήσωσιν
Πλαστοκόμαι, νομίμων λεχέων κλεπτῆρες ἄθεσμοι,
* Μοιχάται, αἱμορέοντες ἀεὶ, νεομορφοτύπωτοι,
Μάστροπα τ' ἔργα πλέοντες, ἀεὶ κακίῃσι γυναικῶν
Σύμβουλοι, δόλιοι, κακομήτορες, αἰσχροδιδάκται,
Ἴδμονες, ὧν ἄλοχοι θαλάμους πωλοῦσι συνεύνων.
Ὁππότε δ' ἂν τούτοισι Κρόνου βλαβεραυγέος ἀστὴρ

* MS. πλήνθοιο * MS. μοιχατάταιμοιρέοντες

Συννεύῃ κατὰ χῶρον ἀνοικείοισι κελεύθοις,
Παμπαθέας, * στομάτεσσιν ὀπυιομένους, γεγεπῶτας,
Μήδεα μαθὸν ἔχοντας, ἀναστροφίῃ τ᾽ ἐφυβρίστους,
Ἐκφαίνει φύσεσθαι, ἑταιροτρόφους τε γόητας,
Πορνοσύνης ἀκρατοῦς σημάντορας, αἰσχροκερδεῖς,
Ἔχθιστον μυσαρὸν μεμαχλευμένον ἦτορ ἔχοντας,
Παμψέκτους, ἀπόφωλα βίου μυσαρωπὰ γένεθλα.
Φαινούσαις δ᾽ ἀκτῖσιν ὅτ᾽ ἂν Κρόνος εἰς Ἀφροδίτην
Λαμπάζῃ σελάεσσι φλογὸς βαρυβάμονος ὁλκῷ,
Ἄρης δ᾽ αἰθαλόεις παρεῇ σὺν τοῖσι διωγμοῖς,
Βυρσοτόμους τεύχει, δοροεργέας, ἔντε καθέδραις
Σκυτείῃ τέχνῃ μεμελημένα δαιδάλλοντας,
Θηλυλάλους, ῥωποῦς τε γυναικῶν ἴδριας αἰεὶ,
Τεκτοσύνης τ᾽ ἄρχοντας, ἰδ᾽ ἐν ναυπήγεσι τέχναις
Καγκανέης ὕλης πελεκήτορας εὐξυλοεργοὺς,
Λαοτόμους τε πέτρης σκληρώδεος ἐγρεσιδόμους,
Ἠδὲ λιθοψώκτῳ καμάτῳ βίον ἰθύνοντας.
Τούτοις δ᾽ Ἑρμάων ἐπὶ τέρμονας ἡνίκ᾽ ἂν ἔλθῃ
Οἰκείως εὔσχημον ἔχων φάος Ἄρεος ἄστρῳ,
Πρηκτῆρας δείκνυσι, τελωνῆτας τε βιαίους
Φύσεσθαι, δεινούς τε χρεάρπαγας, ἐργολάβους τε,
Ἔνθεν ἐπηρείαι τε καὶ ἐκδύσεις πελέθουσιν,
Ψευδοκατηγορίαι τε κατηγορίης τε τεχνασμοί.

* MS. στομάτεσι

Μαρμαρυγὴ δ' ἀκτῖν' ὅτ' ἂν σελασφόρος Ἑρμῆς
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ,
Ἢ ἐς πέσῃ κατὰ ταυτὸν ἐπ' αὐταῖς λαμπάσι μήνης
Δωδεκατημορίων αἰτωπία φέγγεα κόσμου,
Ἀγραύλους δείκνυσι κυνηγητῆρας ἔσεσθαι,
Ἄρκυσι καὶ σταλίκεσσιν ἐϋσταθέεσσι μέλοντας,
Αἰθροτόκους τε γονῆς ἐπιβήτορας ἰξευτῆρας,
Ἐνδεέας τε τίθησι τροφῆς κάμνοντας ἐπ' ἔργοις.
Ἢν δὲ καὶ οἰκείων ὁρίων ψαύσωσιν ἅμ' ἄμφω,
Ὑλογράφους ἄνδρας, κηρουργέας, ὁλκαδοχείστας,
Ζωοτύπης μακάρων ἀποπλάστορας, εἰκονομόρφους
Θήσοντ', ἢ μεθέδοντε λινοστολίῃ προφέροντας,
Πολυκηέντι * λέπασμα συνασκοῦντας σὺν ἐλαίῳ.
Μόχθον ποσήεντα πονήσονται παλάμῃσι.
Ἀκτὶς δ' αἰγλήεσσα σεληναίης Ἀφροδίτην
Φωτὶ νέῳ βάλλουσα καὶ Ἄρεϊ μαρτυρέουσα,
Ἀλλοτρίων θαλάμων φαίνει λῃίστορας ἄνδρας
Ἔσεσθαι, μοιχευτὰ λέχη μελάθροισιν ἔχοντας.
Θῆλυ δ' ἐπὴν τὸ πεφυκὸς ἐν ἤμασι τοῦδε σελασμοῦ
Πάγκοινον κέρδος θηράσεται ἀνδράσι μιχθὲν,
Ἔκ τε χαμαιτυπίης ἕξει βίον ὕστερον αἰεί.
Ἑρμείου δ' ἀκτῖνες ἐπὴν Κρόνον ἀκροβολῶσιν,
Ἄρεα τ' ἐγκεκύδοιμον ἐπὴν ἐφορῶσι τε τοῦτον,

* MS. λήπασμα

Ἠὲ Διωναίης Κύπριδος θοὸν ἀστέρα βάλλῃ,
Τηνίκα δὴ μαχλάδας τεύχει * τ' ἄστεια φυείσας
Πόρνας καὶ τριβάδας ἀνδροστρόφα ἔργα τελούσας.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα φανῇ Κυθερηϊὰς Ἑρμάωνι,
Ἄνδρεσσιν ξείνοισι καὶ ἀλλοδαποῖσι μιγεῖσαι
Δεσποτίδες μεγάλων τε βίων μελάθρων τε φανοῦνται.
Τὸν συνετὸν καλιδὼν διὰ τετράδος ὄβριμος Ἄρης
Οὐκ ἀγαθὸν * τελέσει, βλαβερὸν δ' ἐπὶ πᾶσιν ὀρίζει
Σκυλμοὺς ὑπνοφανεῖς, φαντάσματά τ' ἠδ' ἐπαγωγὰς,
Καὶ διεγείρονται νεκύων θάμβησιν ἔχοντες.
Αἰθαλόεις δ' ἀστὴρ Ἄρεως ἀκτῖσι σελήνην
Φεγγοβολοῦν ἰσόμοιρα κατ' Οὐλύμποιο κέλευθα
Ἀκροτάτοις κέντροισι, * πρὸς ἔκθεσιν ἢ ἀτίθηνον
Θηλυτέκων βρεφέωντε καὶ ἀρρεγόνων βίον ἕλκει,
Οὐ μὴν ἐς θανατόνγε πρεύσεται ἔκθεσις ἥδε.
Ἀρνυμένοις δὲ γυναιξὶ τροφοῖς ὑποβάλλετ' ὀθνείαις,
Κῆν μὲν ἐπισκοπέῃ γενέθλην Κρόνος, ἐς ζυγὸν ἥξει
Λατρείης πνέοντα· Διὸς δ' ἐπιδερκομένοιο
Ἦμαρ ἐλευθέριον ἕξει ποιητὸς ὀθνείων,
Συληθεὶς γονέων, οὐ γνήσιος ἐν μεγάροισιν·
Σύντε διωνυμίῃ τε καὶ ἐν διπλῆϊδι φήμῃ
Ζήσεται ἀλλοτρίων γονέων οὐχ ὧνπερ ἔβλαστεν.

* MS. πεσοιαφυείσας * MS. πλέοσει
* MS. προσ ἔχθεσιν

Ἑρη-

Χρηματίαις ἐργαῖς καὶ παιδοσύνησιν ὀθνείων.
Αὐτὰρ ἐπήν γε Κρόνος μήνης ἰσόμοιρος ὑπάρχῃ
Ἢ διὰ μέτρα φανῇ πλαγκτοῦ κόσμοιο * πρείῃ,
Πάμπαν ἐς ἐκθεσίην βρεφέων γένος * ἔσσεται κείνων,
Ὧν γένεσις πρὸς μητρὸς ἐλέγχεται αἰθέρι δούλη,
Καὶ γενέτου ἢ πέφυκεν ἐλευθέρα δεσποσυνάων.
Ἢν ἢ Κύπρις τούτοις προσμαρτυρέουσα γένηται,
Ἥσσονες ἢ πατέρων μητρὸς πλέουσι λοχεῖαι.
Ἦμος δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φάος ἢ ἰσόμοιρος
Ὁρμήσῃ, τῆμος μὲν ὁ φυόμενος τότε θνητῶν
Σεμνοτάτων γενέων ὀφθήσεται, ᾧ πατρὶ μήτηρ
Παρθένος εἰς θαλάμους ζευχθήσεται ἀνδρὸς ἄπειρος.
Ἔσσεται δ' ἐν γενέθλαισι * φάος πανάδελφον ἐσαθρῶν.
Σχῆμα δ' Ἄρης ἐπὶ τοῖσιν ὅτ' ἂν πυριμάρμαρος ἀστὴρ
Κύπριδι συνδέσῃ ἔτι καὶ Κρόνου εἰσορόωντος,
Ἢ μὲν χηρείην μήτηρ πατρὶ τοῦδε συνῆξε,
Ἢ διὰ μοιχοσύνην δολοεργία νυμφευθεῖσα.
Ἠέλιος ἢ Κρόνοιο καὶ Ἄρεος ἀστέρας αἴθρων
Ἀκτινηβολίησι φαεσφόρου Οὐλύμποιο,
Ναυσιβάτας φαίνει καὶ ἐν ὕδασιν ἤκπερας ἄνδρας,
Ἔσσεσθαι σκαφέων κυβερνητῆρας ἀΰπνους,

* MS. πρείῃ * Superſcr. ἔσσετ' ἐκείνων. * In MS. hæc ſunt ab manu ſecunda, quæ eraſis antiquioribus hæc inſcripſit.

 Πρω-

Πρωτάρχασι νεῶν, οἳ πολλάκι ναυφθορίαισιν
Χείματος ὀρνυμένου βίοτον λείψουσι δι' ἅλμης,
Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσιν.
Παμφαίνων δ' ἀστὴρ ὁπότ' ἂν πλίοιο Κρόνοιο
Ἠελίου σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν * ἢ ἰσόμοιρος,
Τηνίκα φυομένων βρεφέων γενετῆρα πρῶτον
* Μητέρος εἰς ἀΐδην πέμψει νεκυοστόλος αἶσα,
Κτήματά τ' ἐξολέσει πατρώϊα, καὶ πολὺν ὄλβον,
Καὶ ἢ κασιγνήτων θανάτους ὁρόωσι προόντων,
Πλοῦτον δ' ἐκ θανάτων πολλῶν μέγαν αὐχήσωσιν.
Ἢν δὲ σεληναίης ἀκτὶς ἰσόμοιρα πελάζῃ
Φωτὶ Κρόνου, μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται
Καὶ Πυρόεις, μήτηρ προτέρη πατρὸς ἵξετ' ἐς αἴδην,
Ἢ ἑ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη, ἢ διὰ νούσου.
* Ἀμβλώσεις δ' ἃ γυναιξὶ Κύπρις κρύφιμ' ἄλγε' ἔδωκεν.
Ζεὺς δ' ὅταν Ἑρμείηντε καὶ ἱμερτὴν Ἀφροδίτην
Ἀκτῖσι φαέθουσι βάλῃ λαμπραυγέσι κόσμου,
Αὐτοκασιγνήτας ῥέζει κείνοισι βροτοῖσι
Νύμφας συγγυικάστι, λοχεύονται δ' ἀπὸ τούτων
Ἄνδρες παιδὸς ἡγήτορες, ἔντι καθέδραις
Γραμματικαῖς δήμοιο βίον * διαπιμαίνοντες.
Ἠέλιος δ' ἀκάμας ὁπόταν Κύπριν Ἄρεϊ κοινῶς

* MS. ἢ * MS. μητέρας * MS. αμβλωσευς δ' αγυναιξι * MS. διαπιμένοντες

Ἀκ-

Ἀκτινηβολίῃσι πυριβλήτοισι καθαρῇ,
Γνάπτορας εὐσήμων πέπλων, καὶ τεύκτορας αὐτῶν
Ἱστοπόνους ἔσεσθαι, ἰδ' ἠγητῆρας δεξίους
Πρηκτῆρας τ' ἀγεληδὸν ἀλωομένους διὰ παντός.
Ἑρμάων δ' ὁπότ' ἂν Δία καὶ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἀκτῖσιν * στίλβουσι φλογὸς λαμπτῆρσι πελάζῃ,
Νηοπόλους ἱερῆας, ἰδὲ ζακόρους θεοσέπτους,
Γραμματέας τεμένων τε προφήτορας ἄνδρας αὖτε
Μυστιπόλους, ἱερῶντι περιϊσταμένους στεφανηδὸν·
Ὁππότε δ' ἂν Κυθέρειαν ἐν ἀκτίνεσσι βολαυγῆ,
Ἄρεα τ' αὖ πυρόεντα βραδὺς Κρόνος, οἵ τότε φύντες
Γεωπόνοι ζήσωσι φυτοσπορίας ἀγαπῶντες
Ὀθνείης χώρης τε καὶ οἰκείης διὰ παντός.
Λήψονται δὲ λέχη δίχα γράμματος οὐχὶ νόμοισιν,
Ἐκ μετεωροσύνης δὲ συναντήσαντες ὁμεύνοις.
Κύπριν δ' Ἀφρογένειαν ἑλιξοπόροντα σελήνην
Πυρσοβόλοις ἀκτῖσι βαλὼν τευχεσφόρος Ἄρης,
Μηχανικοὺς τεύχει τε καὶ ὀργανοπήκτορας ἄνδρας,
Τεκτοσύνης τ' ἄρχοντας, ἰδ' αὐτοδίδακτα τέχνῃσιν
Θαύματα δαιδάλλοντας ἐν ἀλκήεντί τε θυμῷ
Ἔσσεσθαι, σηκῶντε νεωκορίῃσι μέλοντας,
Ἐργοπόνους παλάμαισι καὶ ἀνδροπαίτους καὶ δεξίους,
Ἀχθοφόρους καμάτωντε πόνους εἰς τέρψιν ἄγοντας.

* MS. στίλβουσιν

Τού-

Τοῖς δ' Ἑρμείας φαύλοις σὺν σχήμασιν ὀφθεὶς
Μυθολόγους τεύχει καὶ αἰσχρορρήμονας ἄνδρας,
Μωρολόγους, χλεύης θ' ἡγήτορας, ὑβριγέλωτας,
Ἔν τ' ἀρεταλογίῃ μυθεύματα ποικίλ' ἔχοντας,
Ψηφάων * παίκτας τε καὶ ἐξ ὄχλοιο πορισμῶν,
Βομβηδὸν ζώοντας, ἀλήμονας ἧς χθονὸς αἰεί.
Ἢν δὲ Κύπρις μήνη τε σὺν ἠελίῳ τε καὶ Ἑρμῇ
Μάρτυρες ἀλλήλων μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολῶσιν.
Ἢν μὲν ζωϊδίοισι διμορφώτοισι πέλονται
Ἰχθύσιν, ἢ διδύμοισι συνωρίζουσι κατ' αἴθρην
Τοξότεω κατὰ κύκλον ἢ ἐς * σταχυηφόρον ἁγνὴν
Παρθενικήν, τῆμος * δίδυμα τοκετὰ φύσετ' ἀνδρῶν
Σώματα, καὶ τριδύμων παίδων θαυμαστὰ γένεθλα.
Κὴν μὲν Ζηνὶ Κύπρις κατὰ φῶς ἰσόμοιρον ἐνεχθῇ
Ἄῤῥενες ἔσονται δισσοὶ γόνοι, ἄμμιγα δ' αὐτοῖς
Κούρη ἀπ' ὠδίνων τεχθήσεται ἐσχατόωσα.
Οὐρανίου δὲ Κρόνοιο θεωροσύνην ἐπέχοντος
Θηλυγενὴς διδύμων ἔσται τόκος ἄρσενος ἐκτὸς.
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δ' Ἄρεως, κατ' ἐναντία μήνης
Μαρμαρυγὰς φαίνοντος, ὁ τικτόμενος τότε θνητῶν
Σῶμα πλειοσομελὴς τεχθήσεται, ἔκμετρα γυῖα
Παρ φύσιν ἡμερίην δεικνὺς μερόπεσσιν ἀθρῆσαι.

* MS. πέκτασι * MS. ταχυηφόρον * MS. διδυ-
ματοκατὰφύσετ'

Ὀπ-

Ὁππότε δ' ἐν ἀγαθοῖσι τόποις στείχωσι κατ' αἴθρην
Ἄρης πυρεστίκος ἰδ' ἑλιξοπόροις τε σελήνη,
Τεύχουσιν * σοβαροὺς πολυΐστορας ἄνδρας ὑπὲρ γῆν,
Ἡγεμόνων φιλίῃσι γεγηθότας, ἀμφὶ δὲ κόσμῳ
Πουλυπλανεῖς ξενίαισιν Ἀρήϊα λήμματ' ἔχοντας,
Καὶ πάσης στρατιῆς ἐπιβήτορας ἐν προκοπαῖσιν.
Ἢν δὲ Κρόνου βλαβεραυγὴς * ἐς αἰθέρα φέγγος ἀθρήσῃ,
Διοσσὰ δ' ἐναντίον ἄστρα φανῇ σελαγίσματα τῶνδε,
Τῆμος ὅσοις γενεὴ μεροπήϊας ἄρχεται ἀνδρῶν,
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ καματώδεϊ πᾶσαν βιώσει,
Νουσομελεῖς τεύχουσι βροτοὺς, ὀδύνῃσι συνήθεις,
Κὠδύνων βλαβερῶντε δυσεκφεύκτωντε παρέδρους.
Μήνη δ' ἀμφίκερως σκολιόδρομος ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ
Ἄρεως εἰς τετράγωνα πόλου λοξεύματα βᾶσα,
Ἢν δ' ἐπιδυομένῳ κατὰ γῆς ἀπὸ τέρμονος αἴθρης
Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖσι καὶ διάμετρος ὀραθῇ
Ζωϊδίῳ, κόσμοιο κακοὺς ληΐστορας ἄνδρας
Ἐκφύσει, θυρέτρων ἐπανύκτορας ὀθνιάων,
Κλεπτῆρας φαύλους, νυκτοπλανέας τε λαθραίους.
Οὕτω φωραθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις,
Εἰρκτὰς δ' * οἰκήσωσι φυλασσόμενοι ἀλυσηδὸν,
Ἔντε βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείψουσιν,
Ἢ φοβεροῖς ξίφεσι δεδαϊγμένοι, ἢ πελέκεσσιν,

* MS. σωβαροὺς * MS. εἰς * MS. οἰκήσωσιν

Ἠ βρόχον ἀλγινόεντα δι' αὐχένος ἐκδήσαντες
Πνεῦμα πικρὸν λείψωσι πικρῆς μοίρης ὑπ' ἀνάγκῃ.
Κύπρις δ' ἀφρογένεια βροτῶν ὡροσκόπα φέγγῃ
Δερκομένη, θήσει μὲν ἐν εἰλαπίναις φιλομύστους
Ἡδυπότας, θιάσων κωμάστορας, ἔκτε γυναικῶν
Ὀθνείων στοργαῖσι κεκασμένα φίλτρα φέροντας,
Μοιχείας τ' ἀγαπῶντας, ἐν αἷς ὕβρις, οὐ Κύπρις ἀρχεῖ.
Ζεὺς δ' ὁπόταν Φαέθων ὡροσκόπον ὄμμα τιταίνῃ
Εὐμόρφους τε τίθησι, καὶ εὐτυχέας, καὶ ἐπόλβους,
Ἔντ' ἀρχαῖς πλειστῆσι πάτρης τὰ βέβαια φρονοῦντας.
Τούτῳ δ' εὖτ' ἂν Ἄρης μίγδην ἰκέλῃσι πορείαις
Σχηματίσῃ κατὰ κόσμον, ἰχνοβλαβέας, φθινοκώλους,
Νευρονόσους, ποδαγροὺς, ἀσχήμονας ἄνδρας αὐτῇ
Ἔσσεσθαι, κατὰ μικρὰ νεκρούμενα δάκτυλ' ἔχοντας.
Θηλυγενεῖς ἢ γυναῖκες, ἐπὴν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Φύσονται λαμπραὶ, βαθυχρήμονες, ὀλβομέλαθροι,
Ἀξιοπιστοσύνῃ μεμελημέναι, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας
Παγκοίνως ζήσουσιν ὀπίψογα νύκτας ἄγουσαι,
Ἀλλοτρίους θαλάμους κέρδει βίου ἰθύνουσαι.
Ἠέλιος δ' ἀκάμας πυρόεν σέλας ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Ἀρσενικοῖς ζώοισι κατ' αἰθέρος ἱερόπλαγκτον
Ζωφορίην, θήλεια δ' ἔχῃ νεολάμπεα μήνη.
Τῆμος ὅσοι φύσονται ἐν ἀνθρώποισι, κράτιστοι
Ἄνδρες, ἀριστοπονῆες, ἐλεύθερα λήματ' ἔχοντες,

Εὔσημοι,

Εὔσημοι γίνοιντ', ἀγαθοὶ φύσιν, ἀξιόμορφοι,
Δοξοφόροι, πάτρης κηδέστορες, ἠδὲ βίαιοι.
Ἢν δέ τ' ἐναλλάξωσι σεληναίη μὲν ἐπ' ἄῤῥεν,
Ἠέλιος δ' ἐπὶ θῆλυ πολυζῴοισιν ἐπ' ἄστροις,
Νωχελέες τε πέλουσι, καὶ ἄπρηκτοι, καὶ ἄτολμοι,
Πηρώσει ψυχῆς νενεφωμένα βουλεύοντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἐς θῆλυ καταστήσουσιν ἰόντες
Ἀμφότεροι μήνης τετελεσμένα τερμοδρομούσης,
Πουλυπλανέας, ξενίης ἐπιβήτορας ἄνδρας ἔσεσθαι
Αὐδῶσιν, χαίροντας ἀεὶ μεταβλήμασι χώρης,
Καὶ πόλεως σπουδαῖα πρὸς ὀθνείους φορέοντας
Ἤθεα καὶ τιμὴν, μεμετρημένα πράγματ' ἔχοντας,
Εἰς ἰδίην ἢ πάτρην ψογερὸν βίον ἰθύνοντας,
Οἰκείων ἔργων ἐπιλήσμονας * οὐχὶ θυραίων.
Ὁππότε δ' ἀρσενικοῖς δισσοὶ μέγα φεγγοβολῶσιν
Ζῳδίοις κατὰ χῶρον ἀνάστερον, οἵ τότ' ἔσονται
Τολμηροὶ, θρασύθυμα * μεμηνότες, ἐχθροὶ ἑταίρων,
Πιστοτάτης φιλίης λυμάντορες, ἀκριτόβουλοι,
Οὐ μίαν εἰς ἀτραπὸν βιότου νόον ἐκνεύοντες,
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ζωὴν εὔτρεπτον ἔχοντες,
Πρήξιας ἀλλάσσοντες ἀεὶ μεθόδοισι τε * πειρασμῶν,
Ἔκτ' ἐνύδρων μόχθων τε καὶ ἐκ θαλάσσοιο διαίτης

* MS. in margine ἄγχι θυράων * Superscr. μενηνότες * MS. πειρασμῷ

Δώ-

Δώματα * ποιμαίνουσι καὶ ἐκ λιμένων πλέουσιν
Δημοσίων τι λόγων ἐμπείραμον ἦθος ἔχοντες.
Μήνης δ' ἠελίῳ σύνοδον κατὰ κόσμον ἔχοντες
Ζωϊδίῳ δύνοντι, βροτῶν γένος ἔσσετ' ἀμυδρὸν,
Ἤτοι λυσσαλέῃ μανίῃ δεδαμασμένον αἰεὶ,
Μαρφακτὸν, νοσόθυμον, ἀεὶ θανάτοιο πάρεδρον.
Πᾶσα βροτῶν ψυχὴ γὰρ, ἐπὴν πάγε κοινὰ βίοιο
Μὴ φρονέῃ κατὰ θυμὸν, ἀναισθήτῳ τε παλαιῇ
Δυσκρασίῃ, προτέθνηκε, καὶ ἣν φάος ὄμμασι λεύσσῃ.
Ψυχὴ γὰρ μερόπων ἀμαθὴς νεκύεσσιν ὁμοίη.
Ἢν δὲ σεληναίη κατέχῃ πέμμηνα κέλευθα
Συνδέσμους ῥυσμοῖο, σεληνιόωντα * φανείη
Φῦλα βροτῶν τάδε πάμπαν, ἐν εἰδώλοισιν ὅμοια,
Καὶ κραδίη θεόλημπτα, καὶ ἀκραντεῦντα λογισμῷ
Ἔνσοφα, πολλάτ' ἄβουλα, καὶ ἀνθρώποις προλέγοντα
Φοιβητοῖς μύθοισιν ἀποφεγκτήρια κρυπτὰ
Ἐσσομένων ἔργων τε βίων ζωῆς τε κελεύθους.
Ἢν δὲ καὶ αἰθαλόεις ἀστὴρ σὺν τοῖσι φανείη
Ἄρεος ἐν κύκλοισι θοοῦ δεινήματι κόσμου,
Φάσμασι δαιμονίοισι συναντήσουσιν ἐκεῖνοι,
Ψυχῇ δερκόμενοι νεκροδερκῆ νερτερόμορφα
Ἔντε καταγγελίαισι θεῶν μηνίσμασι τ' αἰεὶ
Ὀξύχολοι, λυπρὸν βιότου τέλος ἀθρήσουσιν.

* MS. ποιμένουσι   * MS. φανίη

Εἰδώ-

Εἰδώλων ϛονόεντα τύπον διὰ παντὸς ὁρῶντες,
Ὧν πλάσειρα θεὰ πικρῦ θαμβήματος ἀρχή.
Ἄρει δυομένῳ μέσον οὐρανὸν ἢν Κρόνος ὀφθῇ,
Ἔσται * μεισόπολιν γενέθλη, πημῶτι θεοῖσιν
Οὐχὶ νέμων, ἀνομόστι φρεσὶν πλήθοντι λογισμῷ,
Ἀλλόφρων, δύσμικτος, ἀμετροεπὴς, δολοεργὸς,
Αὐτόνομος, κακόθυμος, ἀθεσμοφάγος, ἀτράπεζος,
Ὀθνείων κτεάνων ἐπιθύμιος, ὃν διὰ θυμὸν
Δῆμοι μισήσωσι δι' ἀφροσύνην ἀλόγιστον.
Ἑρμείας δύνων τε καὶ ὡρονομῶν Κρόνος ἄνδρας
Μήνης ἐρχομένης μέσον οὐρανὸν ἐν γενέθλησιν,
Εὐξοάνους, παλάμησιν ἀγαλμοτυπεῖς, θεοπλάστας,
Χαλκοτύπους τέχνησι κολοσσοπόνους πανάριστους.
Ζεὺς δ' ὕψει φορέων νέον ἀστέρα φεγγοβολήσας
Ὥρην ἠελίου βιοτόσκοπον αὐγάζοντος,
Ἐκφαίνει γενεῆς * βασιληΐδος ἄνδρας ἔσεσθαι
Κοινωνοὺς μετόχουστε, καὶ ἐκ σοφίης κλέος ἕξειν,
Ῥητρικοῖσι λόγοισι μετ' εὐτυχίης μετέχοντας
Ὄλβον καὶ βίοτον εὐδαίμονα καρπώσασθαι.
Ἑρμῆς δ' εἰς ὥρην μέροπος πόρον ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Δυνούσης μήνης ὑπὸ λοίσθια τέρματα γαίης,
Ἀνέρες ἔσσονται βαθυχρήμονες, ἔντε τραπέζαις
Πιστόφρονες πόλεως ταμιεῦτρες, ἔντε τοκισμοῖς

* Superscr. μισόπολιν * Superscr. βασιλιόδος

Καὶ χρείαις ζήσωσι βίον πολὺν ὀλβονομοῦντες.
Ἢν δὲ Κύπρις κατὰ γῆς ἕλκῃ δρόμον ἀστερόεντα
Καὶ Κρόνος οὐρανίην ἀτραπὸν μεσοδέρκεα φαίνῃ,
Στείρας τοι δείξει καὶ ἀτέκμονας ἀνδράσι νύμφας
Ἀσπορίῃ τέκνοισι λέχη λιπόπαιδα φερούσας.
Ζηνὸς δ' αἰθροπλανὴς ἐπὶ τούτοις μάρτυρος ἀστὴρ
Δειχθεὶς, ἀλλοτρίων τέκνων ὑποβλητὰ γενέθλα,
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ὑπὸ στοργῇσι θυραίοις.
Ἢν δ' ἰσόμοιρος Ἄρης κατὰ σήματα τοιάδε λάμψῃ,
Φύονται μαχλοὶ, διδυματόκοι, ἀρσενομίκται,
Μεμφόμενοι φύσεως ὀρθὴν ὁδὸν, ἔντε πόλεσσιν
Ἀλλοτρίαις ζήσωσιν ἀλώμενοι αἰσχρεόφημοι.
Ὁππότε δ' ἂν γενέθλην ἐφέπῃ Κρόνος οὐρανομέδων,
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δὲ σεληναίης φάος ὀφθῇ,
Ἠελίου δ' ἀκτῖνες ἀποκλίνωσιν Ὀλύμπου,
* Ἐκθεσίμην ἕξουσι, τραφήσονται δ' ὑπ' ὀθνείων.
Ἡνίκα δ' ἂν Κυθέρη ἐσαθρῇ πυκνοστόρον ὥρην
Φυομένων, συναίη δὲ Κρόνος Ἄρης τε σὺν αὐτῷ
Φέγγει λαμπομένῳ κακοεργῷ, τῆμος ἔσονται
Ἐξ ἀπελευθερίης βασιληΐδος ἥμισυ δοῦλοι.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα Κρόνοιο πλάσματα Κύπριδος ὀφθῇ
Πανδούλους τε τίθησιν ὁμόζυγα λατρεύοντας,
Οἰκείους γενεῆς τε πεφυκότας ἐκ γενετήρων.
Οὔτι δεσποσύνων τε πικρὰς ἕξουσιν ἀνάγκας,

* MS. ἰχθεσίμην

Ἐξ

Ἐξ ἑτέρων τε δόμων ἑτέροις πάλι δουλεύουσιν
Ἑπτάκι κυρίαις καὶ πεντάκι καινισθέντες.
Ἐς γῆρας δ' ἥξουσιν ἀνασσόμενοι διὰ παντὸς.
Ἠελίου δ' ἀκτῖνες ἀνοικείως ἐπὶ τούσδε
Νεύσωσι, δεσμούς τε κατηγορίας τε φοροῦσιν
Ἀνδράσιν * οἰκονόμοισι καὶ ἔμπαλιν ἔκλυσιν ἄτης
Κινδύνων κρυερῶν τε καὶ ἀλγεινῶν τε καὶ ἐχθρῶν·
Ταυτὸ γένος κείνοισι καὶ ἄρξεται, ἢν δ' * ἀπολήγει.
Ἀντιμεσουρανέων δ' ὁπότ' ἂν Κρόνος Ἄρεϊ λάμψῃ,
Θηροβόλου θανάτου φασὶν κλωσθέντα βαρεῖαν,
Ὧν σάρκας δαίσονται ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
Ἢ σύες ἀργιόδοντες, ἢ αἱματοπώπιδες ἄρκτοι.
Σχήμασι δ' ἐν τούτοις ὁ γεγὼς καὶ πλώσιας οἴκων
Ταρβείτω, καὶ σφάλματ' ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.
Πάντα γὰρ ἀνθρώποισι πέλει κατὰ μοῖραν ἄφυκτον,
Ὡς ἂν ζωδίων κύκλιος πόρος αἰθέρα τέμνῃ
Μιγνυμένων στοιχηδὸν ἀφισταμένων τε δικήλων.
Οὕτω καὶ μερόπων γενεὴ καματηδὸν ἀλᾶται
Ἢ βίον ἢ θάνατον διζημένη οὐρανόπλαγκτον.
Ταῦτα τι οὐρανίων ἄστρων στοιχεῖα τέτυκται,
Οἷς ὁ πάλαι καὶ ὁ νῦν καὶ ἔπων χρόνος ἐκμεμέτρηται
Ἐνμέτροις ἀγῶσι, καὶ εἰς αἰῶνας ὀπηδεῖ.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

* MS. οἰκονόμοισιν * Superscr. ἀπολήγῃ

ΜΑ-

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ'Ν ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Ε.

Ἐξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων, βασιλεῦ Πτολεμαῖε,
Καὶ κρυφίμων στηλῶν, ἃς ηὕρατο πάνσοφος Ἑρμῆς,
Οὐρανίων ἄστρων τ' ἰδίαις ἐχάραξε προνοίαις
Σύμβουλον πινυτῆς σοφίης Ἀσκληπιὸν εὑρών,
Ἀντιτύπῳ κηρῷ τ' ἀπομαξάμενος κεκόσμηται
Ἀνθολόγου μούσης βληδῶν δώρημα μελισσῶν
Ἣν δή ἄρα νύκτα μέλαιναν ὑπ' οὐράνιον χορὸν ἄστρων
Μυρίοισι μίτοισι λάλον τὸ μάθημα καθεῦρον.
Οὐ γάρ τις τοιῆς σοφίης ἐπεμήσατο κῦδος,
Ἢ μοῦνος Πετόσιρις ἐμοὶ πολυφίλτατος ἀνήρ,
Οὐ βαιὸς καματος οὗτος, Πτολεμαῖε, πέφυκεν.
Ἀνθρώπων γενέσειας, ἃς ἤραρε μυρίος αἰών,
Ἐκ στομάτων ἱερῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν Ὅμηρος
Χείλεσιν ἀμβροσίοις καὶ νεκταρέῃ διανοίῃ
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δ' ἥ γ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη,
Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.

Μοί-

Μοίρην δ' οὔτινα φημὶ πεφυγμένον * ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἀλλὰ τί ή μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μύθοις οὐρανίοισι φέρων παρέθηκα γελοῖα,
Χρύσεα χαλκείοισιν, ἐπεὶ καὶ δόγματα θεῖα
Οἷα κόχλος χρυσῷ περικείμενος ἐσθ'. ὁ δὲ χρυσὸς
Κοσμῆται κοχλάδεσσιν ἁλὸς περιπορφύροντος.
Ἐν πᾶσιν μύθοις καὶ τῇ ἰδίῃ διανοίῃ
Εἴρηται πραπίδων κάματος συνθέτῳ ἔργῳ.
Ἢν δὲ ὥρην ψεύσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβοῦται βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.
Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἀέρι πουλὺν
Οἳ ζώνας κατέχουσιν ἄνω * τοὺς ἑπταπόλοιο
Αἰῶνός τε γένος γίνεται ῥίζα φύσεως πολυμόρφου.
Ζωδιακοῦ κύκλου σφαιρώματα καγχαλόωσιν
Εἰν ἰδίοις ὁρίοις ὑψώμασιν ἠδέ τ' ἐν οἴκοις.
Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, μήνη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς
Ἐν συνόδῳ, βασιλεῦ, μεγάλους παρέχει βασιλῆας.
Αὐτίκα δ' ἐν συνόδῳ Μακεδὼν βασιλεὺς ἐγενήθη,
Ὃν πινυταῖς πραπίδεσσιν ὁμοῦ σκήπτροις ἀνέδειξαν.
Καὶ σὺ δὲ γ' ἐν συνόδῳ, ἀλλ' οὐκ αὐτῇ ἐνὶ ὥρῃ.
Ἠέλιος σατράπας μεσουρανέων ἐπιδείξει,

* MS. ἔμμενε * MS. τὰ σεπτὰ πόλοιο

Καὶ στρατιῆς Ἄρης ἡγήτορας οἷς ἐνὶ οἴκοις.
Ἐν δ᾽ Ἄρεως οἴκοις καὶ Ζεὺς ἀπέφηνε δικαστάς.
Καὶ τούτων δ᾽ ἕκαστος, ὅτ᾽ ἂν ἐπίκεντρα τὰ φῶτα.
Ἢν δ᾽ ἀπόνως λεύσσειε, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὡς ὅτ᾽ ἂν ἐν μεγάλοις τοῖς σχήμασιν ἄλλος ἀθρήσῃ
Ἀστὴρ ἀργαλέος, ὑποβασκάνῳ ὄμματι θραύει·
Οὕτως ἀργαλέοις ἀστὴρ καλὸς ὄμματ᾽ ἐποίσει
Ἢ τετράγωνος ἐὼν τοῖς σχήμασιν ἢ διάμετρος.
Ἀντολίην ζητῶν καὶ τὴν φάσιν ἐν συναφαῖσιν
Νυκτερινὸν δείμαινε Κρόνον καὶ ἑῷον Ἄρηα.
Ἀρχαὶ γὰρ τούτων πάμπαν πλέουσιν ἀηδεῖς,
Ὡς πυρὸς αἰθομένου φλογεραὶ φλόγες εἰσὶν ἐν ὕλῃ
* Λάβρ᾽ ἐπιγεινομένου καὶ σβέννυται αὐτὸ παρ᾽ ἀκμήν.
Ἢν δ᾽ ἐσίδῃ Παφίην, οὐ μαίνεται, ἀλλὰ κενοῦται.
Τοῦ δὲ Κρόνου πέρθει αἰεὶ κατὰ πάντα πλευτήν.
* Ψυχρὸς γάρ τε πέλει τῆδε Κρόνοιο βολὴ
καὶ πήγνυται
Ὄψιμος. εἰ δ᾽ ἄμφω διέρειν δ᾽ ἐπὶ κέντρον ἔχωσιν,
Ἔνθ᾽ ἀκαταστασίαι καὶ πῆμ᾽ ἐπὶ πήματι δεινῷ.

* MS. λάβρ᾽ ἐπιγ. * Sic ordinavi, quum in MS. uno verſu continuaretur, ψυχρὸς γάρ τε πέλει τῆδε κρόνοιο βολὴ καὶ πήγνυται ὄψιμος in ſecundo ponerentur hæc: εἰ δ᾽ ἄμφω διέρειν δ᾽ ἐπίκεντρον ἔχωσιν, ut verſus quinque pedum.

Ἢν

Ἢν τύχωσι δ' ὁμοῦ σύνοδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
Εὐκρασίῃ χαίρουσι καὶ οὐκέτι δῆριν ἔχουσιν.
Θερμότατος γὰρ ἐὼν ψυχρῷ ἀνακίρναται Ἄρης.
Ψυχροτάτη δὲ Κρόνοιο βολὴ * ἀποθάλπεται θερμῷ.
Μειλίχιος Κρονίδης κατὰ πάντα Κρόνῳ συνοδεύων
Σύν τ' ἄστροισι ἅπασιν πλὴν ἠελίου κακοεργός.
Σὺν κείνῳ γὰρ ἐὼν λύει πατρῷιον οἶκον,
Καὶ φυγάδας τεύχει, καὶ ἐν νήσοισιν ἀλήτας.
Ἥλιος Παφίῃ κοινούμενος ἐστὶ κάκιστος.
Ζῆλον, δυσγαμίην, ἐγκλήματα, ὕβριν, ἀνάγκην,
Καὶ ψόγον ἐν λέκτροις, ἀσχήμονα τ' ἀλλοπρόσαλλον.
Καὶ δύνων Κρονίδης ἢ καὶ ὑπόγειος ὑπάρχων
Λαμπροτέρας πράξεις ἐν ἀλλοδαποῖσι πάτρισιν
Ἐς πλείω δηλοῖ καὶ ὀψίτυχόν τινα πίστιν.
Ἢν δ' ἐσορῇ * στίλβοντ' Ἄρης ἐπὶ τέρματος αὐαίης,
Θησαυροὺς ἐπέδειξε, καὶ ἐκ χθονὸς ὄλβον ἔδωκεν.
Ἄστοργος θυμοῖσιν ἀεὶ ὀλοώτατος Ἄρης
Μὴ καθορῶν Κρονίδην, μηδ' εὐπλόκαμον Κυθέρειαν.
Οὗτος γὰρ κακός ἐστιν, ὅτ' ἂν ἐπίκεντρος ὁδεύων
Ὅσσον ἔχων λεύσσῃ καταλαμπομένην Ἀφροδίτην.
Πᾶς ἀνὴρ πέλεται * πανείμερος ἢ πονηρὸς
Ἐν φυῇ. φαῦλος δ', ὅτι οἱ παλίνορσος ἐπιχθεὶς

* Superscr. ἀποθάλπεται   * MS. στίλβωντ
* Superscr. πανήμερος

Εἰς ἰδίαν χώρην αὐτῆς κατ' ἐπίμβασιν ἔλθοι.
Ἀργαλέων ἄστρων δυνατῶς γίγνωσκε τὰ δῶρα.
Ἐν γὰρ τέκνοισι μόνοις ἀγνώμονες εἰσὶ δοτῆρες
Καὶ διδόασι γονὴν * ἐπὶ πένθιμον ὄμμασι δάκρυ.
Ἄρης καὶ Στίλβων σύμφωνα τὰ κέντρα λαχόντες
Ὑψηλοὺς, δράστας, μεγαλόφρονας, ἠδὲ βιαίους,
Παίοντας πλάνη, καὶ σφαλλομένους ἐπὶ δόξη.
Ἤτοι γὰρ κολάσει συνελαυνόμενοι βεβάρηνται,
Ἢ ἀλόγους μέμψεις ὑπενεγκάμενοι πεπάτηνται,
Ἢ ἐ πάτρην φεύγουσι διωκόμενοι παρ' ἕκαστα.
* Ἢ δὲ Κρόνος τούτῳ τῷ σχήματι μάρτυς ἐπέλθῃ,
Τὸν δεσμὸν λύσας δόξαν παλίνορσον ἔδωκεν,
Καὶ χειμῶνι πικρῷ γλυκερὴν ἐπέχευε γαλήνην.
Ἑρμείας κακότεχνος ὁμοῦ καὶ πυρβόλος Ἄρης
Ἢ δύναντες ὁμοῦ ἢ καὶ ὑπόγειοι ἐόντες,
Ἐλπίσιν ἀπλήστοις μεγάλας ἀρχὰς μελετῶσιν.
Ὄλβῳ γὰρ πινυτοὶ, καὶ τεύχεσι θωρηχθέντες
Οὐρανίοις ἄστροις ἐπιγεινόμενοι ἄτωνται,
Ἢδ' ἄστρων φύσαντες ἐὼν διὰ πίστιν ἄπιστον
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες ἦλθον ἐπ' ἄφνω. *
Καὶ Παφίη δύνουσα κακὴ ὡς λοίγιος Ἄρης.

* MS. ἐπιπένθιμον * Superscr. εἰδὲ * Post hoc verbum in MS. adscribitur ἀνέλαμψαν, quasi id his adnecti deberet.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὁ μὲν ἀλγύνει ψυχὴν καὶ σῶμα βρότειον,
Ἡ Παφίη δὲ πικρὴ καὶ βάσκανος ἐστ' ἐπὶ λέκτροις.
Ἑρμῆς καὶ Παφίη ἰδίαις μοίραισι πεπινοὶ,
Ξυρομένους κεφαλὰς μίμους ὄχλοισι γελοίων.
Οὐ καλός ἐστιν Ἄρης ἐπιμβαίνων Ἀφροδίτῃ.
Ζήλους γὰρ τεύχει φοβερούς, καὶ φάρμακα δεινὰ,
Καὶ στομάχων κρυφίμων ἀλγήματα, καὶ νόσον ἄρθρων.
Ἥμερός ἐστιν Ἄρης ἐπὶ τὸν Δία πάντοτ' ἄκεντρος.
Αὐξιφαὴς δ' ἀγαθὴ κατὰ πάντα πέφυκε σελήνη,
Ἣν φεύγουσα Κρόνον ἐπὶ τὸν Δία πρῶτον ἵκηται,
Καὶ λείπουσα * καλῇ ὁπότ' ἂν Παφίη συνοδεύῃ.
Μείων δ' ἢ μείζων μεστὴ πρὸς Ἄρεα κακίστη.
Πλησιφαὴς μήνη ἐπὶ τὸν Κρόνον ἐστὶν ἀρίστη.
Πλοῦτον γὰρ πουλὺν παρέχει, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ δόξῃ.
Πλησιφαὴς δ' ἀκτῖσιν ἀπορρέουσα Κρόνοιο
Ψυχαῖς πλαζομένους, ἐξισταμένους διανοίαις,
Σαρκῶν ἐξ ἰδίων ἀπογυιομένους, ἱεροῖσιν
Θυμῷ μορμύροντας ἐπίψογον εἰς νόσον ὀργῇ,
Βωμολόχους θ' ἱερεῖς τιμαῖς θείαισι προφήτας.
Ἠέλιον μήνη ὁπότ' ἂν συναφαῖσι καθεύροι,
* Ἀρχαῖσιν πλοῦτον παρέχει πενίην ἐπάγουσα.
* Οὐκ ἰδικὴν παρέχει φάσιν ἡ θεὸς, ἀλλὰ * τὴν ἀυγὴν

* MS. καλὴ * MS. ἀρχέσιν * MS. οὐχὶ δίκην
* MS. τὴν αὐγὴν, & superscr. αὐτὴν.

 Χε-

Χείρων ἠελίοιο δανείζεται, ὃ μόνιμον φῶς,
Μίμνης ἀσκομένη δάνιόν περ ἀπώλεσεν ἰσοπίλησιν.
Οὕτω καὶ πλούτῳ πενίην ἐπέθηκε φέρουσα
Αἰνοτύπῳ νεμέσει ἀποδωκαμένη τὸ δάνειον.
Σύνδεσμος μήνης ὀλοώτατός * ἐστι βροτοῖσιν.
Κἢν λύσῃ δὲ φάσιν τὰ πλέσματα γ', οὗτος ἔασεν
Πτωχὸν, χερνήτην, ταλαπείριον, ἠδέ τ' ἀλήτην.
Ἠελίου κέντροισιν Ἄρης διάμετρος ὑπάρχων
Τέκνοις καὶ γαμέτῃσι μάχας ἠδ' ἄστατον ὀργήν.
Καὶ διάμετρος Ἄρης εὑρὼν μοίραισι σελήνην
Δεσμοβρόχους, εἰρκτὰς, πολέμους, ἀσχήμονα ζωήν.
Ἢν δὲ ἀπόκεντρος Ἄρης μοιρῶν ἰδίων διάμετρος
Μιμητὰς τέχνης καμάτου πυρὸς ἠδὲ σιδήρου.
Καὶ Παφίῃ διάμετρος Ἄρης οὐ σώφρονα μοιχόν.
Καμπτομένοις ζώοις ὅτ' ἂν εὑρήσῃς ποτὲ φῶτα,
Ἑρμείαν σκέπτου. θηλυνόμενος γὰρ ἐκεῖνος
Σχῆμα ποτε Παφίης μεθοδεύεται, καί ποτ' ἐκεῖνος
Ἀῤῥενόθηλυς ἐὼν κοσμεῖται πέπλοισι γυναικῶν,
Καὶ τούτων ἄχει δήμου θυμέλεσιν ἐραστάς.
Εἰ δὲ γυναικὸς ᾖ, πολύκοινον ἔτευξεν ἑταίρην,
Μουσῳδὸν, σοβαρήν, πολλοὺς τήκουσαν ἐραστεῖς.
Εἰ δ' Ἄρην ὑπόγειον ἔχων φαίνοιτό τις ἀνήρ,
Καὶ σὺν τῷδε γένοιτο ἰοβλέφαρος Κυθέρεια,

* MS. ἐστιν

Καλο-

Καλοβάτην χοίνων ἰδὲ ἱερόφοιτον ἔθηκεν,
Ἴκαρον αἰθέριον πτερῶν δίχα καὶ δίχα κηροῦ.
Ἣν δ' ἐσίδῃ Τιτὰν Φαέθων, ἐπὶ γαῖαν ἀφῆκαν.
Ἣν δ' ὕδρεις μήνην αἰεὶ δύνουσαν ἐφ' ὑγροῖς
Πρὸς Κρόνον ἐρχομένην ἢ δύνουσαν, τὰ βόρεια
Ἀνθρώπων δύνουσαν ὁρᾷν, ὅτι * ναύτιλον ὑγρὴν,
Ὧν ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δ' ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοὶ,
Ἡνίοχοι δ' ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθα.
Ἣν δ' ἐσίδῃς ζῴοις ἐν ὀλισθηροῖσι τὰ κέντρα
Καρκίνῳ ἢ ὑδροχόῳ ἢ ἰχθυσι τοῖσιν ἀφώνοις,
Δύνοντας καθ' ὕδωρ, δεσμευομένους ὑπὸ μαζῶν.
Κυανέῳ πελάγει δ' ὑπονήχεται, ἠΰτε δελφὶν,
Σφόγγους ἐκ βυθίων πλυτῆρας ἀνερευνῶν.
Ἐν δ' ἰδίοις οὔσης Παφίης ἅμα Ἑρμάωνι,
Ἢ τρητοῖς καλάμοις ὑπὸ πνεύμασιν ἆσθμα μελῳδεῖ,
Ἢ νεμίαν σύριγγι φίλην κεφαλὴν ἐπισείει.
Ἄλλῳ δ' ἐκ στομάτων κελαδεῖ μυκήματα σάλπιγξ,
Ὠδαῖσιν κιθάρης * νευροδέτου ἐν παλάμῃσιν·
Ἄλλῳ δ' ἁρμονίην χαλκῷ τι παρέξεται πνεῦμα.
Ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ Παφίη Ἑρμῇ στοιχοῦσα συνοικῇ
Ἑρμείαο τόποισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ χώρῃ,

* MS. ναύτηλον   * MS. νεῦρεν ἢ τοῦ superscr. νεῦρεν

Τὴν

Τὴν δ' ἄλλων μορφὴν τοῖς χρώμασιν ὧδε διώκει
Ἢ πολλοῖσι μίτοις ἢ πλάσμασιν ἤ ποτε κηρῷ.
Ἢν δὲ ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο σελήνη,
Ἡνίοχον καμπῆρα διερχόμενον φιλονείκως·
Ἱππομένων ζώων τετράζυγον ἅρμα διώκων,
* Καὶ νεέσει σύρτη ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.
Ἡ δὲ σεληναίη ὑψώματι οὖσα σὺν Ἑρμῇ
Αὐξιφαὴς καλέδοι κλυτὸν ἥλιον ὠκεανίτην,
Ἰξῷ χρησαμένη τέχνη καλάμοις ἀναβαίνει,
Καὶ ταύτην ἴρηξ ὠκύπτερος οὔποτε λείπει.
Εἰ δ' Ἄρεα γνοίης ἀκρώνυκτον ὀβριμοεργὸν,
Καὶ σὺν τῷδε Κρόνον καὶ Ἑρμείην παρεόντα,
* Ἀράμενοι παλάμαις ὑπὸ τύμπανα φάσγανον ὀξὺ
Μιμοῦνται δυσαγὴν Κυβελήϊον ἔνθεον Ἄττιν.
Ἢν δ' Ἄρης ζώοις ἐπιφωλεύοντα κέντρα
Τὴν πρᾶξιν Ζηνὶ καὶ τὲ Κρόνον ὑπόγειον,
Ῥιζοτόμους τεύχει, παραβαλλομένους, ἐπαοιδοὺς,
Ζητοῦντας θάνατον κακοδαίμονα καὶ μόρον αὐτοῖς
Ἀσπίδος αὐτομανοῦς πλατυαύχενος, ἠδ' ἄρ' ἐχίδνης
Διψάδος αἱμοβόρου φοβερὸν θάνατον δὲ καλούντων,
Ταυταλικῇ κολάσει ὑπογαμφήλησιν ὀδοῦσιν
Ἰὸν ἐρευγομένης ὑποδίψιον ἄσθματι δεινῷ.
Εἰ δ' αὔξουσα τύχη μεσουρανέουσα σελήνη

* MS. καὶ νέες εισύρτῃ * MS. ἀράμεναι

Καὶ διάμετρος Ἄρης σὺν * ἠελίῳ δ' ὑπόγειος,
φρυγομένων σαρκῶν ὑποσήκεται * πένθιμος ἀνήρ.
Καὶ δύνων Πυρόεις, ὁπόταν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Σαρκοβόροις θηρσὶν παρέχει γινώμενον ἄνδρα.
Ἢ γὰρ καπρείοιο ὑφίσταται λευκὸν ὀδόντα,
Ἢ γναπτοῖς ὀνύχεσσι λαιμὸν ἀνόρυξεν ὀρείοις
Πορδάλιος στικτῆς ἠὲ βλοσυροῖο λέοντος.
Ἡνίκα δ' ἡ βασίλεια μέση συνέχοιτο σελήνη
Ἄρεως ἠδὲ Κρόνου συνλειβομένη ἰσόμοιρος,
Τῷ μὲν ἔδωκε βρόχον, τῷ δ' αὖ βυθὸν, * ᾧ γε μέλαθρα,
Πολλάκι δ' ἢ πλῶσιν, ἢ χώματι προσκυλίσασι
Κλεινηδὸν ἐπέρηξε βίῃ συνθλώμενον ὀστᾶ.
Μὴ λαθέτω σε Κρόνος ἰσομοιρήσας Ἀφροδίτῃ,
Τέκνων μὲν τεύχων πιδονήϊον ἠὲ Θυέστου,
Ἠὲ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβήϊον ἢ Ἰοκάστην,
Πολλάκι γὰρ προγόνους μητρυιῇσιν ἔμιξεν,
Ἠδὲ κασιγνήτοις ἐπάγει ὁμογάστριον εὐνήν.
Ἔνθαδέ μοι, βασιλεῦ, τῷ σχήματι γίγνεο μάντις
Γνωρίζων γενεῇ τοὺς Ἀρσινόης ὑμεναίους.
Χαίρει μὲν Τιτὰν ἐπ' ἀρσενικοῖσι τόποισιν·
Γήθει δ' αὖ μήνη πάλι θηλυτέροισιν ἐν οἴκοις.
Εἰ δ' ἄμφω τούτους ἐπὶ * θηλυτέροισι καθεύροις,

* MS. ἠλίῳ * MS. πένθιμος * MS. τῷ
* MS. θηλυτέροισιν

 Εὐνοῦ-

Εὐνοῦχον σὺ νόει παλαπείριον ἠδὲ κιναιδὸν,
Ἴστοις, ἠλακάταις μιμούμενον ἔργα γυναικῶν.
Εἰ δὲ γυναῖκα λάβοις ἐν ἀρσενικοῖσιν ἔχουσαν
Μήνην ἠελιόντι, νόει τὸ σχῆμ' ὅτι δηλοῖ
Ἀνδρῶν ἔργα τελοῦσαν γυναιξίν τε συνευνάζουσαν.
Νυκτιπερινὸς δὲ Κρόνος ὁπόταν ὑπόγειος ὑπάρχῃ,
Καὶ δέ τ' Ἄρην ἐσίδοις γε μεσουρανέοντα ἄνωθεν,
Ἁπλώσας παλάμῃσιν ἐπὶ ξύλου ὑψόθι σῶμα
Οἰωνοῖσι βορὴν ἐπανιπταμένοις ἐπέδειξεν,
Μοίρην νευροτόμου ἐσφιγμένην ἀκερισθήρῳ.
Τὴν μήνην σκέπτου, εἰ Τιτάνος ἐστὶν ἐν οἴκῳ,
Κ' ἢν ὥρης τοῦτον φωλευόμενον διάμετρον,
Καὶ φυγάδας σὺ νόει καὶ ἀτίμητον διὰ πάντων.
Αὐξιφαὴς μήνη θερμὸν διάμετρον Ἄρηα
Ἣν προφύγῃ λείηντι ψυχρήν τ' ἀκτῖνα Κρόνοιο·
Ζεὺς δὲ τρίγωνος ἔῃ ἐν σχήματι τῷδέ γε μάρτυς
Τὸν βίον αὐτὸς ἔχων ἢ καὶ καθορῶν διάμετρος,
Ἡλικίῃ μὲν πρῶτα μέγας ἐπιμήκεα θῆκεν,
Ὀφθαλμοῖσι χαροπὸν * ἰδ' ὀφρύσιν εὖ ἀραρυίαις.
Μηχανικὸν σὺ νόει τι πολύτροπον, ἢ πολύτλητον,
Οἶκον μὲν φθείροντα πατρώϊον, ἠδέ τ' ἀλιτρὸν,
Ὃς σκεδάσας ὄλβον πενίην δαπάνεσσι διώκει,
Τὴν δ' ἰδίην ἀκμὴν φιλέοντι δίδωσιν ἐραστῇ,

* MS. ἠδ'

Τὴν

Τὴν δ᾽ ἄλλων χώρην αὐτὸς ποθέων ἀγαπήσει.
Ζηλώσει δούλην, ἢ ψάλτριαν, ἢ πολύχοινον.
Ἐχθροὺς ἐκπλώσει τοῖς κρείττοσιν ἀντιφερίζων,
Καὶ πάτρης ἄρξει, καὶ ἐν ξείνῃ διατρίψει,
Καὶ πλαστοῖσι γραφαῖς ἐπερείδεται ὑψόσε γαίης
Εἰς στεινὸν ζωῆς λύπης δίχα· τοῖς δὲ τέκνοις
Ἀλλοτρίοισί τε γονεῦσιν ἐπιτέρπεται, ἢ δίχα λύπης
Ἐυτραπέλοισι γραφαῖς τερπνὸν βίοτον διοδεύει.
Ἡνίκα δ᾽ ἂν μήνη Ἑρμῇ στίλβοντι συνάπτῃ,
Ῥήτορα σημαίνει, καὶ ῥ᾽ ἐν μελέτῃσι σοφιστὴν,
Ἔυγραμμον, πινυτὸν, ἐν γυμνάσι τὸν Ἑρμείῳ.
Σκορπίος, αἰγόκερως καὶ καρκίνος· αὐτὰρ ἰχθὺς
Ἐκ φολίδων πολλῶν συγκείμενοί εἰσι τὸ σῶμα,
Καὶ λεπίδων πολλῶν λεπτῶν θ᾽ ἅμα καὶ πολυχρώμων·
Ἐν τούτοισι τυχὼν πρέσβυς καὶ λύγιος Ἄρης
Καὶ μήνη κεραὴ καὶ γλαυκιόωσσα Κυθήρη
Ψώρην, καὶ λέπρην, ἀλφοὺς, λιχῆνας ἔτευξαν.
Κεντρωθεὶς δ᾽ Ἄρης ἤνπως φαίνοιτο σὺν Ἑρμῇ
Ἡελίου οἴκῳ καθορώμενος, ἐχθρὸς ἐπ᾽ ἐχθρῷ,
Ὀφθαλμὸν * βλάπτει καί τ᾽ ἐνὶ φωσφόρον αἴθρει.
Εἰ δ᾽ ἄμφω * καλύδοι, παχινὸν καὶ πηρὸν ἔθηκεν.
Εἰ δ᾽ ἀγαθὸς σωτὴρ φαεσίμβροτος οὐράνιος Ζεὺς
Αὐξιφαοῦς μήνης ὑποδέξεται μύελον ὄμμα,

* MS. βλάπτῃ * MS. καθίδοι παχιλὸν

 Ἄρ-

Ἀρχῇ καὶ πίστει καὶ τιμαῖς ἐστεφάνωσεν,
Εἵμασι πορφυρέοισι φέρει κοσμούμενον ἄνδρα.
Ὁ Κρόνος Ἑρμείαν κατέχων κείνου ἐνὶ οἴκῳ
Κ' ἢν μήνην * ἐσίδοι ὑψώματι οὖσαν ἑαυτῆς
Ὡρονόμοντι κρατεῖ, τοῦ σώματος αὐτὸς ὁ βραβεὺς
Τραυλὸν ἐνὶ γλώσσῃ, χαλεπώτατον ἦθος ἔοντα,
Ταῖς ἀκοαῖσι βαρὺν, καὶ τοῖς ποσὶν, ἠδὲ καὶ ἄρθροις·
Ἀστρολόγον πινυτὸν, καὶ ῥήτορα, καὶ φιλόμουσον,
Ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὔστοχον ἄνδρα,
Σχήμασιν εὐπρεπῆ καὶ χρώμασιν ἀπροφίδητον,
Πουλύγαμον, τέκνοισιν ἐπώδυνον ἠδὲ πολύτλαν,
Εὔμουσον, λιγυρὸν, φιλοπράγμονα τῇ διανοίῃ·
Οὗ πέρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων,
Καὶ σοφίησι λόγων φυσικῶν βίοτον μεθοδεύων,
Ζωῆς καὶ μούσης εὐσύνθετον εἰς τὸ νοῆσαι
Ἀνθολόγοισι τροφαῖς ἢ ἐν ἰδίεσι μελίσσαις.
Εὔσφυρος Ἑρμείης ἢν Ζηνὶ μόνῳ συνοδεύοι
Εὔπυρος * ἀκριβής τι φύσει, κυκλῶν τὸ νόμισμα.
Σμικρολόγος γὰρ ἐὼν πολλοῖσι τόκοις ἀναβαίνει,
Φειδωλὸς, ψήφων, ὁ φιλάργυρος ἠδὲ δανειστής.
Ἐν ᾗ τρίταις χώρεσιν ἀφ' ὡρονόμοιο τυχήσαις
Ἀγρευτῆρι λίνων ἀνεφέλκεται ἐξ ἁλὸς ἰχθὺν.
Εἰ δ' Ἄρην ἐσίδοις θυμούμενον ἐκ διαμέτρου,

* MS. εἰσίδοι * MS. ἀκριβὴς τῇ φύσει.

Καὶ

Καὶ δολίοισι βρόχοις ὀρεσίτροφα πάντα κυνηγεῖ.
Ἢν Παφίην εὕρῃς περιπλεξαμένην τὸν Ἄρηα,
Μοιχοὺς καὶ λάγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν.
Ἐν Παφίης οἴκοις ὁ Ζεὺς ἐπίδοξος ὑπάρχει,
Καί ῥ' οὕτως παρέχει καὶ ἣν ἐπίδοξα τὰ φῶτα,
Ἀφνειοὶ, μεγάλοι, περικαλλέες, ὄμμασι γαῦροι,
Λευκοὶ, καὶ ξανθοῖσιν ἐπαντέλλοντες ἰούλοις,
Εὐπρόσιτοι, γλυκεροὶ, σοβαροὶ, χαρίεντες ἀοιδοὶ
Εὔθικτοι, πινυτοὶ, εὐσχήμονες, ἀρχικυνηγοὶ,
Οὐχὶ μόνον ζώων θηρήτορες, ἀλλὰ γυναικῶν·
Διαστολόγοι, δίγαμοι, δίγονοί θ' ἅμα, καὶ διπλῖται,
Φαινόμενοι πάλιν καὶ μακαριζόμενοι
Καὶ πάτρῃ χαίρουσι, καὶ ἐν ξείνοισι βιοῦσιν,
Τιμῶνται συνεχῶς ἠδ' ἐξ ἀλόχων ἀγαπῶνται.
Αὐχοῦσιν στεφάνοις, φιλίαις γήθουσιν ἀνάκτων
Μαρτυρίαις, δόξαισιν ἀγαλλόμενοι, λελάληνται.
Πενθερικοῖς ἢ τόποισι διωκόμενοι καθορῶνται,
Ἢ κλοπίμως φθείρουσι λέχη διστῶν συνεφήβων,
Κἢν ἄστει φαίνονται, ἰδ' ἐν στρατιέσσιν ὁρῶνται.
Ἢν δέ τ' ἔχῃ σύνδεσμον ἐπ' ἠέλιον ποτὶ μήνη,
Ἐκ πενίης πλουτεῖ καὶ εἰς πενίην ἀνακάμπτει,
Δόξαν ἔχει τέχνης ἑκατήσιον εἵνεκα κέρδους,
Καὶ μαγικῇ συνέσει τίθεται τὰ πεύματα φεύγει,
Καὶ κρυφίμαις βίβλοις ἐπαγαλλομένους περίεργα.

Πίστις μὲν παρέχει σοβαραῖς μεγάλησι γυναιξὶν,
Ἐκ δὲ μικρῆς ψυχῆς ἐπὶ μείζονα πίστιν ὁδεύει·
Κἢν εὕρῃ μήνη μετὰ τὴν λύσιν ἀστέρας ἐσθλοὺς,
Ὄλβον καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα χρυσοφορητά.
Σιτοδόται, κλῖσται, μὴ φειδόμενοι φιλοτίμως
Εἰς βυθὸν εἰς ἀνέμους * διαπαιζόμενοι δαπάνων
Καιροῖσιν πάμπαν τὸ πλέον δὲ περισσὰ
Λείπονται πάντων ἐλεώμενοι μηδὲν ἔχοντες.
Τὰς αὐτὰς δυνάμεις ἐν τ' ἀνδράσιν εἶπε γυναιξὶν
Σκεπτόμενος προλέγω. ὥρη δὲ φύσιν διορίζει,
Ἄλλως δὲ ὡς ἐρέω τοῖς σχήμασι καὶ τὰ γυναικῶν.
Σώφρονας ἡ Παφίη οἴκοις ἰδίοις μετὰ Ζηνὸς,
Εὐμόρφους, πινυτοὺς· ἢν καὶ Στίλβοντα καθεύρῃ.
Καὶ πόρνας ὁ Κρόνος ἀσχήμονα ἔργα πλέξας
Ἐν διθύροις αἰεὶ περιϊσταμένας ἀναφανδὸν.
Τετράποσιν ζώοισιν εἰ δὲ στίχουσα σελήνη,
Εἰ καὶ τὴν ὥραν ἐν τετραπόδεσσι καθεύροις,
Ἀῤῥήτοις ἔργοισι μιαίνεται, ἥ τε ἔργα
Ἐκ σωμάτων αἰσχρῶς διαβαλλομένη κακοφήμως.
Εἰ δὲ Ἄρης ἤ ἔτι μεσουρανέοιτο, λογίζου,
Ἡ πολλῶν μήτηρ ἐπὶ δάκρυσιν ἔστε ἀτέκνοις.
Εἰδὲ Κρόνος Παφίην ἰδίοις οἴκοισι καθεύροι,
Κἢν φάσκῃ τίκτειν ἐκ νηδύος, οὔποτε τίκτει,

* MS. διαπιεζόμενοι

ψευδομένη δ' ὠδῖνας ἀνώδυνός ἐστιν ἄτεκνος,
Ἀλλοτρίην τε γονὴν ὑποβαλλομένη κακοτέχνως
Καὶ κλείνασα δέμας στεῖρ' ἄλοχος ἐς ἐπὶ * κλίνης,
Ἢ πλαστὴ μήτηρ ἐσκήψατο τὴν φάσιν ἀγνῶς.
Ἄρεα καὶ Παφίην συναφαῖς εὑροῦσα σελήνη
Ἠελίοιο τόποις ἢ καὶ Στίλβοντος ἐν οἴκοις,
Ἢν διάμετρον ἔχῃ δνοφερὴν ἀκτῖνα Κρόνοιο,
Ἰσχνὴν, καὶ λυπρὴν, κακοπράγμονα, καὶ κακόβουλον,
Ἀυστηρὰν, προπετῆ, πολυπράγμονα, βάσκανον, αἰεὶ
Εὔκνιστον, περίλαλον, καὶ βληχρὰν, καὶ φιλόνεικον.
Δύσα δὲ ζηλότυπον καὶ ἀγνώμονα καὶ περίεργον
Πῆμα λυγρῷ γαμετῇ συναλιζόμενον κακοήθως.
Ἀλλ' ὑπὸ τῆς Παφίης ἀμβλύνεται καὶ μεταβάλλει.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

* Superscr. κλείνης

ΜΑ-

ΜΑΝΈΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ͂Ν ΒΙΒΛΙΌΝ Σ. ἐν ᾧ φησίν.

Ἔλθέ μοι ὡς περ πρὶν λιγέως ἥρμοσας ἀοιδὴν
Μοῦσα φίλη, καὶ Φοῖβε, καὶ Ἑρμῆ χρυσοπέδιλε·
Καὶ νῦν ἱμερόεν τέκμωρ θείῃ τ' ἐπὶ μολπῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καίπερ θανάτῳ θυμὸν μογέοντα
Ὀτρυνέω, μέχρις ἄν κ' ἐπὶ πείρατα * νείσομαι οἴμης.
Πᾶν γὰρ ἀεικέλιον, τῷ μὴ τέλος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ.
Βίβλῳ δ' ἐν πυμάτῃ τάδε μοι κατανεύσατ' ἀεῖσαι.
Ἀμφὶ τροφῆς βρεφέων ἠδ' ἀτροφίης ἀλεγεινῆς,

* Superſcr. νίσομαι

Ὅσσατ'

Ὅσσα τ' ἐπειγόμενοι μοίρης ὕπο χερσὶν ἔῃσιν
Αὐτοὶ ἐπουλόμενον πότμον ῥίψαντο γονῆες.
Ἀμφὶ γάμων περάτων, καὶ ἀδελφέων, ἐνέπιπε·
Καὶ τέκνων γενεῇ συνέεσσί τε, πᾶσιν ἕκαστος
Ἀνθρώπων μεμόρηται ὑπ' ἀστράσι κεινυμένοισιν·
Καὶ τέχνας μέλποιτ' ἰδὲ πρήξιας ἔργα θ', ὁποῖα
Ἀστέρες ἀνθρώποισι δυηπαθέεσσι νέμουσιν,
Ἠδ' ὡς σφαλλόμενοι πολυχρήμονος ἐκ βιότοιο
Ἀνέρες ἐν πενίῃσι καὶ ἄλγεσι μοχθίζουσιν,
Καὶ δμώων ὅπω ὥστις ἐπιφράσσαιτο γενέθλη.
Κείνοις μὲν δὴ πρῶτα τροφῆς ἐμέγηρε βρέφεσσιν
Αἶσα κακὴ, πατέρ τ' * ἀπὸ γαστέρος ὀρνυμένοισιν
Ἄρης καὶ Φαίνων ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβῶτες
Λεύσσουσ' ἐς δύσιν ἑλκομένην ἐριφεγγέα μήνην,
Μήτε σεληναίην μήτ' οὖν ὥρην καθορώντων
Φωσφόρου ἢ Ζηνός· τοὶ γὰρ βίου εἰσὶ δοτῆρες.
Ὡς δ' αὔτως ἀτροφὲς καὶ ὅσοις γιγνομένοισιν
Ὡρονόμον λείπῃ Φαίνων, δύνον δέ τι κέντρον
Ἄρης, μήθ' ὥρης ζῶον μήτ' οὖν φάος ἁγνὸν
Μήνης δερκομένου Ζηνὸς φυσιζῴου αἴγλη.
Καὶ γὰρ καὶ ὁπότ' ἂν ᾐγόκερων Πυρόεις διάμετρος
Ἀκτῖσιν μήνην καθορᾷ, Φαίνων γὰρ σελήνην
Δεξιτερὴν ἴσηται ἐπὶ πλευρὴν τετράγωνος

* MS. ἀποσγαστέρος

Ἀντολίην ἐπέχων τηλοῦ Ὑπερίονος αἴγλης,
Δὴ τότ' ἀπ' * ὠδίνων καὶ γαστέρος ἐκπροθορῶντες
Αὐτίκ' ἄρ' οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ θηρσὶ γένοντο.
Ἢν δὲ σεληναίη μὲν ἐπ' ὡρονόμῳ ἐπιτέλλῃ,
Ἐν προτέρῳ δ' ὥρης ζῴῳ Φαίνων προθέῃσιν,
Δαίμονα τόντε κακὸν πρότεροι φῶτες καλέσαντο.
Ἄρης δ' αὖτ' ἐφέποι τ' ὥρης κατόπισθε διώκων
Μήτ' οὖν Ἀφροδίτης μήτ' εὐφεγγοῦς Φαέθοντος
Δερκομένων δίκηλον, ἐφ' ᾧ μήνη καθορᾶται,
Καὶ τότ' ἐπ' ὠδίνεσσι βρέφη * θρεφθέντ' ὀλοῇσιν
Κηδύος ἐξέλκουσι διαμελεϊστὶ ταμόντες.
Εἰ δ' ἄρα καὶ δίχα κέντρου ἐνὶ ζῴοισιν ἐπ' ἄλλοις
Τῶς μήνη κερόεσσα τόσον τεχθὲν χρόνον ἥῶ
Ἄθρης, μέχρις καὶ σεληναίη ἀφίκηται.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντροιο σεληναίη βεβαυῖα
Τὴν αὐτὴν ἐπέχῃ μοίρην πτολεμοκλόνῳ Ἄρηι,
Ἢ ζῷον κατὰ ταυτὸν ἢ ἀντιπέρηθεν ἰόντος,
Αὐτίκα δὴ πρώτησιν ὑπ' ὠδίνεσσιν ὄλοντο
Μητέρος ἀγχιτόκοιο ἐς ὀξέα κεκληγυίης.
Ἢν δὲ γονῆς ἀγαθοὶ πλέθωσ' ἐπιμάρτυρες ὥρῃ,
Ἔκθετον ἐκ μεγάρου τοκέων βρέφος εὐθὺς ἐτύχθη.

* MS. ὠδείνων sed superscr. ὠδίνων, & ita mox aliquoties * MS. θαιφθέντ' quibus superscr. ρεφθέντ.

Κἢν μὲν Ζεὺς μήνην σφετέραις ἀκτῖσιν ἀθρήσῃ,
Ἀνὴρ, ὅς μιν ἀνείλεθ', ἑὸν ποιήσατο παῖδα,
Ἢ ἑτέρῳ δῶκεν * τικέων τητωμένῳ ἀνδρὶ,
Ὃς θέμενος μεγάροις ἴσον γενίμοισι τέκεσσι.
Ἢν δὲ ὅλως Φαίνων λεύσσῃ περιφεγγέα μήνην,
Ῥιφθὲν ὑπαὶ λεχέων, ἑτέρου δ' ὑπὸ χείλεσι ῥεφθὲν
Ἀτμενίης δούλιον ὑπὸ ζυγὸν ἐνέλησεν.
Καὶ δὲ Κρόνου περάτηθεν ἀθρεομένου ὑπὲρ ὥρης,
Δαίμονι δ' ἐν λυγρῷ μήνης προπάροιθεν ἐούσης,
Καὶ κέντροιο Τιτῆνος ἀποκλεινέος πελέθοντος,
Ζωὴν μὲν τ' ἴσχουσ', ἅπερ ἔκθετοι ἐκ πατρὸς οἴκων.
Ὁππότε δ' αὖ μήνης μὲν ἔχῃ συναφὴν Κρόνος αἰνὸς,
Ἀντιπέρην δ' αὐτοῦ Πυρόεις αὐγαῖσι βάλῃσιν
Μήδ' ὅσον μήνην ἐπιδερκομένου Φαέθοντος,
Ῥιφθέντ' ἐκ χώρης τηλοῦ κατ' ἐρημάδος οἰκτρῶς
Δουλοσύνῃ θρεφθέντες ὀϊζυρῇ ἀνέχονται.
Εἰ δὲ κατ' ὡρονόμου μὲν ἔοι βεβαυῖα σελήνη,
Τῇ δ' ἄρ' ἐπαντέλλῃ Ζεὺς ἑσπεσόμενος κατόπισθεν,
Μήνης δ' ἀκτῖσιν Φαίνων κατ' ἐναντία λεύσσῃ,
Καὶ Πυρόεις ἑτέρωθεν ἄνω κέντρον καθορώῃ,
Εἰς πόσον ῥιφθὲν μίμνει χρόνον, εἰς ὅ κε μήνη
Ἐκπροφυγοῦσ' ὀλοῶν αὐγὰς Φαέθοντι συνάψῃ.
Ὥρης δ' αὖ Τιτῆνος ὑπὲρ βροτέης τροχάοντος

* MS. πκέων, sed superscr. τκ.

Αἰνῶ τ' ἐς δύσιν ἑλκομένου κατέναντα Κρόνοιο,
Καὶ δὲ σεληναίης μετ' ἀεργνώτου Φαέθοντος
Δίκηλον κατὰ πάντα καὶ οὐκ ἰσόμοιρα θεούσης,
Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεως ἐπομένου, συναφῶντι σελήνης
Δεχνυμένου, βρέφος εἰς πόσον πατρώιον οἶκον
Μίμνει, μέχρι κε μήνη ἐπ' Ἄρεα θοῦρον ἵκηται.
Εἰ δὲ δύω σελάων κέντρων ὕπερ ἑστηώτων
Ἠελίου μὲν ἐφ' ὡρονόμου, δυτικῷ δὲ σελήνης,
Ἢ κείνης μὲν ἐφ' ὥρῃ, ἀτὰρ Τιτῆνος ἔναντα,
Τῷ μὲν δὴ Φαίνων, τῇ δ' αὖ Πυρόεις συνέπηται,
Ἢ τῶν μὲν τροχάοι τις ὁμοῦ ἑτέρῳ, τόδε κέντρῳ
Ἄλλῳ ἐπεμβεβαὼς λεύσσῃ κείνους ἀνιόντας,
Ἥσιν ὑπαὶ παλάμαις τεχθὲν ῥίπτουσι τοκῆες.
Ἢν δ' Ἄρης περάτηθεν ἀνέρχητ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Φαίνων, ἢ ἑτέροισιν ὁ δ' αὖ κέντροισιν ἕπηται,
Μήνη δ' ἔκτοθεν κέντρων σὺν Ζηνὶ φέρηται,
Βαιὸν δή ποτε χάρμα βροτοὺς τεύχει περὶ τέκνων.
Τόσσον γὰρ λεύσσει τεχθὲν χρόνον ἄμβροτον ἠῶ,
Μήνη * μέχρι θέουσα παραΐξῃ Φαέθοντα.
Ναὶ μὴν καὶ σέλας ἠελίου μήνῃ τε καὶ ὥρην
Ὁππότ' ἂν ἐσθλοδόται μὲν ἀποστρεφθέντες ἴωσιν·
Οἱ δ' ὀλοοὶ λεύσσουσι, τότ' ἔκθετα τέκνα γονῆες
Ῥίπτουσ' ἐς βαθὺ κῦμα βορήν τέ μιν οἰωνοῖσιν.

* MS. μένοι

Ἢ πάλι δ' ἀῤῥήτοις παῖδες τοκέεσσι φέρονται
Εὐτραφέες, ὁπόσοισιν ἀπ' ὠδίνων προθόρωσιν
Ἀστέρες ἐσθλοδόται ζωῆς δωτῆρες ἔασιν
Ἤτοι ὑπὲρ κέντρων ἢ ὁμοῦ μήνῃ βεβαῶτες,
Ἢ σελάεσσ' ἐπιδερκόμενοι μήνην τε καὶ ὥρην,
Ἢ κέντρων * κατόπισθεν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ἐόντων
Φαίνοντος καὶ Ἄρηος ἀγνοστρόφον ἀκτίνεσσιν
Φαινόντων σελάεσσι καὶ ὥρης, ἢ ὅτε τοῖσιν
Σύμφωνον δρόμον ἐν ζώοις φίλιόν τ' ἀνυόντων.
Παισὶ δ' αὖ πᾶσιν τοῖσιν ζωὴν πέρι μοῖρα
Ἀμφὶ τροφῆς, μαζοῦ, καὶ νηπιέης * ἀλεγεινῆς.
Ζῶον σημαίνει, τόκε δὴ μήνης πέλας εἴη.
Ὧι ἐνίδη κείνη, τελευτὴν * ἐπινείσεται ἠῶ.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ τροφῆς παίδων πόλεων ἄπο βαιὰ
Ἤεις. Ἑξείης δὲ γάμου πέρι νῦν ἐνέποιμι,
Ἀστέρες οἷον ἕκαστος ἀεὶ φαίνουσι κελεύθοις.
Ἕστ' αὖ γινομένοιο βροτοῦ μήνη μὲν ἐπείη
Αἰπυτάτῳ κέντρῳ, Κυθέρη δ' ὑπόγειος ὁρῆται,
Τῆμος ὁμογνήτοις φρενὶ τ' ἄγχιστα συνεύνοις
Ζεύγνυνται, πόλεσιν δ' ὁμογάστριοι ἐς λέχος ἦλθον
Νύμφαι. τοῦτο δὲ * δρῶσι καὶ ὁππόταν ἀφρογενείης
Ἑρμείης τε θοοῦ ξυνὴν ὁδὸν ἐξανύωσιν

* MS. κατόπισθε * MS. ἀγελεινῆς * Superſcr. ἐπινίσεται * MS. δρῶσιν

Ἀκτῖσιν σφετέραις, Φαίνων δ' ἐπιμάρτυρος εἴη.
Ἢν δὲ πέλῃ Φαέθοντι ἐριγνώτῳ ἰσόμοιρος,
Δίκηλον κατὰ τοῦτον ἴῃ, γάμος ἔπλετο τῆμος
Παρθενικῆς, ἶσον δὲ καὶ εἰ Ζεὺς μαρτυρίῃσιν
Ἑρμείην λεύσσῃ πλευρὴν ἰσόμοιρον ὁδεύων.
Ἀφροδίτης δὲ μεσουρανίου κλίναντος ἀπὸ κέντρου
Καὶ δισσοῖς σελάεσσιν ἀπόστροφον εἶμον ἴουσα,
Ἀστασίας τεύχει παραχλιῶντι γάμοις μετ' * ἀνίης.
Φαίνων δ' Ἑρμείῃσι συνὼν βλοσυρῇσι Κυθήρῃ,
Ἤτοι ἐπ' οὐτιδαναῖς ἢ ἀνάξια μαχλοσύνῃσιν
Ἔργα μετερχομένοις ζυγίοις ἡρμόσατο λέκτροις,
Πάμπαν θ' ἡλικίῃσι νέαις ἢ πάγχυ γεραιαῖς.
Ἐσθλὴν δ' αὖ φιλότητα γάμου πίσυντε γυναικῶν
Ἀχράντοιο λέχους δῶκεν καλὴ Κυθέρεια,
Ἔντ' αὖ ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεος πολιοῖτε Κρόνοιο
Μίμνῃ ἀπήμαντος κείνων φλογέῃσιν ὑπ' αὐγαῖς
Ἀλλήλους ἐπιδερκομένων· αὕτη δ' ἀγαιῇσιν
Δέρκηται κεροέσσαν ὑπ' ἀκτίνεσσι σελήνην.
Ὁππότε δ' Ἑρμείης τε καὶ Ἄρης καὶ Κυθέρεια
Μέσσου ὑπὲρ κέντρου ξυνὰς αὔωσι κελεύθους,
Τοῖσιν δ' αὖτ' ὀλοὸς Φαίνων μετόπισθεν ἕπηται
Νωθρὸν ἐπαντέλλων ἢ καὶ κατέναντα δοκεύων,
Ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους ξυνῆς τ' ἀπὸ δήμου

* MS. αἰνίης

Εὐ-

* Εὐνῆς ἀνςήσαντες ἄγοντ' ἐς δώματα νύμφας.
Κ' ἴσα πλυμνήσησιν ἀεὶ τίουσ' * ἀλόχοισιν.
Ἢν δὲ δύω μὲν φῶτα μέσυ κλείνωσ' ἀπ' Ὀλύμπυ,
Πάντες δ' ἀςέρες ἄλλοι ὑποχθόνιοι φορέοιντο,
Ἐκτοπόθεν κέντρων τῆμος ξείνης ἀπὸ γαίης
Ἄξεται ἀλλοτρίων φώτων ἀγνῶτα θύγατρα,
Καὶ πάτρης ἀπὸ τηλῦ ὅμως κείνη βιοτεύσει.
Οἷς δ' ἄρ' ὑπὲρ θώρης χαλεπῷ ἐν δαίμονι καλὴ
Ἀφρογενὴς φαίνηται, τῇ δ' αὖ Κρόνος ἢ τετράγωνος
Ἠὲ κατ' ἀντιπέρην λεύσῃ, κ' ἢν λέκτρα πορῶσιν.
Θηλυτέροις δ' εὖτ' ἂν Κύπρις κεράητι σελήνη
Ζώοισιν λάμπωσ', ἤτοι δυτικῦ κατὰ κέντρυ
Ἢ καὶ ὑποχθονίυ ἢ καὶ δύο κέντρ' ἐφέπωσιν.
Μῦναξ δ' ἀμφότεροι κατ' ἐναντία τοῖσιν ὁρῶντο
Τῇ μὲν Ἄρης, τῇ δ' αὖτε Κρόνος, τόθ' ἑαῖς πανάθεσμοι
Θυγατεράσιν πατέρες ξυνὸν λέχος εἰσανέβησαν.
Ναὶ μὲν καὶ Κρόνυ εὖτ' ἂν ἐν οἴκοισιν Κυθέρεια
Φαίνηται σὺν Ζηνὶ Κρόνυ κατόπιθεν ἰόντος,
Δεχνυμένη αὐτῦ συναφὴν καλῆς Ἀφροδίτης,
Κύπριδι μαρτυρίην Ἄρεως ἑτέρωθι φέροντος,
Μήνην δ' ἀμφότεροι Θῦρος φαίνωνθ' ὁρόωντες·
Δὴ τότ' ἀπ' ὠδίνων ὁπόσοι φάος ἔδρακον ἠῦς,
Μοῖραν ἀνέπλησαν πολυπενθέος Οἰδιπόδαο.

* MS. ἐυνησαν ςήσαντες * MS. ἀλλόχ'

Τοῖ-

Τοῖσιν γὰρ συγγενοὺς Ποιναὶ μέλπουσ' ὑμεναίους
Νερτερίαι χείρεσσιν ἀναψάμεναι πυρὶ πεύκας.
Μητράσι γὰρ σφετέραις φιλοτήσιον ἐς λέχος ἦλθον.
Εἰ δὲ γυναικείη γενέθλη πέλοι, ἐς πατρὸς εὐνὴν
Κλείνονται· τὰς δ' αὐταὶ καὶ ἐπικλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων ἤτοι κατὰ κέντρον ὕψης.
Ἢ ὅτε φαίνηται δύνων ὥρης κατέναντα,
Λάθρη παρθενίης ζώνην λύσαντο τοκεῦσιν
Ἠὲ κασιγνήτοις πατέρων, σφετέροισι τοκεῦσιν.
Ἢν δ' Ἄρης ὑπογείῳ ἢ δυτικῷ ἐνὶ κέντρῳ
Δέρκηται βεβαιῶς, κλήρου γάμου αὐτὸς ἀνάσσων.
Αἱ δὲ βίῃ δμώεσσιν ἢ οὐτιδανοῖς ὑπὸ φωσὶν
Δμηθεῖσαι θολερῶς ὥρης ἄνθος διόλεσσαν.
Ἢν δ' Ἑρμῆς κέντροισιν ἐπείη, τοῖσιν ἔλεξα,
Καὶ γάμου αὐτὸς ἐοῖσιν ἐνὶ ζώοισιν ἀνάσσων,
Κρυπταδίοις δολεροῖσιν ὀπιπευθεῖσαι ἔπεσσιν
Καὶ πυκιναῖς ἀπάτῃσιν ἑὴν φρένα φιλωθεῖσαι
Ἐξαπίνης ἐγένοντο λάθρης παρὰ γάμοιο γυναῖκες.
Εἰ δ' ἄρα σὺν Στίλβοντι καὶ Ἄρης κέντρῳ ἐπείη,
Τῆς ἕνεκεν κρίσιές τε δίκαι τ' ἀγορῇσι πέλονται.
Ζεὺς δὲ καὶ Ἑρμείης μέσσον κατὰ κέντρον ἐόντες
Σὺν Παφίῃ, ζεύξαντες ὁμηθείῃσι γυναικῶν
Ἀλλοτρίων μετέπειτα γάμους ἀναφανδὰ πλοῦσιν,
Ἀλλ' ὑπὸ μαχλοσύνης καὶ τῶν λέχος αὖθι λίπωσι.

Εἰ δὲ

Εἰ δὲ μεσουράνιον κατέχῃ Φαέθων μετ' Ἄρηος,
Ἤτοι γάρ τ' αὐτοὶ ὅθ' ὁμεύνους ἥρπασαν ἄλλων,
Ἢ κείνων ἀλόχους ἕτεροι βίῃ εἴρυσαν ἄλλων.
Αἰπυτάτῳ δ' ἐπὶ κέντρῳ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Τίτηνος μετὰ δερκομένη πατέρων ὀλοῇσιν
Παλλακίσιν * συνέμιξ ἢ μητρυιῇσιν ἐοῦσιν.
Εἰ δέ κ' Ἄρης τούτοισιν ὁμοῦ πέλει, ἄχει γάμοιο
Ζευχθέντες κείνῃσιν ἄφνω πάλιν αὐτοὶ ἔνιφθεν.
Ἄρης δ' ἡνίκα μέσσον ἀν' οὐρανὸν ἀμφιπολεύῃ,
Ὡρονόμον δ' ἐπέχῃ Φαέθων, Τίτην δέ τε δύνῃ,
Τῆμος ἄρ ἁρπαγίμοις νύμφαι ἐς δώματ' ἄγονται.
Εἰ δὲ μεσουράνιον μὲν ἔχῃ μήνη βλοσύρωπις,
Κύπρις δ' αὖθ' ὑπόγειον ἴσαις μοίραις βεβαυῖα,
Αὐτοκασιγνήτων σφετέρων συνέουσιν ὁμεύνοις.
Ἀνδρὲς γινομένους ὁπόταν Τίταν τε καὶ Ἄρης
Καὶ Κύπρις Στίλβωντε μίαν κατ' ἀταρπὸν ἴωσιν,
Εἵνεκα κλεπτοσύνης εὐνῆς λαθρίῃσι Κυθήρης
Ἐν συνοχῇσι γένοντο, ἰδ' αὖ καὶ δεσμὸν ἔτλησαν.
Αὐτοὶ δ' αὖ μάχλοι τε καὶ ἐς φιλότητ' ἀκόρεστοι,
Ἐκ τ' ἀλόχων λώβας καὶ ὕβριας αἰὲν ἔχοντες,
Ὡς καὶ ἑοῖο γάμου λωβητῆρας αὐτοὶ ἐς οἴκους
Δέχνυσθαι ξυνίῃ συνάχῃ ἕνεκεν φιλότητος.
Εἰ δ' ἀνδρὸς γενέθλῃ ἢ δ' αὖ κείνοιο συνεύνου

* MS. συνέμειξ

P Σκεψά-

Σκεψάμενος κατίδοις ἄμφω ζῴων ἐνὶ μούνην,
Αἰὲν ὁμοφροσύνῃσιν ἰαίνοντ' ἀμφὶ γάμοισιν.
Δαίμονι δ' ἣν χαλεπῷ κείνης μούνη πέλοι ἀνδρὸς,
Αἰὲν ἀπαθαλίῃσι γυνὴ ἀθερίζει ἀκοίτην,
Οὐδὲν ὀπιζομένη λεχέων θεσμῶν τε γάμοιο.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἐκ ποίων τελέθει * δειλῆσι γυναιξὶν,
Εὖτε σεληναίη ἀλόχῳ ἐνὶ δαίμονι λυγρῷ
Ἀνδρῶν φαίνηται· δίχα γὰρ νόον αἰὲν ἔχουσιν.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις πάντα δυνήσεται, ὅσσα γάμοιο
Σχήματα φαίνουσι θοοὶ ἀστέρες, ἐξονομῆναι.
Τῷ καὶ ἐγὼ τρέψω ἑτέρην μετ' ἀταρπὸν ἀοιδὴν
Ἀμφὶ τέκνων γενεῆς ἐνέπων, ἥν τ' ἀστέρες αἰεὶ
Ἀνθρώποισι νέμουσιν ἀλημοσύνῃσιν ἑῇσιν.
Ὅσσοι δὴ χθονίῳ τε καὶ αἰπυτάτῳ περὶ κέντρῳ
Ἀστέρας εὐεργοὺς φῶτες βεβαῶτας ἔχουσιν,
Οἵδε τέκνων πόσσων πατέρες βιότῳ τελέθουσιν,
Ὁππόσσοι ἐν τοῖσι ζῴοις καθύπερθεν ὁρῶντο,
Ἢ κέντροις τούτοισι φέρουσ' ἐπιμάρτυρον αἴγλην,
Παῖδας τ' ἐσθλοδόται κέντρων κατόπισθ' ἐπιόντες
Δῶκαν καὶ δισσοὺς, εὖτ' αὖ ζῴοισι δισώμοις
Φαίνωνται Τίταν τε καὶ Ἄρης, εὖτ' αὖ ἕπωσιν
Τούτοισιν κέντροις τεκέων ἄπο πάμπαν ἄμερσαν.
Ἔξοχα δ' εἰ κἀγαθοὶ σφὶν ἀμάρτυροι ἀστέρες εἶεν.

* MS. δηλῆσι

Ὡς

Ὡς δ᾽ αὔτως * κατόπιθε μεσουρανίῳ τε δικήλῳ.
Ἠὲ θ᾽ ὑποχθονίῳ Φαίνων καὶ Ἄρης ἐπιόντες
Δυστεκνίην ἢ πάμπαν ἀπαιδίην ἐπέκλωσαν.
Ἀλλ᾽ Ἄρης σὺν μήνῃ τε καὶ Ἀφρογενεῖ πάλι Φαίνων
Δῶκε τέκνων γενεὴν, Ἑρμῆ δ᾽ ἅμα νόσφισε παίδων.
Ἣν δὲ Κύπρις μὲν ἔῃ ζώῳ Κρόνου, αὐτὰρ ὅγ᾽ οἴκοις
Ἔμπαλι Κυπρογενοῦς, παίδων γενεὴν ὅτ᾽ ἀφαιρεῖ.
Εἰ δέ τι καὶ Πυρόεις Παφίην ἀκτῖσιν ὁρῴη,
Ὠμοτόκοις ὠδῖσι γονὴν ἔῤῥεσσαν ἅπασαν.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ ζώῳ κενεῷ γεγαῶτι
Τιτὰν καὶ Πυρόεις ἄμφω κατόπιθεν ἕπωνται,
Χῆρον ἀεὶ τεύχουσι δόμον γλυκερῶν ἀπὸ τέκνων.
Ὅσσοι δὲ Στίλβοντι καὶ ἠελίῳ ἅμα μήνην
Ἐν ζώῳ ἴσχουσι μεσουρανέοντι δισώμῳ,
Νηδύος ἔσω σπέρμα γονῆς διδύμοιο λάβονται.
Εἰ δὲ δυσὶν σελάεσσιν ὅπου πάλιν ἀστέρες εἶεν,
Ἄλλοι δ᾽ ἐν ζῴοις δισσοὶ παρεόντες ὁρῶντο,
Καὶ δὲ καὶ ὡρονόμος ζώῳ φαίνοιτο διζώμῳ,
Τῆμος ἀδελφειοὶ παῖδες δίδυμοι προγένοντο.
Εἰ δὲ πολυσπέρμοισιν ὁμοῦ ζώοισιν ἔπεῖεν
Ἀστέρες ἐσθλοδόται, παίδων πληθὺν χαρίζαντο.
Οἱ δ᾽ ὀλοοὶ κἀν δῶσι γονὴν τεκέων μερόπεσσιν,
Ἢ πάλιν ἂψ ἀφέλοντ᾽ ἢ ἀνάρσια θέντο τοκεῦσιν.

* MS. κατόπιθεν

Ἀμφί γε μὴν τεκέων γενεῆς ἅλις. ἢ γὰρ ἐχέφρων
Ἀνὴρ καὶ ἀπὸ τῶνδε * τὰ δὴ λίπον ὦκα φράσαιτο.
Ἑξῆς δ' ἡμετέρῃσιν ἀοιδῇσιν καταλέξω,
Ὅσσους ἱμερτῆς παίδων φύτλης ἀπάμερσαν
Ἀστέρες, ἠδ' ὅσσας ἀτέκους τεύχουσι γυναῖκας.
Ὁππότ' ἂν ἐν ζῴοισι Κρόνου καλὴ Κυθέρεια
Φαίνηται, αὐτὸς δὲ Κρόνος διάμετρος ὁρῆται,
Νωθροὺς ἐς φιλότητα καὶ ἀσπερμοὺς μάλα τεύχει.
Καὶ δ' ὁπόταν Φαίνοντι καὶ Ἄρης Ἀφρογενείης
Οἶκον ἐπέρχωνται Κύπριδος τετραγώνου ἐούσης,
Ἢ τοὺς αὐτοπέρηθεν ἑαῖς ἀκτῖσιν ὁρῴη,
Εὐνοῦχοι πλέθουσι γενῆς ἐς πάμπαν ἄμοιροι.
Ὡς δ' αὕτως κἢν Κύπρις ἐνὶ Κρόνου οἴκῳ ὁδεύῃ,
Σὺν δὲ Κρόνῳ Πυρόεις κείνης δόμον ἀμφιπολεύῃ,
Ἑρμῆς δὲ ζῷον κατέχῃ Κρόνου ἠδέ τ' Ἄρηος,
Εὔνιδες οἱ γάρ του τεκέων ἄγονοί τε πέλονται.
Ναὶ μὴν καὶ Στίλβων εὖτ' ἂν μεσάτῳ περὶ κέντρῳ
Στείχῃ, τῷ δ' ὀλοὸς Φαίνων κατέναντ' ὑπόγειος,
Ἀλλήλαις δ' αὖ μήνη ἰδ' Ἀφρογενὴς τετράγωνοι,
Καὶ τὴν μὲν Φαίνων, μήνην δέ τ' Ἄρης δεκατεύῃ,
Γείνοντ' ἠὲ γονῆς τηλώμενοι ἠὲ δίμορφοι.
Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείῃ τάδ' ἐοικότες Ἀφρογενείῃ.
Εἰ δὲ σεληναίη μὲν ἐνὶ Στίλβοντος ὅροισιν,

* MS. τὰ δηλιπονωκα

Ἄρηι

Ἄρσενι δ' εἰ ζώῳ Κύπρις πέλοι ἐν Κρόνου οἴκῳ,
Μηδ' ὅσον ἀμφοτέρας Ζῆνος καταδερκομένοιο,
Στείρας ἤδ' ἀτόκους τῆμος θήκαντο γυναῖκας.
Ὁππότε δ' αὖ Φαίνων μὲν ὑπὲρ κέντρου μεσάτοιο
Ἕζηται, τῷ δ' αὖ τε καταντιπέρην Ἀφροδίτη,
Ἤ γ' ἀπείρητοι τεκέων ἐπὶ πάγχυ γένοντο,
Ἢ φθείρουσι γονὰς ἀπὸ γαστρὸς ὠμοτοκοῦσαι.
Εἰ δ' ἐσθλὸς Φαέθων τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρος εἴη,
* Ψευδέσιν ὠδίνεσσι λάθρῃ παίδων ἐγένοντο
Μητέρες ἀλλοτρίων, καὶ ὑποβλήδην ἐτέκοντο.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Πυρόεις μαλεραῖς ἀκτῖσιν ὁρώῃ,
Πάντ' ἀναφανδὰ πέλει, τάγε δὴ λάθρῃ ἐξετέλεσσαν.
Εἰ δ' ἄρα πως ἄστρων κατ' ἀπείρατον οἶμον ἰόντων
Ἀνδρὸς ἐνὶ γενέθλῃ, τότ' ἀεικέα ἔργα τελοῦσιν.
Κείραντες γὰρ ἀχρεῖον ἑοῦ ἀπὸ σώματος αἰδῶ
Καὶ κυσὶ μήδεα δόντες *ἐκόντι ὠμὰ δάσασθαι,
Αὐτοὶ ἀγείροντες γαῖαν κατὰ πᾶσαν ἀλῶνται.
Ὅσσαις δ' αὖτε γυναιξὶν Ἄρης Φαέθοντ' ἐπὶ κέντρῳ
Αἰπυτάτῳ βεβαῶσι Κυθήρης ἐν Κρόνου οἴκῳ
Φαινομένης αὐτοῦ τε Κρόνου ζώῳ ἐν ἐκείνης
Δερκομένου Φαέθοντα μεσουρανέοντα καὶ Ἄρην,
Ταῖσιν μοῖρ' ὀλοὴ τίκνων στάχυν οὔ ποτ' ἔνειμεν.
Τόσσ' εἰπὼν ἀτέκνων τε καὶ ἀσπέρμων ἐπὶ φώτων,

* MS. ψεύδεσιν * MS. ἐκόντη & superscr. ἐκόντα

Ἄλλα δὲ μαστιπόλοισιν ἐπιφράσσασθαι ἐάσας,
Αὐτίκ' ἀδελφειῶν λέξω, πῶς αὖ καὶ φράσαιο
Πληθὺν, ὁπόσσοι τε μιῆς ἀπὸ γαστρὸς ἔασιν
Ἐκ τοίων πατέρων, ὅσσους ἐπιμὶξ ἐτίκοντο
Μητέρες ἀλλοίοισι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι.
Ἐν θυμῷ δὴ πρῶτα χρεὼ φράζεσθαι ἀριθμὸν,
Ὅσσοι ἀφ' ὡρονόμου ζῴῳ τριτάτῳ καθορῶνται,
Ἠὲ μεσουρανέοντι πόσοι βεβάασιν ὕπερθεν
Ἀστέρες, ἢ σφετέρης ἐπιμάρτυροι ἦσι βολῆσιν.
Ὁππότε δ' ἐξ ὥρης τριτάτου ἀπὸ δικήλοιο
Ἢ ὁπότ' ἐκ κέντροιο τόδε σκέψασθαι ἄρειον,
Οὐκ ἔλαθον σοφὸν ἄνδρα καὶ ἴδμονα ματοσυνάων.
Ὣς δ' αὔτως σκέψαιο καὶ ὅσσοις ἀστράσι μούνη
Συμφέρετ', ἢ ὅσσοισι μέχρις φάσιος συνέμιξεν.
Τόσσους γὰρ γνωτοὺς μοῖρα θνητοῖσιν ὀπάζει.
Εἰ δ' ἄρ μήτις μούνη ὁμοῦ θέοι ἠὲ συνάπτοι,
Τόσσοι ἀπ' ἀλλήλων μικτοὶ τελέθουσι τοκήων.
Ἐν δὲ δισώμοις ὅσσοι ὁμοῦ μούνη φορέονται,
Ἢ συναφὴν δείκνυντ', ἢ μαρτυρίῃσιν ὁρῶσιν,
Δισσοὺς οἵγε κασιγνήτους θνητοῖσι νέμουσιν.
Εἰ δὲ θέλοις δεδαῆσθαι, ἀπαὶ πατέρων μὲν ὁπόσσοι,
Μητρῴης δ' ἀπὸ γαστρὸς ὅσοι γεγάασιν ὅμαιμοι·
Οἳ μὲν γὰρ φαίνει πατρὸς γόνον· ἢ δ' ἄρα μητρός.
Εἰ δ' αὖ ἄχρις φάσιος μήδ' ἑνί τινι φωτὶ συνάπτοι

Παμ-

Παμφεγγὴς μήνη, ζῴῳ δέ τ' ὄπισθεν ἰόντι
Ἢ Κρόνος ἢ Πυρόεις ἐπιμάρτυροι ἰνδάλλωνται,
Ἢ παύρους θῆκαν γνωτοὺς, ἢ καὶ σπανάδελφους.
Ταῦτα δὲ ῥέζουσιν καὶ ὅτ' αὖ μεσάτου κατὰ κέντρου
Ζῆνα θέωσ' ἢ ὄπισθεν ἐπαντέλλοντες ὁρῶντο,
Κἢν ἐκτὸς κέντροιο κασιγνήτους ὀλέκουσιν.
Καὶ δὲ καὶ ὡρονομῶν Φαίνων, ὁπόσοι προγίνοντο,
Φωτὸς ἀδελφειοὶ πάντας ζωῆς ἀπάμερσεν.
Πολλὰ μὲν οὖν τοῖσιν ἐοικότα σήματ' ἄνδροι
Εἵνεκ' ἀδελφειῶν, τέχνας δ' ἐγὼ αὐτίκα λέξω,
Ἔργα θ' ὁποῖα νέμουσιν ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
Φαίνων ὡρονομῶν Ἑρμοῦ * δύνοντος ἔναντα
Καὶ μήνης μεσάτοιο φαεινούσης κατὰ κέντρα,
Δικήλων ξεστῶν καὶ ἐπανθῆρες λιθάκεσσιν
*Σφραγίδων γλυφέας τεύχει, τοὺς δ' αὖτ' ἐπὶ χαλκῷ
Ἢ χρυσῷ δαιδάλματ' ἢ ἀργύρῳ ἐκτελέοντας,
*Ἢ εἴκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι τορείαις,
Ὅι καὶ ἐπὶ σφετέρῃσι τέχναις μέγα κῦδος ἄροντο.
Ἐς τ' αὖ δ' ὡρονομῇ Φαίνων, ζῴων δ' ἀνὰ μέσσον
Ἑρμείας ἐφέπῃ, τῷ δὲ Ζεὺς μάρτυρος εἴη,
Ῥητῆρας μύθων ἀγαθοὺς σοφίησι μάλ' αἰεὶ
Εὐεπείας πλήθουσι καὶ ἡγητῆρας ἀρίστους

* Superscr. δυναντος * Superscr. σφρηγίδων.
* Superscr. ἠΐκελα

Παιδείης,

Παιδείης, τὸ δ' αὖτε καὶ ἀλλοδαπῆς ἄπο πολλοὶ
Εἰσεῦσι νέοι, ποτὶ δ' αὐτῶν παῖδες ἀνάκτων,
Ὧν ἄπο χρήματα πολλὰ κλέος τ' ἄσβεστον ἕλοντο.
Ἐν δ' ὥρῃ Στίλβων βεβαὼς, δύνοντι δὲ μήνη,
Ἀφνειοὺς γλυκερῷ τε μέγα βρίθοντας ἐν ὄλβῳ.
Δυσμενόισι δὲ φωσὶ χρεῶν * νωμήτορας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ἀλλοτρίων κτεάνων ἰθύντορας ἔρξαν·
Καὶ δ' ἄρα κὴν τροπικοῖς μὲν, ἑῆς πάτρης διέποντας.
Χρήματι δὲ ξοινὸν πλοῦτον στερεοῖσιν ἔποντες
Ἐζομένους, ὅθι τ' αἰὲν ἀμείβεται ἀργύρου αἴγλη.
Εἰδώλοις δ' ἐνυγροῖσι Κρόνον καὶ Φοίνιον Ἄρην
Ξοινὴν ἐξανύοντας ὁδὸν Τίταν δ' ὅτε λεύσῃ,
Πλωτῆρας νηῶν τε κυβερνητῆρας ἀρίστους
Τεύχει, Ζῆνα δ' ὁρῶν καὶ τ' ἀπλαίστους ἐνὶ πάτρῃ.
Χρυσοφαὴς δ' Ἑρμῆς καὶ παμφαίνουσ' Ἀφροδίτη
Ὁππόταν ἀλλήλων οἴκοις φαίνωνται ἔποντες,
Ἢ καὶ ἐναλλάγδην ὁρίων μοίρεσσι βεβῶτες,
Μολπῇσιν γλυκερῇσι μεμηλότας ἄνδρας ἔτευξαν,
Ἢ λιγυρῆς κιθάρης ἐπιίστορας ἠδὲ καὶ αὐλῶν.
Ταῦτα γὰρ ἐκτελέουσι, καὶ ἣν ξοινὴν αἰνύωσιν
Οἶμον, τοῦ μὲν ἔποντος ὅροις, τῆς δ' αὖτε κατ' οἶκον.
Μεσσοπάτῳ δ' ὅτ' ἂν κέντρῳ Θοῦρός τε καὶ Ἑρμῆς
Ἔσσωνται κατόπισθε, παλαίστρης ἔργ' ἐφέποντας

* MS. νομήτορας

Ἢ

Ἠ̓ ἀθεναρὺς ῥοπάλοισι γεγηθότας ἐξετέλεσσαν.
Εὖτ᾽ αὖ δ᾽ ὡρονομῇ Κυθέρη, Φαέθων δέ τε δύνῃ,
Ὑψιφανὴς δὲ Κρόνος κέντρῳ φαίνητ᾽ ὑπογείῳ,
Θεσπιστὰς θεόληπτα μεμηνότας αἰὲν ἔθηκαν.
Ταῦτα δ᾽ ἀρ᾽ ἐκτελέουσιν ὁμοῦ Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Κέντρῳ ὕπερθ᾽ ὥρης ἢ καὶ δύναντι βεβῶτες.
Εἰς λίβα δερκόμενος Πυρόεις, Φαίνων δ᾽ ὑπόγειος,
Ἤν περ μὴ Φαέθοντος ὑπ᾽ ἀκτίνεσσιν ὁρῶνται,
Δὴ βαιὸν μόχθοισιν ὑπ᾽ ἀλγεινοῖς μογέοντας
Τεύχουσ᾽ ἀχθοφόρων ζώων βίοτον τελέοντας.
Ἐνδέ τ᾽ ἰσημερινοῖς χήλαις Στίλβων δέ τε κείμενῳ
Αἰπυτάτῳ κέντρῳ βεβαὼς ὁλοῷ σὺν Ἄρηϊ,
Ἐν χοάνοις χρυσόν τε καὶ ἄργυρον αἰγλήεντα
Τήκοντας ῥέζει καὶ ἀμοιβαίοιο χαράκτας.
* Σήμασιν εἰ δέ γε τοῖσι καὶ ἥλιος συνέπηται,
Ἀστεροπῷ μαλεροῖο πυρὸς τέχνας μογέουσιν
Χαλκὸν μαλθάσσοντες ἰδ᾽ ἠερόεντα μόλιβδον,
Ἄκμοσί τ᾽ * ἐξέλκοντες ἔτι ζείοντα σίδηρον.
Εἰ δ᾽ ἄρα καὶ Φαίνων τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἔνδον * ἑφεζομένους παίδων ἡγήτορας ἔρδει.
Αὐτὴν δ᾽ εἰ * καὶ Κρόνον Ζεὺς ἔμπαλιν ἀθρήσειεν
Ἢ καὶ ἅμ᾽ Ἑρμείῃ τε καὶ ἄλλοις Κύπρις ὁρῆται,

* MS. σήματος * MS. ἐξέλκοντας

* MS. ἐφεξομένους * Superſcr. κε

Ἐξ ἔργων τινῶν πλοῦτον καὶ κτῆσιν ἄροντο.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντρον μήνη Στίλβοντι συνάπτοι,
Ἢν μὲν ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ κάλλιμος Κυθέρεια
Φαίνηται, καὶ Ζηνὸς ὑπ' ἀκτίνεσσιν ὁρῶντο,
Ὄργανα δαιδάλλοντας ἰδ' ἄλλα τε μηχανόωντας,
Ἄλλα τε θαυματόεντ' ἔργ' οὐκ ἐπικτὰ βροτοῖσιν
Τεύχοντας ῥέζει, καί σφιν κλέος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ
Πρήξιος ἐκ τοιῆς φιλίητ' ἀγανῶν βασιλήων.
Τοιήνδ' ἢν συναφὴν μήνης Φαίνοντι καὶ Ἄρης
Δέρκωντ', ἐσθλοδόται δέ τ' ἀπόστροφοι, ἰνδάλλονται
Ποιμένας ἀγρονόμους τε βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντας,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἠὲ συφορβούς,
Οὓς δ' ἄρα πενθαλέων τύμβων θῆκαν πυλαωρούς.
Ὁππότε δ' αὖ κέντρῳ μεσσάτῳ Θοῦρος μὲν ἐπείη,
Φαίνων δ' ἕσπηται, τῆμος μάλα μοχθίζοντες
Ἀνέρες ἐξεγένοντο πικρὴν ἐτλοῦντες ὀϊζύν.
Ὁπποίην δὲ δύην βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος,
Ζῴδιά τοι κρίνει, τοῖς ἀστέρες ἐμβεβάασιν.
Ἐν μὲν τετραπόδεσσ' ἐχυρῶν δωμήτορας οἴκων,
Λαοτόμους θ' ἔρδουσιν ὑπὲρ νώτων φορέοντας
Ἄχθεα, καὶ λάας βελαρούς, τότε δ' ἐκτελέουσιν
* Ἔργων τεκτοσύνης στάθμης τ' ἐπαΐστορας ἄνδρας.
Εἰ δ' ἄρα χερσαίοισι, λιθοξόοι ἐγένοντο,

* MS. ἔργωντε

Ἠ' ἔτ'

Ἠὲ τ' ἀγάλματα καλὰ τέχναις τήκοντες ἰαῖσιν,
Δαίδαλά τ' ἐκπλείοντες ἀπὸ πρισοῦ ἐλέφαντος.
Ζώοις δ' ἐν παρύχοισι, λοετροχόοι ὀχετηγοὶ
Ἰνοδίην κόπτοντι καὶ ἔνθεν δῆθα φέροντες,
Κοσμητοὶ κήπων ἄντλοις ὕδωρ φορέοντες.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ κέντρῳ Ζεὺς μάρτυρος εἴη
Τετραπόδων ζῴων κείνην ὁδὸν ἐξανυόντων,
Ἠὲ Κύπρις, ἑτέροις ἔργα πρήσσουσιν ὕπερθεν
Αὐτοὶ ἐφεστῶτες, εὐκτέανοι τελέθουσιν.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἀμφιέπουσι καὶ ἣν κλείνωσ' ἀπὸ κέντρων
Ἀστέρες ἄλλον ὅροις μούνη φαίνοντα συνάπτοι.
Τίταν δ' αὖ Πυρόεις τε δεδορκότες Ἀφρογένειαν
Ἰσουργοὺς τεύχουσιν *εὐνήτοισί τε μίτοισιν,
Φάρεα θ' ὑφαινόντας, ἢ αὖ ῥυπόεντα πλύνοισιν
Εἵματα καλλύνοντας *ἢ ἰσχαλέης περόνησιν
Ῥωγαλέους πέπλους ἀσκηθέας ἐκτελέοντας.
Ἢν δὲ Κρόνον Στίλβων ἐσίδῃ σὺν Ζηνὶ βεβῶτα,
Ἀθανάτων ζακόρους, σηκῶν τ' ἁγίων ἱερῆας
Τεύχει, μαντοσύνας ζαθέης φαίνοντας ἀπ' ὀμφῆς.
Σὺν δὲ Ἄρῃ Κύπρις καὶ ἅμα ἠελίῳ παρεοῦσα
Αἰθροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.
Ἢν δὲ καὶ Ἑρμείης τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἄχθεα θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισιν φορέοντας

* MS. εὐνήτοισι * MS. ἠϊσχαλέης

Ἰπλαμένοις γυίοις ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσιν
Πιδναμένουστε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντι πετεινῷ
Αἰὲν ἀλωομένους ξείνης ἐπὶ πείρασι γαίης.
Ἐν δ' ἄρα δικήλῳ βροτοειδεῖ σὺν Πυρόεντι
Ἑρμείης βεβαιῶς, παίδων πρηκτῆρας ἔθηκεν
Πόντον τ' ἐξανύοντας ὑπ' ἐμπορίαις θαμινῇσιν,
Ἢ παίδων φύλακας φρουροῦσθ' ἥβης ἐρατεινῆς.
Ἢν δ' αὐτοὺς Κρόνος αἰνὸς ἐπὶ ζῴου Πυρόεντος
Δέρκητ' ἢ κ' αὐτοὶ ἐνὶ πτερόεντι πέλωνται,
Ἰχθυβόλους τεύχουσ', ἁλίων δεδαηκότας ἔργων,
Ὀρνίθων τε βοῶν θηρήτορας ἠὲ πτηνοὺς,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόρων θηρήτορας ἠὲ πτηνοὺς
Δαμναμένους πτηνοῖσιν ὑπ' ἤθεσι πρηΰνοντας.
Εἰ δὲ μέσον κέντρον Πυρόεις Φαίνων τ' ἐφέποιεν,
Μοίραις δ' ἀσκεθέως αὐτοὶ ἑτέροιο τύχοιεν,
Μηδέ τις εὐεργῶν κείνων χῶρον καθορώῃ,
Τέχνησιν μυστηρῆς λυγρὸν βίον ἐξανύουσιν.
Ἤτοι γὰρ νέκυας μαλερῇ πνέοντας ὑπ' ὀδμῇ
Γαστέρας ἀμπλύξαντες ἰδ' ἔγκατα πάντ' ἀφύσαντες
Χρείουσιν κέδρου κυαναυγέος ἔνδοθι πίσσῃ,
Ἤτοι γ' εὐχανδεῖ χαλκῷ κοίλοισιτε λέβησιν
Πυθομένοις μέλδουσιν ἅμ' ἰχθύσιν οὖλοον ἅλμην.
Ἦμος δ' Ἑρμείαο δόμοις καλὴ Κυθέρεια
Σύντ' αὐτῷ Στίλβοντι φαείνητ' ἠδέ τ' ὅροισιν

Ἀλλήλων βεβαῶτες ἐναλλάγδην φορέοιντο,
Θειῆσιν * σοφίῃσι κεκασμένοι ἐξεγένοντο
Ἀνέρες. ἢ γὰρ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν
Ἤισιν ἐπιφροσύνῃσιν, ἢ ἐνθέντες πραπίδεσσιν
Ἀθανάτων ἔργων φύσιος πέρι μητιόωσιν.
Εἰ δ᾽ ἄρα καὶ Φαίνων τοὺς δ᾽ ἀκτίνεσσιν ὁρώη,
Μάντεις ἀστρονόμοι οἰωνοπόλοι τ᾽ ἐγένοντο
Ἐκ σπλάγχνων τε βροτοῖς θυέων ἄπο θεσπίζοντες.
Ἢ μάγοι * ἀῤῥήτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς.
Εἰ δ᾽ Ἑρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ᾽ Ἑρμοῦ
Κεῖνοι γ᾽ ἀλλήλων φιλίαις ἀκτῖσιν ὁρῷεν,
Παίδων ἡγητῆρας ἀγακληεῖς τ᾽ ἐτέλεσσαν
Ῥητῆρας μύθων σοφίῃσι τε πάμπαν ἀρίστους.
Ὡς δὲ καὶ τὴν ὥρης μὲν ἔχοι κέντρον σοφὸς Ἑρμῆς,
Αὐτὰρ ἐπαντέλλῃ Παφίη, τοίους συνέφηναν,
Πρὸς δέ τι καὶ πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις,
Ὄργανα θέσκελ᾽ ἑαῖς πολυμηχανίῃσι πλεῦντας.
Ζηνὸς δ᾽ ἐν καθύγρῳ ζῴῳ βροτὸν ὡρονομοῦντος
Ἢν Φαίνων ἐφέστηται, πολύπλαγκτόν περ ἔθηκαν
Ἐμπορίῃ νηὸς ἡγήτορα ποντοπόροιο.
Εἰ δ᾽ Ἑρμῆν λεύσσειε Κρόνος σφετέροις ἐν ὅροισιν
Αὐτὸς ἐὼν ἢ ζῷον ἔχων ἑὸν, ἐξετέλεσσαν
Γειοπόνους ξείνοισι γεγηθότας, οὐκ ἰδίοισιν

* MS. σοφίῃσιν * MS. ἀῤῥήκτοισι

Μύ-

Μήνοισιν, μισθοῦ δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντας.
Ξυνὴν δ' ἐξανύοντες ὁδὸν Φαίνων Κυθέρητι
Καὶ Θοῦρος, θνητοῖσιν ἐπιπνοιῇσι μογοῦντας
Θῆκαν καὶ μανίῃ μακάρων ἀπὸ φοιβάζοντας.
Ἀλλήλων δ' ἐπιβάντες ὅροις Φαίνων Πυρόεις τε
Δίκηλον κατὰ ταυτὸ ἢ ἀντιπέρην βεβαῶτας,
Θῆκας τεκταίνοντας ἀποφθιμένοισι βροτοῖσι,
Ἠὲ πυρκαϊῆς μαλερῇσι νεκροὺς αἴθοντας ἔτευξαν,
Ἢ θρηνητὰς ἀεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς τούτοις ἐπιμάρτυρος ἢ κατ' αὐτὸν
Ζῷον ἔοι, κλῶπας, λῃστῆρας, ἀνδροφονῆας.
Ἢν αὐτοῖς ὀλοῇσιν ἐπακταῖς, κῆρας ἄγοντας
Ῥέζει, ἅπερ θανάτοιο τέλος τετληότας αἰνὸν,
Πρίν γε θανεῖν κρυερῇσι δαϊζομένους ὀδύνῃσιν.
Ὁππότε δ' αὖθ' οἴκους μοιρῶνθ' ὅρ' ἀλλάξωσιν
Ἀλλήλων Κύπρις τε καὶ εὐφεγγὴς θοὸς Ἑρμῆς,
Αὐλῶν ἢ κιθάρης ἢ ἀοιδῆς ἠὲ ῥύθμοιο
Ἠὲ καὶ ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἄνδρας ἐόντας
Θῆκαν, ἢ χλεύῃσι λάλους μάχλοις τ' ἐπέεσσιν
Τέρποντας, τραγικῇσί τε βαρυβρόμους ἵστορας οἴμης
Ἀὲν ἐπ' εὐρυχόροισιν ἀλωομένους θυμέλῃσιν.
Εἰ δέ θ' ὅροις Ἑρμοῦ Τιτὴν, αὐτὸς θ' ἅμ' ἐκείνῳ
Ἑρμείης φαίνηται, ἀεθλητῆρας ἔτευξεν·
Κεῖνον μὲν δὴ τούτοισι συνῇ καλὴ Κυθέρεια,

Κυδάλι-

κυδάλιμοι νίκαισι *πλυσφέεσ' ἐγένοντο.
Εἰ δὲ Κρόνον κατίναιτ' ἐπιμάρτυρος ἢ τετράγωνος
Ἠὲ συνὼν φαίνηται, ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἀλῶνται
Ἀστεφέες ψαφαροῖτε μάτην σταδίοισι μογεῦντες.
Ὡρονόμον δ' ἀκτῖσιν ἑαῖς λεύσσουσα Κυθήρη,
Ἐκ πυρὸς ἢ πλινθοῖο τέχνας ὤπασσε σιδήρου.
Ἢν δ' Ἑρμῆ χῶρον καθ' ἑὸν βεβαῶτι συνάπτοι
Ἢ σύμφωνος ὁρῆται ὑπὸ Στίλβοντι σελήνη,
Αἰόλα δαιδάλλοντας ἑαῖς χείρεσσιν ἔφηναν
Ἐκ πρίστου ἐλέφαντος ἢ ἐκ Λυδοῖο φαεινῆς
Εὐτήκτου ἀπὸ κηροῦ εὐξέστοις σανίδεσσιν
Μορφὰς μιμητῆσι *χαρασσομένους γραφίδεσσιν.
Μέσσῳ δ' ἐν κέντρῳ Θοῦρος σφετέροιο κατ' οἴκου
Ἑρμῆ ὁμοτροχάων τέχνας ὤπασσε βαναύσους.
Εὖτε σεληναίη δὲ μεσουρανίου ἀπὸ κέντρου
Κλεινῆ, ἀτὰρ φαίνωνται καὶ Ἄρης κέντρῳ ἔπωσιν,
Τῆμος ὅσοι φῦσαν νεκυοστόλοι ἐξεγένοντο,
Ἢ φρουροὶ νεκύων τύμβοις ἔνι ναιετάοντες.
Εἰ δὲ γυναικὸς *ἐῇ γενέθλη, τοῖσιν δὲ συνείη
Ἀφρογενής, στυγέεσσιν ἐφήμεναι αἴσχεα δρῶσιν.
Ὁππότε δ' ὡρονομῇ Στίλβων ζῷον κατὰ θῆλυ,
Δικήλῳ δ' ἐνὶ θηλυτέρῳ καὶ μήνη ἐπίῃ,

* MS. πλυσφέες' * MS. χαρασσομένων vel μένους
* MS. ἔῃ γενέθλη

Ὡρο-

Ὠρονόμῳ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ὁππότε κέντρῳ
Αἰπυτάτῳ ἐφέπονται, ὀϊζυροὶ γεγάασιν
Φῶτες· διδύμῃ γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροισί τε καὶ αὐλοῖς
Χερσὶν ἑαῖς κόψαντες ἄφνω τεκνοσπόρον αἰδῶ.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις θνητὸς ἐὼν πάσας κε δύναιτο
Πρήξιας ἢ τέχνας εἰπεῖν, ὅσσας μερόπεσσιν
Ἀστέρες ἐνστέρνοισιν ἐμοιρήσαντο δρόμοισιν.
Ἑξείης δ' ἤπειτα σίνη, περὶ σώματα θνητοῖς
Ὁπποῖ' ἐπεκλώσαντο, καὶ ὁπποίας κατ' ἀταρπούς,
Ἐξερέω μάλα παῦρ', ἐπεὶ οὔπινα φῶτ' ἐνὶ πόσοις
Ἀσκηθῆ καὶ ἄνουσον, ἄχρις θανάτοιο γ' ἐφδίροις.
Ἔντ' ἂν δὴ ζῳῷ Πυρόεις ἐπιόντι βεβηκὼς
Ἀμφοτέροις σελάεσσιν ὁμοῦ βεβαῶσιν ἕπηται,
Ὀφθαλμῶν σέλας ἀμφοτέρων ἤμερσε βροτοῖσιν·
Ἢν δὲ σεληναίη μούνη τῆμος σέλας ἁγνὸν
Ληγούσῃ, ἑτέροιο φάος κανθοῖο σινώσει.
Ταυτὸ δὲ καὶ δυνούσῃ ἐπερχόμενος πάθος ἔρδει.
Ἢν δύνοντα δ' Ἄρην καλίδῃ Κρόνος ἠὲ καὶ Ἑρμῆν,
Ἢ μανίην ἢ νοῦσον ὀρίνουσιν βροτῷ ἱρήν.
Ὡς δὲ καὶ ἦν Φαέθων δύνῃ, ὥρην δ' ἐφέπωσιν
Ἑρμῆς καὶ Πυρόεις, μανίην πραπίδων τελέουσιν.
Ναὶ μὴν καὶ Τιτῆνος ἀνερχομένου ἅμα μήνῃ
Ἐκ * περάτης δύνοντες ὁμοῦ Φαίνων τε καὶ Ἄρης,

* MS. περάτης

Αυσ-

Αὐστήρεις πινυτοὺς τε νοοῦ παραβλῆτας ἔτευξαν·
Εἴκελα κ᾽ ἢν Πυρόεντος ὁμοῦ μήνη ὑπὲρ ὥρης
Τελλομένου ἑτέρον Φαέθων δύνῃ κατὰ κέντρον.
Ἑρμῆς δ᾽ ὡρονομῶν σὺν τῷ Κρόνῳ ἀντιπέρηθεν
Δύναντος Ζηνὸς πραπίδων νοὸν ἠμάλδυνεν,
Ἄφρονά τ᾽ ἐξετέλεσ᾽ ἀποφώλια μηπόωντα.
Μήνης δ᾽ ἐν φθινύθοντι φάει περὶ δύσιν κατὰ πάντα
Ἠελίου μετὰ παμφεγγοῦς, ἑτέρων δ᾽ ἐπιόντων
Δυομένων κέντρῳ μάλα δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Οἱ μὲν γάρ τ᾽ ὀλοοὶ κῆρας καὶ δείματ᾽ ἄγουσιν,
Εἰδώλων τε βροτοῖς ἰνδάλματα δαίμοσιν ἶσα,
Καὶ ζαθέαις ὀμφαῖσι κλειζομένους ἀνέφηναν.
Ὡς δὲ καὶ ἣν Φαέθων Ἄρην δύνοντα διώκῃ
Ἐξόπιθ᾽ ἑσπόμενος, λύσσαν μανίας τ᾽ ἐπιβάλλει.
Ὁππότε δ᾽ ὡρονομῇ μὲν Ἄρης, δύνῃ δὲ σελήνη
Ἀμφίτε κυρτωθεῖσα φάει Φαίνοντος ὅροισιν,
Τῆμος ἄρ᾽ αἴσχιστοι φύντες θνητοὶ περὶ μορφὴν
Ὄστεα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ᾽ ὤμοις.
Σὺν δὲ Κρόνῳ βαίνουσαν ἐπὴν Κυθέρειαν ἀθρήσῃ
Ἄρης ἢ τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθε βεβηκὼς,
Μηδὲ ἀποτμήγουσιν, ἐφημέρου εἵνεκα φορβῆς
Ἀλλοτρίῃσι θυρῇσιν ἐφεστῶτες ἀλῆται
Γίνονται πενίην αἰεὶ σύνοπαδὸν ἔχοντες.
Σὺν Παφίῃ δὲ σεληναίην λεύσσων κλυτὸς Ἄρης

Ἄνδρας μὲν μάχλους καὶ ὀπιπευτῆρας ἔτευξαν,
Θηλυτέρας δὲ λέχος μισθοῦ δήμοις παρεχούσας.
Ὁππότε δ' ἀλλήλων ὁρίοις Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Φαίνονται ξυνὸν ζῴων δρόμον ἐξανύοντες,
Ζωροπότας, κώμοισι γεγηθότας, ἔντε μέθησιν
Ὃν βίοτον πλείοντας, ἐπ' ἀλλοτρίαις δὲ γυναιξὶν
Κρυπταδίαις τ' εὐνῇσι μεμηνότας ἄνδρας ἔτευξαν.
Εἰ δὲ Κρόνος τοῖσιν μάρτυς πέλοι, αἴσχεσιν αἰνοῖς
Ἀμφέβαλεν. τοῖσιν γὰρ ἀεὶ Κύπρις ἐσομάπεστιν·
Εἰ τ' ἂν δ' ἠελίῳ συνίῃ κερόεσσα σελήνη
Ἀμφοτέρων μέσσοιο φαεινομένου Πυρόεντος,
Τοῖσι δ' ὁμοῦ βεβαῶσι Κρόνος τετράγωνος ὁρῆται,
Τῆμος ἐνὶ στέρνοισι χολὴ ζέουσα μέλαινα
Ἀνθρώποις παρέπλαγξε νόον, λύσσαν τ' ἐπορίνε,
Ἢ ἐξ ὑγρῶν νούσων θανάτου τέλος ἠὲ καθύγρων
Αὐστηρεῖς δὲ τελοῦσι, φρενοβλαβίην τ' ἐπάγουσιν
Δύνοντες Τιτάν τε καὶ ὦκα θέουσα σελήνη.
Ἢν δ' ἐπὶ συνδέσμου μήνη θοὸς Ἄρεος ἄντα
Ἢ τετραγώνου ἐόντος, ἀνειηροὶ τότε φῶτες
Οἴστρῳ ἐπ' εἰδώλοις κενεοῖς νόον ἐπτοίηθεν.
Εἰ δὲ σεληναίης Πυρόεις καθυπέρτερος εἴη,
Ἢ ὄγε δύσις ἐπείη, συνοχῇσιν ἔδησεν,
Εὖτε δὲ καὶ φαίνων μήνη ἐπιμάρτυρος εἴη,
Τ' αἴτιον θανάτοιο βίῃ τέλος ἐξανύουσιν.

Ἔξοχα δ' αὖτε σινοῦσι βροτοὺς πληγῇσι σιδήρου
Ἢ νούσοις ἱεραῖσιν Ἄρει μήνη συνιοῦσα
Τέτρασιν ἐν κέντροισι] καὶ ἀντιπόως' ἐπὶ κέντροις.
Εἰ δέ τε καὶ Φαίνων ὀλοὴν ἀκτῖνα βάλησιν,
Ἄχθεσιν ἢ λάεσσι δόμων τ' ὀρόφησιν ἔθλιψεν.
Εἰ δέ τ' ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεως φεύγουσα σελήνη
Φαίνοντι κρυόεντι συνάπτοι δερκομένοιο
Στίλβοντος, δειναῖς νεύρων νούσοισι χαλέπτει.
Ἀργαλέοις δὲ σίνεσσι βροτοὶ κάμνουσι καὶ Ἄρης
Ὁππότε δύνησιν μήνης αὐτοῖς καπυούσης
Καὶ Κρόνου αἰπυπέτοιο γονῆς ὥρην ἐφέποντος.
Εἰ δέ τε μήνην μὲν Φαίνων, Τίτηνα δὲ Θοῦρος
Λεύσσοι, ἐγκατίναντ' ἢ μαρτυρέῃ τετράγωνος,
Ὅσσοις ἀμφοτέροισι βροτοῖς σίνος ἐκτελέουσιν.
Εὖτ' ἂν δ' ὥρης μὲν Πυρόεις κατόπισθεν ἔπῃτο,
Φῶτα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι φαείνηται διάμετρα,
Ἢ τετράγωνα, σίνεσσι δυσαλθήτοις μογέουσιν,
Ὡς καὶ ἐπεσβολίαισι θεοὺς σεβέειν ἐπὶ νούσῳ.
Ἀλλ' εἰ μὲν Ζεὺς τοῖσι φίλος καὶ μάρτυρος εἴη,
Κινδύνων ῥύεταί τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσάωσεν.
Ἀντία δὲ Ζηνὸς λεύσσων Κρόνος ἄλγεα τεύχει,
Ἔξειν καὶ πενίην τι σίνηται χερείονα δῶκεν.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσους, ἐπὶ δ' εἴκελα τοῖσι δύναιτ' ἂν
Φράζεσθαι μάλα πολλὰ νοῷ πεπνυμένος ἀνήρ.

Λέξω δ' αὖ μετόπισθ', ὡς ἐκ κτεάνων τε καὶ ὄλβου
Αἶσα κακὴ κρυερὴν πενίην ἐπὶ φῶτας ἀγείρει.
Κλήρων ἐξελάσει βροτοὺς Φαίνων Πυρόεντι,
Ὃς μὲν πρόσθεν ἰὼν ὑπέρτερος, ὃς δέ τ' ὄπισθεν.
Ταῦτα δὲ καὶ μεσάτου ῥέζει κλείνας ἀπὸ κέντρου
Ἀστὴρ, οὗ γε δόμος κεδνὸς τόδε κέντρον ἐτύχθη.
Ναὶ μὴν καὶ Πυρόεις βεβαιῶς ζώῳ βιότοιο
Ἐξόπιθ' ὡρονόμοιο πατρώϊα πάντ' ἐκέδασεν.
Ἔξοχα δ' εἴκ' αὐτῷ συνέῃ κερόεσσα σελήνη,
Τοῖς δ' ἀστὴρ παρεὼν ῥέζει σφετέροιο κατ' οἴκου,
Ἐς λίβ' ὅτ' ἂν δυτικῷ κέντρῳ κατόπισθ' ἐπιδύνῃ,
Καὶ δ' ἄρα καὶ κλήροιο τύχης μελέων ἀπάμερσεν
Ὄλβον, ὅτ' αὐτοὺς ἴοι κλήρου βαίνων προπάροιθεν.
Πρὸς δὲ μεσουρανέοντες ὁμοῦ Φαίνοντι καὶ Ἄρης
Κλῆρον ἢ οὐκ ἤμερσαν ἢ αὔδοντες ἀπάμερσαν,
Ὥστε καὶ εἰ τόδε κέντρον ἀπὸ πλευρῆς τετράγωνος
Ἢ * διάμετροι ὁρόων, ἄφνω ἀπενόσφισαν ὄλβον,
Ἐν πενίῃ δὲ μογοῦσι, καὶ ὅσσοις φῶτα, δυιώρην
Μὴ λύσῃ, πάμπαν δέ τ' ἀπόστροφον οἶμον ὁδεύῃ.
Εἰ δ' ἄρα δὴ μήνην δεκατέτως ἀστέρες ἄμφω
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο, Διὸς δέ τ' ἀπόστροφος ἀστὴρ
Εἴη, ὀϊζυροὶ καὶ ἀχρήμονες ἐξεγένοντο.
Ἔξοχα δ' εἰ καὶ ζῶον ἐπαντέλλον μετόπισθεν

* MS. διαμέτροιο ῥέων

Μη-

Μήνης ἐκ Ζηνὸς * κενεὸν καὶ ἀμάρτυρον εἴη.
Δευόμενοι βιότου γὰρ ἀγείρουσιν κατ' ἄστυ.
Εἰ δὲ Διὸς μὲν ὁρῷτο μέσου Ὑπερίονος αἴγλη,
Κέντρον δ' ἀμφὶς ἔχωσι τόδε Κρόνος, ἠδὲ καὶ Ἄρης,
Ὃς μὲν ὑπερτέλλων, Ἄρης δέτ' ὄπισθε διώκων,
Ὄλβου καὶ κτεάνων οἶκον πλήθοντα κένωσαν.
Ἢν δὲ μεσουράνιον κέντρον κενεὸν Διὸς εἴη,
Οἱ δὲ ὀλοοὶ ἑκάτερθε φαείνωσιν, τότε θνητοὶ
Οὐ μόνον ἐν πενίης κρυερῆς κάμνουσιν ἀνίαις,
Ἀλλὰ καὶ ἐν δεσμοῖς θανάτου πέλας ἐξανύουσιν.
Ἦμος δ' ἂν Πυρόεντος ἀπορρέουσα σελήνη,
Ὥρη ἐφεστήκῃ συναφὴν φαίνουσα συνοῦσα,
Κέντρον δ' αὖτε μεσουράνιον Φαέθων διέπῃσιν,
Τερφθέντες πλούτῳ γλυκερῷ μετόπισθε πένονται,
Οἱ δὲ καὶ ἐν συνοχῇσι καὶ ἐν δεσμοῖς ἐγένοντο.
Εἰδέ γ' ἐναλλάξαντες ὅρους ἢ ζῷα θέωσιν
Ἀλλήλων Πυρόεις τε καὶ Ἑρμῆς χρυσοπέδιλος,
Σὺν Διὶ δ' ἠέλιος κέντρον κατέχων ὑπόγειον,
Ἐκ προτέρου βιότου κτεάνων τ' ἄφαρ ἐξεκύλισεν,
* Θωᾶστ' ἀλλοτρίων τέχνεων ἄπιστ' ἐπάγουσιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέοντα Κρόνον καλὴ Κυθέρεια
Ἢ Φαέθων πατρῷα βροτοῖς κατὰ πολλ' ἀπολέσσαι,
Αὖθις ἀπ' ἀλλοτρίων κτεατίσσεται ἄρκιον ὄλβον.

* MS. καινεὸν, sed κεν superscript. * MS. Θωχας'

Ἢν δ' Ἄρης διάμετρος ἔοι, κείνῳ ἄσπετά γ' εἴη
Ἐς κρυερὴν πενίην πάλιν ἵξεται, ἣν πρὶν ἔλειπεν.
Ἢν δὲ καὶ ἠελίῳ μήνη συνέῃ κατὰ κέντρου
Ἐκ Κυθέρης ἢ Ζηνὸς ἀμάρτυρος, ἀλγινόεσσα
Πάγχυ πέλει γενέθλη προτέρου τητωμένη ὄλβου.
Παῦρα μὲν ἐκ πολέων ἀμφὶς πενίης τάδε λυγρῆς
*Ἤεις· αὐτὰρ νῦν δμώων γενέθλης πέρι λέξω,
Τῶς κε διακρίνειεν ἀνὴρ τάδε θέσφατα εἰδώς.
Εὖτε σεληναίης καὶ Κύπριδος *ἀστέρες αἰνοὶ
Φαίνων ἢ Πυρόεις ἀμφοῖν *καθύπερθε ῥέοιεν,
Δμῶες καὶ δμώων τοκέων τότ' ἐξεγένοντο.
Εἰ δ' Ἀφροδίτην μὲν Φαίνων καὶ Ἄρης καθορῷεν,
Μήνη δ' αὖ Φαέθοντι Κρόνος τ' ἐπιμάρτυροι εἶεν,
Δουλοσύνην προφυγόντες ἐλεύθερον ἦμαρ ἴδοιεν.
Ἦμος δ' ἠέλιον Φαίνοντά τε πυρφόρος Ἄρης,
Κύπριν δ' αὖτε Κρόνος χρυσέαις ἀκτῖσιν ὁρῴη,
Ἐκ δμώων γεγαῶτες ἑοῖς ἴκουσιν ἄναξιν.
Εἰ δὲ Κρόνῳ μὲν ἰδ' ἠελίῳ μάρτυς πέλοι Ἄρης
Ζεὺς δὲ σεληναίῃ τε καὶ Ἀφρογενεῖ, θεράποντος
Πατρὸς ὁ φὺς ἔσται, μήτηρ δέ τ' ἐλευθέρη αὐτῷ.
Ὁππότε δ' αὖ κερόεσσα σεληναίη ὑπόγειον
Ἢ δυτικὸν κέντρον διέπῃ τετραγώνου ἐόντος,

* MS. ἤεις * MS. ἀστέρας * MS. καθυπερτερέοιεν

Ἢ ε

Ἠὲ καὶ ἀντιπέρην ὀλοοῦ Κρόνου, αὐτὰρ Ἄρηος
Ἀστὴρ σὺν Παφίῃ καὶ διάμετρος ὁρῷτο,
Ἢ τετράγωνος ἔοι, μητρὸς πέλοι ἀμφιπόλοιο.
Ἢν δὲ Κρόνος κέντροιο λαχὼν μήνην ἐσορώῃ
Ἢ Τιτὰν, ἕτερον δὲ φάος Πυρόεις καθορῆται,
Ἀμφοτέρων δμώων τοκέων φρέαστοιο γεγῶτα.
Καὶ δέ κεν ὁππότεν ἐν κέντρῳ μήνη μὲν ἐπείῃ,
Ἄλλῳ δ' αὖτ' ἐν κέντρῳ Κρόνος κατόπισθεν ἕποιτο,
Νυκτιφαὴς δὲ σεληναίη Πυρόεντι συνάπτοι,
Δουλοσύνης ζυγὸν αἰὲν ὑπ' αὐχέσιν * οἴσι φέρουσιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέῃ Φαέθων, μήνη δέ τ' ἀπ' αὐτοῦ
Ἀμμὶ ἐλάοι, κατόπισθε δ' ἐπαντέλλοντι συνάπτοι,
Ἄστρων οὐλομένων ἑτέρων μαλερῇσιν ὑπ' αὐγαῖς
Δερκομένου ἑτέροιο γονὴν δούλειον ἔτευξαν.
Ὁππότε δ' ἂν κέντρων ἑρατὴ κλινθεῖσα σελήνη
Εὐεργῶν μήθ' ὅσσον ἔχῃ ἐπιμάρτυρον ἄστρων,
Οἱ δ' ὀλοοὶ Φαίνωντι καὶ Ἄρης ἠὲ καθ' ὥρης
Ἐμβεβαῶτες ὁρῷντο ἢ ὡρονόμῳ τετράγωνοι
Ἠὲ τρίγωνοι ἐῶσιν, ἐλευθερίης τότε θνητοὶ
Παυσάμενοι δούλειον ὑπὸ ζυγὸν ἄφνω ἄγονται.
Δμῶες δ' αὖτ' ἐγένοντο, καὶ ὁππότε φάεα δοιὰ
Μήνης καὶ Τιτᾶνος ἀποκλείνουσ' ἀπὸ κέντρου,
Ἢ συναφὴν τεύχουσ' ὀλοεργάσιν ἄστρασιν εἴδε,

* MS. οἷσιν.

Μήπ-

Μήπνος * αὐλέοντος ἢ ἁβροκόμοιο Κυθήρης
Εὖτ' ἂν δ' ὡρονόμῳ Φαίνων Κύπρις τ' ἰσόμοιροι
Ἐμβεβαῶτες ὁρῶνται, ἀεὶ θεράποντας ἔθηκαν,
Οὐχ ἑνὸς, ἄλλοτε δ' ἄλλῳ ὑποδρήσοντας ἄνακτι,
Δηθάκι καὶ σφετέρου πιπρησκομένους ἀπὸ πατρός.
Εἰ δὲ καὶ ἠέλιος τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρος εἴη,
Καὶ δεσμοὺς * ὀτλεῦσι κακῇ ὑπὸ δαίμονος ἄτῃ·
Ἄστρων μὲν δὴ τοιὰ, καὶ ὅσα γε τοῖσιν ἔοικεν
Σχήματα, δυσγενέων δμώων τεύχει λυγρὰ φῦλα.
Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα μὲν πυκίναις πραπίσιν δεδάηκα
Γαστρὸς ἐκπροφέρωσι μογοστόκοι εἰλιθυῖαι.
Ἀλλ' οὐκ ἀφαλέως τίς ἀΐδοι τὴν δέ γ' ἀοιδήν.
Μαντοσύνης γὰρ τοιῆς ἂν χόλος ἐκ βασιλήων
Ἔσσεται, ὅντε χρεὼ σοφὸν ἀνέρα τὴν δ' ἀλεεῖναι.
Τῷ δὴ τίν δέ τε μῦθον ἄγων ἄρρητον βάσω.
Αὐτὰρ νεατίην ἐλάων περὶ νύσσαν ἀοιδὴν
Ἤδη κ' ἡμετέρης γενέθλης μεμνήσομαι ἄστρων.
Ἦχι πέλεν ζώοισι τ' ἐν οἷς ὥρη τὴν ἐκείνη
Τὴν ἀπὸ γαστρὸς ἐμὴν ἐπελύσατο εἰλιθυῖα,
Ὄφρα καὶ ὑστατίοισι μετ' αἰώνεσσι δαέντες
Πείθωνται, τάδ' ἐμοὶ δωρήσατο μοῖρα δεδάσθαι
Ἄστρων ἰδμοσύνην τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Ἠέλιος μὲν ἐὴν διδύμοις, τῷ δ' αὖθ' ἅμα καλὴ

* Superscript. ἀυλυσωντος * MS. ὁ τλεῦσι

Κύπρις

Κύπρις καὶ Φαέθων ἐρατὸς καὶ χρύσεος Ἑρμῆς
* Ὑδροχόῳ δὲ σεληναίῃ φαίνοντε καὶ ὥρῃ·
Πυλυπόδῃ δ᾽ Ἄρης ἐν καρκίνῳ, ἀμφὶ δὲ μέσσον
Οὐρανὸν ἐστρωφᾶτο βέλος κένταυρος ἀνέλκων.
Τῶς μὲν ἐμὴν γενέθλην μοῖραι διετεκμήραντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ μούσῃ καὶ αἰθερίοισιν ἅμ᾽ ἄστροις
Εὐξάμενος λιγὺν ὕμνον ἐμὴν καταπαύσω ἀοιδήν.
Ἀστέρες εὐφεγγεῖς Διὸς αἰγιόχοιο θύγατρες
* Ἵλατε καὶ κλέος αἰὲν ἐμῇ πόρσυνετ᾽ ἀοιδῇ.

* MS. Ὑδρηκόῳ * MS. Ἵλαται

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ἈΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ͂Ν ΒΙΒΛΙΟΝ ϛ´ ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ.

MANETHONIS
APOTELESMATICORUM
LIBER PRIMUS.

Salve, ô Ptolemæe, sortitus regium honorem
Regionis nostræ, mundi nutricis Ægypti:
Digna tibi hæc dona fero regali imperio
Stellarum videlicet cælestium apparentias & inerrantium & errantium,
Qualia hominibus efficiunt inspicientes in principiis
Quum seruntur & gignuntur miseris mortalibus
Parcarum infractis filis & statutis necessitatis,
Nocte insomnis agens & interdiu multum laborans,
Ut tibi libros quos elaboravi, quos paravi,
Hos tibi mitterem, laborum nostrorum magnum emolumentum.
Ut quæ ipse obiter & cursim Petosiris
Dixit, ea omnia certe clareque memorarem
Rythmis heroicis & hexametris cantibus:
Ut cognoscas nos omnia doctos viros esse,

Queis forte contigit habitare sacrum campum Ægypti.
Solem, Lunam, Saturnum, Martem, Mercurium, Jovem,
Veneremque comatam pulchra dic Calliope.
Quando Saturnus & sol pariter aspiciunt Venerem,
Infelices nuptias præbent & seditionem in lectis:
Etiam ancillis miscent meretricibus, aut captivis
Turpissime dedunt mali ergo concubitus.
Quando Mars & Venus dominantur in centris,
Mœchos, raptores semper faciunt fœminarum.
Quod si Mercurius eis æquali impetu occurrat,
Illi delectantur perversa puerorum in venere.
Sol centris appositus & cornuta luna,
Ille quidem in virilibus apparens, luna autem per vices,
Producunt reges & animosos dynastas.
Utraque lumina in virilibus versantia
Muliebris Veneris & horonomi è regione
Virilibus operibus compellunt fœminas
Delectari, magnum portentum! insanientes quippe in fœminis
Ærumnose nuptias faciunt ad ærumnosas delicias.
Jupiter inspiciens arietem in centro exsistens
Vel etiam scorpium cæruleum Martis domicilium,
Nascitur bonus, facietque etiam viros duces
Dominosque propriæ semper negotiationis.
Mercurius & Mars si quadrati exsistant,
Sæpe pericula circa corpus inveniunt.
Si vero etiam occidant, hi maximopere pejores
Absque Jove, horribilem principum mortem non evitabunt.

Mars & Venus communem viam dirigentes
Usque dum lunam videant, lectum fabricantur inconcessum
Et cognatas ipsis accommodant fœminas.
Quum vero pulchram Venerem canus Saturnus amplectitur,
Infelix conjugium & durum partum faciunt fœminis.
Neque juvenes viros possident usq; ad senectutem,
Neque natis dulcibus in labiis mammam ponunt:
Sunt enim effœtæ, sterilesque & parturiunt inutiliter.
Luna apparentiam solvens contra solem
Ne occurrat Saturno. Quisquis tunc lucem inspexerit
Infelix, is mala multa passus ad Orcum descendit.
Colorem quidem illi ferunt longævorum elephantorum,
Tubera vero circa cutim male ulcerosa circundantur;
Digitos putrefacti nudos carne, crudeli tabo.
Hæc autem sine Jove & crinita Venere
Erunt, quando illi erunt aversi à luna.
Mercurius natalem horam obtinens cum luna & Venere
Occidente Jove, faciunt Deorum mysteria,
Vel Musæ operam dant, aut concordanti lyræ,
Aut luctam amant egregiam & pancratium.
Mercurius & Venus sibi invicem juncti
Faciunt Musæ peritos, sapientes viros;
Siquidem quoq; cornutam simul lunam intueantur
Mercurius quidem in signis locatam, sed deficientem Venus.
Jupiter & Saturnus cum uterque regnat in centris,
Hominibus largiuntur fortunæ varia dona,

Magnos-

Magnosque faciunt, & in regias aulas
Frequenter detulerunt, maximamque portant gloriam.
Mercurius & Jupiter medium cælum signantes faciunt
Hominem divitiis valde lætantem & subole,
Amicitiamque conciliant cum principibus viris,
Magnoque etiam splendore gaudentem, siquidem viderit
Bene cornutam lunam propinquitate ipsorum utentem.
Semper quidem centris vicinus variâ galeâ insignis Mars
Actionem assignans talia conficit,
Sive lapicidas vel fabros vel cælatores lapidum.
Sol vero ipsi adhærens ignifabros homines
Facit æris contusores aut flatores vitri,
Aut laboriosos tinctores aut fornacarios in tenebris operantes.
Hi enim etiam noctu vigilantes
Noctem quidem operi dant; interdiu vero dormiunt.
Semper nocturnis horis medio cælo fulgens dirus Saturnus
Facit hortulanos aut aquæductores exercitos,
Facit quoque aquarios miseros, qui in terra
Recessus subeunt indecoram propter mercedem;
Aut humidis appositi locis laborant,
Nunquam quid ex propriis laboribus possidentes.
Mercurius in adverso habens Saturnum aut Lunam,
Ab ipsis vero compunctus è regione horonom,
Insanos reddit vel mente minutos.

Si vero pars Zodiaci non vergat, sed à catheto declinet,
Sopivit eos solo mentem obtundente fluxu,
Et alienavit sensus ingeniumque in errores pronum fecit:
Sic ut interdum sani sint, interdum vero insaniant.
Omnes Solem fugere conducit, non vero Martem.
Vincitur enim Mars à luminibus Solis.
Erubescit item Mars contemplans splendorem Solis,
Neque amplius priorem retinet malitiam.
Jupiter facit victores in oleosa palæstra,
Venus purpureis in vestibus sacerdotes,
Et Saturnus gloriose ædilem coronavit;
Mars vero audaces exercitus ductores viros,
Sol principem, Luna denique summum judicii præsidem,
Mercurius gubernatores suæ fecit civitatis.
Venus Capricorno & Aquario vicina
Cum Saturno & Jove modis omnibus existit mala.
Si conjunctionem sumpserit primi cani Saturni
Marte inspiciente simul Lunam & Venerem
Cum noxio Saturno, miserrimi hi viri
Furiosi conscendunt genetricis suæ lectos.
Si vero accipiant radium igniti & fulgidi Solis
Novercis miscentur aut pellicibus genitorum.
Et priorem malitiam exstinxit Sol.
Luna fœmineis incedens locis
Contra Solem & horonomum existens
Virum procreabit tantum nomine, omnia verò fœminam,
Omnia fœminæ habentem tum dedecora, tum amorem.

Si autem medio cælo erit Saturnus & validus Mars
Etiam ſpicam virilem miſerabiliter ferro abcidet.
Si vero Venus in adverſa cæli regione habeat Saturnum vel Lunam,
Mars autem quadratam adſpiciat pulchram Venerem,
Mercurius autem medietatem cardinis teneat, ſi quidem ita
Teſtimonium huic etiam Saturnus circumjiciat,
Eunuchos ſteriles nec viros nec fœminas
Sine lanugine, miſere inexperientes amoris,
Interdum etiam hermaphroditum cognominem Deorum
Geminas inutiles in unum jungentem naturas.
Filius ac nepos Saturni Jupiter ſiue etiam Mercurius
Uterque gradientes ſimul & centra accipientes
Faciunt oratores aut ſermone aut calamo,
Scriptores elegantes, aut etiam lucroſos viros
Mercaturam amantes, ſemper actores.
Luna ſignum tenens & cum Marte congrediens
Sextum locum poſſidente, noxâ homines ſtatim afficit,
Circa pedes ſecantur ab homicida ferro
Claudi, unipedes, ligneum adponentes membrum,
Dolorem æternum pedem ſuum aſpicientes.
Mars, Mars, malefice tum hominibus, tum diis,
Et urbibus, & navibus, & aëri, & mari,
Et fructibus terræ, & ſuavefluentibus fluviis!
Te propter urbes quidem igne incenduntur,
Et naves mari innavigantes pereunt,

Et

Et flumina ſicca, aquis defecta in oſtiis,
Et arbores fructuum perditrices, & homines in nativitate miſeri.
Hos enim quidem miſere igne combuſtos perdidiſti viros,
Illos vero etiam crudivoris prædam feris donaviſti,
Alium inglorie cum ſua morte cruci affixiſti.
Nondum hæc cruentis haſtis clavo agglutinata ſit manus ?
Immiſericors ! neque tibi pater erat Ægiochus Jupiter,
Neque Juno mater, ſed aſpera montana te genuerunt,
Et furor moleſtus & ſceleratum Chaos.
Si vero Saturnum liquerit Luna juxta partem Zodiaci,
Facit fluxionibus vitiatos aut infirmos carne,
Facit & miſeros aquiventres, qui poſtea
Oſſa ab pernicioſa aqua luxati
Conceptum pariunt ſuum obitum intus habentes.
Si vero Martem linquens Luna feratur,
Homines liquefacit frequenter ex occultis,
Hepate aut ſplene abſumpto aut rene,
Aut cor contrivit ſapientem matrem conſilii,
Aut pulmonem attrahentem hominibus malum morbum,
Qui nec ſatagentes exſpuunt perniciem
Tuſſis immedicabilibus compulſi vorticibus
Attenuatis ſpiritibus & imbecilles membris
Bibentes & edentes, ſemper moriens cor habentes.
Mars vero in ſummo diurni cæli faſtigio poſitus hæc conficit:

Primo quidem parentum vitam perdit, eorumque lectum
Separat morte mala aut diſſidio.
Ipſos autem per complures dies ſemper exercitos habet
Afflictionibus noxiis & moleſtia egeſtatis,
Periculis damnoſis, uſuris, penuria omni:
Quas vero produxerit, antequam nubant aut pariant, in juventute
Frequenter & inſuavi more pereunt ferro.
Jupiter vero illum inſpiciens, bonum finem facit.
Quod ſi Martem horribilem Deum obtineat æthereus libs,
Multarum cauſa eſt in hominibus calamitatum.
Dolores & turbas, accuſationes aut grave damnum
Aut caſum explicant, patriam ſuam relinquentes.
Mercurio Venerem & cano Saturno obtinentibus
Actionem habebunt vindices medici:
Si vero Jupiter intueatur, locupletes ac felices
Divitiis honoratos, vehementer laudatos, hominibus
Blanda medicamina habentes, non dolorifica miſcentes.
Quotquot vero habeant deſub conventu fugientem
Lunam in ſigno ſuo lucentem adhuc firmam concitatamque,
Marti cohærentem truci aut horrendo Saturno,
Fœtus quidem perdunt contractis in exiguum temporibus
Nondum humanam formam in utero oſtentantes;
Ferinis vero carnibus perſimiles extrahentes

Crudis partubus in ſolis producunt lumina.
Ipſæque multis laboribus luctifica gementes
In Orci deſcendunt irremeabilis ædem.
Si vero Jupiter intueatur animam valde multa patientem,
Servabit à morte; malorum autem non erit opifer.
Quid fruſtra, ô homo, ſacra facis cæleſtibus?
Quid fruſtra tortilis ad cælum aſcendit nidor?
Contine. Nec enim commodum in immortalibus libamenti.
Nec enim quiſquam poteſt geneſin invertere virorum,
Quæ ſimul infantibus agnaſcitur hominibus
Et ſtatim circumvolvitur Parcarum filis
Neminibus infractis & ferreis colis.
Fac Saturno, & Marti, & Mercurio, & Veneri,
Et Jovi, & Lunæ, & Soli regi.
Hi enim dominantur Diis, dominantur & hominibus,
Marique & fluviis omnibus impetuoſis ventiſque
Ac frugiferæ terræ & perenni aëri.
Pleno lumine occurrens Saturno Luna
Felices facit ac beatiſſimos.
Si vero repleta lumine Luna reliquerit Saturnum,
Non amplius eandem in ſe tenet efficaciam,
Sed malorum effectrix eſt relinquens ad illum
Stultos, gravi morte fungentes, aut ægrotos faciet,
Et hebetiorem exegerit ſuam vitam in laboribus.
Mars & Jupiter exadverſum ſibi invicem
Hominibus inducunt diſſimilitudinem vivendi,
Et progreſſu privant, & ex amicitia exigent
Ambo centrum tenentes, quia Jovis ſunt divitiæ

Et honores ac frugalitates fideſque bona:
Ex Marte autem ſunt paupertas mala turbæque & prælia,
Accuſationes magnæ de corpore, interdum pugnæ.
Hi autem ſunt locupletes, & in abundantia egent.
Sin autem medio cælo erit Mars, finem miſerum habent.
Jupiter obtinens centrum cum Luna & Venere,
Si quando Luna in luce ſua poſita huic congrediatur,
Principes magnos, felices, ſapientes viros
Glorioſos, faſciis capita ornatos,
Divitiis honoratos, admodum celebratos hominibus.
Saturnus ſimul & Mars uterque occidentes
Luna ac Sole ex adverſo poſitis
Faciunt furioſos, omni mente deſtitutos.
Videntur autem videre mortuorum umbraticam formam:
Sed & ſani qui erunt, infandas pœnas habentes
Cadunt in triviis ab impetu Lunæ.
Quod ſi Saturni & Martis media erit Venus
Omneſque ſimul Lunam ac quadratum Mercurium intuebuntur,
Facient luſtratores & vates, & qui ſacris
Operati vivunt ſomnia interpretantes:
Qui & in afflatibus Deorum ſemper compediti
Vinculis ſuum corpus ligant infractis:
Veſtes quidem ſordidæ, capilli vero caudis ſimiles
Equorum, cera glutinati, fædi cuſtodiunt caput.
Alii vero etiam ancipitibus ferreis ſecuribus
Divino furore perciti corpus ſuum ſanguine inficiunt.

Plena vero Marti occurrens Luna
Absque Jove & Venere omnem in modum mala est:
Lædit quidem vitam, & divitem hominem pauperem
Facile fecit, & minutum temporibus
Repente exstinxit malefica fati vi.
Martis aut Saturni mediam time Lunam;
Propterea noxia est laboriosis puerperis:
Consumit enim illas ab occultis; sæpeque illas
Perdidit violentissimis mortibus insultans,
Sumentes horribilem laqueum, aut tollentes acutum ensem,
Aut igne combustas, aut in aquis multa passas.
Martis & Saturni media Venus non benefica;
Unde hominibus damna circa lectos apportat.
Miscet enim ancillis meretricibus, quas amantes
Ardore ducuntur malefico; frequenter autem hi
Viri irati interficiunt uxores,
Mortemque luctuosam habent ob pravæ Veneris concubitum.
Animal horonomi nactus Jupiter aut Venus
Marte immisericordi occidente aut Saturno
Divites in primis & in ultimis pauperes:
Sed non relinquent pugnas tumultusque & judicia,
Nisi si Jupiter circa ultimam partem iverit.
Si vero Mars horam teneat & Saturnus cum illo,
Rursumque Jupiter occidat ex adverso amborum,
In juventa pauperem & in fine divitem hominem
Faciunt, vitæ vero diversa producunt opera.
Quod si Saturno ac Marti adsit cornuta Luna
Partem intus habens, statim autem illis conjungatur,
In-

Intus habet malitiam Martis aut Saturni horridam.
Horrida erit hominum vita aut miſeranda,
Et paupertas, & malum fatum, & ſervilia opera
Patientur, vitamque ſubito relinquent ante fatum.
Quando autem cornuta medium polum circumgreſſa
Nocturni thematis prope partem incedens apparuerit
Et Sol in centro in virilibus locis,
Generant regem, Deum mortalem hominibus.
Mercurius vero medium cælum tenens & Sol cum illo
Ipſaque cornuta in horonomo conſiſtens
Diurni thematis, reginæ eſt nativitas.
Iſtud vero faciunt, quando ſunt in centris
Neminem è noxiis ex adverſo hoſtem habentes.
Si vero ad teſtimonium Martis veniens Venus
Oculum jaciat undique fulgentem in diurnis puerperiis;
Gloriabuntur ob artificia ignis & nigri ferri
Incudibus malleo tundendis curantes aut camino.
Quando autem Mercurius domeſticis circa orbes apparet,
Teſtimoniumque Saturni circa ætherem huic appropinquat,
Tunc ſane oratores viros & in doctrinis optimos
Futuros monſtrat & aſtrologos Deiloquos.
Si vero Lunæ venuſtæ inſtabilis ſtella
Mercurium concordem habeat circa mundum ſemitam,
Et ſola Venus ſit cum pulchro Jove
Aurifices & Indici eboris

Artifices facit & picturæ principes,
Idoneos cancellorum & bene cuſarum normarum
Ornatores, valde laborioſa elaborantes.
Quod ſi Jovem tangat fulgidus radius
Mercurii & mixtim alternent definitiones,
Oratores producunt mortales ac ſapientiæ optimos
Æmulos, & ubertate ſermonum juventutemque ſplendidam
Grammaticam exercitationem in pectoribus habentem.
Quum vero Lunæ plenæ obliquus curſus videbitur
Martis radiis cæli lapideas ſemitas incedens,
Mercuriuſque circa illos, vel etiam è regione videatur
Animal, mundi pravos prædatores homines
Et januarum damnoſos molitores veſpertinarum,
Fures malos nocterrones efficiunt.
Illi qui deprehenſi in alienis cubiculis
In anguſtias venient ac ferrea vincula,
Et carceres inhabitabunt cuſtoditi catenis:
Et in violentia mortem linquet malefico animo
Aut mortiferis enſibus diſſecti, vel ſecuribus,
Aut laqueum ſuffocantem in cervice nectentes,
Aut per ſciſſas juguli fauces vitam ſanguine profundet
Vertebroſum collum vel occiput præciſus;
Certe ſpiritum ſuum linquent amari fati ex neceſſitate.
Sol autem Saturni vel Martis ſtellas contemplans
In radiorum jaculatione per luciferum Olympum,
Na-

Naviatores exhibet ac peritos aquæ viros,
Naviculariosque primarios, qui sæpe naufragiis
Tempestate pellente vitam servant in salo
Natantes Parcarum vi trepidam per maria.
Sed splendida stella cærulei Saturni
Solis luminibus in cælo si pari parte fulgeat,
Tunc nascentium infantum genitorem priorem
Matre ad orcum mittet inferorum præses fatum,
Et patrimonia effundet magnasque opes;
Et consortium mortem vident majorum,
Atque ita ex multis mortibus magnas jactabunt divitias.
Quod si Lunæ radius æquali parte accesserit,
Sed etiam testis ad hoc superveniat Mars,
Mater prior discedet ad Plutonem,
Sive difficili partu enecta sive ex morbo.
Sanguinolentis fœminis natura immisit occultas noxias.
Si Saturnus horam regat, Mars vero occidat in adverso,
Infelix quicunque ille vir rigidissimum habebit fatum.
Soli quadratus obversans Mars, Lunæ autem Saturnus,
Servos faciet aut etiam parentum jacturam.
Si tamen & Venus è regione Martis venerit,
Eamque quadratus adspexerit Saturnus desuper stans,
Ex servis servos illos cogita ingenio.
Si Jupiter quadratum viderit Saturnum, vel triangularem,

Tum

Tum & Mercurius in horonomo, ac Luna cum illo,
Faustum ex nativitate erit illud thema,
Gloria ex divitiis & amicitiis hominum.
Et Jupiter horam regens Marsque simul & tertius Mercurius,
Luna autem ex congressu Saturnum amabilem amplectatur,
Bene agentes facit ac felicissimos.
Si vero Saturnus transeundo in Martis locum venerit
Ipse frigidus calidi, incedens loco non beneficus,
Erit hominibus multorum malorum fons ille.
Dolores enim gemitusque & noxas habebit hominibus.
Mars vero dum transit spectans Saturnum tetricum,
Bonus nascitur, & possessiones bonorum ac victoriam præbet.
Dictus est cursus cælestis inerrantium & errantium.
Reliquum est, Musæ, ut detis canere plura istis
In alio libro eodem metro ad carmen.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBER PRIMUS ABSOLUTUS EST.

IN

IN SECUNDO LIBRO
EXEQUITUR

1. *De poſitione circulorum in ſphæra tàm apparentium, quam abſconditorum, & axe, & horizonte, etiam poſitione in circulis aſtrorum & ſtellarum, & obliquis circulis.*
2. *Quid unuſquiſque ſeptem planetarum in propria, & quid in aliena domo apparens efficiat.*
3. *Quæ cujuſque ſeptem planetarum in ortu, & quæ in occaſu poteſtas.*
4. *De apparentia ſeptem planetarum, & quid eorum quilibet Soli junctus efficiat, & quid oppoſitus; quid autem Lunæ ad quamlibet utriuſque apparentiæ.*

Aſſidue quidem mundi per æthera dominantes
Sol & Luna ac perpetim feruntur.
Aſtra vero crebra & innumera cœlo firmata ſunt
Fulgentia per noctem, alia quidem luminibus infirmis
Micantia, ut tantum quod oculis ſpectentur:
Multæ item nitore conſpiciendæ vehementi
Stellæ, ita ut etiam lumen in terra hominibus
Oſtendant, donec illunem habet curſum amabilis nox.
Et ſane iſta omnia in aëre ſemper fuerunt apta

Inerrantium in regione; huic autem prima diſtributa ſunt
Tracta ab ortu ad veſpertinum occaſum ſemper
Pauca ſub formis ſigna ſimulantibus expreſſa.
Alioquin plura ſparſim agitata videas.
Sed quinque ſtellæ ſplendidiſſimæ per circulum
Zodiacum vagantur alternantes ex ordine,
Sine effigie quas humanæ gentes nominarunt erraticas.
Quarum quidem poſtea grato meminero cantu.
Longus vero per medium cælum ductus eſt axis
Rigidus, oculis conſpicuus, tamen inaſpectabilis,
Qui circa omnem terram & per ſterile mare
Celeriter continue volvi non ceſſat.
Ejus duo ſunt poli exadverſum immoti:
Quorum hic frigidi boreæ flatibus aptatus
Etiam caput prope parvam Cynoſurida urſam;
Ille vero ad humidum notum ſtat: & iſte quidem in excelſo
Situs eſt ſuper terram, auſtralis autem inconſpicuus ſub terra.
Circuli etiam multi & infiniti intra cælum
Circumaguntur, quos illud ſemper orbiculari volutatione
Facit volventium aſtrorum per immenſam viam.
Huic autem præ omnibus ſunt eximii novem circuli,
Duo quidem aſpectabiles atque oculis cernendi,
Reliqui vero ſolertia hominum ſenſibuſque intelligendi:
Unde quidem ſunt tenebricoſi, aut in mentibus tantum viſibiles

Et inter se mutua vice contorti semper.
Ut enim primus quidem polum circumagens alte
Quem borealem homines cognomine appellant,
Illum vero post versionem æstatis splendidi temporis
Existunt etiam medii, per quem celerem currum gubernans
Sol parem facit nocti amabilem diem.
Præterea hiberni solstitii circulus firmatus est.
Deinde autem post hunc austrinus est, cujus exiguum
Intelligo tempus superne; plurimum enim est sub terra.
Medios autem secant duo circuli ab ipsius axis
Summo incipientes capite; ipsi equidem ambo
Sese usque ad austrinum polum secant:
Alter quidem inter mortales vocatus velut terminans,
Alter autem meridianus alte in summa curvatus æthra.
Ambo tamen illi intra polos locati
Intus coërcent circumpositi instar astrorum.
Et hi quidem in pectoribus satis manifesti exstant
Ad noscendum circuli: rursus autem alios etiam oculis
Cernimus, dum terram incursat jucunda nox;
Unum quidem colore fulgentem parem albo lacti,
Alterum vero in simulacris duodecim coruscantem
Zodiacum: obliqui autem alternatim expulerunt
Cælum ambo, seorsum secantes se ipsos.
Septem tamen, quos ante cecinimus, sunt optimi
Et tantum in profundis mentibus existentes;

Unde non animalium formis ac tractibus visendis
Sed neque coloribus discreti aspiciuntur;
Sed vere vorticibus existimamus eos astrorum
Rotari, quæ ipsum indomitum semper procreat
Cælum in volutatione circa almam terram torquens.
Jam enim quidem & borealem stellæ Ursæ
Majoris, quam Helicen nautæ navium appellant,
Circumcirca figurant impetu conversæ perpetim.
Lora apparant summos circa pedes.
Curvatura autem circuli mediam manum Bootæ
Disscindit sub cubito lævo, & caput draconis
Altissimum tangit, & pectus Cephei subit,
Et inclitæ conjugis præter pedes Cassiepeæ.
Circulus autem qui efficit solstitium æstivum,
Stellâ vorticosâ circumscribitur in cælo
Cancri octava parte insplendente.
Situs autem est dissecans ipsum medium cancrum
Et flavam cervicalem jubam jucundi leonis,
Et primum gyrum serpentis, validique anguitenentis
Humeros, & volucris collum extensæ alas,
Et equinos pedes, manusque borealis cubitum
Andromedæ, & carpum manus, ac sinistram tibiam
Persei, & extremam pedis cavitatem Aurigæ,
Item capita robustorum geminorum simul & manus.
Æquinoctialem vero imaginetur quisque suo animo
Designatum ab stella medii Arietis;
Inde rursus prætereuntem extremos tauri pedes
Et pulchrum cingulum confectoris ferarum Orionis,

Tra-

Tractumque immensæ hydræ ac medium craterem;
Deinde vero maxime extremum ornatum tangen-
tem amabilis
Virginis, & venenati trans chelam supergressum
Scorpii, ac poplites atterentem anguitenentis
Et jubam summam stringentem celeris equi
Mediumque ambobus in piscibus volutatum.
Hiemalis autem solstitii circulum festini Capri-
corni
Considera ex medio prætergradientem ad pedes
Utrosque Aquarii & pistricis marini
Caudam, aut leporis ab pectore ad media
Vadentem, primosque pedes canis ac etiam Argi
Marivagi secantem in æthere summa aplustria,
Et humeros centauri, & austrinum aculeum noxii
Scorpii, aut arcum grande pectus sagitta-
rii.
Austrinum vero, ultra quem non amplius cerni-
tur lux
Astrorum hominibus, qui hanc terram incolunt,
Ungulis suis centaurus signat
Et gubernaculum navis, quam præruptis secans
Pelii ex verticibus Minerva posuit inter stellas
Argo.
Illi autem duo, qui polo perforantur,
Stant immoti & indeclinabiles circa terram
Omnia animalia semper attingentes simul.
Etenim hic quidem alte citum cælum fulcit
Orientalem viam tenens & vespertinam solis,
Dispensans & hominibus adducens exiguam remis-
sionem operum:
Ille autem circumagitur extremum mare terramque

Illuſtrans ortum, & occaſum ſub profundis condens,
Qui etiam horizon circulus ab hominibus dictus eſt,
Quoniam maximum oculorum incidit conſpectum.
Tractus porro lactei exiguus quidem cernitur
Splendens parte; ſed plurimum illi eſt obſcurum.
Gyrat vero alte ad flatus boreæ
Uſque ad genua ſedentis in ſiliquaſtro Caſſiopæ
Præter caput Cephei. Sed & volucris alas ſecat
Æetan inter & arcum prope cornicem
Extremum mucronem mediumque anguis mortiferi
Et aſtrum ſacrificum & ungulas centauri
Quatuor. Inde porro regreditur ex ſeptentrione
Reciprocus per navem alternans circa puppem
Et tibias geminorum ſuperque verticem Orionis
Et genua Aurigæ uſque ad genu Gorgicidæ
Dexterum Perſei, quod intenditur inſtar currentis.
Zodiacus autem, qui in cælo exſtat omnium
Rotundorum circulorum maxime perſplendidus & conſpicuus,
Duodecim ſub ſimulacris ornatus incedit per æthram.
Circa illum jacent in ſtellis fulgentes
Aries & taurus, poſt hunc gemini, tunc
Cancer ac leo, ſpicaſque manibus gerens
Virgo, hominum genus deſiderans priſcorum,
Et chelæ, quibus mutarunt nomen viri ſancti
Et libram vocarunt, quia expandit utrinque
Quales lances in libra ponderante.
Scorpius hinc ſequitur, & mox vis ſagittarii

At-

Atque etiam capricornus, poſt quem aquarius & piſcis.
Illæ quidem omnes in domibus ſuis ſunt fauſtiſſimæ
Stellæ in naſcendo, quia ad bona præbenda procliviores,
Magiſque largiuntur bona; malæ autem quum dant minora noxia.
Idcirco prorſus oportet conſiderare, quot in ſuis domibus
Sive etiam in ſuis terminis meantes ſpectentur.
Si enim plures, multo opimius; ſin paucæ,
Tenuius decus & actionem vitæ important.
Sed etiam quæ alternantes inter ſe ſplendidis
Domibus efficiunt, præcipue recenſere neceſſum eſt.
Saturnus quidem in Jovis ſignis glorioſos viros
Effert, ac regibus aut aliis ſimilibus principum
In amicitiam jungit, atque ipſos ſæpe vinculorum
Conciliatores exhibuit bene commodos principibus.
Pecuniaſque in manu dedit regias verſare,
Sæpe item aliorum liberorum patres vocari
Conceſſit, aut exponere ſuos liberos attulit.
Jupiter autem Saturni locis inditus victum quidem indulget,
Et opimos bonis facit, ſed felicium divitiarum
Parcos, & nec tantillum ſuarum opum præbentes
Imbecillam in pectoribus mentem & infirmam habentes,
Circa ſeſe multo minus quam in propinquis æſtimantes.
In operibus autem & actione aliis obnoxii

Quæ-

Quæcunque efficiunt, occulit bonam famam.
Sæpe etiam alienorum liberorum patres vocari
Dedit, aut expoſitos aut etiam ſuos conceſſit.
In Martis domibus aut in ſignis gradiens
Saturnus, ſegnes & invalidos admodum facit,
Timidos, ac meticuloſos, animis dejectos,
Squallidos, cor ſuum ſemper carpentes moleſtiis.
Sed Mars domibus Saturni cani inſiſtens
Peraudaces reddit, & actionibus promptos,
Itidem laborioſos & conando idoneos & intrepidos
Actionem quamcunque & opera patrantes ſine ſollicitudine,
Et in quos irruant, ſemper portentum immittentes.
Verum perdit patrias opes, aut conſanguineos
Majores natu omnes frigida çaligine óbtegit.
Veneris domos Saturnus emetiens hæc facit:
Ætate grandioribus jungit ancilliſque vilibus.
Præterea ærumnas nuptiarum & partuum acres affert,
Aut communem populis Venerem quæſtu præbentem,
Cum ſterilibus ac non parientibus jungens inglorios lectos.
Quin etiam manibus uxores ſuas interemerunt,
Invidia ad indignitatem commoti facinorum, quæ admittunt.
Venus autem in Saturni domibus lectorum corruptores
Alienorum fecit, & ſine ſemine reddit liberûm,
Non admodum gaudentes libidinoſum ob amorem,
Nec amicos ſuos, imo nec patres reverentes:

Aut

Aut enim aliorum, quos honorari oportuit, nuptias deturpant,
Aut cum novercis ſuis vel pellicibus
Sui genitoris eundem lectum aſcenderunt.
In aurei vero Mercurii ſignis ingrediens
Saturnus acutas hominum hebetavit aures,
Et grata ſpoliavit loquela, aut linguam ligavit.
Acres tamen in pectoribus & acerba cogitantes
Occultos facit, ſuam mentem nulli mortalium
Aperientes, anguibus nocentius virus habentes:
Sed etiam arcanorum myſtas ſacrorum, Deorumque
Orgia edoctos, quæcunque in libris ſignata ſunt
Abſconditis, quos non fas eſt omnibus hominibus innoteſcere.
Attamen nihil ab hac ſcientia juvantur. Iſta enim illis
Pro bonis & amara & adverſa contingunt ſemper.
Sed & eadem Mercurius facit Saturni in ædibus.
Sed tamen his ſuavitas evenit ex ſuis laboribus.
Facit autem non modo librorum peritos ſacrorum,
Atque antiſtites pervigiliorum, ſed bonos quoque
Vaſtes aſtronomos & ſomniorum interpretes, præſidio
Sedentes ſacrificiorum, Deorum reſponſa mortalibus
Indicantes, & ab volatu avium vaticinantes;
Actionibus autem in vita aliis obnoxios.
Quibus vero Sol in Martis domibus iverit,
Ter felices exercituum duces, inque hominibus
Honorati urbium proceres aut reges.
Similiter etiam Mars quum in Jovis domum venerit

Largitur ſplendorem & infinitam potentiam viris.
Facit & navium & equitationum agminumque
Ductores, regibus commodos, in bello
Homines occidentes ſuo conſpectu & ſecantes.
Quod ſi non adſit centro, neque in ſupremum eat
Culmen, elevati ſupra omnes ſuos ipſi
Collocantur, etiamſi ſervi viles fuerint.
In Veneris ſignis Jupiter divitias præſtat,
Quaſcunque & opibus domos implet hominibus,
Ipſoſque rurſum comites & adſeſſores regum
Spectatos perdit & in urbibus honoratos.
Facit etiam templorum divinorum ſacros præſides
Honoribus venerabiles aut eximios præmiis,
Actione ex omni colligentes magnam felicitatem,
Populi duces, qui in labiis ſuis
Loquentur in ſacris auditi ab gentibus,
Conjunctos viris magnis amore mulierum,
Unde glorioſi & felices exiſtunt.
Etiam Venus domo Jovis aut in terminis apparens
Celebratos in urbibus & in populis reddit,
Ornat quoque mitris & purpureis peplis
Vittiſque auri aliiſque ſacris præmiis:
Aut connubia dedit amabilia, & cubilia fœminarum
Concedit ex thalamo: dedit autem cubilia fœminarum
Felicium, ſed & in urbibus ſuis optimos,
Opeſque habebunt inclitumque cultum domoſque,
Etiam amicos facit & honoratos omnibus;
Facundia & venuſtatibus reverendum cor poſſidentes.

Aut

Aut etiam viros fecit muliebribus in operibus,
Unde divitias multas & lætitiam pararunt egregiam:
Attamen ſubjicit ſub diligentia tyrannorum,
Aut magnorum virorum, quibus potentia principibus par.
Jupiter autem in Mercurii locis multas opes fert.
Laudatum benevolentiæ ergo, regales divitias
Verſantem manibus, & ex urbibus populiſque
Pecunias & tributa cogentem regibus;
Inque operum actione valde excellentem, & in æqualibus
Appellatum, animoque magna agitantem, & lautam
Poſſeſſionem victus ex diligentia ferentem in domos.
Rurſum Mercurius in domo fulgidi ſolis
Diſciplinæ ſapientis meditatione doctrinas nactos
Puerorumque magiſtros aut ipſorum fecit principum,
Aut ſedentes in ſellis, ubi argenti eſt mutatio,
Aut legum ſtatutorumque conſultos, & hinc ſemper
Perſuadentes: etiam auctoritatem in urbibus tenent.
Etiam confectores ſermonum, & in concionibus optimos
Liteſque dirigere & vexatis adeſſe
Et in urbibus judicia vocibus irritantes,
Unde opes immenſas & pecunias collegerunt.
Alii porro evadunt internuncii regum,
Fidemque circa judicia ab intelligentibus æqui principibus

Obtinent, illa suo animo digerentes.
Cæterum Mars in Veneris domibus gradiens
Alienorum lectorum occultos vexatores facit,
Donis aut dolis speculantes sociorum
Conjuges ac cognatorum, & dedecora grandia committentes,
Infaustas nuptias sociantes ab alienis hymenæis.
Sed & illorum vitis perniciem immittunt,
Aut etiam suas venerabiles uxores manibus interimunt.
Signis vero Martis permeans Venus
Nuptias inauspicatas facit & ex lectis præcipue mærores:
Aut enim ducunt uxores, quarum pretium dederunt argentum,
Ancillas, quæ ipsos libidinosis operibus adegerunt,
Aut ambitiosis deliciis amore
Semper furtive rapto, quarum causa rixantur.
Neque enim solos nec rursus concubinos amant.
Unde etiam lites & controversias sæpe exercent
Cum suis uxoribus, & propter eas crebrò
In angustiis sunt, & se invicem fastidiverunt,
Aut propter fœmineum caput carcerem dederunt.
Si vero sit in nativitate fœminæ, valde virilem facit
Et jactabundum, consiliis suis nitentem & inflexibilem.
Omnino autem ob amorem dolorem partuum & moram
Turbabit, & frequenter miserum circa ventrem vexabitur.
Aut ante maturum tempus fœtum crude ejiciens,

Aut

Aut mortuorum in ventre embryonum membra amputans;
Per alias partes sustinens viris similes ærumnas.
Sane etiam Mars in domibus celeris Mercurii
Acerba cogitantes in pectoribus fecit,
Asperaque in cordibus consilia variantes,
Hominibus semper prava meditamenta subjicientes,
Adeo ut etiam aliis sint præcentores miseriarum,
Et contentionum consutores strenui per fora.
Causas proprias & controversias crebras quoque habentes
Tenent; fama autem mala illos circumvenit;
Ac judiciorum magna multitudo, quæ illos orbat pecunia.
Multi vero etiam puerorum magistri sunt.
Quin etiam mendaces, atheos, inconcessa opera
Meditantes, fures, latrones, homicidas,
Jurisjurandi cujuscunque in frigido victu immemores.
Hæc ipsa etiam Mercurius Martis in domibus facit,
Exhibens falsarium, perditores, deceptores,
Alienarum opum ligurritores divitiarumque:
Sæpius etiam earum fidem, quas quis commisit,
Clanculum depositam pravo animo negaverunt.
Pecunias multas dant, quæ multorum sunt debitum.
Super hæc veneficii noxii peritos facit,
Propter quæ omnia etiam ab viris fortiter pugnare
Occultis morsibus ac sannis per urbes compelluntur.

Ex quibus divitias felices & claritatem in populis
Hauriunt, venuſtatibus ſtipati ac facundia;
In vitæ autem actionibus omnes beati ſunt,
Quibus etiam operibus recte cuncta perficiunt,
Sua inſigni prudentia ſine offenſione, prout voluerint.
In leone autem domo ſolis omnia videntis
Saturnus quidem magnos & ex patribus præclaris
Edit, & opulentia victûs magnam gloriam adfert.
Sed mala morte exſtinguet prorſus genitorem
Aut per vim, aut noxiorum potuum multitudine cooperiens.
Signo autem in hoc Jovis præſplendidi ſtella
Tanquam ſua domo gaudet, quoniam eſt trigonum
Ejus, prout etiam modo cecinimus, ac ſolis:
Aut magnos reges, aut ſimiles dominantibus,
Aut horum alios facit populis admirabiles.
Certe omnes felices & honoratos reddit.
Verum Mars poſt hunc paterna omnia diſperſit;
Et noxam oculorum dedit, & vitæ actionem
Multam circa ignem & canum contulit ferrum.
Operibus autem horridas & truces conciliavit artes.
Semper vero in leone ac lunæ domo aſpectus
Cito morientes ſtatuit; quoſdam media vita ſpoliat.
Venus in leone gradiens non valde lætatur.
Infauſtas nuptias facit, ſæpe & ab uxoribus removet.
Sed Mercurius elegantes & in orationibus præſtantiſſimos

Po-

Ponit, & vita magnificos, & valde celebratos viros.
Saturnus in lunæ domo matris vitam ſemper
Perdit, ſolis radios & ſplendorem videntis.
Ipſos vero in morbis longis & damnis domuit
Aut atra bile aut noxis abſconditis,
Uſque quoad ſedeat numinum ſacras apud aras.
Rurſus vero ſol gaudet in cancro, unde ibi
Attollitur, & plurium genituram liberorum præcipue juvat;
Vitamque in domibus & celebrem famam ubique
Indulſit, ac magnorum amicitiam & reditus curare.
Mars autem in Veneris domibus magnanimos effert
Atque admodum virtuti fidentes, negligentes
Et pericula & ſonorem & metum.
Quare etiam labaſcunt crebro ſuis in operibus.
Alii rurſus artis periti evaſerunt,
Cuncti tamen in miſerabiles incidunt clades.
Plurimorum etiam mors fatumque vi contingit.
Sed neque Venus lætatur in lunæ domo:
Libidinoſos enim facit & queis amor eſt voluptas,
Aliaque poſt alia etiam dedecora multa perpetrantes.
Immo etiam aliis tropicis omnibus hæc affert.
Auricolor autem Mercurius in cancro cælum peragens
Acutos in cogitationibus, intelligentes, & alias alio
Invento lætos, neque fixa & firma conſultantes

Fa-

Facit, ac orationibus bonos, etiam factis præstantes.
Ipse vero Sol quidem super jucundum leonem
Celebres in vita & eminens decus habentes
Edit; at centro potiens reges profert,
Siquidem exornetur bonorum astrorum testimoniis.
Similiter & luna suam domum circumenis
Actiones hominum faustas & dignitatem adducit.
Quod si noctu medium obtineat cælum, regem posuit.
Non enim alternantes signa mutua per circulum,
Sed signis ingredientes post se invicem per circulum
Lunæ quidem sol; luna autem delectatur leone.
Talia quidem in aliorum domibus ac terminis morantes
Efficiunt ac multa alia perpefficiis hominibus.
Sed veritatem omnem mortalis vitæ
Temperatura dijudicat ac vicina testimonia lucidarum
Stellarum sibi invicem, locisque in quibus existunt.
Quæcunque autem cum sole faciunt præsentes, canam.
Omnes quidem gaudent circa orientem,
Utpote quæque exsultans suâ regiâ;
Sed etiam in oriente versantes ad juventutis florem
Mortalibus omnia efficiunt admodum tunc robustæ,
Vespertinæ autem tardiores procedunt temporibus.

Timidæ autem quum occurrunt ſplendoribus ardentibus
Infirmæque ſunt, ſuum robur obtundentes.
Saturnus quidem primum cum ſole per omnia
Signa exiſtit communis bona & mala,
Melior quidem interdiu, nocens verò noctu:
Facit enim patres quidem celebres & felices;
Matrem vero ſubito raptam morte ſeparavit ab genitore;
Ipſorumque bona minuit ac paternam domum,
Non tamen ut penitus pauperes ac ſine opibus ſint.
Et Jupiter cum ſole paterna omnia
Perdit, omnigeniſque damnis & noxis illigavit.
Sæpe etiam in peregrino ſolo clades addidit:
Alios quoque dulcis patriæ fecit extorres.
Minus autem veſpertinus infirmiora facit,
Orientalis quidem melior, in occaſu eſt gravis.
Mars cum ſole congreſſus patribus quidem dolores,
Ipſis vero naſcentibus vexationem & cladem præbet.
In diurna tamen nativitate teterrimus eſt omnium.
Venus conjuncta ſoli naſcentibus
Inauſpicatas nuptias præbet & malam famam circa lectos.
Nam vel ancillis vel pauperculis vel impuris
Vel etiam vetulis conjunxit admodum inſcite,
Aut denique quæ in ſordidis vivunt tectis.
Mercurius ſoli ſociatam incedens per ſemitam
Spoliavit ſapientia & doctrina admodum magna.
Sedentarias fecit vitas admodum venerabiles
Viros locupletes; maxime autem ancillis imperans,
Actio-

Actionem vero minorem dedit, & in actionibus sub aliis.
Talia quidem soli singulari junctim sociatæ
Faciunt: similia his etiam è regione solis
Apparentes. Luna autem cum illis versans
Facit in duabus defluxionibus conjunctionibusque
Hominibus laboriosam vitam. Et nunc exsequar.
Stellæ quidem solis appropinquans contactibus
Splendore aucta melior. Circa matrem vero graves
Perfrictiones aut morbos præbet, & cladibus admovet.
Ipsos autem sine progressu & timidos circa actionem
Et innexos damnis ponit; sed defluens ab ea
Siquidem Jovi jungatur, aut lascivæ Veneri,
Bona, vitamque & facultatem multam donat;
Fertiliumque agrorum possessionem & validorum fundamentorum
Dedit, auctoritatemque & famam bonam in gentibus,
Amicitiamque virorum, qua indigent amici:
Quod si Mercurio, acutos & sapientes effecit.
Si vero Saturnum relinquens vanum cursum exegerit,
Aut etiam Martem postea contigerit, omnino pessima.
Squallidos enim facit necessarii victus,
Quique in operibus suis laboribusque se fatigantes
Nunquam famelicam inopiam possunt suffugere.
Simul etiam vitæ portentum flebile exigentes,

Sæpe autem & brevis ævi & in juventa morientes.
Alii etiam contortis collum arctant laqueis.
Si verò ab Venere aut etiam Jove fulgido
Aut etiam ab Mercurio defluat; rursus autem deinde
Vel Saturno vel Marti conjungatur, tetrica est.
Domorum enim perdit possessionem vita progressis,
Et difficilem egestatem in senecta tristi affert.
Parva etiam cornuta juncta Marti luna.
Opes enim domorum paternas consumit
Et simul maternas, sæpe etiam ipsas matres;
Nascentes autem ipsos virilibus factis lætos,
Impetuosos, audentesque & feroces, præterea violentos,
Immobiles, crudeles, & immitia opera patrantes.
Unde etiam lapsos in carceribus quandocunque comprehendunt,
Et ligationem mortalibus affert, cum illo versans:
Similia etiam conjuncta defluens ab Marte.
Si autem defluat quidem ab Marte, deinde congrediatur
Cum præstantissimo Jove, valde felices opibus tunc fecit
Et beatissimos, & actiones bonas perficientes.
Eadem quoque Venus contactum adepta ab Marte
Facit: ad Mercurium vero, consiliis & sermonibus optimos
Semper ultra mortales altis pectoribus cogitantes.
Talia etiam ex adverso semper quinque stellis facit.
Soli autem singulari contactum adepta luna
Amissionem ponit vitæ, & funera affert.

Si

Si autem abſcedens à ſole ſtatim conjungatur
Bonorum datoribus, bona eſt & eminentia opera afferens
Majora & conſpicua bona hominibus exhibuit.
Semper autem in nativitatibus vacue currens luna
Errantes victu & fruſtra peregrina in terra
Facit, & tenues vita ac multa laborantes.
Oportet vero ſemper in nativitatibus primo nova luce ſplendentem lunam
Ac præterea plenilunium in pectoribus ſpectare,
Quomodo has duas apparentias exſiſtens perficiat,
Sive concurrens, quoniam optima datoribus bonorum
Primum radios conſocians aut plena:
Cum malis autem verſans prorſus ſimilem vim habet
Illis, & flebili vita implevit genituram.
Inſignia igitur mala aſſidue in hominibus volutat
Per omnes apparentias, in quibus Martem contingit:
Etiam quum in colligatione fertur, furoribus addit
Aut nervorum diſtentiones, morbumve ſacrum & immedicabiles miſerias.
Sed oppoſita ſoli gaudet currens luna
In pleno orbe, tunc exſultat ſplendens
Et gloriæ ac divitiarum cauſa adeſt hominibus.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER SECUNDUS.

In Libro III dicit,

1. *Quid efficiat quiſque ſeptem planetarum, horam obſervans in propria domo, & in alio aliquo trium centrorum ſolus inventus in propria tamen domo.*

2. *Quid efficiat, quando uno horam ſervante alius ad occidentale centrum ſolus cernatur, & quum ea quæ pro apoteleſmate erant, invenimus fere diſceſſiſſe, ſive in medio cælo ſive contra id reperiantur, ſe ipſos metientes, alter quidem ſupra, alter vero infra exiſtens.*

3. *Quid efficiant teſtantes ſibi invicem, aut configurati, aut ſe ipſos mutue inſpicientes.*

4. *Quid efficiatur Marte & Luna ſibi configuratis, illo quidem in virilibus convenienter inſitæ naturæ, iſta autem in ſignis fœmineis inventa, aut viciſſim, aut etiam ambobus in virilibus, aut etiam ambobus in fœmineis, & quid in viro, quid etiam in fœmina talia efficiant.*

5. *De temporibus vitæ, & quomodo eos circumire oporteat interdiu, quomodo autem noctu: & quando quidem ab his, quando ab aliis eos aſſumendum.*

Quæ per domos alienas faciant hominibus
Stellæ, ac ſoli igneo vicinæ,
Et quæ conjunctionibus cornutæ lunæ
peragant,

In

In prioribus paginis valde manifeste percensui.
Nunc vero testationes earum & formas omnes
Et quæ faciant radiis aliæ aliarum contactæ
Et centris validis incedentes, canam.
Primum igitur Saturnus pro horonomo progrediens
Aut primogenitos aut primum educatos exhibet,
Aut etiam fratres priores deperdidit cunctos.
Liberorum porro pernicies est vitamque difficilem reddit
Alienis in ædibus versans, usque dum in suis
Horam servet; signis propriis oblectatur semper
Capricorno, & aquario tetrico,
Et chelis, & ariete, quando viri nascuntur
Clarissimi, & ex nativitate fruentes amplis divitiis,
Honoribus & præmiis exultantes regum.
Frigidum vero ad notum proficiscens, occidens circa centrum
Longævos senectute lauta vigentes fecit,
Opibus copiosos, laboribus oblectatos suis.
Quod si medium cælum teneat, paterna omnia dissipavit,
Unde crebrò ne tantum quidem hæreditatis ab patre divisit.
Actiones autem sine fructu & segnes admodum facit.
Opera vero & artes manuum eximit viris
Et mentibus, quamcunque actionem in pectore proponant,
Sed & infaustam procreationem affert, fratribusque spoliavit.
Orbitatem denique subterraneus ab patre attulit,

Omnino etiam infantibus hæreditatem perdidit fœde,
Quam moriens liquit pater: ipſi autem ex morbo
Fatigantur & in frigore ac febre ardente laborant.
In foro item lites ac controverſias in ætatem attulit.
Jupiter vero horam curans eximios viros poſuit,
In populis ab patria ſua celebratos;
Quin etiam actiones glorioſas, & in vita
Opulentos, regibus amicos, valde honoratos.
Talia quoque efficiet medium cælum circumiens.
Ornat etiam mitris & peplis purpureis
Voluptatis faciens populorum auctores viros:
Occidens vero divites, ſed noxius eſt liberis.
Sepelit enim venerabiles conjuges & pueros miſeros.
In tropicis autem ſolet facere etiam prorſus liberis carentes
Affines vitæ, & bona malis miſcuit.
Poſſeſſionem namque dedit, ſed ob funera liberorum mæret.
Noxius autem è regione culminis cæli regnans eſt hominibus.
Omnibus enim homines propriis copiis privavit;
Bene ditatas autem paulo antea vacuas domos oſtendit.
Præcipue vero, ſi cum ſole iſtud centrum ingrediatur
Poſtremo in ortu vitam & dignitatem præbet.
Mars autem ex oriente adſcendens ſtrenue audaces
Et promptos facit, interdum etiam animis terribiles:

Oc-

Occidens vero ærumnis homines & damnis alligat.
Abſtulitque divitias, victuque oſtendit indigos.
Cæterum in ſubterraneo centro mentem quoque premit,
Semperque in turbis & calamitatibus ponit,
Vulnera etiam ſemper dedit, vel convulſionibus poſternit
Ac pericula inducit crebra, & vita ſpoliat
Sordidos, liberorumque procreationem aut omnino abſtulit
Aut unum ſerotinum patri in ædibus dedit.
Horribilis circa nuptias; aut enim ſimul lectos diſſociat
Aut noxam indecoram intulit cum dolore fœminis.
Sed alte incedens medio cælo, interdum quidem
Artes dedit hominibus ſellularias opera vitæ;
Quando autem beneficorum teſtificationibus ſimul aſtrorum
Adſpicitur, duces poſuit cuſtodeſque principum,
Et acutum gerentes corpore ſuo ferrum,
In urbibus populiſque excellentes rectores.
Ex continenti autem labefecit, ubi in cælum altum ſuſtulerit,
Miſeros homines ad tartarum obſcurum:
Nam vel extorres ex jucunda expulit patria,
Vel vita exſpoliavit vi diro ferro,
Aut potionem venenatam bibere monuit in ædibus.
Horam vero ſervans Venus ſemper viſu pulchros
Facit, ac venuſtos delectabileſque verbis,
Beatos vita ac celebratos, aut in patria
Amplificat matrem, & valde conſpicuam poſuit.

Sed & medii cæli domina id facit, inſuperque operibus
Ter felices reddit, etiam uxoribus nuptias bonas
Attulit, inque domibus earum vitam locupletavit.
Quin etiam muliebribus in operibus ſæpe viros
Locavit, quorum etiam pecunias paravit ad poſſeſſionem felicitatis.
Sed ſubterranea ſeditiones lectorum fecit,
Et nuptiarum perturbationes, & viduitates interdum
In peregrina virorum, modo etiam domi manentium.
Quin etiam occidens prava circa lectos fœminarum:
Etenim vel disjungit ab tori conſortibus, aut valde communes
Dedit uxores, quarum ſæpe indignantur ob contumeliam.
Etiam ipſos malis rumoribus in flore juventutis
Circumdedit, libidinoſoſque in indecoram poſuit venerem,
Domoſque alienarum obſervant mulierum.
Mercurius vero exoriens in hora glorioſos viros
Et multæ ſapientiæ peritos effecit.
Sæpe etiam prædiſcere in mente hominibus
Exitus futurorum donavit; etiam aliis
Vaticinatur monitis ac viſis, quæ ſibi illi
Tenebroſam per noctem altum ſtertentes videre videntur.
In medii autem cæli centro mortalibus opera attulit.
Aut enim ſapientiæ vitam & calamo ſcribendorum
Actionem dedit, aut liberis ductores oſtendit
Diſci-

Diſciplinæ; alios etiam menſæ argentarios
Poſuit, ſed & multis ſuperaptavit artes manus.
Quod ſi ſit ſubterraneus, elegantem mentem effecit,
Poſuit etiam ſapientiæ gnaros, & in vita
Semper ſub infinitis curis meditantes.
Occidens vero in ſermonibus & in cogitationibus optimos,
Et divitiis gaudentes ſemper ac rumoribus bonis.
Donec autem oceano ablutus oriatur
Sol, in hora autem iſta homo in lucem venerit,
Patris percelebris natus tunc naſcetur vir,
Honoratuſque admodum & eximius erit in patria
Opibus & poſſeſſionibus ſupremus in hominibus.
Sæpe etiam reges in illa hora contingunt.
Occidens vero ſol ſplendidos vita & prælautos
Facit, & cogitationum valde celebrium in patria.
Sol autem in nativitate medium cælum circumiens,
Siquidem ſub radiis bonarum ac teſtimoniis,
Ornat magnoſque & glorioſa opera perficientes:
Sed pravis luminibus noxiorum tactus aſtrorum
Inopes facit cum triſti egeſtate luctantes.
Quod ſi ſubterraneum teneat centrum, minuit patris divitias.
Sed & luna ſuper horonomum incedens
Matrem amplificat: occidens vero procul à patria
In aliena terra erraticoſque ſimul reddit.
In medio autem cælo noctu quidem optima eſt,
Diurna tamen minor. Quod ſi benefici aſpiciantur,

Bonam famam actionesque faustas hominum effecit.
Verum in subterraneo centro bonas aspiciens
Stellas, bona existit & donatrix absconditarum
Divitiarum: at malos testes quamdiu viderit
Occultis calamitatibus & doloribus viros cruciat.
Sæpe etiam ruinas tectorum per vim demisit.
Singulares quidem centris ingredientes illa fecerint,
Sed se invicem cernentes super centra exadversum
Saturnus quidem super horonomum, Jupiter vero occidens,
Junioribus fratribus mortem inferunt.
Sed etiam nascentibus tempora juventutis fœda,
Postremum vero tempus copiosum & senectutem in divitiis.
Rursus autem in his è regione horonomum tenente
Jove, & cano Saturno occidente contra,
Majoribus quidem felicitas fratribus adest,
Beatus autem visus antea homo postea laborat.
Ubi si oriatur Saturnus, sol autem occidat,
Lugubribus suam conjugem sepulchris occultans
Viduum sane brevi deflebit in ædibus lectum.
Hanc quippe in tropicis signisque simul patietur ærumnam.
Sin autem adscendente Marte Saturnus vicissim occidat,
Infelicitatem graviter nascentibus præbent in domo.
Occidente Venere quum Saturnus horam servet,
Non solum infausti in nuptiis & illaudati circa tori socias,

Sed etiam patres liberorum aut penitus ſine liberis
Exiſtunt ; ſteriles enim aut crude parientes uxores
In thalamos duxerunt , aut probra multa admittentes.
Quod ſi etiam in tropicis in ſignis è regione,
Non modo ſordidis uxoribus nuptias junxerunt,
Etiam ipſi actiones Veneris amoris illegitimas.
Similia his oriens iterum Venus
Verſus occaſum labente Saturno admodum pravo,
Libidinoſis vetulis aut etiam ancillis conjungit.
Si vero Mercurius occiderit Saturno incedente per horam,
Luctus naſcentibus miſeris liberis præbet.
Rurſus ſi ſol quidem adſcendat, ſed hic occidat,
Lites & judicia de ſcriptis aut vetuſtis
Operibus habent, noxamque in his pertulerunt.
Jove autem horam tenente, quum Mars rurſus ſubjerit,
Inæqualem vitam dederunt; nam modo quidem extulerunt
Sublime, glorioſoſque & felices valde poſuerunt;
Alias vero labefecerunt & opibus penitus ſpoliarunt,
Miſeriaſque vitæ cauſa & labores inducunt.
Hæc etiam ſi occidat; viciſſim Jupiter horam ſervante
Marte effecit amplius; quare tunc
Lacrimas & gemitus pereuntes attulit propter liberos,
Et uxoribus junxit inæqualibus. Liberorum ab aliis
Jam nutrices non amant ipſi neceſſario.

Omnes porro fratres ex alma patria
Alium in aliam regionem procul disperſit.
Laborum tamen priorum in ſenecta requiem dedit.
Ex termino autem adſcendens Sol è regione Veneris
Ad occaſum euntis locupletes ac ter beatos
Facit, & magnis conjugum immiſcuit nuptiis,
Sed pronis in venerem aut communibus amoribus,
Poſſeſſionem tamen propriam parentum largiſſimam dedit.
Verum fulgens ab oriente amabilis Venus
Et adſpiciens occidentem igneum ſolem
Copiam admirabilem & famam laudatam præbet.
Et conjugii cupidos amœnitatibus delectat.
Tunc enim venerabiles uxores honorant ſimul maritos.
Ex hora autem inſpiciens Jupiter Mercurium in adverſo
Ornat quidem divitiis & facundia & ſapientia,
Induſtriamque indulſit, & prudentiam circa opes regias,
Aut multorum hæreditates ac poſſeſſiones curantes.
Similiter quoque Mercurius exſuperans tractum horæ
Facit, ſole ad oceani occaſum vergente,
Bene lautos operibus & uberibus menſis,
Etiam liberorum ductores vel ipſorum poſuit regum.
Cæterum horæ inſiſtens ſol, occiduo vicina
Venere centro, corruptores lectorum exhibuit

Alienorum, & uxores ſpeculati ducuntur
Ex lecto aliorum: ſed & ipſos non honorant,
Verum ſatiatæ libidine & laſciva venere
Rurſus ad alias domos & alios venerunt maritos.
Crebro etiam ipſa manu ſuorum maritorum coërcitæ ſunt.
Signis vero in tropicis pejora his ferunt.
Eadem quoque Venus facit viciſſim horam tenens,
Uſque dum Mars occidat, & pluribus quoque anguſtiis
Et carceribus illigavit propter fœmineam noxam.
Quæcunque autem in juventa poſſederant, ea perdiderunt omnia
In ſenecta; ſic egeſtate miſera indeſinenter vexantur.
Ubi verò Mercurius quidem urgeat in occaſum venire,
In hora autem igne rutilet ex adverſo,
Acutos animo & conſilio poſuit admirandos,
Bonoſque ſapientiæ, ac conſummatores in operibus.
Mercurio autem oriente quum viciſſim occidat Mars,
Horridum ſpecimen exſtat, quia in vita quidem ærumnas,
In foro lites, noxamque inter multas controverſias
Habent propter ſcripturas. Lunam vero intuentes
Aut etiam ſolem, faciunt homicidas.
Semper vero ruinam victus perficiunt in domibus.
Hæc ipſa etiam duobus aliis faciunt verſantes
Stellæ in centris, quæ modo recenſui.
Si adſcendat ex termino ſol, occidat autem luna,

Vel

Vel quidem altum in medio secet cælum, aut subterraneum
Centrum habeat, viros in primis celebres & præcipuos
Faciunt, etiam magnos interdum reges fecerunt,
Aut patriæ primarios, aut in populis optimos;
Ita autem quoque, vel si ea centra prætergressi fuerint.
Nunc quoque temperaturam cantabo & testimonia,
Aut qualia simul orientes aut se invicem videntes
Stellæ faciunt: hæc enim veritatem clare aperiunt.
Omnia quidem igitur nullus mente sua cogitaverit
Neque ediderit. Sunt enim immensæ & infinitæ per æthram
Formæ mutantium astrorum erraticas semitas.
Quæcunque verò suggesserint Dii, hæc ego manifeste tradam.
Jovi conjunctus Saturnus altus aut inspiciens quadratus
Aut si etiam adversus & ab latere trigono
Donat amicitiam regiam, aut magnum proventum
Similium virorum; ipsos utique famam optimam
Habentes facit, subornatque infinitis divitiis
Et thalamis, campis ac opulentis arvis,
Prædis, & cujusvis generis gregibus, & servis innumeris.
Dedit etiam maritimarum copiam navium multa alimenta advehentium,
Et actiones bonas, sed & magnum decus in operibus,
Et opimam senectam usque ad ultimam mortem.

Sed

Sed Mars quadratus aut è regione cernens
Saturnum frigidissimum, pravus pravo adversus stans,
Aut etiam simul incedens, graves noxas adfert,
Et egestatem infandam fert miseris mortalibus;
Præsertim vero si centris insistentes cernantur.
Tunc enim egenorum populi apparent,
Alienis foribus adstantes præ necessitate,
Aut etiam quotidiani cibi causa ærumnose operantes,
Indesinenter laboribus gravibus attriti,
Nisi si Venus has formas viderit.
Atque alibi morte terribili ad vitæ finem venerint:
Vel naufragio enim & in mari quassati
Fluctibus dejecti sunt, vel in tetrico bello
Aut fluvio ingrato vitæ causa miserabiliter laborantes,
Aut ab latronibus aut in pugna vi capti
Venduntur coarctati fœdis vinculis.
Crebrò etiam feris captura & præda veniunt.
Aut quandoq; in immensis subito abruptis pereunt,
Aut laqueum sublimem aptarunt, aut in ruina thalami
Ut rursus contriti fœde animum intereant.
Hæc vero etiam diurna talia fecit, si perniciosis
Lunam quoque suis radiis pungat.
Quod si nativitatem juvent claræ aliæ
Stellæ; illæ autem ferantur non apparentes,
Contentiones ac judicia frequentia adducunt mortalibus.
Si vero bona potiatur centri, noxia autem ab eo absit,

Leniora quidem trigonæ semper efficiunt tormenta
Forma consimili, & ab tetris laboribus liberarunt.
Solem autem subspeculantes tantis in luminibus
Aut etiam noctis præsidem Saturnus deficientem lunam,
Ex parentibus servis ipsos quoque facit famulos.
Sæpe autem oculis damnum luce spolians fecit,
Et parentes morbis, perfrictione & tussi cooperit.
Veneri autem vicinus Saturnus aut ex ulteriore opposito
Vetulas & steriles uxores & indecoras miserè
Dedit; & quadratus semper gravis Veneri:
Tristes enim nuptias & sine voluptate facit.
Sed minus acerba dedit trigonis luminibus splendens.
Verum his formis adspiciens Venerem, nunquam
Virginem concessit habere domi nuptam.
Crebrò etiam ipsos effœtos & sine liberis fecit.
Quod si solem quoque attestantem his inspiciat,
Aut ille etiam lunam, eunuchos omnino ponit.
Mercurio autem vicinus Saturnus linguæ labem facit,
Et loquelis devinxit, nisi si letifer Mars
Consentiens despiciendo solvat noxiam jacturam,
Etiam controversias quadratus & lites immittit,
Et sordidam hispidamque mortalibus innutrivit lanuginem.
Sic certe etiam adversi nihilominus gaudent trigoni.
Et in istis formis semper vaticinos viros
Ac librorum reconditorum valde cupidos efficiunt.

Jupiter autem eandem Marti pergens viam, aut trigonus
Duces facit militiæ naviumque & equorum
Et peditum, interdum vero magnos reges fecit,
Aut patriæ principes, vel in populis optimos.
Quod si non penitus bonum fatum nacti fuerint,
Sed stella alicunde obtrectaverit maligna,
Aut etiam declinaverint sub lumina solis,
Cum talibus viris semper volvuntur sub illis
Dilecti amicitiis eximiam speciem habentes:
Certe omnes bene locupletes & eximias opes habent.
Minora autem bona dant, quum sunt quadrangulæ.
Plane autem inæqualitatem vitæ in adverso positi
Hominibus faciunt, nunc quidem inopiam, modo divitias
Densas mutantes, semper tamen sufficientia dederunt.
Cum Jove autem Venus vitâ lætos sine labore
Ac bene agentes ponit, & voluptatibus connubii
Delectatos. Illos enim dilectæ tori consortes honorant.
Nam ex vilioribus ditissimos illæ fecerunt.
Sed & felix liberorum ubertas eos in domibus sequitur.
Sed & aliis ad Jovem testificationibus hæc facit.
Bona etiam Mercurio annexa magni Jovis stella,
Formis quoque in omnibus videns celerem Mercurium:
Ter felices facit enim semper regiam gazam

Versantes, & aurum ab populis pro tributo colligentes,
Et ideo celebratos, & auditos à multis.
Alii vero percelebrium virorum divitias tractant,
Alii ab fausta mercatura victum collegerunt,
Lucra vero suorum laborum idonea nacti sunt.
Alii rursus ornamentorum periti aut per picturarum
Peritiam valde laudati celebresque venerunt.
Hi quidem etiam puerorum ductores & in sapientia
Multum excellentes orationum pronuntiatores bonarum.
Quod si eos Saturnus fulgidis radiis cernat,
Tantis in actionibus subministros posuit.
Sin Mars cojerit cum pulchra Venere,
Contumeliæ lectorum & alienarum nuptiarum
Eveniunt: palam valde audacter ista facientes:
Et uxores horum cum multis lectum sociant,
Facile amorem aliis Veneris præbentes.
Similia etiam aliis in testimoniis faciunt.
Quod si Mercurius quoque amabilis cum his apparuerit,
Per istos judicia & certamina in foro adsunt.
Alii vero etiam turpia sustinent in alienis ædibus
Capti, fama autem mala urbem pererrat noxia.
Sed si Mercurio quadratus, aut adversus, aut in loco,
Eundemque metetur Mars, tristis admodum erit;
Lites enim propter scripturas ac judicia immittit
Domumque repente vacuam victu ostendit,

Cre-

Crebrò etiam vincula inducunt pravis in operibus:
Verum trianguli producunt validos animi,
Et densis meditationibus decora concipientes.
Nitens autem Mercurius & conspicua Venus
Communem enitentes viam, bonitate excellunt.
Opes quidem primo dant, postea etiam orationum
Facundiam & bonam amicitiam honoremque in populis.
Insuperque cujuscunque Musæ peritos viros
Faciunt, hymnisque delectatos & cantibus.
Quod si videant lunam ac præstantissimum Jovem,
Etiam infulis decorarunt, & celebrati in populis
Eximiis præmiis propter certamina posuerunt.
Si vero etiam Mars his adsit testis,
Existunt statariis luctis optimi,
Pugilatibus robusti & plagis manuum
Et frequentibus victoriis exultant in agonibus.
Pulchra etiam luna & spectans omnia Sol
Se invicem videntes adversi aut quadrati,
Præcipue autem trigoni, quoniam ea prorsus optima
Forma est pravis & bonis stellis omnibus:
Si vero vacue videatur in signis apparere,
Utraque lumina fausta: sed hoc est multo præstantius.
Omnium enim optimum in signis adesse
Virilibus quidem solem, in fœmineis vero lunam.
Semper enim ad amicitiam proclives & lenes existunt,
Operaque facile & actiones perfecerunt.

Quod ſi in virilibus ambo egregia lumina appareant,
Crudeles, immotos & rigidos inſpicias
Natos, nec tantillum animo ſubſecundantes aliis.
Quotquot rurſus lunam quidem in virili, fœmineo autem
Habent ſolem; illis ſane actiones operum
Aliter cedunt, quam quo animis ſuis ferebantur:
Ipſi autem ſine proceſſu, ac prorſus lævi homines.
Fœmineis vero in ſignis utraque inclita lumina viſa
Timidos, omnia horrentes, aliis obnoxios.
Mulieroſiores pectoribus, & in vita prorſus ſine actione,
Alienæ terræ & erroris cupidi.
Aliud autem hoc rurſus bonum oritur probis uxoribus:
Faciles enim ſunt mente, ac maritis ſuis
Veniunt valde morigeræ, execranturque contumaciam.
Si vero in fœminea genitura duo lumina appareant
Virilibus in ſignis, hæc viciſſim perquam virili animo
Horrida & dura eſt ac pectore inflexibilis.
Quandoque igitur luminibus per talia ſigna meantibus
Et Mars ignitus & pulchra Venus
Virilibus ſignis incedentes cernantur,
Et ſuper hæc ſignum virile ſit horonomi,
Suæ naturæ obliviſcentur in lectis fœminarum

Re-

Reclines amore, quæ viri perficiunt.
Viciſſim fœmineis quando viri in ſignis
Habent ſolem & noctilucam lunam,
Muliebre vero etiam ſignum obtineat Cyllenius Mercurius,
Patiuntur probra multa, mulierum opera facientes,
Sæpe etiam ſementivæ partis teſtes abſciderunt.
Sic quidem virilia exiſtunt naturæ humanæ contraria
Lumina in ſignis ſuum curſum peragentia.
Sed quoniam mihi animus in primis cantare
Adſtrinxit neceſſarium fatum, clare nunc recenſebo,
Unde in nativitatibus oporteat vitæ temporis principium
Hominibus cogitare; aut viciſſim ubi deſinat.
Non ſane omnibus ſimul hominibus videtur
Qualicunque ex regione annorum apprehendere numerum:
Alia enim alteri nativitati ſolutionem aptaverit.
Quibus quidem ſol per auroram naſcentibus
Centro incedens apparet, ex ejus utique
Parte inchoare vitæ tempus annumerantes:
Sed in nativitate nocturna, ab lunari parte,
Quando autem extra centra Sol declinaverit,
Quâ in partibus declivibus poli
Meabunt præcurrentia, tunc ab illa ſtella incipe,
Quæ dominatur nativitati, & magnum robur tenet.
Si tamen & illam videris deviantem ab centro,

Ex

Ex hora tunc deinde temporum ſolutionem tu cogita.
Vitæ vero principium donec quærens inveneris,
Signorum ſpecta tempora, cujus ex ulteriore
Oriatur, illius quoque viciſſitudinibus dividere.
Ita enim plurium partium numerum quoque cogites,
Quotquot parca illigavit laborioſæ hominum vitæ.
In mediis autem regionibus, in quibus vita tribuitur hominum,
Diligenter ſpecta, ne radius ſive quadratus
Sive ex oppoſito noxii Saturni aut Martis
Aut ipſi ſimul occurrentes vitam amputent.
Noctu autem naſcentes etiam lucidus Sol
Crebrò radiis ſuis ſpiritu privavit.
Omnem nihilominus ſolutionem latere quadratus definit:
Maximus enim ille hominum terminus placuit fati.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBER TERTIUS.

MANETHONIS
APOTELESMATICORUM
Liber quartus.

Cælestium ſtellarum vias lance neceſſitatis,
Quibus in diem viventium hominum genus menſuratum eſt,
Fatorumque ſemitas humanas & errabunde lucentes,
Et non errantium lumina ignita perſecutus
Signorumque poli circuitum, qui per terram
Et æthercam orbitam in inceſſabili defluxu
Erroncc diviſus adminiſtrat divinum mundum,
Ab aurora ad noctem & ab ortu ad occaſus.
Has enim ex ſanctis penetralibus natura in æthere vagans
Rectas conjectantibus definivit viris ſtellas,
Quibus vagaretur mundi hominibus faticina chorea
Ex ſacro inſtituto ad claram inquiſitionem means,
Ex quo & in quale mutatur unaquæque ſpecies.
Primum quidem igitur Titan totius Saturnus ætheris dominatur
Stella, quam Phænonta Dei hominesque appellant.
Hæc quando in peculiaribus ſuis apparet domibus,
Naſcentibus mortalibus ad inſpectorem horæ vitæ,
Locupletes oſtendit & opulentia plurima potiri

Felices, & in vita etiam ad finem uſque ſemper faciles.
Sunt vero hæc collocata in domeſticis Saturni,
Signiſque apparens facit prædivites homines
Aquarius, diſpenſator nebuloſi Olympi,
Capricornus terræ & aquæ amphibium animal,
Et aries verticis ætherei terminus, veris initium,
Et libra ſplendida ad ſcorpionem gubernans æthera,
Et quadrupes leo, ſtellata ignita domus.
Hi ſemper faciunt homines bene fauſtos operibus.
Si vero in non domeſticis locis inclitæ per limitem ſuum horæ
Naſcentibus hominibus medium cælum lucidi ætheris
Aut illam horam omnium ſpectatricem circummeet,
Prorſus calamitoſos facit, & caſſos opibus & gloria
Indigos vitæ, & quotidiani victus;
Et omnes triſtitiæ experientes, lugentes in ædibus
Facit, & triſtem errantemque vitam ſubeuntes.
Jupiter vero in naſcentibus ſi glorioſam horam
Inſpexerit ſolem ignis calidi fulgore,
Aut medium cæleſtis viæ curſum in aëre ſecet,
Aut in domeſticarum promineat imperiis partium,
Auro coronatos viros aut ſacerdotes clamat
Futuros, multorumque præſides agonum,
Aut megiſtanas & alienarum poſſeſſionum
Miniſtros dominicos, quibus liberi & lætiſſima conjux
Virtuti dedita, laudataque, adferet domos.
Quum vero ignea Martis ubique fulgentis ſtella

In

In linea mundi medium cælum circummeat,
Tunc qui nascitur erit inter duces optimus,
Satelles ferrum habens vigiliasque principum
Fidemque robustam: quum vero ad exitum vitæ
Fatalis mortis venerit multis ærumnis collecto ornatu,
Aut per juguli incisi guttur vitam sanguine linquet
Vertebrosam cervicem usque ad extremum nervum præcisus;
Aut per venenariam fraudem morbide finem habebit.
Sed corusca stella quum occidens apparuerit
Signis, quam omnes cognominarunt Veneris
Luciferum, in ea autem hominum aliquis ortum habuerit,
Erit alienorum lectorum sceleratissimus vir,
Tenebrosus, fraudulentus, domo carens, sermone impudens,
Omnium vituperans, indoctus, semper innutritus turpibus.
Quod si Venus servantia horam lumina hominum viderit,
Argutos facit & circa operas bene musicas,
Et ex muliebri lascivia splendentes divitiis.
Illis fœminarum committuntur pacta arcana.
Illi præstites erunt in sacrosanctis festis,
Ubi virifugii mysteria peraguntur indicenda.
Siquidem enim medio in cælo hominibus apparuerit,
Significat victum opulentissimum, & millenaria
Imperia, & gloriæ immensæ ornatorem fastum.
Ex hoc honore mysteria celebrantur incredibilia.

Fulgida autem Mercurii ſtella apparens ad occaſum
Naſcentibus infantibus horoſcopum aut circa medium
Cælum, etiam ex orationibus facit commodum aliquod hominibus:
Ex calamorum ſcriptura & quæ ad Muſam elaborantur.
Huic quando Martis erat ſimili regione ſemita,
Aut menſurabit luminibus lumen adverſa in via,
Falſarios manuum imitatores aliis characteribus
Pernoxios facit & incommodos viſu.
Utrinque cornuta luna quando vitam definientis horæ
Lumine lunari in terra curvum iter metatur,
Huic autem Mars ſimili regione per æthera ſublimis meat,
Tunc ſane numine obſeſſus naſcens in tali forma
Exiſtit, attonituſque, & lunatus morbis
Et inſaniæ plenus, etiam cladibus ſtipatus,
Et infelicitati incurrens, quum in terra feratur:
Si vero verſus ortum circumcurrat medium cælum,
Prædivites ponit ac luxuriantes & ſic beatos,
Sed ſubolem fœmineam procreantes & bonos patres & immobiles.
Sed aſtro lunæ occidente genitus
Erit mercaturæ peritus, operaque multa
Naucleri vitamque eliget; & in peregrinitate
Maximam ætatis partem adminiſtrans deget.
Quippe erratica gyratio lunæ cornutæ ſemper
Obliquum ſuſpendens; manet tamen ſuperfuſus divitiis.
Solis vero indefatigata quando ignita ſtella

In medium cælestis procedat splendidæ æthræ,
Aut genitivam horam lustrantia universum lumina jecerit
Circa sagittarii locum, vel pectorosi leonis,
Et cornuti arietis: quin & in geminis conspectus
Propriis signis induxit solitaria imperia
Collocari, & sceptra hominibus regia meditatur,
Divitiasque felices ac domos beatas reddit.
Sed extra domesticas regiones nativitati adstans
Multorum liberorum parentes, opes tamen etiam copiosissimas, facit,
Et victum abundantem, vitamque sine doloribus.
Cæterum non habebit regias dominationes neque thronorum sedes:
Sed tranquillitatis inglorios sine sceptris hos custodit
Et innoxios domorum gubernatores in opulentia.
Sic quidem fixarum & planetarum itinera
Per gyros circa mundum cum cursu feruntur.
Alia autem tibi dicam denuo signa divina genituræ.
Si quando horas spectantia lumina lunæ
Nascentibus hominibus per cælum fulgeant;
Stella autem Martis fulgore circumfluentis ad occasum venerit,
Calamitosos ponit mortales, & non vitales, & extorres,
Et macræ egestatis administros inopesque;
Frequenter etiam ad malas artes versus misera morte periit.
Si vero locis extraneis horam servans Mars
Lumen promiserit in genitalem uterum hominum,
Claudos pede fecit ac debiles & immaturos,

Ac dorſa incurvatos, aut mendaces nefarios
Et ſceleratos, opumque cupidos alienarum.
Quod ſi ad teſtimonium Martis veniens Venus
Oculum jecerit præfulgidum, in diurnis puerperiis
Ex igne jactitabunt artes, nigrique ferri
Incudibus malleo tundendis operati aut caminis.
Quum vero ſpectationem horæ indicem puerperiis
Mercurius deduxerit; huic autem Venus erit comes:
Sane tunc rhetoras viros & in ſapientia optimos
Futuros monſtrat, & aſtrologos divinos
Et in geometria inque feſtorum ſolennitatibus optimos,
Inque cælatis Deorum templorumque fundamentis.
Jupiter autem ſuperjaciens acriter ſtellam patris
Quum in perpendiculo mundum medium circuit
Signo, tunc vero ortum ſi quis hominum tulerit,
Erit onerariæ navis ad vehendas merces gnarus,
Naucleri artes venabitur, & in debitis
Cupide negotialibus vivet, & quæſtum
Communem omnibus conſtituet, ſed inſtabilia illi
Ex thalamis connubia erunt etiam in uxoribus.
Sed Mercurius quum domeſtice in circulis apparuerit
Et teſtificatio Saturni in æthere illi propinquet,
Rhetoras exhibent homines ac ſapientia optimos,
Ponuntque interpretes & aſtrologos tunc homines,
Pecunias vero in manibus & divitiarum actiones feret

Non

Non modo alienarum opum, sed propriarum maxime
Ut conspiciantur, & terræ secare fructum in tergis.
Quod si lunæ circulatrix instabilis stella
Mercurium consentientem habeat in mundi via,
Et sola Venus adsit pulchro soli,
Factores auri, & Indici eboris
Operarios exhibet, inque cogitationibus optimos
Fore, & cancellorum ac bene libratarum normarum
Ornatores, admodum elaborata polientes.
Mars vero splendens quum radiis Solis
Inferior apparuerit ac luna puerperio hominum adjuncta
Mutilationem deflendam in oculis ponit
Fore illis & obscurantem caliginem.
Mercurius vero per familiaria versans in domibus suis
Sospitatorem ponit hominum medicamentarium virum,
Fore etiam illa ad panaceam parata,
Et in rationariis operibus semper curiosos.
Jupiter autem quoties Mercurio attestatura lumina sparserit,
Vagabundas peregrinitatis aperit hominibus vias
Ituros, & lectos fœminarum multo humiliores
Venari præter decus indigne furentes in fœminis.
Hæc quidem horarum spectacula. Nunc autem me oportet
Radiorum jactus & terminorum ardentia itinera
Et duodecim partibus divisam astris involutam narrare

Zodiacam, unde nativitates arteſque hominibus
Fatalem explent vitæ mortalibus inceſſum.
Primum quidem igitur Mercurius, manifeſtus Deus, quando etiam Jupiter
In lumen Martis fuerit jaculatus ſplendenti lumine,
Aut in domeſticis terminis igniti apparuerit
Ætheris, athletas varioſque luctæ editores præſignificat
Robuſtiſſimos futuros, ſive in victoriis ſacris
Coronas laudatiſſimas, & bene audientes in luctis.
Si vero iſtis ambobus Saturni atteſtans ſtella
In propriis terminis exſerentem ora ſeriem teneat,
Facit quidem carituros coronis, & unctores optimos
Puerorum exercitatores monſtrat, & gymnaſii adſeſſores.
Quod ſi etiam ſpuma genitæ Veneris celerem ſtellam jaciat
Radius Mercurii, & viciſſim veniant
In propriorum terminorum ambo viam cæli erraticam,
Comœdos & verboſarum cantionum modulatores viros
Oſtendit, & laſcivorum ſermonum procaces cantores,
Ac nablii pulſatores choris, item citharæ modulatores,
Saltationumque gnaros, & excellentes in thymelis.
Quando autem Saturniæ lumen ſtellæ nitorem ætheris
Igniferis radiis exadverſum tetigerit fulgide,

Ac duplicia in alternationibus appareant fulgetra horum
Suorum terminorum ; facit præcentores threnorum, indecoros,
Cedro gaudentes , pyra artificio novo exſtruenda callentes,
Veſpillones, comploratores obeuntium, cadaverum miniſtros.
Si Mars occidat quum Saturno adeſt in centro,
Mercurius vero æqua regione in ambobus appareat,
In terminis & centro ſuſtineant lunam,
Homicidas faciunt, latrones, perpetuas noxas,
Lucri diriſſimi venatores, qui in tormentis
Curvè puniti cruciarium fatum vident
Amariſſimis mucronibus adfixi in clavis,
Volucrium prandia, & canum laniamenta fœda.
Jovem vero quum ſplendidum jecerit candidi fulgoris radius
Mercurii, & mixtim alternaverint terminationes,
Rhetoricæ exhibent artis ac ſapientiæ optimos
Æmulatores & callidorum ſermonum, juventutemque egregiam
Grammaticamque exercitationem in pectoribus habentes.
Sed quum micans Mercurii Cyllenia ſtella
Luciferum radiis tangat Venerei candoris,
Ac lumina obtinentes in cælo ſtelligero
Duodecim partium habeant gradum, quando homines
Geometras monſtrat & mathematicos orituros
Aſtrologos, & magicos ſacrificulos, vel vatem poſuit,

Et auſpices, & claros aquæ interpretes fecit,
Quibus pelvium inſpectio committitur aut umbrarum eductio.
Venus autem radios in aërem inſtar faculæ emittens
Simul cum lumine Saturni ſtatuit mortalia opera
Miniſtra Deorum ſacrorumque æditua attonitorum,
Mentemque lunaticam propheticamque hominibus.
Solem vero radiis Mars flammantibus jaciens
Luna feſtinante graviter eadem Veneri via cum illis,
Effœminatiores fœcundorum puerorum matribus ſimiles viros
Et in caſtratorum ſacris futuros ac præſtigiatores præſignificat,
Ac magnæ errationis ambulatores, miſerè viantes,
Infortunatos, laboriſque mali ſucceſſores ſemper.
Si vero lunam obliquantem candide jecerit
Radiis aureis jucunda Venus,
Aut communiter in eodem polo per circulos tranſeant
Duodecim partibus, prædictores ſacris inſeſſos
Viros indicant, & in ſacrificiis optimos,
Myſtica curantes factores vel orgiis deditos fore.
Mars vero Mercurium perſplendidum radio jaculans
Aut curſum aut æquam partem incedens cum hoc lumine,
Corporis cuſtodes aut viciſſim corporis altores
Falſarioſque facit & in mendacibus præſtantes,
Et in numina contumelioſos, maleficos, æternum inviſos,

Et inverecundos in alienis damnis,
Vituperatores hominum calumnioſos, quibus excogitatum
Ad fraudem doloſam veritatis prope veniet.
Quando autem cum his quoque Cæli filius Saturnus videbitur
Signo, & apparens in æthere clara rotatione
Aut verſus ſagittariùm jecerit fulgoribus domus,
Aut ad piſcoſa ac maxime borealem choream,
Ubi virgo eſt circa lancem leonis,
Et piſcatores & viſcarios fraudulentos
Sagittarioſque ponit & avium nutritores,
Ferarum inſtitutionis peritos amabilis,
Quibus ferina generatio mollitur manſuetâ diſciplinâ,
Et animalium agreſtium magiſtros cubilia luſtrantes.
Horum non infelix quidem eſt vita, ſed laborioſa.
In ſummo autem errans Saturnus lunæ radiis propinquans
Duodecim partibus in alienis ſuarum,
Bajulos onerum, & aqualices, & purgatores viarum
Circa bivia, & miſeros ſulcorum foſſores fore
Nuntiat, & lavationum purgatores balneariarum
Et in pravis libationibus membra vi ſoluta coquet,
Nec volucribus edenda nec agnivoris lupis.
Præter eos naſcentur fructuum ſatores viri,
Prælorum antliatores, in aqua ſeneſcentes,
Rigatores cibi, oleratores, aut laborioſi
Florilegi, & terræ ſcrutatores, & ſubminiſtri
Operæ difficilis, quibus ſaxa ab monte cæduntur
Aut æs aut ſtannum & nigrum ferrum.

Sic omnia in terrâ hominum ſolertia inquirit.
Quod ſi lumen Saturnium ad verticem Martium venerit,
Illuminans ſpectatorem malus malum candefacti
Tum in terminis propriis, tum in duodecim partibus
Mixtim incedentes trigonum exhibente fulgore,
Ventriſecas, & cadaverum conditores immanes
Fore ſignificant, & mercaturæ veſtigatores,
Et odioſos putridoſque artificiis putentes,
Ubi malus odor & teterrima opera patrantur.
Sol autem invictus quum viderit igneam
Stellam Martis celeribus radiis ſplendidorum
Signorum quadrangulam cæleſtem viam
Cornuti tauri & anhelantis leonis
Et arietis animadvertentis in puerperiis humanis,
Fortium operum facit laborem ludentes homines,
Turbæ captatores, induſtrie & grate inſanos in theatris, veſtigia
Aëre figentes, in pegmatum operibus petauriſtarios,
Æthere & terrâ dimenſa opera facientes,
Mimos vitæ, ſannæque artifices, contumelioſos in riſu,
In ſolo peregrino ſenectam agentes, in extraneo ſepultos,
Volucres terræ, urbis omnis ſine urbe germina,
Stulte ſapientes, viles, indecoros, turpiter ridiculos,
Caput compactos, ſine tunicis, ſemper verticibus nudos,
Quorum vita ludificationis artem expreſſit ſimilem.
Si vero cum ſole & Marte etiam Venus conſpiciatur,

Fu-

Funambulos facit, grallatores, superne in terram
Vicinia mortis dejicientes sese,
Quorum gressus mors est, siquidem in errores venerit.
His autem mixtim omnibus Saturni simul vagans stella
Fabros murorum ponit, & audaces tegularum figulos
Operis ex luto & lateris & bene formatarum normarum
Cancellorumque directores, semper laboribus adsuetos.
Sin autem parium partium vias Venus Marti illustraverit,
Sive trigona in incessu, seu quadrangula,
Aut permetetur lumen inaccessum illi stellæ,
Sed bini rursus eundem simul exsultent potiti
Duodecim partibus æqualem cursum in splendore agitatum;
Tunc genitos denuntiant futuros
Meribibulos vini, temeto lætos, repotiorum auctores,
Epulones, thiasis semper comessantes, intemperantes,
Die pro nocte utentes, somno tandem repositos.
Præterea adhuc multo pejora efflorescent
Fictis comis ludentes, legitimorum lectorum fures iniqui,
Adulteri, sanguine fluentes semper, nova forma se ostentantes,
Lenonia opera patrantes, semper pravitati mulierum

Consiliarii, fraudulenti, male-consulti, turpium magistri,
Scientes, quorum uxores vendant thalamos conjugum.
Quando autem illos Saturni in damnum splendentis stella
Comitetur versus locum per non domesticas vias,
Omnia patientes, fellatores - - - - - - -
- - - - - - conversò more libidinosos,
Demonstrat orituros, ac scorta alentes præstigiatores,
Scortationis incontinentis doctores, turpi quæstu lætos,
Hostile abominandum libidinosum cor habentes,
Omnium vituperatores, vanos vitæ execrabiles proventus.
Quum vero fulgidis radiis Saturnus in Venerem
Canduerit luminibus flammæ graviter meantis tractu,
Ac Mars igneus adsit cum istis vexationibus,
Pelliones facit, corii operarios, & in sellis
Sutorià arte variegantes exquisita;
Muliebriter loquentes, & vilitatis mulierum gnaros semper,
Structuræ principes, vel in navis texendæ artibus,
Aridæ materiæ succisores, è ligno polientes egregia,
Et ex cæso saxo asperiore domum excitantes,
Aut lapides levigante labore vitam regentes.
Illis verò Mercurius ad terminos si venerit
Domestice speciosum habens lumen Martis astro,
Exactores facit, ac publicanos violentos

Ori-

Orituros, graveſque pecuniæ raptores, ac ſuſceptores operum,
Unde jacturæ & bonorum nudationes exiſtunt,
Et calumniæ accuſationumque artificia.
Quum vero coruſcatio radii ſplendidus Mercurius
Circa lunam obliquum labyrinthum concitaverit,
Aut ceciderit eodem tempore ad ipſas flammas lunæ
Duodecim partium adverſa lumina mundi,
Pernoctantes in agris monſtrat venatores fore,
Retibus & paxillis bene firmis attendentes,
Inque æthere procreantis generis inſultatores aucupes,
Et indigos facit cibi fatigatos in operibus.
Si autem domeſticos quoque terminos ſimul ambo tetigerint,
Ligni pictores homines, picatores doliorum, navium unctores,
Genuinæ formæ deorum effictores, vultus ſimulatores
Ponent, aut ad lineas veſtes artificiis eximios,
Pineumque velamen componentes cum oleo
Laborem piceum laborabunt manibus.
Radius autem micans lunæ Venerem
Luce nova tangens & Marti teſtimonium dans
Alienorum thalamorum monſtrat corruptores viros
Fore, adulteratos lectos domibus habentes.
Quod ſi fœmina genita in die hujus ſplendoris,
Prorſus communem quæſtum venatur viris mixta,
Et ex proſtitutione habebit victum facilem ſemper.
Mercurii vero lumina ſi Saturnum in ſummo tetigerint,

Et Martem bellico ſtrepitû lætum ſi inſpexerint,
Vel Dionææ Veneris celerem ſtellam jecerit,
Tunc libidinoſas facitque lepide natas
Meretrices & fricatrices virilia opera patrantes.
Quod ſi æquali parte Venus appareat Mercurio,
Viris peregrinis & alienis mixtæ
Dominæ magnarum rerum ac domorum produntur.
Hunc ſapientem adſpiciens per quaternionem robuſtus Mars
Non bonum faciet, ſed noxium ſuper omnia definit
Offenſas ſomno viſas, & imaginationes ac inductiones,
Et expergiſcuntur mortuorum horriditatem habentes.
Candens autem ſtella Martis radiis lunam
Lucide tangens æquali parte per Olympi vias
In ſummis centris ad expoſitionem aut immitem
Infantium ſeu fœmellarum ſeu maſculorum vitam trahit,
Non tamen ad mortem procedet expoſitio iſta.
Negantibus autem fœminis nutricibus ſupponitur extraneis,
Et ſiquidem inſpexerit nativitatem Saturnus, ad jugum venient
Servitii laborantes: Jove autem inſpectante
Diem liberum habebit factus filius extraneorum,
Surreptus parentibus, non naturalis in ædibus;
Et cum duplici nomine inque duarum urbium fama
Vivet alienorum parentum, non unde effloruit,

Idque ex amore per pecunias orto ac adoptionibus extraneorum.
Verum si Saturnus lunæ æqualis exstiterit,
Aut exadversum apparuerit vagantis mundi itineri,
Omnino ad expositionem infantium istorum genus erit,
Quorum procreatio ab matre arguitur viris serva,
Et patris autem est libera dominiis.
Quod si Venus his attestans venerit,
Minora quam patrum matris efficiunt puerperia.
Si autem Mercurius lumen Jovis aut æquale
Processerit, tum quidem genitus tunc mortalium
Præstantissimorum parentum cernetur, cui patri mater
Virgo in thalamos addetur mariti inexperta;
Erit autem in nativitatibus lumen fratres raro pollicitum inspiciens.
Quod si ad hæc formam Mars, igne coruscans stella,
Veneri conduxerit adhuc Saturno etiam inspiciente,
Aut post viduitatem mater cum patre hujus conveniet,
Aut ob adulterii libidinem astutam ducta.
Sol vero Saturni & Martis stellas videns
Radiorum missionibus candentis Olympi,
Navigrados producit & in aquis euntes viros
Fore, navium gubernatores insomnes,
Primosque earum principes, qui sæpe naufragiis
Procellæ impetuosæ vitam linquent in salo,
Natantes fati breve tempus in aquis.
Præsplendida autem stella quum cani Saturni

Solis luminibus per cælum sit æqualis,
Tunc nascentium infantium patrem prius
Matre in tartarum mittit mortiferum fatum,
Et bona paterna corrumpet ac magnas opes,
Sed & fratrum mortes vident priorum;
Divitias autem ex multis mortibus magnas jactaverint.
Sed si lunæ lumen æqua parte accedat
Ad lumen Saturni, testis vero in signo tali fiat
Etiam Mars, mater prior patre ibit ad inferos,
Seu difficili partu rupta, vel per morbum;
Abortientibus autem fœminis hæc arcana mala dedit Venus.
Jupiter vero quum & Mercurium & suavem Venerem
Radiis fulgidis jecerit candefacientibus mundum,
Veras sorores facit illis hominibus
Uxores cognatasque; & pariuntur ab illis
Viri doctrinæ præstites, & in cathedris
Grammaticis populi vitam pascentes.
Sol autem indefatigatus quando Venerem Marte simul
Radiorum jactibus igneis despexerit,
Politores insignium peplorum, & fabricatores talium
Telæ operarios fore, vel ductores optimos,
Factoresque gregatim errantes in universo.
Mercurius vero quum Jovi & Saturno versuto
Radiis nitentibus flammæ facibus propinquet,
Templorum curatores sacerdotes, vel æditijos venerabiles,
Scribas, & fanorum antistites viros clamat,

My-

Mysteriorum ministros, sacrisque præpositos in corona.
Quando autem Venerem in radiis jactu lucis tangat
Martemque rursus ignitum tardus Saturnus, tunc nascentes
Terræ laboratores vivent plantarum sationem amantes
In aliena terra ac domestica assidue.
Accipient autem lectos sine pactis non per leges,
Ex conniventia autem occurrentes uxoribus.
Venerem vero spumæ prolem & tortuose meantem lunam
Flammiferis radiis jaciens armiger Mars
Mechanicos facit & tormentorum compactores viros,
Fabrilisque artis principes, vel primum excogitata artibus
Miracula expolientes in valido animo
Futuros, aut delubrorum tutelis præfectos,
Operarios manibus & maxime viriles & optimos,
Onerum gerulos & laborum molestias in voluptatem vertentes.
His vero Mercurius noxiis in formis apparens
Loquutuleios facit, & turpium dicaces viros,
Stultigarrulos sannæque auctores, contumeliose ridentes,
Et in sermonibus de virtute fabulas varias habentes,
Calculis ludentes & quæstibus ex vulgo,
In susurro viventes, errones suæ terræ semper.
Sin autem Venus & luna cum sole & Mercurio

Teſtes mutui medium cælum circumeant;
Siquidem in ſignis biformibus exiſtant
Piſcibus aut geminis, ſimul ſervantibus in æthra
Sagittarii prope circulum, aut verſus ſpicigeram caſtam
Virginem, tunc duplicis partus naſcuntur virorum
Corpora, & triplicium fœtuum mirabiles ortus.
Et ſi quidem Jovi Venus in pari luce occurrat,
Erunt maſculi duplices origine, mixtim vero illis
Puella ex puerperio naſcetur poſtrema.
Cæleſti autem Saturno inſpectionem obtinente
Fœmineus geminarum erit partus ſine maſculo.
In malitia autem Martis exadverſum lunæ
Splendores mittentis, qui naſcitur tunc hominum,
Corpus membris ſupervacuum naſcetur; modum egreſſa membra
Præter naturam humanam monſtrans hominibus videnda.
Quum vero in bonis locis ambulent per æthram
Mars in puerperio fulgens & verticoſa luna,
Faciunt feroces, multa ſcientes viros ſuper terram,
Principum amicitiis fruentes, ſed in mundo
Multum vagantes, peregrinitatibus Martia commoda habentes,
Et omni militia imbutos in quæſtibus.
Si vero Saturni damnoſum lumen inſpexerit in æthere,
Duo autem aſtra è regione appareant horum lumina,
Tunc quibus nativitas humana incipit viris,
In infelicitate laborioſâ omnis vivet,

Mor-

Morbidos in membris faciens homines, mæroribus familiares,
Et dolorum noxiorum ac non evitabilium adſeſſores.
Luna vero utrinque cornuta curvo curſu quando cernetur
Martis in quadrangulas poli obliquitates gradiens,
Quando item ſubeunti terram ab termino æthræ
Mercurius circa illos & adverſus conſpiciatur
Signo, mundi pravos ſpoliatores viros
Efferet, januarum effractores alienarum,
Fures tetros, & nocterrones ſecretos.
Illi deprehenſi in alienis ædibus
Carceres habitabunt cuſtoditi catenatim,
Et in violentiſſima morte vitam relinquent,
Aut horrendis gladiis diſſecti, aut ſecuribus,
Aut laqueum infelicem in cervice alligantes
Spiritum amarum linquent amari fati ex neceſſitate.
Venus autem ſpumæ ſuboles mortalium horoſcopa lumina
Videns, ponet quidem in repotiis elegantes,
Dulce bibentes, thiaſorum comeſſatores, & ex mulieribus
Alienis ad amores efficacia philtra gerentes,
Et adulterando ſtudioſos, in quo libido, non Venus caput eſt.
Jupiter autem ſplendens quum horoſcopum viſum intenderit,
Et formoſos facit, & fortunatos, & locupletes,
Et in dignitatibus plurimis patriæ firma ſentientes.
Huic autem dum Mars mixtim ſimilibus greſſibus

Figuraverit per mundum, vestigio debiles, membro tabidos,
Nervis infirmos, podagrosos, incommodos viros clamat
Fore, ferme emortuos digitos habentes.
Nactæ autem fœmineam sortem mulieres, si Saturnus horæ adfuerit,
Nascentur splendidæ, opulentæ, felices in ædibus,
Fidei dignitatem colentes, sed erga viros
Communiter vivent criminose noctes transigentes,
Alienos thalamos lucro vitæ componentes.
Sol vero indefatigabilis, ignitum lumen, quando venerit
Virilibus signis in æthere sacræ ambagis
Viam luciferam, fœminea vero habeat recens lucentia luna;
Tunc quotquot nascentur in hominibus, optimi
Viri, optimi operarii, liberis animis instructi,
Insignes quoque nobilitate, laudabili indole, visu digni,
Gloria pleni, patriæ curatores, aut etiam violenti.
Si vero alternent, luna quidem ad virile,
Sol autem ad fœmineum in variegatis per animalia astris,
Segnes existunt, & inertes, & timidi,
Imminutione animi nubilosa cogitantes.
Sed quum ad fœmineum occurrent euntes
Ambo, luna ad finem currente post perfecta omnia,
Vagabundos, peregrinitatis amatores viros fore
Clamant, semper lætos mutationibus loci,
Et urbis ferias ad extraneos portantes

Con-

Consuetudines & decus, mensurata negotia habentes,
In propriam verò patriam vitam instituentes vituperabilem,
Domesticorum operum obliviscentes, non externorum.
Quum vero virilibus uterque magnum lumen jaciant
Signis circa locum stellis defectum, tunc nascentes erunt
Audaces, ferocibus animis furentes, inimici sociorum,
Fidissimæ amicitiæ vexatores, inconsiderati,
Non ad unam vitæ semitam porrigentes mentem,
Sed alias aliam vitam facileque mutabilem habentes,
Actiones variantes semper rationesque quæstuum,
Et ex aquaticis laboribus & ex maritima vita
Familias pascunt & ex portubus peragunt,
Vulgariumque sermonum peritum cor habentes.
Qui autem lunæ cum sole congressum in mundo habent
Signo occidente, hominum genus erit hebes,
Vel furibunda insania domitum semper,
Correptum, animo morbido, semper morti vicinum.
Omnis enim hominum mens, siquidem communia illa vitæ
Non intelligat animo, & cum adimente sensum luctetur
Intemperantia, mortua est etiam priusquam lucem oculis viderit.
Mens enim hominum stupida mortuis similis.
Si vero luna obtineat universi mensis semitas

Vin-

Vincula tractus sui, lunatica apparuerint
Genera mortalium illa omnino & umbris similia,
Et corde infatuata, & instabili ratione
Intus sapientia, multaque inconsulta, & hominibus prædicentia
Inspiratis sermonibus revelationes arcanas
Futurorum operum in vita & vivendi vias.
Quod si etiam ignea stella cum his apparuerit
Martis in circulis volutatione celeris mundi,
Visibus divinis occurrent illi,
Mente cernentes umbris videndas inferorum formas,
Et in annuntiationibus Deorum ac offensis semper
Irati, tristem vitæ finem videbunt
Umbrarum gementem speciem ubique cernentes,
Quarum effectrix dea amari terroris dat initium.
Marti occidenti si medium cælum Saturnus videat,
Erit Græcorum osor ex ortu, laudemque deis
Nequaquam præbens, & iniquus cogitationibus abundante ratione
Diversa sentiens, non facile miscendus, procax & fraudulentus
Exlex, malignus, vetita edens, expers convivii,
Alienorum bonorum cupidus, qui propter animum
Populis odio erit præ stupida stoliditate.
Mercurius occidens & Saturnus horæ virorum præsidens
Luna peragente medium cælum in nativitatibus,
Aptos simulacris faciendis, manibus statuas formantes, Deorum fictores,

Æ

Æris tundendi ſolertia coloſſorum fabros præſtantiſſimos.
Jupiter autem in alto vagans novam ſtellam lumine incendens
Horam vitæ inſpectricem ſole illuſtrante,
Oſtendit nativitatis regiæ viros fore
Conſortes ac participes, & ex ſapientia famam habituros,
Ac rhetoricis orationibus cum felicitate callentes
Opes ac victum fortunatum lucrari.
Mercurius vero ad horam, hominis tranſitum, quando venerit
Occidente luna ſub infimos terræ fines,
Viri erunt denſiſſimis divitiis, & in menſis
Fideles urbis diſpenſatores, inque uſuris
Et commodis degent vitam multam feliciter regentes.
Sin autem Venus ſub terra trahat curſum ſtellatum,
Et Saturnus cæleſtem viam medio ſpectabilem monſtraverit,
Infœcundas tunc exſeret ac ſteriles viris nuptas,
Seminis inopia liberis lectos infantibus defectos ferentes.
Jovis autem lucide vagans ad hæc teſtis ſtella
Exhibita, alienorum liberorum ſuppoſita germina,
Viris ac mulieribus præ amore externos.
At ſi æquali ſede Mars circa ſigna iſta fulgebit,
Naſcentur libidinoſi, geminorum genitores, cum viris miſcentes,

Criminantes naturæ rectam viam, inque urbibus
Alienis vivent errantes in turpi fama.
Quando autem ortum diriget Saturnus horam tenens,
In pravitate vero lunæ adſpicitur lux,
Solis item radii declinant ab Olympo,
Expoſitionem habebunt, alentur vero ab extraneis.
Quum vero Venus inſpexerit conceptivam horam
Naſcentium, ac comitetur Saturnus & Mars cum ipſo
Lumine candente noxio, tunc erunt
Ex liberta regia ſemiſervi.
Sed quum æqualia Saturni videantur lumina Veneris,
Plane ſervos ponit ſimili jugo ſervientes,
Et ſervilis generis natos ex parentibus.
Hi dominiorum amaras habebunt neceſſitates
Et ex aliis domibus rurſum aliis ſervient
Septies dominas & quinquies novantes.
In ſenectutem vero venient gubernati ſemper.
Solis autem radii non domeſtice ad hos
Gradientes, vincula & accuſationes ferunt
Viris diſpenſatoribus, & rurſus liberationem damni
Periculorumq; luctuoſorum ac triſtium ac hoſtilium.
Idem genus illis quoque imperabit, ſi quidem ceſſat.
Sed ex adverſo in medio cælo quum Saturnus Marti fulſerit,
Ab feris illatæ mortis caſum ſtatuunt gravem:
Quorum carnes diſtrahent aut montani leones,

Aut ſues fulmineo dente , aut cruorem ſitientes urſi.
Quibus in figuris quiſquis naſcitur , etiam ruinas domuum
Metuito , aut lapſus ab alto ædificio.
Omnia enim hominibus exſiſtunt juxta parcam inevitabilem ,
Prout ſignorum circularis profectio ſecabit ætherem
Miſcentibus ſe ex ordine & diſcedentibus ſimulacris.
Sic quoque hominum nativitas inter labores vagatur
Aut vitam aut mortem quærens cælo errantem.
Talia igitur cæleſtium aſtrorum elementa efficiunt,
Quibus & vetuſtum & præſens & ſequens tempus menſuratum eſt
Definitis ſæculis , & in ſæcula comitatur.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER QUARTUS.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quintus.

Ex adytorum ſacris libris, Rex Ptolemæe,
Et reconditis columnis, quas reperit excellens ſapientiâ Hermes,
Tum cæleſtium aſtrorum propriis ad providendum naturis inſignivit,
Conſiliarium ſolertis ſapientiæ Aſclepium nactus,
Tum cerâ figuras impreſſas retinente effingens ornavit
Florilegæ Muſæ jacientium mella donarium apium.
Sed certe noctem nigram ſub cæleſti choro aſtrorum
Infinitis filis loquentem hanc doctrinam adinveni.
Neque enim ullus tantæ ſapientiæ excogitavit decus,
Niſi ſolus Petoſiris mihi longe amiciſſimus vir,
Cujus tenuis labor hic, Ptolemæe, eſt.
Hominum nativitates, quas nexuit infinitum ævum,
Ex ore ſacro ſapientiſſimus dixit Homerus
Labiis ambroſiis & nectareo pectore,
Folia, quorum alia quidem ventus in humum fundit, alia autem ſilva
Florens effert, veris autem ſupervenit tempus.
Sicut virorum generatio hæc quidem naſcitur, illa autem deſinit.

Fatum ſane neminem ajo effugiſſe hominum,
Non bonum, neque vel malum, poſtquam priora contigerunt.
Sed ad quid mihi iſta amicus ſuggeſſit animus?
Sermonibus cæleſtibus ferens interpoſui ridicula,
Aurea æneis, quoniam & divina decreta
Tanquam concha auro inducta eſt. Aurum vero
Exornatur conchis maris penitus purpuraſcentis.
In omnibus ſermonibus & propria cogitatione
Exponitur mentium induſtria bene compoſito opere.
Quod ſi horam fefellerit, ſimul evanuerunt omnia.
Hora autem accurate ſignificat hominibus decreta divina.
Tum ævi genus eſt radix naturæ multiformis,
Stellæ ſeptem, Dei quidem, ab cælo - - - -
Quæ zonas continent ſuperne, quas ſeptem portarum
Zodiaci circuli curvaturæ exhilarant
In propriis terminalibus ſublimitatibus aut in domibus.
Jupiter, Mars, Venus, Luna, Saturnus, Sol, Mercurius
In congreſſu, Rex, magnos præbet reges.
Ut ecce in congreſſu Macedo Rex natus eſt,
Quem acutis cogitationibus, ſimul ſceptris extulerunt.
Sed & tu in congreſſu, verum non in eadem hora.
Sol ſatrapas medium cæli obtinens exſeret,
Et Mars militiæ duces in ſuis domibus.
In Martis vero domibus etiam Jupiter exhibuit judices.

Et horum unusquisque, quando in centris sunt lumina:
Si vero minus intente adspexerit, evanuerunt omnia.
Quemadmodum quum in magnis figuris alia adspectaverit
Stella molesta, ex fascinante oculo vulnerat.
Ita molestis stella bona oculos adferet
Aut quadrata figuris aut in adversis fulgens.
Orientem quærens & apparentiam in contactibus
Nocturnum cave Saturnum & matutinum Martem.
Principatus enim illorum omnino existunt acerbi.
Sicut ignis ardentis micantes flammæ sunt in silva
Cum impetu aggressi, & exstinguitur statim in ipso vigore.
Quod si adspexerit Venerem, non insanit, sed evacuatur.
Saturni autem verere semper in omnibus mortem.
Frigidus enim est illic Saturni jactus & compingitur vespertinus.
Si vero ambo per discordiam habeant eum in cuspide,
Ibi tum seditiones & noxa altera post alteram difficilis.
Sin simul incedant comites aut in unum locum,
Bona moderatione gaudent, nec ultra habent controversiam.
Fervidissimus enim frigido admiscetur Mars:
Frigidissimus autem jactus Saturni refovetur calido.

Amabilis Jupiter per omnia Saturnum comitans,
Cumque omnibus astris; sed in sole maleficus.
Nam cum hoc versans dissipat paternam domum,
Et facit extorres & in navibus errones.
Sol Veneri immixtus est pessimus.
Dolorem, infaustas nuptias, crimina, contumeliam, necessitatem
Et querelam in lectis indecoram & varios tangentem.
Etiam occidens Saturnus aut subterraneus quoque
Splendidiores actiones in externis locis
Ad quæstum indicat & sero acceptam quandam fidem.
Si vero inspexerit Mercurium Mars in termino fulgoris,
Thesauros monstravit, & ex terra opes dedit.
Atrox animis semper perditissimus Mars,
Non adspiciens Jovem, neque formosam Venerem.
Est enim hic malus, quum in centro means
Quantum valet, videbit resplendentem Venerem.
Omnis stella est pacifica aut prava
In nativitate: noxia autem, quando citato reditu festinans
In propriam regionem ipsa per adscensum veniat.
Tristium astrorum efficaciter nosce hæc dona.
In solis autem liberis improbi sunt datores,
Dantque subolem ad luctuosam oculis lacrimam.
Mars & Mercurius consentanea centra nacti
Excelsos, promptos, magnanimos aut violentos,
Offendentes ausu, & lapsantes in gloria:
Aut enim pœna coërciti gravantur,

Aut iniquas criminationes paſſi calcantur,
Aut patriam fugiunt expulſi identidem.
Si tamen Saturnus huic figuræ teſtis accedat,
Vinculum ſolvens gloriam reducem dedit,
Et tempeſtati amaræ dulcem infundit ſerenitatem.
Mercurius maleuolus ſimul & igneus Mars
Aut occidentes una aut ſubterranei
Spe inſatiabili magnas dignitates cogitant.
Opibus enim fortunati & armis loricati
Cæleſtibus aſtris poſtea caſtigantur,
Aut aſtrorum, ſpirantes propter ſuam fidem infidam,
Cæleſtibus jactibus tanquam ſtellæ veniunt in opibus.
Venus quoque occidens mala, ſicut noxius Mars.
Sed hic quidem adfligit mentem ac corpus humanum,
Venus autem acerba & faſcinans eſt in lectis.
Mercurius & Venus propriis partibus humiles,
Raſos capita mimos plebi ridiculorum.
Non bonus eſt Mars inſultans Veneri:
Æmulationes enim facit metuendas, & venena dira,
Et ſtomachorum ſecretorum dolores, ac morbum nervorum.
Manſuetus eſt Mars ad Jovem ſemper ſine centro.
Creſcens vero bona in omnem partem eſt luna,
Si fugiens Saturnum ad Jovem primo veniat,
Et deficiens pulchram quum Venerem comitatur.
Minor autem vel major plena ad Martem peſſima.
Pleno lumine luna ad Saturnum eſt optima:
Divitias enim multas præbet, ſed non ad gloriam.

Pleno

Pleno lumine autem defluens radiis Saturni
Mentibus vagantes, alienatos ſenſibus,
Ex propriis carnibus deguſtantes, in ſacris
Animo murmurantes tetricum in morbum ex ira,
Et altarium fures ſacerdotes, honoribus divinis prophetas.
Solem luna quando contactibus adinvenit,
Magiſtratibus divitias præbet, egeſtatem ſuperinducens.
Non peculiarem præbet adſpectum Dea, ſed aliquem ſplendorem
Deterior ſole mutuatur; non ſtabile lumen
Concilians, quamvis fœneratum, perdidit, par effecit.
Ita quoque divitiis inopiam impoſuit ferens
Repellente invidia reddens mutuum.
Commiſſura lunæ damnoſiſſima eſt mortalibus.
Sed & ſi adſpectum ſolvant decreta, illa permiſerunt
Pauperem, operarium, ærumnis obnoxium aut erronem.
Solis centris Mars è regione obverſans
Liberis & parentibus pugnas aut inſtabilem iram.
Et contrarius Mars inveniens partibus lunam
Laqueorum vincula, carceres, bella, indecentem vitam.
At ſi ab centro Mars partium propriarum adverſarius
Æmulos artis in labore ignis aut ferri.
Et Veneri contrarius Mars non temperantem adulterum.
Flectentibus ſignis ſi quando inveneris tunc virum,

Mercurium ſpecta: effœminatus enim ille
Figuram tunc Veneris imitatur, & tunc ille
Vir-fœmina exiſtens ornatur peplis mulierum,
Earumque uſque ad populi ſcenas amator.
Sin fæminæ ſit, valde communem fecit meretricem,
Cantatricem, arrogantem, multos liquefacientem
amatoribus.
Quod ſi Martem ſubterraneum habens appareat a-
liquis vir,
Et cum hoc ſit formoſa viſu Venus,
Grallatorem, funibuſve per aëra incedentem po-
ſuit,
Icarum ætherium ſine alis & ſine cera.
Sin adſpiciat Titan Jupiter, in terram demiſerunt:
Sed ſi inveneris lunam ſemper occidentem in a-
quoſis
Ad Saturnum meaturam aut occiduam, borealia
Hominum occiduam ſpectare, in nautica madida;
Quorum via eſt aqua, ſtellæ autem ſunt duces,
Aurigæ vero venti, & fluctus longæ viæ:
Quod ſi adſpexeris ſignis in deficientibus centra
Cancro aut aquario & piſcibus illis mutis,
Subeuntes ſub aquas vinctos ſub mammis;
Cæruleo autem mari ſubnatat tanquam delphinus,
Spongias ex fundo fiſtuloſas veſtigans.
In propriis autem verſante Venere cum Mercurio
Aut perforatis arundinibus per flatus anhelatio-
nem modulatur,
Aut ad paſtoralem cicutam carum caput quaſſat,
Huic verò ex ore tonat mugitus tuba
Cantibus citharæ nervis ligatæ in manibus,
Illi autem concentum etiam ære præbebit ſpiritus.

Sed

Sed quum Venus Mercurio incedens cohabitaverit
Mercurii locis exſultans in regione,
Aliorum formam coloribus ſic perſequitur
Aut multis filis aut figlino opere aut interdum cera.
Sed ſi reducatur cum ſole luna,
Aurigam tranſeuntem flexus artificioſe;
Volantibus jumentis quadrijugum currum agitans,
Et itinere tracto in victoriam miſſum equum adigens.
Verum & luna in altitudine verſans cum Mercurio
Aucto ſplendore deſpiciat clarum ſolem Oceani incolam,
Viſco utens ars arundinibus aſcendit,
Eamque accipiter volando pernix nunquam deſerit.
Si vero Martem noveris in extrema nocte violentum
Et illi Saturnum ac Mercurium converſantem,
Tollentes manibus ſub tympanis gladium acutum
Imitantur male-ſacrum Cybelejum divinum Attin.
Si vero Mars in ſignis latentia centra (habens)
Actionem Jovi & Saturnum ſubterraneum,
Radicum ſectores facit, audaces, incantatores,
Quærentes mortem infauſtam & letum ſibi
Aſpidis ex ipſa furibundæ laticervicæ, aut etiam viperæ
Tantalica pœna ſubmaxillaribus dentibus,
Et dipſadis ſanguinem vorantis timendam mortem vocantes,
Venenum eructantis ſiticuloſum anhelitu gravi.
Quod ſi creſcens exſtiterit culminans in cælo luna,

Et adverſus Mars, cum ſole autem ſubterraneus,
Torridis carnibus liquitur flebilis vir.
Etiam occidens Mercurius, quando Saturnus tenebit horam,
Carnivoris feris præbet naſcentem virum:
Aut enim apri ſuſtinet candidum dentem,
Aut curvis unguibus gulam effodit montanis
Pantheræ maculoſæ aut terribilis leonis.
Quum vero regia media contineatur luna
Martis vel Saturni confuſa æquali parte,
Huic quidem dedit laqueum, illi profundum, iſti vero domos,
Sæpe autem & ruinam, aut aggeri advolvens
Inclinato corpore diſrupit vi confractum oſſa.
Ne lateat tibi Saturnus æqualis Veneri,
Liberorum quidem faciens incolam compedis vel Thyeſten,
Aut etiam ut aliam impiam vel Jocaſten,
Sæpe etiam privignos novercis miſcuit,
Aut fratribus induxit uteri ſui conſortem lectum.
Hic mihi, ô Rex, figuræ huic ſis teſtis,
Cognoſcens ex nativitate nuptias Arſinoæ.
Lætatur quidem ſol in virilibus locis,
Gaudet vero rurſus luna fœmineis in domibus.
At ſi ambos illos in fœmineis reperias,
Eunuchum tu cogita miſerabilem aut cinædum,
Per telas & colus æmulantem opera mulierum.
Quod ſi fœminam acceperis in virilibus habentem
Lunam aut ſolem, cogita hanc figuram denotare
Virorum opera patrantem & cum fœminis concumbentem.

Noctur-

Nocturnus vero Saturnus quum ſubterraneus fuerit,
Et videris Martem medio in cælo culmina tenentem,
Exporrigens manibus in ligno ſuperne corpus
Volucribus eſcam advolantibus demonſtravit,
Fatum nervos præciſi conſtrictum in monte ferro.
Lunam contemplare ſi ſolis ſit in domo,
Et ſi inveneris eum latitantem exadverſum,
Et exules tu cogita & inhonoratum per omnia.
Creſcens luna calidum adverſum Martem
Si profugiat levemque & frigidum radium Saturni,
Jupiter vero triangulus ſit in figura hac teſtis,
Vitam ipſe tenens, aut etiam ſpectans contrarius,
Staturâ quidem primo magnum (&) procerum poſuit,
Oculis venuſtum ac ſuperciliis congruentibus:
At tu etiam cogita mechanicum verſipellem aut perpeſſicium,
Domum quidem perdentem paternam, aut nefarium,
Qui diſſipans opes, paupertatem ſumptibus ſectatur,
Proprium vero florem ardenti indulget amatori,
Alterius vero locum ipſe cupiens amabit;
Flagrabit in ſerva, aut pſaltria aut pervulgata.
Inimicos obſtupefaciet melioribus ſe obducens,
Et in patria dominabitur, & in peregrinitate verſabitur,
Et falſis ſcriptis innititur in altum à terra "
In anguſtum vitæ ſine dolore: in quibus liberis "
Et alienis genituris oblectatur, aut ſine dolore

Aſtutis ſcriptis amœnam vitam peragit.
Quum vero luna Mercurio nitenti contingit,
Rhetorem ſignificat, & in declamationibus ſophiſtam,
Bene ſcribentem, ſapientem, in palæſtris ipſum Mercurium.
Scorpius, capricornus & cancer, etiam piſces
Ex ſquamis multis compoſitum habent corpus
Et lamellis multis tenuibus ſimul & multicoloribus.
In his verſans ſenex & obſcurus Mars
Et luna cornuta & cæſia Venus
Scabiem & lepram, vitiligines, maculas fecerunt.
In puncto conſtitutus Mars ſi quando appareat cum Mercurio
Solis domo conſpectus, hoſtis ad hoſtem,
Oculum lædit, & in phoſphorum cernit.
Quod ſi ambos inſpiciat velociter, etiam mutilum poſuit.
At ſi bonus ſervator lucens mortalibus cæleſtis Jupiter
Creſcentis lunæ ſuſcipiet immenſum viſum,
Imperio & fide & honoribus coronavit;
Veſtibus purpureis fert ornatum virum.
Saturnus Mercurium continens arietis in domo
Et ſi lunam inſpiciat altitudinis potitam ſuæ,
Et horonomum regat, ſpiritus ipſe hic arbiter
Balbum in lingua venuſtiſſimum familiarem,
Auribus difficilem & pedibus & nervis,
Aſtrologum peritum; & rhetora & Muſis acceptum
Rythmis & metrorum poëmatibus aptum virum,
Formis confidentem & coloribus haud aſpectabilem

Varia sortitum connubia, liberis luctuosum aut perpessicium,
Bene cantantem, argutum, curiosum mente;
Cujus quæstus est natura, itidemque natura est dæmon,
Et sapientia sermonum naturalem vitam gubernans,
Vitæque & musæ bene constitutum ad cogitandum
Florilegis institutionibus aut in propriis apibus.
Venustis pedibus Mercurius si cum Jove solo iter faciat,
Locuples & exactus natura, rotundans nummum:
Avarus enim quum sit, multis usuris ascendit
Parcus, ad calculos sedens, argento inhians aut fœnerator.
Sed in tertiis regionibus ab horonomo existens
Venatore linorum attrahit ex mari piscem.
Si vero Martem inspexeris iratum ex adverso,
Etiam callidis laqueis montibus innata omnia venatur.
Si Venerem repereris amplexam Martem,
Adulteros & salaces & omnia patientes fecit.
In Veneris domibus Jupiter gloriosus existit,
Etiam ita præbet; ac si splendida sunt lumina,
Opulenti, magni, elegantes, oculis renidentes,
Albi, & flava exorientes lanugine,
Faciles aditu, dulces, graves, venusti, cantores,
Lepide tangentes, prudentes, bene habiti, præcipui venatores,
Non modo animalium venatores, sed mulierum,
Gemino sermone utentes, & uxore, etiam subole, etiam urbe,
Conspecti iterum & pro beatis habiti

Et patria fruuntur, & in exteris vivunt,
Honorantur aſſidue, & ab uxoribus amantur,
Gloriantur coronis, amicitiis gaudent principum
Teſtimoniis, laudibus exſultantes, ſermonibus indicantur.
Lugubribus vero locis deprehenſi ſpectantur,
Aut furtive corrumpunt lectos geminorum epheborum,
Et ſive in urbe apparent, ſive in militia cernantur.
Si vero copulam habeat ad ſolem aliquando luna,
Ex paupertate diteſcit, & in paupertatem recidit,
Famam habet artis ſimilem Hecatæ ob lucrum,
Et magica intelligentia confidit, ipſos ſpiritus fugat,
Et in abſconditis libris cum gaudio quærentes curioſa.
Fidem quidem præbet gravibus magnis fœminis,
Sed ex parva mente ad majorem fidem tranſit.
Et ſiquidem luna invenerit poſt ſolutionem ſtellas bonas,
Opes ac divitias & facultates auro ductas,
Frumenti datores, conditores, non parcentes ambitioſe
In profundum in ventos per luſum erogantes ſumptuum
Occaſionibus omnino; ut plurimum vero ſupervacua
Deficiuntur omnibus, miſerati, nihil habentes.
Illas ipſas poteſtates ſive viris ſive mulieribus
Conſiderans prædico. Sed hora naturam determinat;
Alioqui autem ſic dico figuris etiam negotia mulierum.
Frugales Venus domibus propriis cum Jove,

For-

Formosas, sapientes, si etiam Mercurium invenerit;
Meretrices quoque Saturnus indecora opera facientes,
Ad bifores fornices semper prostitutas propalam.
Quadrupedibus signis si sit incedens luna,
Si horam quoque in quadrupedibus reperias,
Infandis operibus inquinatur, audiit opera
Ex ore turpiter disseminata malo rumore.
Si Mars sub auroram culminet in cælo, cogita;
Sane multorum mater in lacrimis est ob liberos nullos.
Si vero Saturnus Venerem propriis domibus inveniat,
Et si dixerit parere ex utero, nunquam parit,
Sed mentiens puerperii dolores sine dolore est, sine liberis,
Et alienam subolem subjiciens scelerate,
Et inclinans corpus sterilis conjux est in lecto,
Aut ficta mater simulavit naturam sancte.
Martem & Venerem contactibus inveniens luna
Solis locis aut etiam Mercurii in ædibus,
Si oppositum habeat tenebrosum radium Saturni,
Tenuem & tristem, maleficum & malevolum,
Austerum, præcipitem, multa agentem, fascinantem semper,
Bene vellicantem, procacem, imbecillum & contentiosum:
Insania vero zelotypum & stolidum & curiosum
Damnum exitiosæ conjugi congregatum maligne.
Sed ab Venere hebetatur ac mutat.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER SEXTUS.

In quo dicit

1. *De nutritione & nausea liberorum.*
2. *De nuptiis.*
3. *De liberorum generatione.*
4. *De sterilibus & semine carentibus.*
5. *De multitudine liberorum vel etiam paucitate.*
6. *De eo, quales artes aut quales actiones persecuturus sit natus.*
7. *De noxa.*
8. *De possessione.*
9. *De servili fortuna.*

Ades mihi, sicut priorem argute aptavisti cantum,
Musa amica, & Phœbe, & Mercuri aureis talaribus;
Et nunc desideratum finem in divino carmine.
Ego autem licet morte animum laborantem
Incito, donec ad terminum veniam cantus.
Omne enim absurdum, cui non adest bonus finis.
Libro in ultimo hæc mihi annuite canere:

De

De nutritione infantium aut nauſea deploranda,
Et qualia impulſi ab fato manibus ſuis
Ipſi prævaleſcentem ſortem jecerint parentes
Circa nuptiarum prodigia & fratres, perſequimini.
Et liberorum generatione, noxiſque, quibus quiſque
Hominum fataliter donatus eſt ab ſtellis moventibus.
Et artes canite actioneſque & opera, quæcunque
Stellæ hominibus ærumnas patientibus tribuunt,
Aut quemadmodum lapſi opulenta ex vita
Viri in paupertate & miſeriis laborent,
Et quomodo in ſervorum aliquis attendat nativitate.
Illis quidem primum cibi invidit infantibus
Fatum malum, quibus ex utero exſilientibus
Mars & Saturnus ſuper horonomum incedentes
Spectabunt verſus occaſum tractam valde ſplendidam lunam,
Neque lunam neque item horam cernentibus
Lucifero vel Jove: hi enim ſunt vitæ datores.
Similiter non conducit alimentum, quotquot conceptis
Horam tenens imperat Saturnus, ſed & occidens centrum
Mars, nec horæ ſignum neque lumen purum
Lunæ ſpectante Jove vitali fulgore.
Quin etiam quando cornutam Mars contrarius
Radiis lunam adſpicit, Saturnus vero lunam
Dextram ſibi ſiſtit ad latus quadrangulus
Orientem obtinens procul ab ſolis nitore.
Sane tunc ab partu & utero exſilientes
Statim utique volucribus præda & feris facti ſunt.

Vitam quidem habent, ſed expoſiti ex patris domibus.
Quando rurſus lunæ quidem habet contactum Saturnus gravis,
In adverſa verò illi parte Mars radiis jaciat
Ne tantum lunam adſpiciente Jove,
Pulſi ex regione procul in deſerto miſerabiliter
Servituti innutriti calamitoſæ ſuſtinent.
Si verò in horonomo quidem ſit incedens luna,
Hic autem inoriatur Jupiter adſequens retro,
Lunæ vero radiis Saturnus in adverſa viderit,
Et Mars aliunde ſupra adſpiciat centrum,
In tantum tempus manet abjectum, uſque dum luna
Effugiens noxiorum lumina ſolem contingat.
Sed rurſus ſole ſuper humanam horam currente
Et contra noxio Saturno ad occaſum tracto
Etiam luna cum nobiliſſimo Jove
Circa idem ſimulacrum, at non æquali parte, currente,
Retro autem ſequente Marte, & contactum lunæ
Prehendente, infans in tantum patriam domum
Manet, uſque dum luna ad Martem turbidum veniat.
Sin duobus luminibus ſuper centra ſcintillantibus,
Sole quidem in horonomo, luna autem in occidentali,
Aut hac quidem ad horam, ſed ſole exadverſum
Illum quidem Saturnus, hanc vero Mars comitetur,
Aut aliquis eorum currat cum altero, iſtud autem centro
Alteri incedens videat illos aſcendentes,

Suis ſub manibus natum abjiciunt parentes.
Quod ſi Mars in extremo aſcendat, ſed poſt illum
Saturnus, aut alia quoque hic centra ſequatur,
Luna vero extra centra cum Jove feratur,
Exiguum tunc gaudium hominibus facit in liberis.
Tanto enim, quod natum eſt, tempore cernet amabilem auroram,
Donec luna currens præterierit Jovem.
Quin etiam lumen ſolis lunamque & horam
Quando benefici quidem averſi meant,
Noxii vero ſpectabunt, tunc expoſitos liberos parentes
Abjiciunt in profundum fluctum eſcamque hanc volucribus;
Aut rurſus innominatis liberi parentibus naſcuntur
Bene educati, quotquot ab partu proſilientibus
Stellæ beneficæ vitam donantes exſiſtunt,
Sive ſuper centra aut cum luna euntes
Sive luminibus adſpicientes lunam & horam,
Sive centrorum ab poſtico in circumſpectione verſantibus
Saturno & Marte caſta volutione radiis
Apparentibus luminum & horæ, aut quandoque ſuis
Conſonum curſum in ſignis amicumque perficientibus.
Liberis rurſum omnibus illis vitam paravit fatum.
De alimento, mamma ac infantia miſerabili
Signum edocet, quod lunam prope fuerit.
Quod inſpexerit illa, tertiam comitabitur auroram.
Hæc quidem circa alimentum liberorum de multis pauca
Habes; deinde circa conjugium nunc perſequar,

Stellæ

Stellæ quale unaquæque semper declarant viis.
Usque dum nascente homine luna quidem sequatur
Altissimum centrum, Venus autem subterranea cernatur,
Tunc cognatis & genere proximis uxoribus
Jungitur, multis etiam uterinæ in lectos veniunt
Nuptæ. Id vero faciunt etiam quando Veneri
Ac Mercurio veloci communem viam perficiant
Radiis suis, Saturnus vero testis adest.
Quod si sit Jovi nobilissimo æqualis,
Et in eodem simulacro incedat, nuptiæ fiunt tunc
Virginis: simile etiam si Jupiter testimoniis
Mercurium videat latus æquale emetiens.
Venus autem declinans ab centro medii cæli
Et duobus luminibus aversam viam incedens,
Mutationes facit tumultumque nuptiis cum dolore.
Sed Saturnus ac Mercurius præsens & atrox Venus
Aut cum vilibus, aut indigna per libidines
Opera admittentibus conjugalibus aptavit lectis,
Et annis omnino juvenilibus aut prorsus senilibus.
Porro bonum amorem conjugii fidemque uxorum
Immaculati tori dedit pulchra Venus,
Dum ab radiis Martis & cani Saturni
Maneat incontaminata illorum flammatis ab splendoribus
Se invicem adspicientium: ipsa vero eximiis
Spectet cornutam sub radiis lunam.
Quando autem Mercurius & Mars & Venus
Supra medium centrum communes perficiunt vias,

Illos

Illos autem noxius Saturnus ab tergo ſequatur,
Segniter exoriens aut etiam contra obſervans,
Ex ſella ſordidi fornicis & ab vulgato populi
Lecto excientes ducunt in domum nuptas,
Et paria ambitis multum ſemper deferunt uxoribus.
Quod ſi duo quidem lumina medio vergant ab Olympo,
Omnes autem ſtellæ aliæ ſubterraneæ vehantur,
Extra centra tunc peregrinâ ab terrâ
Adducet alienorum virorum ignotas filias,
Et tamen procul à patriâ iſta vivet.
Quibus autem ſuper horam gravi in genio pulchra
Venus appareat; hanc vero item Saturnus aut quadratus
Aut ex contrario viderit, etiam conjugio caruerint.
Fœmineis autem quum Venus & cornuta luna
Signis fulgeant, aut occiduum verſus centrum
Aut etiam ſubterranei aut etiam duo ſigna ſubſequantur,
Peculiariter autem ambo verſus contraria his cernantur,
Hac quidem Mars, illac Saturnus, tunc ſuis impii
Filiabus patres communem lectum aſcenderunt.
Sane etiam Saturni ſi in domibus Venus
Appareat cum Jove Saturno eunte ab poſtico,
Apprehendente contactum ejus pulchra Venere,
Veneri teſtimonium Marte aliunde ferente,
Sed lunam ambo Mars ac Saturnus cernentes:
Tunc ab partu quotquot lucem viderunt auroræ,
Fatum impleverunt luctuoſiſſimi Oedipi:
Illis enim execrandos furiæ canunt hymenæos

Infer-

Infernæ manibus accendentes igne tædas.
Matribus namque suis conjugalem in lectum venerunt.
Quod si fuerit suboles fœminea, in patris torum
Recumbunt; inexpertæ autem illæ felicium nuptiarum.
Saturnus dominans aut circa centrum versans lunæ
Aut quando apparet occidens horæ ex adverso,
Clam virginitatis zonam solverunt parentibus
Aut fratribus patrum, illorumque parentibus.
Sin Mars subterraneo aut occiduo in centro
Spectet means, sortis nuptiarum ipse dominans:
Illæ per vim servis aut vilissimis ab viris
Domitæ sordide vigoris florem corruperunt.
Quod si Mercurius centra subeat, quæ dixi,
Et nuptiarum ipse suis in signis dominans,
Clandestinis fraudulentis observatæ sermonibus
Et crebris dolis suam mentem delenitæ
Subito factæ sunt furtim ante nuptias uxores.
Si verò cum Mercurio etiam Mars centro eat,
Illarum ergo judicia & lites per fora existunt.
Sed Jupiter & Mercurius medio in centro versantes
Cum Venere, post junctas cum familiaribus mulierum
Alienarum postea nuptias palam consummant,
Sed præ libidine etiam istarum lectum rursus liquerunt.
Si medium cælum obtineat Jupiter cum Marte,
Aut ab ipsis interdum conjuges aliorum raptæ sunt
Aut illorum uxores alii traxerunt vi aliorum.

Summo autem in centro bene coronata Venus
Solis respiciens, patrum noxiis
Pallacis commiscuit aut novercis suis.
Quod si cum his versetur Mars, usque ad nuptias
Juncti illis cito rursus ipsi vituperarunt.
Mars vero quum medio in cælo circumeat,
Sed horonomum regat Jupiter, sol autem occidat,
Tunc utique raptæ puellæ domum ducuntur.
Sin medium cælum quidem teneat luna formidabilis,
Venus verò subterraneum paribus partibus incedens,
Sororum suarum concumbunt maritis.
Viro nascente quum sol & Mars
Et Venus ac Mercurius eandem viam frequentant,
Propter furtim raptas noctes & clandestinam Venerem
In angustiis sunt, vel etiam vinculum pertulerunt.
Ipsi rursus libidinosi & in amore insatiabiles
Et ex uxoribus noxas & contumelias semper habentes,
Ut etiam sui conjugii corruptores ipsi in ædes
Recipiant communi gemitu propter amorem.
Si viri nativitatem aut illius uxoris
Spectans videris in ambobus signis lunam,
Semper concordia gaudent circa nuptias.
Genio autem si malo ejus luna fuerit viri,
Semper perversitatibus mulier obterit conjugem,
Nihil reverita lectos & leges nuptiarum.
Hæc quidem ex viris eveniunt miseris fœminis,
Siquidem luna conjugi in tristi genio

Virorum appareat: nam ſeparatim ſemper habent animum.
Sed nullus omnia poterit, quales conjugii
Formas exhibent pernices ſtellæ, recenſere,
Propterea & ego vertam in aliam viam cantum
De liberorum nativitate perſequens, quamque ſtellæ ſemper
Hominibus largiuntur erroribus ſuis.
Quicunque terreno & altiſſimo in centro
Stellas beneficas meantes viri habent,
Illi tot liberorum patres in vita exſiſtunt,
Quot in his ſignis ſuperne cernuntur,
Aut centris illis ferunt atteſtantem fulgorem,
Et liberos munificæ centrorum ab poſtico incedentes
Dederunt quoque geminos, donec ſignis bicorporibus
Appareant Sol & Mars, & ſi ſequantur
Illa centra, prole omnino ſpoliarunt:
Præſertim ſi etiam bonæ ipſis ſtellæ non fuerint teſtatæ.
Similiter ab tergo & culminante ſigno
Aut ſubterraneo Saturnus & Mars incedentes
Difficilem partum aut prorſus defectum liberorum adſignarunt.
Sed Mars cum luna & Venere rurſus apparens
Dedit liberorum prolem, cum Mercurio autem ſegregavit ab liberis.
Quod ſi Venus quidem eat ſigno Saturni, at ipſe domibus
Viciſſim Veneris, liberorum prolem ille ſuſtulit.
Si etiam nonnihil Mars Venerem radiis adſpiciat,

Immaturis partubus ſubolem fregerunt omnem.
Verum ſi culminans ſignum, quod vacuum eſt,
Sol & Mars uterque à tergo ſequatur,
Orbam ſemper faciunt domum dulcibus liberis.
At qui Mercurio & ſole ſimul lunam
In ſigno habent culminante bicorpore,
In utero accipiunt ſemen prolis gemellæ.
Si vero duobus luminibus ubi rurſus ſtellæ ſint,
Aliæ autem in ſignis geminæ præſentes ſpectentur,
Sed & horonomus ſigno appareat gemino,
Tunc fratres pueri gemini ante exſtiterunt.
Quod ſi copioſis ſemine ſignis ſimul adſint
Stellæ beneficæ, liberorum turbam largitæ ſunt.
At noxiæ quamvis dederint ſubolem liberorum hominibus,
Aut rurſus cito abſtulerunt aut inimicos fecerunt parentibus.
Ac de liberorum ſtirpe ſatis. Vel enim acutus
Vir etiam ex his reſiduum cito cogitet.
Deinde autem noſtris carminibus recenſebo,
Quoſnam amabili liberorum ſubole orbarint
Stellæ, aut quaſnam pariendo ineptas fecerint mulieres.
Quando in ſignis Saturni pulchra Venus
Appareat, ipſe verò Saturnus ex adverſo ſpectetur,
Segnes ad amorem & indigos ſemine inprimis facit.
Sed & quum Saturnus ac Mars Veneris
Domum peragant Venere quadrangula,
Aut hos in oppoſito ſuis radiis viderit,
Eunuchi exiſtunt gignendo plane impares.
Similiter etiam quum Venus in Saturni domo meaverit,

Cum Saturno autem Mars illius domum circumeat,
Mercurius vero ſignum obtineat Saturni aut Martis,
Hi ſane privati liberis & ſine procreatione ſunt.
Certe etiam Mercurius quum medio circiter centro
Incedat, huic autem noxius Saturnus contra ſubterraneus,
Invicem vero luna aut Venus quadratæ,
Et hanc quidem Saturnus, at lunam Mars decima parte viderit,
Naſcuntur aut prole deſtituti aut bimembres,
Alia quidem Mercurio, alia ſimiles Veneri.
Si vero luna quidem in Mercurii terminis,
Virili autem in ſigno Venus ſit in Saturni domo,
Plane non utraſque Jove deſpiciente,
Steriles aut alienas ab pariendo tunc poſuerunt mulieres.
Quando autem Saturnus quidem ſuper centrum medium
Conſidet, huic autem ex oppoſito Venus,
Aut inexpertæ partuum omnino natæ ſunt,
Aut perdunt fœtus ex utero immature ejicientes.
Si vero bonus Jupiter his atteſtans veniat,
Falſis puerperiis furtim liberorum factæ ſunt
Matres alienorum, & ſupponendo pepererunt.
Quod ſi etiam Mars robuſtis radiis ſpectarit,
Omnia aperta fiunt, quæ clanculum effecerunt.
Si vero aliquando aſtris per immenſam viam euntibus
Viri in nativitate, tunc indecora opera patrant.

Tondentes namque inutile ſuo ab corpore pudendum
Et canibus teſticulos dantes ſponte crudos mandere
Ipſi colligentes terram per omnem vagantur.
Quibus vero rurſum mulieribus Mars & Jupiter in centro
Supremo inceſſerunt, Venere in Saturni domo
Apparente, & ipſo Saturno in ejus ſigno
Cernente Jovem culminantem & Martem,
Illis fatum aſperum liberorum ſpicam nunquam tribuit.
His dictis in viris qui ſine liberis & ſemine naſcuntur,
Reliqua vero vatibus meditari permittens,
Mox de fratribus dicam, quomodo etiam cogites
Multitudinem, & quot uno ab utero exſiſtant
Ex talibus patribus, quales paſſim pepererunt
Matres diverſis cum viris concumbentes.
In animo primum oportet cogitare numerum,
Quot ab horonomi ſigno tertio reſpiciantur,
Aut culminanti quot ſuper inceſſerint
Stellæ, aut ſuis teſtes exiſtant jactibus.
Quando autem ex hora ab tertio ſimulacro,
Aut quando ex centro id ſpectaſſe melius,
Non latuerunt ſapienti viro & perito vaticiniorum.
Similiter ſpecta etiam quot ſtellis luna
Conferatur, aut quot uſque ad apparentiam commixta fuerit.
Tot enim fratres fatum mortalibus præbet.
Quod ſi nulla luna ſimul currat aut contingat,
Tot ab mutuis mixti exiſtunt parentibus.
In biformibus vero quot ſimul luna feruntur,

Aut

Aut contactum oſtendunt, aut teſtimoniis cernunt,
Geminos illæ fratres mortalibus adſignant.
At ſi volueris diſcere, ſine patribus quidem quot,
Sed materno ab utero quot fuerint conſanguinei,
Ille quidem enim declarat patris prolem, hæc vero matris.
Si igitur apparentiæ tenus nulli lumini conjungat
Tota ſplendida luna, ſigno autem poſt venienti
Aut Saturnus aut Mars atteſtantes comparentur,
Vel paucos poſuerunt fratres, vel raros fratres.
Hæc autem faciunt etiam quum medio in centro
Jovem videant, aut poſt exorientes cernantur;
Sed & ſi extra centrum, fratres necant.
Etiam ſane horam regens Saturnus, quotquot ante geniti ſunt
Viri fratres, cunctos vita ſpoliavit.
Multa quidem igitur quis his ſimilia ſigna adinveniat
Propter fratres; artes autem ego mox dicam,
Et opera, qualia attribuunt duris hominibus.
Saturnus horam regens Mercurio occidente contra
Et luna media fulgente in centris,
Simulacrorum raſorum & floridos lapillis
Sigillorum ſcalptores facit, alios vero item in ære
Vel auro variegata vel argento elaborantes,
Similia animalibus ſub venuſtis cælaturis,
Qui etiam ex ſuis artificiis magnum decus tollunt.
Quamdiu autem regat horam Saturnus, ſignorumque in medio
Mercurius ſubſequatur, & huic teſtis ſit Jupiter,
Oratores ſermonum bonos ſapientiæque prorſus ſemper

Bene

Bene decoros faciunt & ductores optimos
Disciplinæ, ad quos etiam ab peregrina terra multi
Introeunt juvenes, sæpe & ipsorum liberi principum.
A quibus opes multas decusque indelebile ceperunt.
In hora autem Mercurius means, sed in occiduo luna
Locupletes ac dulci valde copiosos in fortuna.
Occidentibus autem luminibus fœnorum curatores viros,
Alios etiam alienarum opum dispensatores fecerunt;
Quin etiam si & in tropicis, suam patriam administrantes.
Pecuniis autem communes divitias spissis sequentes
Sedentes, ubi semper mutatur argenti fulgor.
Simulacris vero aquosis Saturnum & homicidam Martem
Communem peragentes viam Sol quando viderit,
Nauticos ac navium gubernatores optimos
Facit, Jovem vero videns etiam inoffensos in patria.
Aureus sane Mercurius & præsplendida Venus
Quando mutuis ædibus apparent sequentes,
Aut etiam alternando terminorum partibus meantes
Cantibus dulcisonis attendentes viros fecerunt,
Aut stridulæ citharæ gnaros aut etiam tibiarum.
Hæc enim perficiunt, etiam quum communem habent
Semitam, isto quidem sequente terminis, hac vero in domo.

Medio maxime quamdiu centro Mars & Mercurius
Sequuntur ab tergo, palæſtræ operibus fungentes
Aut robuſtos clavis gaudentes effecerunt.
Quum vero horam ſervet Venus, Jupiter autem occidat,
Excelſus item Saturnus centro appareat ſubterraneo,
Vaticinos Deûm impulſu furentes ſemper poſuerunt.
Talia quidem efficiunt ſimul Venus & Mars
Centro ſuper horam vel etiam occiduo meantes.
Verſus africum ſpectans Mars, Saturnus vero ſubterraneus
Siquidem non cernantur Jovis ab radiis,
Certe obſcuram laboribus ſub moleſtis laborantes
Faciunt ſagmariorum jumentorum vitam agentes.
Sed in æquinoctialibus chelis Mercurius etiam ariete
Altiſſimo centro incedens noxio cum Marte
In fuſoriis aurum & argentum fulgidum
Conflantes facit & commutatorii ſignatores.
Signa vero hæc etiam ſol ſi comes ſequatur
Propinquior, validi ignis artificia operantur
Æs mollientes aut nigrum plumbum,
Et incudibus extendentes adhuc fervens ferrum.
Quod ſi etiam Saturnus illis ſimul teſtis veniat,
Intus conſidentes puerorum ductores facit.
Ipſum ſi quoque Saturnum Jupiter rurſus ſpectaverit,
Aut etiam ſimul Mercurio & aliis Venus videatur,

Ex operibus talibus divitias & facultatem tulerunt.
Si vero ſuper centrum luna Mercurium contingat,
Siquidem ſimul Mercurio etiam pulchra Venus
Appareat, & Jovis ab radiis cernantur,
Organa polientes & ſpecioſa machinantes,
Aliaque admiranda opera non ceſſura mortalibus
Facientes reddit, eoſque decus bonum comitatur
Actione ex tali & amicitia magnorum regum.
Talemque ſi contactum lunæ Saturnus & Mars
Cernant, & beneficæ autem averſæ, aſſimulant
Paſtores & agricolas mortalium, greges ducentes,
Et equorum pernicium ſignatores, vel ſubulcos,
Quoſdam vero luctuoſorum ſepulchrorum poſuerunt ad portas cuſtodes.
Quando autem centro medio Mars quidem incedat,
Saturnus vero ſequatur, tunc valde laborantes
Homines provenerunt amaram exantlantes ærumnam.
Quamcunque tamen miſeriam vitæ illorum ſortiatur quiſque,
Signa dijudicant, quibus ſtellæ commeaverunt.
In quadrupedibus quidem firmarum ædificatores domuum,
Ac lapicidas faciunt in humeris portantes
Onera & lapides immenſos, interdum effecerunt
Operum fabrica & amuſſi callentes viros.
Si tamen terreſtribus, ſcalptores lapidum nati ſunt,
Aut ſimulacra pulchra artibus conflantes ſuis
Politaque efficientes ab ſerrato ebore.
Signis vero in aquaticis, balneatores, aquilices,

Fæ-

Fætorem & ſtercus & fimum ſane tolerantes,
Ornatores hortorum antliis aquam vehentes.
Sed ſi medii cæli centro Jupiter teſtis ſit
Quadrupedibus ſignis illam viam peragentibus,
Seu Venus, aliis opera facientibus ſuperne
Ipſi inſtantes, bonis locupletes exiſtunt.
Hæc autem profligant, vel ſi declinent à centris
Stellæ, alterius terminis luna Saturno conveniat.
Sol vero & Mars videntes Venerem
Telæ textores faciunt & bene netis filis
Et veſtimenta texentes, aut ſquallida in labris
Indumenta purgantes, aut tenuibus fibulis
Diſruptas peplos denuo integras efficientes.
Si vero Saturnum Mercurius inſpiciat cum Jove meantem,
Immortalium æditu os, & delubrorum ſanctorum ſacerdotes
Facit, vaticinia divinâ exhibentes ab voce.
Sed cum Marte Venus & ſimul ſole verſans
Aëre incedentes facit, funibus ſemitam peragentes.
Si vero etiam Mercurius his atteſtans aderit,
Onera præſtigias manibus & humeris gerentes
Volantibus pedibus ad inſtar alitum,
Cadenteſque in nubibus ſub ventoſo alatu
Semper errantes peregrinæ in finibus terræ.
Sed in ſimulacro hominis ſimili cum Marte
Mercurius gradiens, puerorum doctores poſuit,
Ac mare peragentes ob frequentia commercia,
Aut puerorum cuſtodes, tutoreſque juventutis amabilis.

Quod si illos Saturnus dirus in signo Martis
Videat, aut etiam ipsi in volante versentur,
Capulatores faciunt, marinorum peritos operum,
Aviumque grandium captores, aut mansuetarios,
Alios vero etiam crudivorarum captores aut mansuetarios,
Domitas mansuetis sub moribus mollientem.
Si vero medium centrum Mars & Saturnus ordinent,
Partibus autem illæsis ipsi alium adipiscantur,
Neque ulla beneficarum illarum locum inspexerit,
Artibus odiosis tristem vitam peragunt.
Aut enim cadavera graveolentia præ fætore
Ventres aperientes & intestina omnia eximentes
Ungunt cedri nigricantis intus pice;
Aut patulo aheno & cavis lebetibus
Putrescentibus coquunt cum piscibus noxiam muriam.
Quando autem Mercurii domibus pulchra Venus
Cumque ipso Mercurio fulgeat, vel terminis
Mutuis euntes alternatim ferantur,
Divinis doctrinis operti evenerunt
Viri. Aut enim mensuras longæ terræ edidicerunt
Suis meditationibus, aut imponentes (se) curis
Immortalium operum de natura cogitant.
Si vero etiam Saturnus illos radiis cernat,
Vates, astronomi, & auspiciorum præsides facti sunt,
Et ex visceribus victimarum hominibus vaticinantes,
Aut magi infandis Deos vocantes cantibus.

Si vero Mercurius quidem terminis Jovis ſit, at rurſum Mercurii
Illi alter alterius amicis radiis cernant,
Puerorum ductores & percelebres fecerunt
Auctores ſermonum ac doctrinis omnino optimos.
Sic quoque ſi horæ quidem teneat centrum ſapiens Mercurius,
Verum oriatur Venus, tales ſimul exhibuerunt,
Præterea etiam omnis artis principes in operibus
Organa divina ſuis variis inventis parantes.
Jove autem in madido ſigno hominem horâ temperante
Si Saturnus inſequatur, valde errabundum poſuerunt
Mercatura navis ducem pontigradæ.
Si vero Mercurium viderit Saturnus ſuis in terminis
Ipſe exiſtens vel ſignum habens ſuum, effecerunt
Agricolas, peregrinis gaudentes, non propriis
Solis, mercede autem quoque aliorum patrimonium habentes.
Communem peragentes viam Saturnus & Venus
Et Mars, divinis inſpirationibus laborantes
Poſuerunt & furore ab cæleſtibus divinantes.
Alter vero alterius incedentes terminis Saturnus & Mars
Simulacrum verſus idem aut ulterius gradientes,
Poſuerunt fabricantes pereuntibus mortalibus,
Vel rogis ingentibus mortuos ardentes fecerunt,
Aut lacrimantes ſemper cornutis neniam tibiis.
Si vero Mercurius his atteſtans, aut verſus illum
Signum ſit, fures, prædatores, homicidas,

Vel nautis in damnosis litoribus necem ferentes
Facit, sed mortis finem subeuntes dirum,
Priusquam moriantur, tristibus divisos doloribus.
Quando rursus domos partiumque terminos variaverint
Mutue Venus & præclarus celer Mercurius,
Tibiarum vel citharæ vel cantus vel rhythmi,
Vel etiam saltationis pedum concordis gnaros viros existentes
Posuerunt, aut irrisionibus procaces & prætextatis verbis
Delectantes, & tragicæ gravisonæ peritos cantilenæ,
Semper in latis ad chorum ambulantes thymelis.
Quod si terminis Mercurii sol & ipse cum eo
Mercurius appareat, luctatores posuit.
Si tamen cum illis quoque sit pulchra Venus,
Venerabiles victoriis & frequenter coronati venerunt.
Si vero Saturni ex adverso attestans vel quadratus
Vel conversans appareat, per omnem terram vagantur
Carentes corona & infirmi frustra in stadiis laborantes.
Horonomum vero radiis suis spectans Venus
Ex igne & albo artificia præbuit ferro.
Sed si Mercurio suum per locum gradienti conveniat
Aut consonans cernatur sub Mercurio luna,
Variegata polientes suis manibus exhibuerunt
Ex serrato ebore, aut ex Lydo splendenti

Et fusili ab cera bene cælatis tabulis
Formas imitatricibus sculpentes stylis.
Medio autem in centro Mars sua in domo
Mercurio concurrens artes præbuit sellularias.
Quum vero luna culminante ab centro
Vergat, sed Saturnus & Mars centrum sequantur,
Tunc quotquot nati sunt, vespillones evenerunt,
Aut custodes mortuorum in monumentis habitantes.
Quod si mulieris erit nativitas, illis vero adsit
Venus, lupanaribus insidentes turpia admittunt.
Quando autem horam tenuerit Mercurius signo in muliebri,
Sed simulacro in fæmineo etiam luna adsit,
Horonomo verò Saturnus & Mars quando centro
Altissimo insequuntur, ærumnosi facti sunt
Viri: Cybelæ enim colligunt (stipem) per populos
Et urbes errant simul baculisque & tibiis
Manibus suis pulsantes celeriter liberos seminantia pudenda.
Enimvero nullus homo omnes valeat
Actiones & artes dicere, quantas hominibus
Stellæ in pectoribus fataliter adsignarunt cursibus.
Postea deinde noxas, circa corpora mortalibus
Quantas divinitus destinarunt, & quales per semitas,
Efferam valde pauca, quia nullum virum in tam multis
Integrum & à morbis liberum usque ad mortem reperias.
Quamdiu igitur signo Mars adscendente decurrens
Utraque lumina simul euntia sequatur,

Ocu-

Oculorum lumen amborum abstulit hominibus;
At si lunæ soli tunc lumen castum
Finienti, alterius visum oculi vexabit,
Sed & idem occidenti superveniens genus mali facit.
Si occidentem Martem adspiciat Saturnus vel etiam Mercurium,
Aut insaniam aut morbum excitant homini sacrum.
Sic quoque si Jupiter occidat, horam vero obtineant
Mercurius & Mars, insaniam cogitationum faciunt.
Sane etiam sole adscendente cum luna
Ex ulteriore occidentes simul Saturnus & Mars,
Furiosos & sapienti mente eversos fecerunt.
Similia etiam si Marte cum luna super horam
Oriente aliud Jupiter occidat prope centrum.
Mercurius autem horam regens & cum Saturno in ulteriore
Occidente Jove cogitationum mentem corrupit,
Stolidumque effecit irrita meditantem.
Lunæ autem in pereunte lumine vestibulum per omnia
Sole cum persplendido, aliis autem adeuntibus
Occidentibus centro valde quidem observari moneo.
Nam & hi quidem noxii mortes ac terrores ducunt,
Et spectrorum hominibus simulacra dæmonibus similia,
Ac divinis vocibus vaticinantes exhibuerunt.
Sic quoque si Jupiter Martem occidentem fuget
Ab

Ab tergo ſequens, furorem & inſanias injicit.
Quando autem rexerit horam quidem Mars, occidat vero luna,
Circumque curvata lumine Saturni terminis,
Tunc ſane fœdiſſimi nati mortales circa formam
Oſſa tergis ſuis ferunt in humeris.
Sed cum Saturno euntem quando Venerem viderit
Mars vel quadratus vel ex adverſa regione gradiens,
Pudenda amputant quotidiani ergo alimenti,
Alienis foribus adſtantes errones
Fiunt inopiam ſemper comitem habentes.
Cum Venere autem lunam cernens clarus Mars
Viros quidem libidinoſos & ſpeculatores fecerunt,
Fæminas autem lectum mercede populis dantes.
Quando mutuis terminis Venus & Mars
Apparent communem ſignorum curſum exſequentes,
Meribibos, comeſſationibus lætos, & in poculis
Suam vitam peragentes, in alienis autem uxoribus
Et occultis lectis furentes viros fecerunt.
Si vero Saturnus his teſtis veniat, fœditatibus diris
Induit: illis enim ſemper Venus ore.
Sed ſi ſoli adſit cornuta luna
Amborum medio apparente Marte,
Hiſque ſimul meantibus Saturnus quadratus ſpectetur,
Tunc in pectoribus bilis fervens nigra
Viris labefecit mentem, & furorem immittit,
Aut ex aquoſis morbis mortis finis aut humidis.
Furioſos vero faciunt, & mentis jacturam adducunt

Occidentes ſol & celeriter currens luna.
Quod ſi ad copulam luna velox Marti occurrat,
Aut quadrato exiſtenti, mœſti tunc viri
Oeſtro ad ſpectra vana mentem terrefecerunt.
Sed ſi lunâ Mars ſuperior ſit,
Aut aliquando occaſus adſit, anguſtiis ligavit.
Si vero etiam Saturnus lunæ atteſtans ſit,
Ultimum vitæ violentia finem perficiunt.
Præſertim vero affligent homines verberibus ferri
Aut morbis ſacris Marti converſata luna
Quatuor in centris & occurſans ad centra.
Verum ſi & Saturnus noxium radium jecerit,
Oneribus aut lapidibus ædificiorumque contignationibus obtrivit.
Sin autem ab radiis Martis fugiens luna
Saturno moleſto conjungatur ſpectante
Mercurio, gravibus nervorum morbis vexat.
Truculentis vero moleſtiis homines laborant etiam, Mars
Quando occidit luna ipſis deſcendente
Et Saturno altiſſimo nativitatis horam inſequente.
Si vero lunam quidem Saturnus, ſolem vero Mars
Viderit in adverſo aut teſtetur quadratus,
Quibuſcunque utriſque hominibus malum efficiunt.
Quum vero horam quidem Mars à tergo ſequatur,
Lumina autem ſibi invicem apparebunt adverſa,
Aut quadrata, miſeriis immedicabilibus fatigantur,
Sic ut etiam convitiis Deos inceſſant propter morbum.
Sed ſiquidem Jupiter illis amicus ac teſtis ſit,
Periculis liberat & ex laboribus ſervavit.
Contra Jovem videns Saturnus moleſtias facit

Ut habituri ſint, & egeſtatem & mala minora dedit.
Hæc quidem circa morbos; ſimilia vero his poſſit
Cogitare valde multa animo acutus vir.
Dicam vero deinde, quemadmodum ex bonis & divitiis
Fatum malum miſeram inopiam in viros inducat.
Hereditatibus excutiunt mortales Saturnus ac Mars,
Alter quidem antecedens ſolem, alter vero ſequens ab tergo.
Eadem verò etiam medio facit vergens ab centro
Stella, cujus domus veneranda hoc centrum adepta eſt.
Sane etiam Mars gradiens ſigno vitæ
Ab tergo horonomi paterna omnia diſſipavit;
Præſertim ſi cum eo meet cornuta luna.
Sic autem ſtella præſens facit ſuâ in domo,
Verſus africum quando occidentali centro ab poſtico ſuperoccidat.
Atque adeo etiam ſortem fortunæ curans exſpoliavit
Felicitate, quum ipſa eat gradiens ante ſortem.
Præterea etiam culminantes ſimul Saturnus & Mars
Hereditatem aut non abſtulerunt aut rurſus quum dediſſent abſtulerunt:
Ita ut etiam ſi hoc centrum ab latere quadrati
Aut ex adverſo videant, repente interceperint divitias,
Et in egeſtate laborant, & quibuſcunque lumina, bihorium

Non viderit, prorſus vero averſam viam inceſſerit.
At ſi lunam decima parte ſpectarint ſtellæ ambæ
Martis aut Saturni, Jovis autem averſa ſtella
Exſtet, imbecilles & inutiles evenerunt.
Præſertim vero, ſi etiam ſignum exoriens ab tergo
Lunæ ex Jove vanum & ſine teſtimonio ſit.
Egentes enim victu colligunt oppidatim.
Quod ſi Jovis quidem cernatur medio ſole ſplendor,
Centrum vero id circumdent Saturnus aut etiam Mars,
Ille quidem ſuperaſcendens, Mars autem retro perſequens,
Felicitatis & bonorum domum plenam vacuefecerunt.
Sed ſi culminans centrum vanum Jovis ſit,
Noxii vero utrinque appareant, tunc mortales
Non tantum ex inopia miſera fatigantur doloribus,
Verum in vinculis quoque mortis finem peragunt.
Quando autem ab Marte defluens luna
Horæ adquirat contactum cum Saturno verſans,
Centrumque culminans porro Jupiter tractet,
Delectati divitiis dulcibus poſtea ſunt egeni;
Alii vero etiam in anguſtiis & in vinculis fuerunt.
Sed ſi alternantes terminos aut ſigna viderint
Mutue Mars & Mercurius aureis talaribus,
Cum Jove autem ſol centrum obtinens ſubterraneum,
Ex priore victus copia & bonis utique evolvit,
Noxaſque alienarum artium ac damna inducunt.
Si vero culminantem Saturnum pulchra Venus

Aut Jupiter, paterna homo multa qui amiſerit,
Denuo ab alienis conficit idoneas opes.
Si vero Mars ex adverſo ſit, quamvis copioſa ſint,
Ad miſeram inopiam rurſus veniet, quam ante dereliquit.
Quod ſi etiam ſoli luna adſit circa centrum
Ex Venere aut Jove non teſtificans, miſerabilis
Omnino exiſtit nativitas priore nudata patrimonio.
Pauca quidem ex multis de inopiâ hæc triſti
Habes. Sed nunc ſervorum de genitura loquar;
Ut ſic dijudicet vir hæc divina noſcens.
Quando lunæ & Veneris ſtellæ horridæ
Saturnus aut Mars ſuperiores utraque fluant,
Servi etiam ſervorum parentum tunc provenerunt.
At ſi Venerem quidem Saturnus & Mars deſpiciant,
Luna vero rurſus & Jupiter & Saturnus atteſtentur,
Servitutem elapſi liberum diem viderint.
Quando autem ſolem & Saturnum ignifer Mars,
Venerem verò rurſus Saturnus noxiis radiis viderit,
Ex ſervis nati ſuis veniunt principibus.
Sed ſi Saturno quidem aut ſoli teſtis veniat Mars,
Jupiter autem ac luna etiam etiam Veneri, famuli
Patris natus iſte erit, mater autem libera illi.
Quando autem cornuta luna ſubterraneum
Aut occiduum centrum regat quadrato verſante
Vel in parte adverſa noxio Saturno, ſed Martis
Stella cum Venere etiam contraria ſpectetur,
Aut quadrata ſit, matre naſcitur ſerva.

Quod ſi Saturnus centri potens lunam inſpiciat,
Aut ſolem, aliud vero lumen Mars adſpectet,
Ambobus ſervis parentibus cogitet prognatum.
Quin etiam ſi in centro luna quidem verſetur,
Alio autem quum in centro Saturnus à tergo ſequatur,
Noctiluca vero luna Marti appropinquet,
Servitutis jugum ſemper in cervicibus ſuis ferunt.
Si vero culminet Jupiter, luna autem ab illo
Nexum ducat, retro item exorienti conjungatur,
Aſtris pereuntibus aliis ſub validis ſplendoribus
Alterius ſpectantis, ſubolem ſervilem fecerunt.
Sed quando centris abſcedens amabilis luna,
Nihil autem beneficorum aſtrorum habeat atteſtans,
Noxii vero Saturnuſque & Mars aut ad horam
Ingredientes cernantur, aut horonomo quadrati
Seu trianguli exiſtant, libertatem tunc mortales
Deſinentes ſervile ſub jugum celeriter aguntur.
Servi vero etiam fuerunt, quando lumina duo
Lunæ & ſolis devergunt ab centro,
Aut contactum faciunt damnificis ſtellis hi,
Nulla rurſum ſolvente aut tenera Venere.
Donec autem horonomo Saturnus & Venus æquales
Incedentes cernuntur, ſemper famulos poſuerunt
Non unius, alias autem alteri ſuppoſitos principi,
Quippe etiam ſuo venundatos ab patre.
Sed ſi ſol quoque illis atteſtans adſit,

Etiam

Etiam vincula tulerunt malâ sub numinis iniquitate.
Stellarum quidem tales & quotquot his similes sunt
Formæ, male natorum servorum faciunt tristem prolem,
(Verum ego admodum crebris meditationibus didici)
Utero proferunt difficilis partus puerperia.
Cæterum non secure quis cecinerit hunc cantum.
Nam vaticinationem hujus ira ex regibus
Insequitur, quam oportet sapientem virum evitare.
Quare hunc quoque sermonem ducens infandum omittam.
Sed novissimum agens circa metam cantum
Jam & nostræ nativitatis meminero & astrorum,
Qua fuit, signisque in quibus hora illa fuit,
Quam ab utero dixi, miserabilis Ilithyia;
Ut etiam ultimis postea sæculis edocti
Persuadeantur. Hæc mihi donavit Parca cognoscere
Astrorum scientiam & delectabilem cantum.
Sol quidem erat geminis, simul autem cum eo pulchra
Venus & Jupiter amabilis & aureus Mercurius,
Aquario autem luna & Saturnus & hora,
Mars vero multipede in Cancro, circa autem medium
Cælum versabatur sagittam Centaurus attrahens.
Sic quidem meam genituram Parcæ denotaverunt.

Ve-

Verum ego Musæ & æthereis simul astris
Consecrans argutum hymnum, meum finiam cantum.
Stellæ lucidæ Jovis Ægiochi filiæ
Propitiæ estote, & decus semper meo comparate cantui!

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBER VI EXPLICIT.

JACOBI GRONOVII

AD

MANETHONEM

NOTÆ.

I. I. Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε] Ita hic ſcriptor Alexandriæ incipit ſalutare Principem, ut alter Alexandrinus Apollonius libro IV Argon. introducit Medeam in diſceſſu dicentem:

> τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἰμὶ λιποῦσα
> Μῆτερ ἐμή. χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰοῦσα·
> Χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος.

Adeo Alexandrinis ubique id in ore. Hoc autem principium uſque ad verſum VII publicavit primus Alexander Morus ad epiſtolam Jacobi, ubi ut oſtenderet lectum ſibi dialogum Luciani de verbis χαίρειν, ὑγιαίνειν & εὖ πράττειν, addit etiam hoc emblema [Manethon tamen Ægyptius, quos dedicavit Ptolemæo Regi libros Ἀποτελεσματικῶν, ita orditur - - - - Quæ plura poſui, quo judicent eruditi, an ſtylus conveniat antiquitati, quantam præfert codex longe rariſſimus, lectuque difficillimus; quanquam non ignoro Manilii, qui de eodem ſcripſit argumento, ævum ex ſtylo male colligi ob τὴν ὑποκειμένην ὕλην, quæ negat ornari. Sed ad rem] Atqui codex

non accedit ad Ptolemæos; nec præfert antiquitatem ulteriorem, quam ſcriptura declarat: ſed ipſi Manethonis verſiculi docent ſub Ptolemæis ſe ſcriptos primum & conceptos fuiſſe, quod plane non negatur ab ſtylo iſtorum ſeptem: eſſe etiam lectu difficillimum didicit opinor ab Holſtenii chirographo, quum ipſe caput & finem modo legiſſet. Ita iſte habuit Α & Ω, quod venditaret.

l. 8. Νύκτας ἄυπνος ἐὼν καὶ ἐν ἤμασι πολλὰ μιγήσας] Tali aſſiduitate in iſta urbe operabantur bonæ menti, forſan ex legibus Muſei, prout eaſdem omnino voces habet Syneſius de Dione: Καί τοιγε οὐκ ἐν δίκῃ πικρῶν τυγχάνει δεσποτῶν, ὅςις πολλὰς μὲν νύκτας ἀύπνους ἀνέτλη, πολλὰς δὲ ἡμέρας παρεπάθη, καὶ μικροῦ δεῖν ἀπηλλάξε τὴν ψυχὴν ὑπό τε λιμοῦ καὶ φροντίδων, ἵν' ἀγαθόν τι συλλέξηται. Habes & ſimilem cauſam.

l. 11. Πετόσιρις] Dictus hic notuſque tam antiquis, quam poſterioribus, atque adeo omnibus ſæculis, quum exſtiterint ſub iſto nomine ſcripta quædam ſcribente Servio ad librum x. Æneid. *Hunc Æthiopes dicuntur & Perſæ vidiſſe, & omnium malorum & famis neceſſitates pertuliſſe, quarum plena vel in pleniores differentias vel in Campeſtro vel Petoſiri, ſi quem delectaverit, quærat.* Sic hodieque in librorum pluteis exſtat aliquid ſub nomine ejus, quod videre eſt in bibliotheca Cæſarea Lambecii: neque ullus hanc Muſam tetigit, cui non celebratus fuit hic Petoſiris frequenter etiam adjuncto Necepſo, quos in citando jungit Scaliger in notis ad ſecundum Iſagogicum Manilii pag. 197. de quo ſic agit noſter Manethon lib. v, quaſi coævus ei fuerit & amiciſſimus.

l. 14. Πάντος δαήμονες] Hæc erat illa Ægypti jactantia vetus, etiam ante Ptolemæos, qua Rhampſinitus jam dixit Αἰγυπτίους τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι hac in parte, ut eſt apud Herodotum II, 121.

l. 16. Ἥλιον &c.] Sic duobus verſiculis comprehendit ſeptena hæc nomina, ut fere iterum verſu 203, quæ etiam vetus poëta illigavit uni notante Scaligero ad ſphæram Manilii, ut etiam noſter V, 34. De his ipſe aliquando verſus illos deſcripſi, neſcio an editos, certe dignos, qui legantur

Ἑπτὰ

Ἑπτὰ πολυπλανέες καθ᾽ ὄλυμπιον ἀστέρες ἐδὸν
Εἰλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών.
Νυκτιφαὴς μήνη, συγνὸς Κρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
Παστοφόρος Παφίη, θρασὺς Ἄρης, ὄμβριος Ἑρμῆς,
Καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ᾽ οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
Οἱ δ᾽ αὐτοὶ μερόπων γένος ἕλκυσ᾽. ἔστι δ᾽ ἐν ἡμῖν
Μήνη, Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς.
Οὕνεκ᾽ ἀπ᾽ αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν.
Δάκρυ, γέλωτα, χόλον, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν
Δάκρυ μὲν ἐστὶ Κρόνος, Ζεὺς δὴ γένεσις, λόγος Ἑρμῆς,
Θυμὸς Ἄρης, μήνη δ᾽ ἄρ᾽ ὕπνος, Κυθέρεια δ᾽ ὄρεξις,
Ἥλιός τε γέλως. τούτῳ γὰρ ἅπασα δικαίως
Καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

1.22. Ἠδὲ λαφύρεις] Hac ratione auget hic ſcriptor reliquias linguæ Græcæ, quæ ad nos pervenerunt, in quibus non niſi τὰ λάφυρα novimus, nedum ut αἱ λάφυραι dictæ fuerint captivæ, prout hîc intellexi, quum ita intelligi oportere videatur. Cæterum valde propendeo non ita ſcripſiſſe auctorem noſtrum, qui forſan dedit λαθύρεις, unde hi ipſi Ægyptii poſtea cognominaverunt regem ſuum, ut nos docuit maximus Salmaſius. Legebatur autem in MS. μίγνυσιν ἑταιρίσιν τ᾽ ἠδὲ λαφ. Eadem praxis ſignificatur verſu 256.

1.22. Κέντρων ὅτ᾽ ἂν ὦσιν ἄνακτες] Ita edidi & interpretatus ſum, ut verſ. 66. & ſæpius, quum ex MS. notaviſſem κέντρον, quod conſiderari poſſet pro κέντρου.

1.24. Ἑρμείας δ᾽ ἦν τύποις] Videtur huic verſui mota fuiſſe difficultas, quum in ora exemplaris ſcripti adnotatum ſit διωταυπισοςρ. quaſi voluiſſet auctor ejus Ἑρμείας δ᾽ ἦν αὐτὸς ἰσόρροπος. Sed eo ſuperſedere potuit, qui novit vocem primam facere biſyllabam & pro ſpondæo habere.

1.35. Σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἄρηος] Iſto modo loquuti ſunt, & paſſim eſt obvium, maxime etiam frequens in Geoponicis. Semel liceat huc advocare fragmenti Cenſorino adnexi verba cap. 3. *Multum refert, cujus queque ſtella domus ſit, aliena an ipſius. Domus ſolis eſt Leo, Luna Cancer, Mercurii*

curii Virgo & Gemini, *Veneris Libra & Taurus*, *Martis Scorpio & Aries*, *Jovis Sagittarius & Pisces*, *Saturni Capricornus & Aquarius*. Hinc etiam noſtro interdum dicitur δόμος vel μέλαθρον. Et quod in his Latinis primum dicitur, habes 11, 342. Ἐν δὲ λέοντι δόμῳ πανδερκέος ἠελίοιο.

1. 53. Ἀμετροβίων ἐλεφάντων] Et hoc ignotum noſtris fragmentis Græcis epithetum, quod ego ſimpliciter reddidi ἀπὸ τοῦ βίου, quum & id verum ſit, ac plana ſint, quæ de vitæ tempore in eis animalibus ſcribantur. Ita invenientur in hoc ſcriptore ἡμίβιοι, μακρόβιοι, ἀμφίβιοι, ἄβιοι, μιμόβιοι. Sed poſſet perinde ἀπὸ τῆς βίας deduci, nec id minus congruo ſenſu.

1. 73. Καὶ δόξῃ μεγάλῃ γαυρούμενον] Non eſt opinor, quod repetitio verbi ejuſdem nos turbet, etſi ferme ſit inconcinna, & facile potuiſſet ſcribere χαυνούμενον, unde verſ. 156. χαυνωθέντες. Omnino iſta velox & iterata frequentatio contingit quoque apud alios Latinos Græcoſque. Crebra apud ipſum Livium, etiam ubi non eſt admodum venuſta. Etiam ſic illud γευσάμενος repetitur ab auctore epiſtolæ ad Hebræos 6, 4. & 5. quanquam vix ſine ſuſpicione. Sic noſtro repetitur 11, 211 vox ἡγήτορες. Verbo ipſo utitur 11, 186.

1. 80. Κλιβανέας] Ne id quidem vocabulum hodie auditum aut Græco olim ſermoni vindicatum animadverto. Itaque commodiſſime his Ægyptiis viderentur convenire Latini clibanarii, de quibus affatim multa viri docti ad Lampridii Alexandrum Severum; niſi quod res illic ſignificetur ab Manethone noſtro alieniſſima, utpote certum militiæ genus, quum ipſe aliquid urbani ac plebeii opificii intelligat. Unde quum fornacarios mihi præberent juris Romani fragmenta in balneis operam aliquam præſtantes, hos ad interpretandum adſcivi, ſive tales etiam intellexerit meus Manethon, ſive aliquos pani coquendo accinctos, prout Feſtus Pompeius ex Verrio ſcribit Mamphulam appellari panis Syriaci genus, quod in clibano antequam percoquatur decidit in carbones cineremque. Vide verba Moſchopuli citata Lipſio ad Tacitum lib. III. annal. 43. Ad utroſque quidem congruit illud σκεπεργὸς & qui ſequuntur duo verſiculi.

1. 89. Διάμετρον ἔχων] Reliqui distinctionem quæ erat in exemplari antiquo, ut etiam versu 121, quum nemo harum rerum curiosior possit ignorare quotidianum illis fuisse διάμετρος, etiam ex ipso Manethone, unde & in versione adhibui.

1. 92. Εἰ δ' ἑσπῆς μὴ μοίρας τύχῃ] Vox propria Astrologiæ, qua notantur partes vel gradus signi alicujus, quam sæpe tangunt viri doctissimi Scaliger in Manilianis, & Sirmondus ad Sidonium aliique, & exstat in his libris pæne per singulas paginas.

1. 105. Κοσμητῆρας] Reddidi *gubernatores*, ut in nonnullis Græciæ civitatibus, κοσμητῆ, κόσμοι, κοσμητεύοντες, πρωτόκοσμοι dicebantur magistratus. Simpliciter tamen ornatores intelligi possunt quocunque etiam in statu sint, qui aliquod decus afferunt publico. Sed & hanc terminationem scito huc usque reparatis literis ignotam esse.

1. 120. Καὶ στάχυν ἄρρενα] Nullus ambigo, quin hic versiculus sit habiturus suam venerem apud lectores. Hanc tamen non fuit visus habere illi viro docto, cujus manus allevit in margine MSti. Γρ. καὶ ταχυνὸν πανόδυρτον ἀποτμήξειε. Habes VI, 304. τήκων στάχυν.

1. 136. Ἀμφὶ πόδας τήμοντα] Hunc ad modum correxi, quum in exemplari legatur ἀμφιπίλας, in quo sensus non est.

1. 141. Εὐρέθροις πόρμοῖσιν] Sic maluit noster Ægyptius, idque ei concessi, quem crebro videbis illo ι abuti pro η vel ει, quod satis intelligitur, quum tamen apud alios usurpari observes εὐρρῆς vel εὐρρείτης.

1. 160. Ἠ' ἀπλανὲς τευχόμενον] Quum sic deprehendissem in codice veteri, & tamen viderem præcedere ἀνέρας (ita enim quoque in eo legitur) dubius hæsi, quo remedio deberet hic locus tam male cohærens sanari. Unde factum est, ut quum editio festinaretur, ediderim in versu præcedente diductis literis ἀνέρα σ' ἐκτίκει, ut vides, tanquam in genere prosopopœiæ. Sed quam minime curet noster numeros, tum passim patet, tum ex versibus 315. & sequente. Denique tamen melius considerans vidi nihil tentandum esse, nisi ut pro voce, quam allegavi, reponas τευχομένου retenta voce ἀνέρας, quod observavi in versione. Sic enim omnino scripsit.

I. 170. Εν πλοῖσιν] Superappositum erat nescio à quo correctore ἐν πλαῖσιν, quod non sequor.

I. 172. Κινδύνοις, βλαβέεσσι, δανείσμασιν, ἐνδ.] *Periculis, damnis, usuris, pen.* Ita enim hæc distingui debuerant, quod male in MS. considerabatur.

I. 176. Αἰθέριος λὶψ] Quum ita res daret, voces Græcas in versione retinui. Sed non memini uspiam his rebus intervenire mentionem venti cujuscunque; nedum guttam ac rorem, prout λὶψ usurpatur apud Apollonium IV, 1454, ubi exponitur σταγών. Nihilominus in summarum serie, quæ annotata est in margine, etiam dicitur ΑΡΗΣ ΕΝ ΛΙΒΙ, & in præfixis principio titulis ΛΕ (hoc est, XXXV. nempe caput) ♂ ΛΙΒΥΚΟΣ ΣΙΝΟΣ ΛΥΠΑΣ ΘΟΡΥΒΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΞΕΝΗΓΕΙ, & III, 18 dicitur Saturnus ψυχρὸν δ' εἰς λίβα νεισόμενος, & VI. 381 Εἰς λίβα δερκόμενος Πυρόεις.

I. 185. Υ'πὲκ σινοδοιο] Ita diffidi literas ad unam vocem concretas in MSto, & in vertendo appropinquare ad ipsa Græca volui, quum potuissem *ab novilunio suffugientem.* Sic Apollonius Rhod. IV, 1659. Υ'πὲκ βελέων. Nec aliter Manethon II, 89 δίεκ χηλῆς. Et hic sensus posset etiam esse versiculi 234, ut dicat eos cadere noviluniis ab impetu lunari.

I. 188. Μινυνθαδίοισι χρόνοισι] Versu 248 maluit syntaxin variare μινυνθάδιόν τε χρόνοισιν Ἐξαπίνης ὤπολεσσε.

I. 217. Καὶ προκοπῇ στερεῦσι] Exhibui prout in MS. legebatur, nisi quod exstabat etiam στερεῦσιν, quasi elisionem intelligi oporteret in voculis καὶ ἐκ. Quod qualecunque sit, facile quivis agnoscat scribi debere προκοπῆς στερέουσι.

I. 230. Μήνης ἠελίοιο] Sic legebatur in MS. contractis literis, ut solet. Eas non dubito explanandas esse Μήνης τ' ἠελίοιο, & quomodo intelligam, patet ex versione. Sic enim illud τε præcurrit quoque II, 225. Καὶ σηκῶν μακάρων ἱερῆς τε προέδρους Τιμαῖς κυδαλίμους. Et hujus libri versu 359 ita servari posset δρόμος ἱερῆος ἀπλανέων τε πλανητῶν.

I. 244. Εὖν δέμας αἱμάσσουσιν] Ut enim ex ritu sacrorum Bellonæ & Cybelæ id alibi obtinebat; sic & in sacris Ægyptiacis. Seneca de vita beata cap. 27. *Cum sistrum aliquis concutiens ex imperio mentitur, cum aliquis secandi lacertos artifex bra-*

brachia atque humeros suspensa manu cruentat, cum aliqua genibus per viam repens ululat, laurumque linteatus senex & medio lucernam die præferens conclamat, iratum aliquem Deorum. Et principium & finis innuit hæc omnia esse Ægyptia. Quibus adde Wouweriana ad Julium Firmicum.

I. 256. Κρόνῳ μέσῳ] Prorsus ita legitur in MS. ut II, 92 Μέσον τ' ἀμφοτέροισιν ἐν ἰχθύσι δινεύοντα: quum tamen auctor vel & hîc μέσσῃ videatur scripsisse, & ibi μέσσον, vel Κρόνοιο μέσῳ: prout etiam opinor vers. 270 βιότοιο δ' ἀμφίμαλα ἔργα, quum tamen ne literam adderem, ediderim minutissima ratione molliens & adjuvans postremam literam in voce βιότοι, ut erat in MS. Sed auctor hic liber est, etiam in utroque.

I. 295. Ερμείαν σύμφωνον ἔχοι τῷ κόσμον ἀπαρτὴν] Ita plane MS. quasi per appositionem, prout quoque interpretatus sum. Alioqui posses Ερμείᾳ σύμφ.

I. 315. Θάνατον λείψει] De numero non laboramus. Scilicet ne vox ab eadem syllabâ incipiens sequeretur, sic mutanda fuit phrasis, & non dicendum ἔντε βίᾳ βίοτον λείψει, quod tamen est Manethonis. v. 400. Χήματ☉ ὀρνυμένῳ βίοτον λείψουσι δι' ἅλμης: IV, 486. Εἱρκτὰς δ' οἰκήσουσι φυλασσόμενοι ἀλυσιδὸν, Εἶτα βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείψουσι, de his eisdem. Alioqui liberet tentare θάνατον ζητεῖ, ut V, 184. Ζητοῦντες θάνατον κακοδαίμονα.

I. 326. Υπέτζομον] Ita intellexi in versione, tanquam referri oporteret ad præcedens βίον. Quod ut commodum, ita non necessarium, quum possit construi cum proximo νηχόμενοι, Manethone talia neutra amante. Sic IV, 231. ἰσόμοιρον ἰὼν. VI, 105. ἀγνοσγρόφον φαινόντων. Ibidem 203. ὑπόγειον βεβαιῶται, & 498. Θρηνητὰς ἐπιτύμβιον. VI, 142. νωθρὸν ὑπαντήσων.

I. 339. Αυγῇ ᾗ κατ' ἰθὺν] Vel κατ' ἰθὺ. Sic enim jam loquutus est vers. 30. ἀερονόμοιο κατ' ἰθύ. Aratea. ὅτε σκιάεσσι κατ' ἰθὺ Ισταμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη.

I. 342. Ποιοίσι ἢ καὶ γονέων] Quia credibile erat ita scripsisse auctorem, etiam edidi geminatis particulis, quum in MS. manifeste appareret ab prima manu scriptam fuisse notulam, quæ indicaretur ἢ, cui secunda manus attexuit alteram notam,

tam, quæ referret copulam καὶ. Certe enim utraque deſideratur.

1. 355. Πολλῶν κακῶν αἴτιος] Servavi integram vetuſtam lectionem, qua frui potuit auctor, perinde ut 11, 422 Ἡῶς μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίῃσι τι δεινός. Nec diſſimile eſt verſ. 41 μόρον αἰνὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυναστῶν. Ejuſdem notæ eſt, quod ponit 11, 186. οὐ μάλα γαυρουμένους μάχλου ἕνεκεν φιλότητος. Forſan ita quoque concepit verſ. 96. Παῖδας ἀπ' ἠελίοιο φυγεῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ Ἄρεα. Video enim, quam facile potuerit edere πολλοῦ κακοῦ αἴτιος, ut 11, 18. μακρὸς δ' αὖ διὰ μέσου ἐληλατῃ &c. cujus etiam libri verſu 96 puto corrigendum ἠδὲ λαγωοῦ ἀπὸ στέρνων.

2. 7. Ἡμερίοισιν] Non aliter legebatur in MS. perinde ut IV, 465. Πὰρ φύσιν ἡμερίων. Et hinc ejuſdem libri principio ἐφημερίων μερόπων. Unde & Heſychius Ἡμερίων ἀνθρώπων. Ac tamen placuit illi ſcribere 1, 167. ἡμερινοῖσι.

2. 8. Ἀσέληνον] Sic enim ſtatuebant luna condi omne Stellarum vulgus, prout noſtro conſentiens ſcribit Manilius lib. 1. ubi Scaliger adducit ſimilia ex Sappho.

2. 11. Ἐλκόμεν' ἀντολίηθεν] Debui hoc modo edere, licet in MS. legeretur clare ἕλκομεν, quaſi indicativi forma eſſet, quum ſententia aliud requireret.

2. 28. Σφαιρῇ στροφάλιγγι] In MS. appoſita erat ad verſus finem nota, cui reſpondebat altera in margine cum explicatione τῇ συστροφῇ. Hæc nota quum ſic poſita ſit, ut videatur diſtinctionis ſpeciem obtinere, interdum offendi, præſertim quum occurrerit vox σφαιρῇ non alibi in noſtris Græcis fragmentis legenda, ut hinc pro verbo adſpexerim: quaſi par illi Arateo, Μεσοτέρη γὰρ πᾶσι περιστρέφεται στροφάλιγγι, quod Scaliger comparat cum Maniliano *decircinat arcum.* Sed quum ſic vox τάχα tantopere frequens in his libris vim pateretur, abducta quippe ab ſolito ſuo uſu; nullus dubito, quin ſit dativus ab σφαιρὴν, quod idem eſt vocabulo σφαιρικὸς ſane inaudito, ſed cui par foret verbum σφαιρέω, ſiquidem inde deduci placeret, σφαιρόω dicentibus cunctis. Itaque præſtat agnoſcere Manethonem hu-

jus

jus magiſtrum, & ſententiam ejus recte percipere, quam in immenſum aberrare, ut dicat à cælo circulos multos orbiculari converſione fieri volventium continue aſtrorum.

2. 16. Αδίκηλοι] Prout hæc vox compoſita & noſtris literaturæ Græcæ fragmentis ignota, per eliſionem truncata, enunciari debet, & ad præcedentia referri, non ſequentia, qua notantur effigiei alicujus aut ſimulacri ſpecie carentes, contra quam in verſu XII dixit de aliis, utpote δικήλων inſtar quoddam habentibus, de qua voce agit Scholiaſtes Apollonii Rhodii, tum alibi, tum ad librum primum. Video enim in verſione id prætentum.

2. 31. Προδίοπτοι] Non aliter ſcribitur in unico libro, nec dubitavi idem compoſitum eſſe, unde ſupra proceſſit ἀπροόπτος.

2. 32. Μήτε μερόπων πάτεσιν τε] Hæc etſi non ipſa, derivata tamen ſic jungit etiam mox verſu 384 & ſeq. Item III, 345.

2. 37. Τροπὰς θέρεος] Vide Scaligerum ad Manilii librum III pag. 271.

2. 42. Βαιὸν φερίζομαι ὥρην] Et ſæpe utitur iſto adjectivo, & hæc notatio temporis potiſſimum Manethoni placet. IV, 401. Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσιν. Perinde ut Solon apud Diogenem Laertium Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς.

2. 55. Επαμοιβάδεις] Hæ literæ exſtant in MS. libro, unde edi debuit ἐπαμοιβαδὶς, ſiquidem exprimere volumus Græcum, quod ex ipſo Homero notum eſt; & videtur deſiderari adverbium.

2. 59. Ολκοῖς τε φαεινοῖς] Qui nempe aſtrologis tantopere ſunt in ore, unde toties ea ipſa vox iteratur ab auctore etiam noſtro, & recte ab Scholiaſte Apollonii IV, 293 exponitur ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀστέρος.

2. 84. Χαρασσομένων] Ita mutavi, quod in membrana erat χαρισσομένων, in qua etiam quarto abhinc verſu dilucide ſcriptum erat ἀκροτάτους πόλους. Et frequens uſurpatio prioris, & ipſa poſterioris neceſſitas utrumque excuſabit, ſpero.

2. 100. Βιὸν στέρνον μέγα πέλει.] Neque enim aliter concipere potui ſententiam hujus loci, quum ſcriptum eſſet βίον,

quem accentum mutavi, ut sit solita appositio, qua ipse arcus describitur magnum Sagittarii pectus, quia est ea parte. Similia exempla patent III, 62. IV, 37 & 508.

2. 108. Δικήλων ἐπαφόμενοι ὁμῦ] Plane ita erat in MS. in media quidem voce vitiose, in tertia satis audacter, si Poëta noster ita meditatus fuit. Sed tu vide, an non scripserit ἐπαφώμενοι ὁλκῦ.

2. 212. Πόντον τε καὶ γαῖαν] Nihil discedere ab unico exemplari jussit religio mea, ut constare debeat auctori nostro ita placuisse, non omissa prima litera αἶαν. Frequentissimum id est in nostro, & ecce nonnulla, ubi annotaverim. Hinc vers. 201 ἀντία γίνεται αἰεί. 415 μινύθει καὶ πατρώϊον οἶκον. IV, 390. Ἔσσεται δ' ἐν γενέθλαισι &c. Hinc V, 27. Ἢν δ' ἄρ' ἐλω φθίσονται, συνεξώλισθεν ἅπαντα. Ὥρη δ' ἀκερδεῦται βροτοῖσι. & 61 ἀποθάλπεται θερμῷ. 139 μεθοδεύεται &c. 169 Ἢν ἠ ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο. & 191, & 257. Hinc VI, 45 μέχρις καὶ σεληναίη. 307 Πῶς ἂν καὶ φράσσαιο. 485 Ἢν φαίνων ἐφέσσηται πολύπλαγκτον. Ob hæc debui reponere I, 348 Ἔσσεται τοῦτο θέμα.

2. 132. Παμφαίνοντα] Nihil temerarie commisi, ut opinor, quum scriptura manifeste vitiosa ex contextu deleta reposui hanc veram, quum & auctor ipse ex continuo usu sibi eam vindicet, atque unde id fiat, commode explicet Eusthathius ad Dionysii periegesin: Διὸ καὶ φησι Διονύσιος, ὅτι παμφαίνουσιν οἷον ὅτε ἀνεφέλου ἀέρος ὄντος τὰ ἄστρα φαίνονται ὑγρὰ νέφη βιασαμένου Βορέου.

2. 152. Καὶ αὐτοὺς πολλάκι δεσμῶν πλήκτορας] Interpretando quem potui sensum dedi: sed valde hæreo, an non scripserit δασμῶν, ut intelligat exactores tributorum. Id certe videntur sequentia exigere. Inspice hujus libri versum 249. & hinc III, 318 δασμολογοῦντες.

2. 224. Θνητοὺς ἔλυσι] Prout ex membranis exceperam, ita reddidi eandem vocem his chartis, etsi nullus dubitarem, quin scripserit Θηητοὺς, quod in interpretando respexi. Sed & alterum verbum proscribas ut parum conveniens, quum non videatur hoc thema addere aliquam infelicitatem.

2. 230. Ζαγυνομένους &c.] Præclara Sacerdotis Ægyptii nequitia, cujus sententiam ita reddidi Latine, ut exprimat eos, qui dum

dum placent uxoribus, per eas efficere conantur, ut maritis quoque probentur. Artificium nec Græcis nec Romanis ignotum, & aliquid simile tangere potest videri noster lib. IV. vers. 61. Verum Græca etiam abrupte dicunt eos vinctos amore fœminarum, quæ nuptæ sunt proceribus; tanquam plebejarum adulteriis non contenti quæsierint aliquid matronale.

2. 237. Δῶκεν ἢ λέκτρα γυναικῶν] Nisi scripsit δῶκεν δὲ τε λέκτρα γ. *dedit vero etiam lectos* vel *cubilia* &c. Duo enim vel tria in his versibus exprimit, quorum solet poni calculus.

2. 241. Πειθοῖ καὶ Χαρίτεσσι πεπιμημένον] Legebatur ita in codice MSto supervacuam syllabam proferente, quæ vel in voce prima, ut dixi, vel in secunda inconcinne residet, quod opinor, & scripsisse auctorem χαρίτεσσι πιμημένον, ex imitatione Homerica, pro quo in vers. 329 scribitur πιμεμένους, ubi fortasse Manethon dederat πομένους. at in vers. 338 χαρίτεσσι κεκασμένοι.

2. 245. Οἷσιν κράτος] Debui sic discedere ab antiqua lectione, quæ in MSto erat οἷσιον, quum ejus nulla foret sententia. In versu 247 plane exhibui, quod erat in codice antiquo, ubi tamen scripsisse auctorem censeo Εὐκλεῆ τ' εὐφροσύνης ἕνεκεν.

2. 277. Ηὲ πολυμνήστοισι συνδύνοισιν] Videtur id quidem respicere versu mox tertio. Attamen aliquid requiritur. Igitur an non voluit συνδυνῶσιν? ab συνδυνάω.

2. 279. Ου γὰρ τοὺς ἴους] Unde istam scripturam collegerim & quos characteres in MS. repererim, aperui suo loco. Sed fateor nihil omnium illic mihi placere, quum sententia omnis absit. Itaque nunc testor me legere οὐ γὰρ τοὺς πηοὺς. Significat enim nec uxorum consanguineos nec uxores ab eis diligi.

2. 284. Η'ν ἢ γυναικὸς ἐν γενέθλῃ] Exhibui quod in archetypo repereram, idque interpretatus fui. Cæterum posset quoque censeri primo casu positam esse vocem ultimam, *si mulieris erit nativitas* vel partus. Certe ita id ipsum hemistichium vides occurrere VI, 532. Ita quoque consului in versu 288, sed omnino reor scripsisse ὠμοτοκεῦσα, etsi

mira varietas in hoc ſcriptore, unde mox etiam ſequitur κάμινοσιν.

2.294. Τοῖσι κακοφροσύνῃσιν] Ne quis turbetur, ſervavi in publicando, quod erat in MS. tanquam voluerit reſpicere ad vocem μερόπεσσι quæ ſequitur: etiam commode potuerit παῖσι vel τῇσι.

2. 303. Ὅρκων οὐδ' ὅσων] Opinabar ultimis exſecrationibus plenas formulas jurandi intelligi. Sed quum in MS. legatur οὐδ' ὅσον, id non oportuerat mutari, utpote in quo perinde bona ſententia, *jurisjurandi nec tantum* (hoc eſt, prorſus nihil) *memores*. VI. 66. Μηδ' ὅσον μίην ἀποδερκομένου φαέθοντος. Et 284. Μηδ' ὅσον ἀμφοτέρας Ζηνὸς καταδερκομένοιο. Adde III, 22 & 371.

2.312. Σεβέονται] Vera ſcriptura eſt στιβέονται, ut VI, 625 Ὡς καὶ ἐπισβολίαισι θεοὺς σιβέειν ἐπὶ νήσῳ. Dicit vero tales homines nunc aperta vi plagas accipere, nunc ſermonibus malis ubique differri & inceſſi.

2.321. Εοικότατοι] Impreſſum nunc ſimpliciter, prout in veteri codice exſtabat. Sed facile agnoſcis ſcribendum ἐοικότα, τοὺς μὲν ἐφ' ἰσῶν. Sic enim poſtremam vocem diduxi, ut monui.

2.351. Ἦπου τ' ἑτέρους] An non ſcripſit Ἢ τούτων ἑτέρους? Ita certe interpretabar.

2.396. Μήνης μὲν Τιτὰν] Poſt hunc verſum in MS. interponebatur ſpatium aliquod, in quo majoribus literis erat ΠΕΡΙ ΦΑΣΕΩΝ Δ. ut ita denotaretur quartum caput materiæ, quam hic liber tractat, quod in principio monuit. Sed quoniam id non alibi etiam indicatur, ne hîc quidem id placuit.

2.430. Πινακῇσιν ἐφεξομένας στεγέεσσιν] Non aliter ſcriptum eſt in unico libro. Sed omnino voluit auctor ἐφεζομένας, nempe quæ habitant, vel ut Latini loquuntur, ſtant in proſtibulis. Quas enim voces hîc congerit, eas de eadem hominum ſorte hîc illic diſtractas ponit. Certe eaſdem vides etiam deſcribi VI, 533 στεγέεσσιν ἐφήμεναι αἴσχεα δρῶσιν. Ejuſdem quidem libri verſu 143 itidem jungens ait ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους ξυνῆς τ' ἀπὸ δήμου εὐνῆς. Sic intelligit quoque III, 153.

Οὐχὶ

Οὐχὶ μόνον παρθένοις ἀλόχοις γάμον ἐζδέξαντο, & quæ tales ſint, aperuit in præcedentibus. v, 319 dicit Ἐν δ᾽ ἴθύροις αἰεὶ περιπεπληγμένας ἀναφανδόν.

2.434. Ἔμ πεκ́ξισιν] Retinui ſtudioſe ſcriptam lectionem, quum ea non minus placere poſſet, immo etiam deberet in Manethone, quam Apollonio Rhodio volupe fuit II, 998 Ἀμ πόλιν. Tale eſt in principio marmoris Arundelliani ἐμ Πάρῳ. Ita quum nota emendatiſſimæ ſcripturæ occurrat in Joſepho III Antiq. 7, 7. ἐμπεριείληφε, tamen permittunt contextum occupari ab eo, quod auctor non ſcripſit ἐνπεριείληφε. Nec aliud eſt III, 58 ἐνὶμ μεγάροισιν, ut ibi ſcriptum erat. Adeo non univerſe verum eſt, quod ſtatuebat Grotius ad Πραξ. Αποστ. XIII, I Græcam vocem nullam in μ terminari.

2.464. Γήραος ἐπιλυχεῦ] Facile vides ſcribendum ἐπὶ λυχεῦ.

2.468. Μεγαλlωοεϊαις χαίροντας] Duo hic notare debui, & quod vocem rariſſimam dedi, prout in MS. ſignabatur, non μεγαληγορίαις: tum quod in eodem libro exſtet μεγαληνορίαισι.

2.487. Καὶ ἄλλlω] Ne hîc quidem quidquam mihi indulſi; ſed ſponte patet intellectam ab auctore fuiſſe ἄλlω.

III. Ad capitis ſecundi indicem. Καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποτέλεσμα . . . . ἀπαλλακτῶς &c.] Nulla ratione aſſequi licuit ſententiam, quam notis perſcriptam exhibebat vetus membrana alioquin ſatis conſpicuis & manifeſtis: unde etiam hæreo, an non mox fuerit ἑαυτοὺς ἀναμετροῦντες.

3.29. Αὐτοὺς δ᾽ ὑπὸ νύσσ Κάμνυσ'] Vides quid exſtet in unico exemplari, ubi quidem prima vox tolerari nequit: & quum poſterius verbum ſuppleri debeat κάμνουσι, etiam prius debet eſſe αὐτοὶ. Et commode hinc quoque mox ſcriberetur μογέουσι vel μόγδαιν. Sed id deſero ſciens quam mirifice in his variet auctor noſter, miſcens præter exſpectationem hos numeros. Neſcio cur non maluerit ſcribere κάμνον. Ita optime haberent omnia.

3.42. Κηδεστὰς βιότου] Quum nota ſint grammaticorum ludicra & incerta, tum neſcio an non hic locus ea augere debeat; ubi

ubi quidem videtur describere quosdam præter propter vitam viventes, qui & liberos non habent, & victui vel opibus colligendis intenti sunt, ut πάτρης κηδέμονες IV, 514; unde pariter boni malique sensum accipiunt; prout per sequentia latius explicat: atque ideo etiam simpliciter reddidi affines quosdam vitæ esse. Nec tamen tolli potest suspicio, quam lectori immittit ipse auctor per sequens vocabulum κήδεσι, non secus ac si funeratores quosdam vitæ potius cogitavisset.

3. 63. Επιμαρτυρέουσι συναστρῶν] Ita scriptum exstat in unico libro, plane quasi posterius vocabulum haberet numerum participii, quod nescio alibi legi, & idcirco mallem distrahi vocem σὺν ἄστρων, qui casus requiritur ob præcedens adjectivum δι' ἔργων.

3. 140. Υστατος κάμνε] Non aliter excepi ex autographo, quum tamen requiratur κάμνει.

3. 142. Πενθαλέοισιν ἑλὼ ἄλοχον] Recte me fecisse spero, quum vocem primam ita produxi, quum in MS. tantum esset πενθαλέοις.

3. 144. Τλῶδε γὰρ ἐν τροπικοῖς ζώοις θ' ἄμα τλ.] Et exhibui, quod repereram in MS. & ad id, quod exhibui, Latina condidi. Sed nihil eorum placet. Neque enim illud *simul* vel ἅμα locum ullum hîc habet. Deinde τροπικὰ & ζῷα nequaquam sunt diversa, ut patet ex II, 382 Καὶ δι' ἑτέροις τροπικοῖς ζωδίοις πάντεσσι τάδ' ἔρδει, & clarissime in hujus libri versu 201. ubi propterea etiam in versu 152. Εἰ δ' καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἔνι ζώοις κατέναντα scribi debeat, non ἐνὶ, ut edidi item ex MS. notetque *est* non *in*, quod requirebat accentus ille. Hinc igitur apparet optime constitui versum nostrum, si ex illis θ' ἅμα scribas θαμὰ in unicam vocem junctis literis, *Hanc quippe in tropicis signis subinde patietur ærumnam.* Non enim est quod moneam illud libri secundi ζῳδίοις pro disyllabo accipi debere. Cæterum hoc θαμὰ etiam restitui oportet in versu 122. Αλλοτρίην κατὰ γαῖαν ἀλωομένους θαμὰ πλάζει, pro eo quod est in MS. θ' ἅμα, quum absurditas prioris nimium pateat.

3. 171. Ακηλίαις τεκν'. ἀπ' ἄλλων] Locus permolestus, quem

in

in contextu ostendi, quomodo exceperim in MS. & quid mutaverim. Ita quum in Græco aptaverim pedes, tum in versione aliam mentem habui. Certe enim hoc probrum videtur describere, quasi uxor suppositos & ab aliis clam sumptos infantes alat', quo facinore mox patefacto cogatur maritus eam odisse. Accedit quod literam γ in verbo ἀςέργυσι alio prorsus & peregrino charactere expressam in MS. notabam, quum & alioquin ἀποςέργω in sermone Græco fit notum, non ἀςέργω, quod tamen ut satis bonæ fidei ac notæ commendat reliquum ἄςοργος, quo etiam utitur noster v, 74. Unde patet me malle distingui post vocem ἀσκελίας, & sequentem vocem τέκν' referre ad sequentia.

3. 175. Μόχθον δ' ἐς γῆρας] Proculdubio pro μόχθων, ut IV, 534 quod expressi in versione, prout mox intellexi ἐς δύσιν ἐρχομένης, pro eo quod legebatur in MS. & à me est editum.

3. 222. Υψιμέτων τέμνῃ πόλον] Spero vim vocis rarissimæ & licentiam Græcorum in compositis præclaro exemplo declarantis recte expressam in Latinis esse. Sed & idcirco ea observanda est, quia hanc esse opinor, quam ante oculos habuit Hesychius, quum scriberet non ista falsa & corrupta, Υ'ψι, μεῖζον, μετέωρον, prout eduntur; sed illa vera Υ'ψιμέτων, μετέωρον, ut illic scribendum esse ex ipsa expositione, præsertim si cum hoc Manethonis loco conferas, apparet. Nam Salmasii illud Υψίμεδον nihil est, nisi fortassis & ipse scripserit Υψιμέτων.

3. 241. Νηῶν πολυφόρβων] Hanc lectionem scias esse unici libri, quam & Latine interpretatus sum. Vide tamen an non scripserit Manethon πολυφόρτων. Ἠναλίων paulo ante retinui, pro quo alii εἰναλίων, forsan placens Ægyptiorum pronunciationi, ut jam in aliis quoque vocibus occurrit. Contra est ναπόμενοι I, 55.

3. 245. Κακὸς κακοῦ ἀντίον] Aperui quid exstaret in MSto, quod cur non retinuerim, ut libri I versu 335 & 355. non ratio pedis & cæsura fecit, sed sententia.

3. 254. Ζωῆς ἐπὶ τέρμα θ' ἵκοιτο] Auctoritas codicis MSti sic jussit edere, quum tamen copulativa ista parum æqui loci ob-

obtineat, & potius junctim legi conveniat τέρματ' pro τέρματα, etsi amaverit singulare hoc etiam IV, 48. Nodosius est principium hujus versiculi, ubi nullus intelligebam quid ineptiæ resideret in isto πυμαι συχεῷ: quas voces ita junctim sequuntur illa fere eadem, quod ad literarum formas pertinet, ποταμῷ συχεῷ. Nam ita etiam sine accentu in codice vetere scribitur, quo plano indicio persuadeor ipsum scriptorem vel correctorem non assequutum fuisse sententiam auctoris, quam tamen nunc arbitror me aperuisse legendo πίτμῳ συχεῷ. Memineris Hesychii docentis πίτμῳ, μέρῳ σκιδασῷ. Itaque istud *alibi* ex interpretatione dematur.

3.267. Οἱ δ' ἄρα τοι μὴ φαίνοντες] Ne quid ignores, negativam ipse inserui, quum nec insana ista diversitas in usurpando illo ἄρα τοι probari posset, ac sententia eam requireret; quum alioquin idem repetiturus esset, & οἱ φαίνοντες sint illi, qui ἀρήγουσι.

3.298. Ἡ πάτρης πτώχοντες] Sic scilicet scripsit vel auctor vel librarius, ut ne scriberet Ἡ ἐ πάτρης, quod sciebat scripturum vers. 298.

3.326. Πολλὸν ἀριπρεπέες] Ita edidi pro πολλῶν, quod erat in MS. & admodum videbatur absurdum. Illa χεαπτα ante duos versus interpretabar quidem de pictura; sed nihil obstabat, quin & de scriptura qualibet sumi posset, ut mox in versu 341.

3.333. Ῥηϊδίως φιλότηθ' ἑτέροις] Recte sic mutavisse me opinor, quod notaram ex MS. φιλότης.

3.421. Εν δ' μέσσοις μοίραισιν, ἐφ' αἷς] Ne mihi fraudi sit, quod sic ediderim, quum in scripto tantum legeretur μοίραις: aut quod pro ἀριμὸν, ut ibidem erat, dederim ἀριθμὸν.

4.6. Εν ἡμιμήτ' ἀπορρίη] Voces has ita distinxi, quum in codice antiquo mirabiliter omnes literæ cohærerent tum in hoc tum in sequente versu, ubi illud θεομήτορα, quod separavi, vel elegantissimum est, & prorsus ignotum. Nostrum autem intellexi mutatione literæ positum esse pro ἀμιμήτῳ non imitabili.

4.17.

4. 17. Ἐπίσκοπον ἐς βίον ὥρης] Dubitavi fere, quid præstaret eligi, opinatus quidem, quum una vox ἐπίσκοπον nihil haberet, cui inniteretur, oportere legi βίου, ut esset transpositio ἐς ἐπίσκοπον ὥρης βίου, prout frequentissime illa ad has geneses & natalicia sidera adhibetur. Ita certe sententia commoda & integra: quum de scopo cogitandi locus nullus videretur, in quo constat hanc vocem Græcis propriam esse. Sed præferrem diducendo legere ἐπὶ σκοπὸν ἐς βίον ὥρης, quoniam σκέπτεσθαι tam frequens insedit menti Manethonis hæc scribentis, ad spectandum horam ad vitam. IV, 572 dicit βιοσκόπον.

4. 36. Φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο σέλασμῷ] Est sane prior vox edita, quasi aliquid specificum præferens, prout & Jovis stellam sæpe in his libris denotat, & alibi pro ipso sole ponitur, quod in hac interpretatione arreptum est. Sed istius nulla hîc potest haberi ratio, & prorsus videtur nunc esse commune, & ideo minore litera inchoandum, ut notet *splendente ignis calidi fulgore*; nam de Jove lucente sermo est; unde & versu 44. scribi debuit ἂν πυρόεις Ἄρης &c. Sed & in præcedente versu diducatur oportet ἐπὶ γεινομένοισι.

4. 43. Πολύκλειτος οἴστῳ οἴκους] Non satisfacit, licet quodammodo mollire interpretando voluerim: sed nec opinor ab Manethone venisse, nisi πολυκλέας, vel potius πολὺ κλέος οἴστῳ οἴκου, aut οἴκοις.

4. 47. Φυλακάς τε κρατούντων] Dubites utrum ista intellexerit Manethon, & non potius voluerit φύλακάς τε. Nam certe III, 64 dixit ita φρουρὰς τε κρατοῦντας. VI, 449 jungit utraque.

4. 68. Μυστήρια τεύχει τ' ἄπιστα] Tanquam aliud quid nunc innuere vellet, quam versu 64, ubi dixit ἄπυστα. Indulsit huic varietati interpretatio; sed nulla apparet causa, cur non pro iisdem habeantur. Πίστιν ἄπιστον habet V, 98.

4. 82. Ἐπὶ συνέσει πεπληθώς] Ita vides me edidisse, non tam ex ipso exemplari, quam paululum mutata ex scripta lectione, quam in ima pagina subjeci. Cujus literas attentius considerans video denique manum auctoris fuisse ἠδ', vel ἰδ' ἐν συνέσει πε. ut quidem vulgo solent Græca haberi, perinde ut vers. 96. In hoc autem auctore syllabæ ει, η, ι sunt ejusdem efficaciæ.

4.139. *Ἑρμῆς δ' οἰκείως*] Hæc & nonnulla ſequentia jam dixerat auctor lib. I verſ. 290, ubi nonnullæ poterunt varietates obſervari, præſertim in eo, quod mox dixit *δίπτιχων κανονισμῶν*, quod etiam repetit infra verſ. 292, pro quo tamen videtur ſcripſiſſe *διστιχῶν*.

4.190. *Θρηνητῆρας ἄνδρας*] Ita enim minimis nugis prava religio inſerit Deos, ut ait ille. Ne teterrimum quidem opus apud Ægyptios potuit ſine ſtellarum cura eſſe. Unde hoc ipſum iterat VI, 498. *Ἠ θρηνητὰς ἀεὶ κερκοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς*. In quo ſicut notabile eſt inſtrumentum, quo ad threnum uti ſolitos docet; ita ex noſtro loco patet habuiſſe eos quoque vocem reliquæ Græciæ non uſurpatam, certe per neminem nobis traditam. Deinde etſi plorantes & verberantes ab Herodoto diſtinguantur, ita ut iſtæ ſint tantum fæminæ, hi viri; atque etiam apud Romanos tantum nominentur præficæ, Ægyptii hinc memorantur habuiſſe etiam quaſi præficos. Unde colligitur locus & quaſi odeum illic fuiſſe, in quo ſe exercerent, & tanquam phonaſci talium darent operam auditorio. Ita certe videtur exponendus Heſychius in voce rariſſima *Κλυτοιμωγεῖς*, quam exponit *ἀκουστοὶ θρήνῳ*, egregie ficta & compoſita voce, quam non probabat tamen vir ſummus.

4.205. *Γραμμαλέην τ' ἄσκησιν*] Hoc ipſum jam notaverat quoque I, 305, ſed omiſſa copulativa.

4.230. *Διαλαμπάδα*] Diſtrahere potui in duo, & novimus uſitatum eſſe *διαλαμπής*. Sed & iſtud imputet noſtro ævo Manethon. IV, 335 habes *λαμπάδας μήνης*.

4.276. *Πονοπαίκτορας ἄνδρας*] Iſtud denique quum jam excudendi labor procederet, exſculpſi, quum ſemper antea hæſitaſſem ad iſtud *πονοπίκτορας*, quod eſt in MS. quum in mentem veniret confuſionis creberrimæ inter literam ι & diphthongum αι, cujus exempla vel in hoc libro dantur etiam verſu 419 & 448 in hac ipſa voce *παίκτορας*.

4.278. *Ἴχνεσιν λιθροβάτας*] Hos potentiæ Solis & Martis attribuit etiam libro VI, 440, ſed adjuncta Venere, quam hîc omittit: *λιθροβάτας τάχα χοίνοις τρίβον ἐξανύοντας*. At vero mox accedente etiam Venere habes *χοινοβάτας*, ut pateat

teat prorſus diſtinxiſſe auctorem noſtrum illa duo genera. Et ut ſcias veriſſime ſeparari ac diſtingui debere, αἰθροβάτης in Græca hiſtoria proprie fuit Abaris, de quo ſic Porphyrius in vita Pythagoræ: Αἰθροβάτης δὲ τὸ Ἀβάρεδος, nempe ἐπώνυμον, ὅτι ἄρα εἰς ὧ τοῦ ἐν Ὑπερβορέοις Ἀπόλλωνος δωρηθέντι αὐτῷ ἐποχούμενος, ποταμούς τε καὶ πελάγη καὶ τὰ ἄβατα διέβαινεν, ἀεροβατῶν τρόπον τινα. Inter Muſonii fragmenta habemus: Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κάλων μετέωροι βαδίζοντες, οἱ δὲ ὥσπερ ὄρνεα πετόμενοι διὰ τοῦ ἀέρος.

4. 278. Πετοβαριστήρας] Illuſtrata ſatis petauri ars. Sed non tempero, quin ad hunc locum adferam verba Galeni in Protreptico: Μηδὲν τούτων ἐστὶ τέχνη, οἷον τότε πετοβαριστεῖν, καὶ βαδίζειν ἐπὶ σχοινίων λεπτῶν, ἐν κύκλῳ τε περιδινεῖσθαι μὴ σκοτούμενον οἷα τὰ Μυρμηκίδου τοῦ Ἀθηναίου.

2. 287. Καλοβάμονας] Interpretari malui *grallatores*, licet Gloſſaria pro iiſdem habeant Καλοβάτην, σχοινοβάτην, funambulum, & in fragmento Muſonii id jam habuerimus. Quod ut concedi poteſt; hoc tamen loco funambulum jam videtur expoſuiſſe per præcedens Σχοινοβάτας, prout idem iſtud Gloſſarium eos quoque interpretatum fuit. Itaque ut diverſus ſit alter ab priore, judicavi eum intelligi, qui perticis duabus furculas ad pedem inſigendum habentibus inſiſtens, in ſaltatione imitaretur ægipanas, ut expoſuit Feſtus Pompeius. Certe vox eſt communis.

4. 289. Ὧν ὁ πόρος μόρος ἐστὶν] Suaviſſima & pulcherrima per unius literæ enallagen deſcriptio, cui ſimilis eſt v, 152. Ὧν ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δ' ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοί, Ἡνίοχοι δ' ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθα. Ibidem 270. Οὗ πόρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων. Et notavi his geminum Moſchi Idyll. 5.

> Ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ᾧ δόμος ἁ ναῦς,
> Καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθὺς ἁ πλάνος ἄγρα.

4. 322. Ρωπὺς τε γυναικῶν ἰδέας] Sic quidem codex antiquus. Sed intellexi ac ſi ſcriptum eſſet ῥῶπύ τε, prout ſcribendum & intelligendum eſt, ut nota illa vox.

4. 378. Χρηματίαι στοργαῖς] Ignotum prius vocabulum, unde nihil diſceſſi ab veteri lectione, quod facile alicui in mentem

veniret: tanquam χρηματίαν dixerint eum qui viveret in opibus & esset locuples; ut hi quondam servi, mox ista ratione fiunt copiosi amore & cupidine extraneorum, quam habent ad sobolem fovendam.

4. 380. Πλαγκτῆς κοσμοῖο πορείη] Supra in principio hujus libri dicitur χορείη. Mox perperam mihi scribi videbatur ἐχθεσίην, quod correxi.

4. 404. Γεννήτειρα πρῶτον Μητρὸς] Monui non ita legi in MS. sed recte ita à me fuisse editum dices ex libro 1, 329. ubi idem prorsus versiculus repetitur, ut ita ex Manethone possint duobus exemplis augere usum adjectivi πρῶτος cum genitivo & in significatione comparativi, quibus ea opera est.

4. 410. Μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται] Sic nunc quidem. At quam languido versu hæc expressit in loco citato libri primi? Itaque & universum istud σῆμα illic omittitur. Et nota tamen sunt Manethoni in his quoque σήματα, ut hujus libri versu 589. Ἢν δ' ἰσόμοιρος Ἄρης κατὰ σήματα τοιάδε λάμψει. Imo & ex Arato & Parmenide Scaliger ea ipsa in Manilianis illustrat, ut nihil moveri eadem oporteat, nec cogitari de voce σχήματι, quum συσχηματιζόμενα in his multa docuisset noster ante.

4. 481. Σπάλακων ἀμφ' αὐτοῖσι] Scias ita me edidisse, quum locus nullus esset ei, quod in MS. legitur Σπάλακων δ' ἀμφ' αὐτ.

4. 492. Ἐν εἰλαπίναις] Non aliter, opinor, oportuit à me edi, quum in MS. reperirem ἐν λαπίναις.

4. 498. Τὰ βέβαια φρονοῦντας] Hanc lectionem & sententiam edidi, quæ in MS. videbatur contraria intelligi, exhibente τ' ἀβέβαια, quum id certe non esset bonorum civium, quos in præcedente versu descripsit, quorum esse passim legitur morem traditum patriæ servare.

4. 539. Μανίῃ δεδαμασμένον] Recte procedit oratio sic adjuta. In MS. tamen legebatur δεδαμασμένοι.

4. 598. Συνάιη ἢ Κρόνος] Per se patet commodissimum futurum fuisse, si dixisset συνίῃ, ut sæpe. Aliter tamen testatur liber vetus, cujus fidem non subverto, quum similes vel syl-

ſyllabarum contractiones vel diphthongorum correptiones Manethoni placuiſſe videam. Illud σὺν αὐτῷ tam ad præcedentem Veneris ſtellam, quam ad ſequens φέγγει referre potes.

4. ult. Ἐυμέτροις ἀγῶσι] Non dubitavi interpretari, ac ſi ſcriptum eſſet αἰῶσι.

5. 1. Ἐξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων] Sic quoque ἀδύτῳ ἱερῷ dixit jam libri præcedentis verſu nono, ut eadem nunc rurſus jungi poſſent, ſi ita placet. In verſione ἱερὰς βίβλους conjunxi, ut Lucianus in Philopſeude ſimpliciter dixit per XXIII annos illum χαμμαιτία ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειον ᾠκηκέναι.

5. 6. Βληδῶν δάρημα μελισσῶν] Vox prima in MS. non erat notata aliquo accentus ſigno, ut videtur, quia nec intelligebatur. Ipſe edidi prout vides, & interpretari commodo ſenſu volui. Sed non dubito, quin debeat intelligi ex Heſychiano Βλίδες ψεκάδες, ut librum deſcribat donarium laboris ſui muſici collectum velut ex ſtillis & minutis hinc inde partibus, prout ita apes & colligunt & faciunt mel.

5. 29. Ἀπ' ἱερινῦ ἀρέσι πυλῶν] Prorſus has literas exhibet membrana vetus, nec quidquam aſſequor vel in hoc verſu, vel in connexione ſequentium. Attamen ut ne ſegnis omnia deſtituerem, Græca relinquens Manethoni, interpretationem Latinam mihi aſſerui, ut de ordine verſuum quid opinarer, aperirem, aut quid in Græcis leviter mutarem. Ipſa res dicit.

5. 35. Μεγάλους περίχυ βασιλῆας] Ad hunc modum ſententia integra eſt, quam ita adjuvi. Verum in MS. legitur μεγάλας, quaſi voluiſſet βασιλείας.

5. 72. Ἐπὶ πέρματος αὐαίνης] Tale poſterius verbum notavi ex MS. ſed pro eo putavi legendum αὐγῆς, ut verſ. 122, vel αἴγλης.

5. 105. Ου καλός ἐστιν Ἄρης ἐπιμβαίνων] Niſi ſcripſerit Ἄρηος, nempe ἀστήρ. Forſan etiam mox πρὸς Ἄρηα, & ἀπορρέουσα.

5. 124. Μίμνης ἀσκομένη] Vides verſum nec pedibus habilem, nec vocibus clarum, tametſi aliquo genere ſententia luceat.

ceat. In quo non aliud remedium circumſpicere valeo, quam ut ſtatuam pro vulgato μνάομαι dixiſſe Alexandrinos vel Ægyptios quoque μνάσκομαι, unde auctor ſcripſerit μνασκομένη, *ambiens*, quod in interpretando reſpexi.

5. 141. Ἀρχὶ δήμου] Sic niſi fallor debui edere, licet in MS. exſtaret ἀρχιδήμου.

5. 143. Πολλὺς πύκνοισιν ἱερεῦσι] Acute ſatis, ut innuat æmulationem rivalium, & faſtidia daturam his, ut illos admittat. Sed potuerat etiam deſcribere πολλὺς πύκνοισιν ἱερεῦσι, & in qua tamen iſtud ipſum contingeret.

5. 146. Καλοβάτην χοίνων ἠδ' ἱερόφοιτον] Σχοινοβάτας & καλοβάμονας vidimus præcedente libro. Nunc quaſi aliquid ſacri potuiſſet eam rem ex Ægypti ſuperſtitione adjuvare, addit ſingularem hunc ἱερόφοιτον. Sed ne multa? Debui de illo idem ſtatuere, quod de epigrammate, ubi id ipſum occurrit, ſtatuebat Henr. Stephanus, & judicare ab auctore noſtro intelligi atque etiam ſcriptum fuiſſe ἀερόφοιτον, vel potius ἠερόφ. ut vides in verſione.

5. 151. Ὅτι ναύπλον ὑγρῷ] Hactenus refovi, quod patebat. Et recte erit, ſi jam potueris concoquere. Ego tamen imaginabar ſcripſiſſe auctorem ἐπὶ ναύπλου ὑγρῷ, nempe φύσιν. Quod ſi tamen Argonautæ vidiſſent hanc deſcriptionem, quam prope judicarent eam accedere ad ſuum Euphemum? Tolle aurigas ventos, & videbis eum totum.

5. 161. Ἢ νομίαν σύριγγι] Interpretatus fui tanquam legeretur νομίᾳ, & ſic opinor auctorem dediſſe.

5. 181. Ἐπιφωλεύοντα κέντρα] Nemo non ſatis odoretur exciдiſſe articulum τὰ, quem interpones.

5. 195. Ἀνόρυξεν] Utinam in ſcripto reperiſſem, Ἢ λαιμὸν γναπτοῖς ὀνύχεσσ' ἀνόρυξεν ὄρεσσι.

5. 203. Πεδονήιοι ἠὲ λυσσῆν] Aut ego plurimum erro in intellectu hujus & ſequentis verſus, aut placuit ſibi Manethon in excellenti quadam audacia, comminiſcens duo vocabula quæ ne uſurpata quidem unquam fuerunt. Quem enim dicemus eſſe illum πεδονήιον? aut unde exſpectabimus audituros nos ἀσεβήιον? quum pro poſtremo certe potuiſſet ſcribere ἀσεβέστατον. Itaque & prius tandem excepi de eo, qui vel vitupe-

perari meretur usque ad πέδας, & posterius censui ejusdem esse libertatis, cujus est μονηΐδες, σκολοπηΐδα, διπυληΐδι, μεροπηΐας, non nisi apud unum hunc, quod sciam reperienda.

§. 221. Ενφιγμῷ̄ λίν ἀκρεσιδήρῳ] Quippe ita scriptum erat hoc postremum, quasi unam vocem efficeret, quam non didici. Superfuit igitur, ut Homeri ἄκρην hoc advocarem, quam exponunt ἐξοχὴν ὄρους, prout tales memorandos cruciarios maluerunt in loco edito & conspectiore figere.

§. 239. Καὶ πλαστῖσι χειφαῖς &c.] Credimus hunc & insequentem versum esse nostri auctoris & suo loco positos, ut aut nihil diceret aut bis idem? Certe enim hæ & mox adjunctæ διπεάπλοι χειφαὶ parum, immo nihil differunt. Ego certe nota eos in versione distinxi.

§. 245. Εν γυμνάσι τὸν Ερμῆν] In tria discerpsi, quod in MS. pro uno videbatur tradi hoc modo ἐνγυμνασιτὸν, unde multa conjectanti alicui obveniant in mentem.

§. 254. Καί τ' ἐνὶ φωσφόρον αἴθρῃ] Sic media distraxi, quum una vox esset τενιφωσφόρον. Verbum postremum accepi pro αἴθρει, quod sæpe occurrit. Sequens versiculus etiam ita considerari posset, *quod si ambos inspiciat, velocem* (qui velox natus est, & prima ætate fuit) *quoque mutilum fecit*, nempe annis sequentibus.

§. 273. Ἠ' ἐν ἰδίεσι μελίσσαις] Magnam difficultatem præbuit mihi hoc hemistichium, ipso charactere molestius, præterquam quod omnibus cohærentibus nulla ratio esset habita accentuum. Erat vero πενιδιεσιμελίσσαις: quod monstrum exstitisse animadvertis illa vulgari confusione literæ ι & diphthongi αι, pro ἰδίαισι μελίσσαις.

§. 279. Αχθύπερ λίνων] Vel potius λίνῳ, per appositionem, de qua ad II, 100.

§. 303. Πίθηκη τὰ πνδύματ@ φθῦγε] Pro φθῦγεν. Simile etiam supra III, 140.

§. 311. Καιροῖσιν πάμπαν] Ita coactus fui edere præter lectionem veterem, quæ est Καιροῖς λὺ πάμπ.

§. 325. Επὶ δάκρυσιν ἐστὶ ἀτέκνοις] Hæ quum in MS. exstent literæ, opinabar scribendum ἐστὶν, & id sequutus fui in vertendo.

do. Sed nunc verum esse video ἔστη, prout continua apparet literæ ε confusio cum ista diphthongo, & modo præcessit διαπεξόμενοι.

5. 331. Εσκήψατο τὴν φάσιν] Simulationis ludicrum sedulo exsequutum dicit. Ego tamen lego φύσιν.

6. 10. Αυτοὶ ἐπικλόμενον πότμον] Crebro me fatigarunt istæ inconcinnæ librariorum manus nectentium, quæ separari oportebat: prout necessario in his verbis scribi debet ἐπ' ὀλόμενον πότμον *in perniciosam sortem*, ut VI., 712. ἄστρων ὀλομένων. Quin etiam non dubito fateri in sequente versu me judicare scribendum esse Αμφὶ γάμων τ' ἱερῶν.

6. 13. Τ'π' ἀστράσι κεινυμένοισιν] Si quidem loquuti fuerint ita Ægyptii, nulla mora est. Sed valde suspicor fuisse νεισομένοισι.

6. 43. Εἰ δ' ἄρα καὶ δίχα κέντρου ἐνὶ ζώοισιν ἐπ' ἄλλοις Τῶς μήνη κεράεσσα] Quocunque eventu commutavi Latinis Græca; sed in quibus satis agnosco non esse eam sententiæ integritatem, quam jure desideres. Nec tamen Manethonis ulla culpa est, qui eam voluit dare satis perfectam, modo lector eam perciperet; quod futurum erit, si pro ἐνὶ legas ἔνι & post vocem κεράεσσα distinguendo sejungas orationem, hoc sensu: *Quin si etiam sine centro sit signis in aliis similiter cornuta luna.* Sequitur τόσον τεχθὲν χρόνον ἠῶ Αθρήσῃ vel Αθρήσειε, *tamdiu quod natum est, lucem videbit*, ut versu 93. Alterutro enim modo videtur istud verbum corrigendum, ut in illo versu etiam particula καὶ considerari debeat, prout patuit eam ab auctore considerari admodum crebro ad libri II versum 212. Nam ab hoc loco me fatigatum declarat satis illud præcedens monstrum Θαιφθέντ'. quod ita correxi, prout etiam requiritur versu 58.

6. 50. Αγχιποδοῖν] Spero me recte conjectavisse de intelligentia ejus vocis, quam nec observatam alibi scio, nec mihi occurrisse memini, recte tamen & ex ordine Græci sermonis formatam, quod colligi potest ex Hesychiana annotatione masculini Αγχίπους apud Euripidem, qui sit ὁ παρεστώς, prout istud ὀξέα κεκληγυῖης est totum Homericum.

6. 67. Ρ'ιφθέντ' ἐκ χώρης πολὺ] Exhibui literas eas ipsas quæ ex-

exſtant in vetere membrana, quas tamen ab Manethonis manu veniſſe credi vix poteſt vel ob ſequens θρεφθέντες, unde apparet ſcribi debere Ῥιφθέντες χώρης τηλοῦ. Neque enim vocula ἐκ ullum habet momentum; *abjecti procul loco*, etſi verſu 150 Καὶ πάτρης ἀπὸ τηλοῦ ὅμως βιοτεύσει. In verſu ſequente legebatur οἰζυρῆς, quaſi etiam δουλοσύνης ſcripſiſſet, quomodo & alii locuti ſunt. De eo quod ſequitur Ζεὺς ἐφεστόμενος judicet quicunque.

6. 106. Ἢ ὅτι ποῖσιν] Sic edebam, quum in MS. exhiberetur ἢ ὁποῖσιν. Sed inde concinnes optime ὅτ' ἐοῖσιν, quod in vertendo ante oculos habui.

6. 119. ὁππότων Ἀφρογενείης] Intellexi ac ſi ſcriptum fuiſſet Ἀφρογενείῃ, in tertio caſu, qui requiritur.

6. 152 Ἀφρογενὴς φαίνηται] Perſæpe ita loquitur, & plane verſ. 221. Attamen nullus dubito, quin ultima ſyllaba verbi ται exſtiterit ab mala repetitione ſequentis voculæ τῇ, quam propterea deleviſſem, niſi conſtituiſſem exacte exhibere lectionem codicis antiqui. Nam in verſu præcedente quivis facile videat diſtinguendum eſſe ὑπερθ' ὥρης. Sed & in verſu ſequente quum ita exſtet in eodem libro, intellexi ac ſi ſcriptum eſſet κὴν λέκτρ' ἀπορῶσιν.

6. 162. Δεχνυμένη αὐτοῦ] Lege Δεχνυμένης.

6. 171. Τες δ' αὐτῷ καὶ &c.] Quid Græca velint, non bene aſſequebar. Interpretationem quamcunque concinnavi, nec unde ſublegerim, facile dixero, niſi quod ſuſpicer hîc quoque abſcondi aliquid ignotum & auctorem ſcripſiſſe, Ες πατρὸς εὐνὴν Κλείνοντ'. αἶπος δ' αὐτῷ.

6. 184. Πρὸ γάμοιο γυναῖκες] Quaſi imitaretur Ariſtænetus exemplum præbens in nequiſſimæ nutricis verbis l. 1 epiſt. 6 Πῶς ἂν περὶ γάμου γεγονυῖα γυνὴ παρθένος ἔτι δόξῃ τῷ νυμφίῳ.

6. 198. Αὐτοὶ ὄνιφθεν] Jure ſic me edidiſſe reor, quum in MS. legeretur αὐτοίενφθεν, unde nihil aliud quod ſanum foret extricare potui. Eſt enim tempus idem, quod aliquoties occurrit συνεζεύχθησαν ἅπαντες. Sed & mox intellexi verſ. 201 ἁρπάγιμοι νύμφαι, non ἁρπαγίμοις, quod habetur Florentiæ, & edidi, quum poſſit Manethon intellexiſſe rapaces, prout H. Stephanus ſane notat alicubi occurrere.

6.220. Ἔν τι πλώσαιν] Id accepi pro εἴ τι.

6.240. Ἀλλ' Ἄρης σὺν μελίῃ τι] Omnino prima vocula videtur exundare.

6.243. Παίδων χρυσέῳ ὅτ' ἀέρξιφα] Quum tot modis interpretari facile sententiam suam posset auctor, etiam verbis fere easdem literas continentibus, placuit illi (nisi scribentis hoc artificium censeri debet) ponere verbum, quod nec uspiam exstat, & qua ratione ponatur, parum video, etsi in varias formas converti queat, quod nunc minus placet.

6.252. Εἰ ἢ δυσὶν πελάεσσιν ὅπου] Opinor exigi ab sensu eandem particulam, quæ mox sequitur ὁμοῦ.

6.281. Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείῃ τάδ'] Nihil discessi ab lineis, quas scriptas repereram, quum tamen hic versus conjungi videatur debere cum præcedente, & mutato accentu scribi Ἄλλα μὲν Ἑρμείῃ, τάδ' &c. Vides enim alludi ad nomen, quod ex duabus illorum numinum appellationibus compositum habuerunt.

6.287. Τῷ δ' αὖτε καταυλητῆρι] Non debeo silere sic comparatam à me esse hanc lectionem, quam in MS. exstaret αὖται, quod nimis videbatur incommodum, ut opinor, natum ex animadversa jam aliquoties confusione vocalis ε & diphthongi αι.

6.299. Αὐτοὶ ἀγείροντες] Hæc igitur talium hominum adhuc alia natio est audita nunquam, sed designata eodem verbo, quo & ludiorum morem olim in theatris denotatum docet Casaubonus ad Suetonii Neronem, & τῶν ἀποθεατριζομένων ἐν τοῖς κύκλοις Maximus Tyrius dissert. III, & Gallorum Matris Deûm Lucianus, & Sophistarum L. Cresollius in Theatri Sophistici libro III.

6.301. Κυθήρης ἐν Κρόνου οἴκῳ] Non aliter debuit in hac editione legi, quum in MS. reperirem Κυθήρη.

6.328. Ἢ δ' ἄρα μητρὸς] Ita oportuit à me edi, quum in MS. notarem εἰ δ', in quo nullum scrutari poteram sensum.

6.337. Ὁππόσοι προσγίνοντο φωτὸς ἀδελφεοί] Haud aliam vidi ad hæc intelligenda viam, nisi pro φωτὸς legendo φῶτες, quod vides me tenuisse in Latinis.

6.360.

6. 360. Χρήμαλι ἢ ξεινὸν] Habes quod notavi ex prisco libro, sed ne ista quidem assequi potui, nisi legerem χρήμασι. Sicut mox sine ullo damno optem Εἰδώλοις ἐνύχοισι.

6. 404. Φιλίῃ τ' ἀγανῶν] Ne quid ignores, in MS. erat Φιλίλω τ'.

6. 408. Ιππων [ἀκυπόδων σημάντορας] Interpretatus quidem sum vocem postremam, prout potuit accipi, quum noti sint Κοππατίαι & Σαμφόρας, idque fecerunt proculdubio illi stabulorum custodes, qui gregibus præerant. Verum potest quoque intellexisse domitores, qui docerent frænum pati & ad numerum ingredi.

6. 430. Αστέρες ἄλλον ὅροις] Vel ἄλλυ, quod discernere vix poteram. Hinc & interpretationem concinnavi, quam verba exigebant vel singula vel conjuncta, in quibus tamen nihil sanum occurrit, ut necessario debeat hic locus corruptus esse quem nequid occultem, ita instauro & purgo:

Καὶ ἰὼ κλείνυσ' ἀπὸ κέντρων

Αστέρ' ἐς ἄλλον ὅροις μήνη Φ. σ. *etiam licet declinans ab centris Ad aliam stellam terminis luna ad Saturnum accedat.*

6. 475. Αῤῥήτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς] Sic quidem edidi, sed potest optime retineri ἀῤῥήκτοισι, ut sint non irritæ nec dissolvendæ, prout ipsa Medea gloriatur ab se naturam rerum vel in terra vel in cœlo mutari, quomodo ἀῤῥήκτοισι μίτοις θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης in principio libri primi.

6. 481. Τοίους συνέφηναν] Opinor bene ista habere & significari conspirantem efficaciam Mercurii ac Veneris. Scire tamen oportet ita à me esse editum, quum in MS. sit τοίους ὢν ἔφηναν, quod satis videbam non minus admitti & excusari posse, quum etiam ante non dubitaverit usurpare sic voculam σὺν. Verum sententia ipsa videbatur per eam minus commoda, atque ideo potius hanc mutationem exigere.

6. 501. Ἡ̓ν αὐταῖς ὀλοῇσιν ἐπακτ[αῖς]] Mirifice confusa & obscurata erat sententia per pravam literarum dispositionem, quam rite opinor sic à me emendari Ἡ' ναύταις ὀλοῇσιν ἐπ' ἀκταῖς κῆρας ἄγοντας. Itaque cum hoc versu & ejus ista sententia

ſemper contuli hiſtoriam & facinora Iſaurorum ; de quibus agit Ammianus Marcellinus lib. XIV cap. 11. Illi enim certe τοῖς ναύταις ὀλοῇ ἐπ' ἀκτῇ κῆρας ἦγον.

6. 514. Κυδάλιμοι νίκαισι πολυστεφέες'] Hæc quum eſſet vetus ſcriptura, video eam ſollicitari non oportuiſſe, modo vocem poſtremam accipias pro πολυστεφέεστε, prout intellexi in verſione, ut adeo illud πολυστεφέεσσ' debeat deleri.

6. 538. Διδύμη γὰρ ἀγείροντο] Aliam iſtam nequivi imaginari Didymen, quam quæ aliis vulgo Δινδυμίη vel Δινδυμήνη appellatur, ex qua voce tanto commodius litera ν omitti poteſt, quia ex ipſa ſua origine vox iſta ſic pronunciari deberet, quum Græci teſtentur Δίνδυμον ὄρος ἱερὸν τῆς Ῥέας ita dici παρὰ τὸ διδύμους μαςοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν.

6. 562. Τετελεσμένου] Suppoſui hoc verbum ad aptandam ſententiam, quæ ſic congrua eſt. Sed in antiquo libro erat vitioſa ſcriptura τετελεσμένου.

6. 566. Πρὸ δύσιν] Cum cura exhibui, quod ex MS. notaveram, quantumcunque ferri non poſſet. Utique enim quid per has voces intelligi deberet, nullus aſſequor, & ideo conſultius judicavi, ſi coaleſcerent in unum, & latere crederetur vox προίδοσιν, quam ab Heſychio explanari videmus προδομάτιον, etſi alibi minus cognitam, eamque agnovi in interpretando. Non dubito tamen fateri ſemper me hæſitaſſe, an non πρόλυσιν quandam lunæ innuerit ac tempora tantum quod antecedentia ejus occaſum. Tu vide.

6. 602. Ανεμηροὶ τότε φῶτες] Niſi res exigat φῦντες, quod ſæpe occurrit, & ſæpius videtur deſiderari. Certe & verſu 741 videtur ſcribendum ἔφυν.

6. 609. Νήσοις ἱερεῖσιν] Non aliter debui edere, quum repeiſſem in MS. ἱερέοιν, ut verſu 655 κενεὸν pro καινεὸν, ſed cui iſtud erat ſuperſcriptum.

6. 617. Μιώνης αὐτοῖς κολώνης] Ita judicavi colligendas voces, quæ mirabiliter erant detortæ in libro veteri μιώνη σὺν τοῖς κολώνης.

6. 620. Λεῖσι, ἐγκατένευντ'] Recte ſic diſtinxi, an potius foret λείοισιν κατένευντ'? Certe ſi vetus exemplar adhibeatur, quum in eo ſit λεῖσι ἐν κατιν. utrique lectioni viam ſternit. Magis

gis ab vero abſtulit me notatio accentus in vocabulo primo ſequentis verſiculi ὄσσοις, quum neceſſario ὄσσοις ſcribi debeat *oculis*.

6. 648. Ἡ διάμετροι ὀρθῶν] Literas ita diſcrevi, quas in MS. cernis quem locum habuerint. Sed præterea ratus fui in præcedente verſu requiri eundem numerum, & πτεράγωνοι debere legi, non πετράγωνος.

6. 736. Ὅντε χρεῶ σοφὸν ἀνέρα τὴν δ' ἀλεεῖναι] Diligenter ſic exſignavi ex codice MS., ut dubitare nequierim, quin ita illic ſcriptum haberetur. Quod tamen non bene patet intellectui, atque ideo vides in verſione nullam rationem à me habitam eſſe literarum τὴν δ' quippe quas nuſquam poſſis referre. Ad inducendum porro nulla dabatur venia. Itaque reliqui, ut quiſque inſpiciat, quum mihi quidem in mentem veniat hæc emendatio, ὅντε χρεῶ σοφὸν ἀνέρ' ἄτην τ' ἀλεεῖναι, ἄτην nempe, quæ venit ἐκ τοῦ βασιλέων χόλου. In præcedentibus verſibus omnino contigit trajectio indecora verſuum, vel inſertio qualiſcunque, quæ parum cohæret.

6. 737. Ἄῤῥητον βάσω] Legi ἐάσω.

6. 754. ιλαπ] Neſcio an optatam judicii partem ab quolibet impetraturum ſit factum meum, quum ita edidi; cujus tamen nequaquam pœnitet, utpote reſtituta vera manu auctoris. Nam quum ſæpe αι diphthongum poni pro ε in libris MSStis aliis, & præſertim in hoc Manethonis univerſo ſcripto patuerit, hinc induxi in animum, nunc quoque id contigiſſe; & quum ſpiritus ſimul accentuſque notam quoque apparentem quodammodo in MS. animadverterem, cenſui non poſſe aliud latere. Nec dubito, quin exſultaturus eſſet Alexander Morus, qui ante me quoque verſavit vetus hoc exemplar (nam perlegiſſe nunquam dixero, multo minus totum deſcripſiſſe,) ac tres præcedentes verſiculos produxit in notis ad loca Novi Fœderis, ita ut eos afferat ex Apoteleſmaticωn libris; quaſi neſcio quo loco legerentur, certe non ipſa clauſula; neque enim cauſa erat, ut poſt vocem θύγατρες mallet ponere &c. quam unum adhuc, qui poſtremus erat, verſum adjicere. Sed quum intelligere eum ne-

nequiret, sic destituit lectorem. Et prout antecessit Morus, sequutus est ipsa vestigia auctor Variarum lectionum non magni leporis nec negotii, quæ in his regionibus editæ sunt non multos ante annos.

Corrigenda vel Addenda.

Pag. 1 verf. 15 ἀρεκέως l. ἀτρεκέως. 2, 20 ῥέξει l. ῥέζει
6, 17 Κρόνον l. Κρόνου 10, 19 ἔμφρονας l. ἄφρονας
11, 5 Ἄρεως l. Ἄρεος
18, 2 ἐπὶ l. ἐνὶ 26, 5 μακάρωντς l. μακάρωντε
28, 17 Παίδων δʹ l. παίδων θʹ 29, 23 Ita MS. l. Ita S. M.
30, 23 Στίβλων l. Στίλβων 34, 18 κέντρον l. κέντρου
42, 4 γενετήρ l. γενέτης 49, 2 γάμον l. γάμου
54, 7 ἀγαθῆς τε τύχοιεν. l. ἀγαθῆς τετύχοιεν. ibid. ult. MS. χρ. l. MS. in margine χρ.
61, 19 ἐπιγεινομένοισιν l. ἐπὶ γειν.
77, 21 σκολιοπὰ l. σκολιωπὰ 70, 9 ταυτοπόλυ l. ταυτὸ πόλυ
33, 397 ἐν ὕδασιν ἤκτορας] Ego tamen reor dedisse ἐν ὕδασι νήκτορας
93, 19 νεωροδέτου l. νεωρενδέτου 97, 22 θηλυτέροισι l. θηλυτέροισιν
97, 24 πένθιμος l. πένθημος 100, 2 πίσει l. πίςει
104, 8 πλήθους l. πληθύος 111, 9 ὑπὲρ θαίρης l. ὕπερθ' ὤρης
114, 40 κατόπιθ' l. κατόπισθ' 118, 33 ματοσυνάων l. μαντοσ.
120, 2 τῶ δ' l. τῶν δ'
121, 16 συνέπητῃ, λασοτέρῳ l. συνέπητῃ λασοτέρῳ,
129, 22 Μηδὲ l. Μήδε' 134, 14 ἐπιμάτυροι l. ἐπιμάρτυροι.
136, 13 ἀφαλέως l. ἀσφαλέως 137, 11, Τρηκόῳ l. Τρηχέῳ
139 ult. evitabunt l. evitant
142, 2 zodiaci *dele*, ut etiam pag. 144, 16
144, 28 nec satagentes l. sane vexati
145, 19 vindices l. egregii ibid. 32. Nondum l. Neque
150, 5 Jovem tangat l. Jovem lucidum tangat·
157, 8 volutatum l. volutantem ibid. 15 Marivagi l. Marivagæ ibid. 27. terram l. mundum.

158,

158. 11 sed &. l. sed iste ibid. 26. fulgentes l. fulgentem
159, 7 quum dant l. quum sunt
166, 2 viris l. virorum ibid. 6. in supremum l. in aliquod
163, 18 solis l. Jovis. ibid. 23 consultos l. gnaros ibid. 24 Persuadentes l. consultos.
164, 2 illa l. illam rem. ibid. 27 jactabundum l. jactabundam
165, 15 Tenent l. valent ibid. ult. Occultis l. Occultisque
166, 4 Eorum l. Earum ibid. 28 cultores l. sublocutores
167, 21 post hunc l. in hoc ibid. 29 tropicis l. tropicis signis
169, 9 circumenis l. circumiens ibid. 23 existunt l. gaudent
170, 17 vespertinus l. vespertinus lætus. ibid. 18 Orientalis l. Matutinus. ibid. 31 magna l. multa.
171, 9 Solis l. Saturni ibid. 22 amici l. socii
172, 10 Parva l. Prava. 173, 7 frustra l. vagationem
179, 14 natus l. hilaris ibid. ult. aspiciantur l. aspiciant
181, 7 in signis l. sit signis ibid. 15 miseris lib. l. miseris in lib.
182, 5 Sol l. Jupiter ibid. 14 Solem l. Jovem ibid. 28 sole l. Jove
183 post versum 218 insere

Quæ vero etiam reges celebres efficiunt

Sol ac luna, illa vero nunc recensebo. Unde mutandus numerus.

187, 16 positi l. positæ
188, 30 Eundemque l. Eandemque viam
190, ult. oblivifcentur l. oblivifcuntur 191, 28 Sol l. Jupiter
193, 13 in incessabili l. inimitabili
195, 4 vigiliasque l. custodiasque
197, 4 jecerit l. jactu tetigerit ibid. 10 nativitati l. nativitatibus ibid. ult. immaturos l. fœdos
198, 16 cælatis l. cælaturis 199, 7 Soli l. Jovi
201, 15 Curve l. Contorte 202, 13 fæcundorum l. naturalium
203, 5 veritatis l. veritatem ibid. 25 vi soluta l. vita perdita ibid. ult. Aut æs aut l. Æs &
205, 17 lumen l. ex adverso lumen
207, 13 aucupes l. peritos visci 210, 28 in universo l. perpetim
212, 17 supervacuum l. excedens ibid. 28 in æthere l. æthera
214, 24 animalia l. signa
215, 19 peritum cor l. peritam consuetudinem

ibid.

ibid. 32 ſtupida l. indocta
216, 18 medium cæl. ſ. videat l. circa medium cæl. ſ. appareat
ibid. 25 Exlex l. Ipſe ſibi lex
217, 27 lucide l. in æthra
220, 15 adinveni l. adinvenerunt ibid. 23 ambroſiis l. ambroſcis
221, 11 Exponitur l. expoſita eſt
222, 13 Principatus e. i. o. e. acerbi l. Principia e. i. o. e. acerba
ibid. 20 mortem l. finem ibid. 27 difficilis l. difficilem
225, 17 Repellente invidia l. Alternante præbitione
ibid. 20 permiſerunt l. permiſit ibid. ult. virum l. lumina
226, 5 ad populi ſcenas l. ad vulgus in ſcenis
227, 30 Et diſp. ſ. v. tim. m. l. Diſp. ſ. v. tim. ad m. Et hunc verſum præmitte antecedenti
232, 10 Et ſive in ur. apparent, ſive l. Et in ur. conſpiciuntur &
ibid. 27 ſupervacua l. exundantia
ibid. 31 Alioqui autem ſic l. Alias autem quam
234, 19 finem l. miraculum
237, 11 Hic l. Huic ibid. 16 Solem l. Jovem
239, 3 ſequatur l. permeet. ibid. 8 veniunt l. venerunt
240, 20 ſubterranei l. ſubterraneum
243, 5 Formas l. Figuras ibid. 25 Difficilem partum l. Infortunatam ſubolem ibid. 29 ſegregavit ab l. ſpoliavit
245, ult. in nativitate l. ſit nativitas
246, 16 de fratribus l. fratrum ibid. 21 horonomi l. horonomo
250, 27 humeris l. tergis 251, 27 Cadenteſque l. Extenſoſque
252, 10 alium l. aliud 253, 29 Poſuerunt l. ſandapilas
255, 20 pulſantes l. ſecantes 256, 3 lunæ ſoli l. lunam ſolam
258, 25 Quibuſcunque l. oculis ibid. 4 Finienti l. Finientem
ibid. 27 apparebunt l. apparuerint
262, 24 damnificis l. damnoſis
263, 18 & aſtrorum l. aſtrorum

F I N I S.